

निर्णय-सागरनाम्न्या संस्थया प्रकाशितस्य प्रतिरूपम्

ऐतरेयब्राह्मणम्

चौरवन्सा संस्कृत संस्थान

वाराणसी

१२११५ १३ - ६-३८

42114 9 41 - 6-38

॥ अथ ऐतरेयब्राह्मणप्रारंभः ॥

निर्णय-सागरनाम्न्या संस्थया प्रकाशितस्य प्रतिरूपम्

ऐतरेयब्राह्मणम्

चौरवम्भा संस्कृत संस्थान

पोस्ट बाक्स नं० ११३९

वाराणसी-२२१ ००१ (भारत)

भारताधिशसन-मानवसंसाधनविकासमन्त्रालय (शिक्षाविभाग) दत्तेन
द्रव्यसाहाय्येन प्राकाश्यं नीतम्

मूल्यम् रु० २३-००

पुनर्मुद्रणम् १९८७

प्रकाशकः

चौखम्भा संस्कृत संस्थान

पो० आ० चौखम्भा, पोस्ट वाक्स नं० ११३६
जड़ाव भवन, के. ३७/११६, गोपाल मन्दिर लेन
वाराणसी-२२१ ००१ (भारत)

मुद्रक-श्रीगोकुल मुद्रणालय, गोपाल मन्दिर लेन, वाराणसी-२२१ ००१

REPRODUCTION OF THE EARLIER EDITION OF
THE NIRNAYA SAGAR PRESS, BOMBAY

AITAREYABRĀHMANAM

CHAUKHAMBHA SANSKRIT SANSTHAN

Post Box No. 1139

VARANASI-221 001 (INDIA)

This publication has been brought out with the financial assistance from the Government of India, Ministry of Human Resource Development (Department of Education)

[If any defect is found in this book please return the book by V. P. P. for postage to the publisher for free exchange.]

Price Rs. 23-00

Reprinted 1987

Publishers :

CHAUKHAMBHA SANSKRIT SANSTHAN

P. O. Chaukhambha, Post Box No. 1139

Jadau Bhawan, K. 37/116, Gopal Mandir Lane

VARANASI (INDIA)

Printed—Srigokul Mudranalaya, Gopal Mandir Lane, Varanasi

ॐ नमः श्रीवेदपुरुषाय ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निर्वैदेवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देवता आग्नावैष्णवं पु
 रोळाशं निर्वपंति दीक्षणीयमेकादशकपालं सर्वाभ्य एवैनंत हेवताभ्योऽनंतरायं निर्वपंत्य अग्निर्वैसर्वा देवता विष्णुः सर्वा देवता
 एते वै यज्ञस्यांत्येतन्वौ यदग्निश्च विष्णुश्च तद्यदाग्नावैष्णवं पुरोळाशं निर्वपंत्य तत एव तद्देवानां नृधुवंति तदा हुयं देकादशकपालः
 पुरोळाशो द्वावग्नाविष्णूकैनयोस्तत्र हृषिः काविभक्तिरित्यष्टांकपाल आग्नेयोऽष्टाक्षरा वैगायत्री गायत्रमग्नेश्छंदस्त्रिकपा
 लो वैष्णवं स्त्रिर्होदं विष्णुर्व्यक्रमतं सैनयोस्तत्र तृप्तिः साविभक्तिर्धृते चरुं निर्वपेत यो प्रतिष्ठितो मन्येतां स्यां वा वसनप्रतितिष्ठ
 तियो न प्रतिष्ठितं तद्यद्भृतं तत्स्त्रियै पयोऽयेतं दुलास्ते पुंसस्तन्मिथुनं मिथुने नैवैनंतं तजयापशुभिः प्रजनयति प्रजात्यै प्रजा
 यते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद रब्धयज्ञो वा एष आरब्ध देवतो यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजत आमावा स्येन वा हविषेष्टा पूर्णमासे
 न वा तस्मिन्नेव हविषितस्मिन्बर्हिषि दीक्षेतैषो एकादीक्षा सप्तदशसामिधेनीरनुब्रूयात्सप्तदशो वै प्रजापतिर्द्वादशमो साः पंच
 र्तवो हेमंतशिशिरयोः समासेन तावान्तं संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यतनाभिरेवाभीराभो तिय एवं वेद । १ ॥
 यज्ञो वै देवेभ्यऽउदक्रामत्तमिष्टिभिः प्रैषमैच्छन् यदिष्टिभिः प्रैषमैच्छत्तदिष्टीनामिष्टित्वं तमन्वविंदन्ननुवित्तयज्ञो राभोति
 य एवं वेद इत्ययौ वैनामैतायदाहुतयऽएताभिर्वैदेवान्यजमानो ह्ययति तदाहुतीनामाहुतित्वं मृतयः खलु वै तानामयाभिर्दे
 वायजमानस्य हवमायंति ये वै पंधानो याः स्नुतयस्तावा ऊतयस्तऽउ एवैतत्स्वर्गयाणायजमानस्य भवंति तदाहुयं दन्यो जुहो

दे. ब्रा.

॥ १ ॥

त्यथयोनुचाहयजतिचकस्मात्तंहोतेत्याचक्षतइतियद्वावसतत्रयथाभाजनदेवताअमुमावहामुमावहेत्यावाहयतितदेव
 होतुहोतृत्वंहोताभवतिहोतेत्येनमाचक्षतेयएववेद ॥ २ ॥ पुनर्वाएतमृत्विजोगर्भकुर्वंतियं दीक्षयंत्यद्भिरभिषिंचंतिरे
 तोवा आपःसरेतसमेवैनंतत्कृत्वा दीक्षयंतिनवनीतेनाभ्यंजंत्याज्यंवैदेवानासुरभिघृतंमनुष्याणामायुतंपितृणानवनीतंग
 र्भाणांतद्यन्नवनीतेनाभ्यंजंतिस्वेनैवैनंतद्भागधेयेनसमर्धयंत्यांजंत्येनैतेजोवाएतदक्षयोर्यदांजनैसतेजसमेवैनंतत्कृत्वा दी
 क्षयंत्येकविंशत्यादर्भपिंजूलैःपावयंतिशुद्धमेवैनंतत्पूतं दीक्षयंति दीक्षितविमितंप्रपादयंतियोनिर्वाऽएषा दीक्षितस्य्यद्दी
 क्षितविमितं यो निमेवैनंतत्स्वांप्रपादयंतितस्माद्भुवाद्योनेरास्तेचचरतिचंतस्माद्भुवाद्योनेर्गर्भाधीयंतेचंप्रचजायंतैतस्मा
 द्दीक्षितैरनान्यत्र दीक्षितविमितादादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापिवाभ्याश्रावयेयुर्वाससाप्रोर्णुवंत्युल्वंवाएतद्दीक्षित
 स्य्यद्वासउल्वेनैवैनंतत्प्रोर्णुवंतिकृष्णाजिनमुत्तरंभवत्युत्तरंवाउल्वाज्जरायुजरायुणैवैनंतत्प्रोर्णुवंतिमुष्टीकुरुतेमुष्टीवैकृ
 त्वागर्भोन्तःशेतैमुष्टीकृत्वाकुमारोजायतैतद्यन्मुष्टीकुरुतेयज्ञंचैवतत्सर्वाश्चदेवतामुष्ट्योःकुरुतेतदाहुर्नपूर्वदीक्षिणःसंस
 वोस्तिपरिगृहीतोवाएतस्य्यज्ञःपरिगृहीतादेवतानैतस्यातिरस्यपरदीक्षिणएवयथातथेत्युन्मुच्यकृष्णाजिनमवभृथम
 भ्यवैतितस्मान्मुक्तागर्भाजरायोजायंतैसहैववाससाभ्यवैतितस्मात्सहैवोल्वेनकुमारोजायते ॥ ३ ॥ त्वमग्नेसप्रथाअ
 सिंसोमयास्तेमयोभुवइत्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येअनुब्रूयाद्यःपूर्वमनीजानःस्यात्तस्मैत्वयायज्ञंवितन्वतइतियज्ञमेवा

प्र. पं.

अ. १

॥ १ ॥

स्माएतद्वितनोत्यग्निः प्रलेनमन्मना सोमगीर्भिष्ठावयमिति यः पूर्वमीजानः स्यात्तस्मै प्रक्षमिति पूर्वकर्माभिवदति तत्तन्नाह
 त्यमग्निर्वृत्राणि जघनत्त्वं सोमासि सत्पतिरिति वार्त्तावेव कुर्याद्भृत्रं वा एष हंति यं यज्ञ उपनमति तस्माद्वा र्त्तावेव कर्तव्यार्त्तं
 ग्निर्मुखं प्रथमो देवतानां मग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महइत्याग्ना वैष्णवस्य हविषो याज्यानुवाक्ये भवत आग्नावैष्णव्योरूपसमृ
 द्धे एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणमृगभिवदत्यग्निश्च हवै विष्णुश्च देवानां दीक्षापालौ तौ दीक्षाया ईशाते तद्य
 दाग्नावैष्णवं हविर्भवति यौ दीक्षाया ईशाते तौ प्रीतौ दीक्षां प्रयच्छतां यौ दीक्षयितारौ तौ दीक्षयेतामिति त्रिष्टुभौ भवतः सेंद्रिय
 त्वाय ॥ ४ ॥ गायत्र्यौ स्विष्टकृतः संयाज्ये कुर्वीत ते जस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं गायत्री ते जस्वी ब्रह्मवर्च
 सी भवति य एवं विद्वान्गायत्र्यौ कुरुते उष्णिहा वायुष्कामः कुर्वीतां युवांस उष्णिक् सर्वमायुरेति य एवं विद्वानुष्णिहौ कुरुते ऽ
 नुष्टुभौ स्वर्गकामः कुर्वीत द्वयोर्वा अनुष्टुभौ श्वतुः षष्टिरक्षराणि त्रय इम ऊर्ध्वा एकविंश लोका एकविंशलैकविंशलै वै माँलो
 का त्रो हति स्वर्ग एव लोकै चतुः षष्टि तमेन प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं विद्वाननुष्टुभौ कुरुते बृहत्पुत्रौ श्रीकामो यशस्कामः कुर्वी
 त श्रीवै यशश्छंदसां बृहती श्रियमेव यश आत्मन्धत्तै य एवं विद्वान्बृहत्पुत्रौ कुरुते पंक्तीयज्ञकामः कुर्वीत पांक्तो वै यज्ञ उपै नं यज्ञो
 नमति य एवं विद्वान्पंक्ती कुरुते त्रिष्टुभौ वीर्यकामः कुर्वीतौ जो वा इन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुभोजस्वीन्द्रियवान्वीर्यवान् भवति य एवं वि
 द्वांस्त्रिष्टुभौ कुरुते जगत्पुत्रौ पशुकामः कुर्वीत जागता वै पशवः पशुमान् भवति य एवं विद्वान्जगत्पुत्रौ कुरुते विराजा वन्नाद्यकामः

ऐ. ज्ञा.
॥ २ ॥

कुर्वीतां भवैविराट् तस्माद्यस्यैव ह भूयिष्ठमन्नं भवति सऽएव भूयिष्ठलोके विराजति तद्विराजो विराट् त्वं विश्वेषु राजति श्रेष्ठः
स्वानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथोपंचवीर्यवा एतच्छंदो यद्विराज्यं निपदाते नो णिहा गायत्र्यौ यदस्या एकादशाक्षरा
णि पदानि तेन त्रिष्टुभ्यत्रयस्त्रिंशदक्षरा तेनानुष्टुप्नवा एकेनाक्षरेण च्छंदसि विर्यं तिनद्वाभ्यां यद्विराट् तत्पंचमैसर्वेषां छंदसां
वीर्यमवरुंधैसर्वेषां छंदसां वीर्यमश्रुते सर्वेषां छंदसां सायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुतेऽन्नादोन्नपतिर्भवत्यश्रुते प्रजया न्नाद्यैय
एवं विद्वान्विराजौ कुरुते तस्माद्विराजा वेव कर्तव्ये प्रेद्धो अग्न इमो अग्न इत्येते ऋतं वा वदीक्षा सत्यं दीक्षा तस्माद्दीक्षितेन सत्यमे
व वदितव्यमथो खल्वहुः कोर्हति मनुष्यः सर्वसत्यं वदितुं सत्यसंहिता वै देवा अनृतसंहिता मनुष्या इति विचक्षणवती वाचं व
देच्चक्षुर्वै विचक्षणं विद्योनेन पश्यतीत्येतद्धवै मनुष्येषु सत्यं निहितं यच्चक्षुस्तस्मादाचक्षणमाहुरद्रागिति सयद्यदर्शमित्याहा
थास्यश्रद्धधर्तियद्युवैस्वयं पश्यति न बहूनां च नान्येषां श्रद्धधाति तस्माद्विचक्षणवती मेव वाचं वदेत्सत्योत्तराहैवास्ववागुदि
ता भवति भवति ॥ ६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

स्वर्गवा एतेन लोकमुपप्रयंति यत्प्रायणीयं तत्प्रायणीयस्य प्रायणीयत्वं प्राणो वै प्रायणीय उदान उदयनीयः समानो हो
ता भवति समानौ हि प्राणोदानौ प्राणानां हृद्यै प्राणानां प्रतिप्रज्ञात्यै यज्ञो वै देवेभ्य उदक्रामंसे देवान किंचना शक्नुवन्कर्तुं न प्रा
जानंस्ते ब्रुवन्नदिति त्वये मयज्ञं प्रजानामेति सा तथेत्यब्रवीत्सा वै वोवरं वृणाऽइति वृणीष्वेति सैतमेव वरमवृणीत मत्प्रायणाय

प्र. पं.
अ. २

॥ २ ॥

ज्ञाः संतुमदुदयनाइतितथेतितस्मादादित्यश्चरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयो वरवृ तो ह्यस्या अथो एतं वरमवृणीतं म
 यैव प्राचीं दिशं प्रजानाथाग्निना दक्षिणां सोमेन प्रतीचीं सवित्रो दीचीमिति पथ्यां यजति यत्पथ्यां यजति तस्मादसौ पुर उदेति
 पश्चास्तमेति पथ्यां ह्येषो नु सं चरत्यग्निं यजति यदग्निं यजति तस्मादक्षिणतो अश्वेषधर्यः पच्यमाना आयं त्याग्नेय्यो ह्येषधर्यः
 सोमं यजति यत्सोमं यजति तस्मात्प्रतीच्योप्यापो बह्वयः स्यंदं ते सौम्या ह्यापः सवितारं यजति यत्सवितारं यजति तस्मादुत्तर
 तः पश्चादयं भूयिष्ठं पवमानः पवते सवितृ प्रसूतो ह्येष एतत्पवत उत्तमामदिति यजति यदुत्तमामदिति यजति तस्मादसाविमां
 वृष्ट्याभ्युनक्त्यभिजिघ्रति पंच देवता यजति पांक्तो यज्ञः सर्वादिशः कल्पं ते कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैवं विद्वा
 न्होता भवति ॥ ७ ॥ यस्तेजो ब्रह्मवर्चसमिच्छेत् प्रयाजाहुतिभिः प्राङ्मुखोऽस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं प्राचीं दिक्तेजस्वी ब्रह्मव
 र्चसी भवति य एवं विद्वान्प्राङ्तेति यो न्नाद्यमिच्छेत् प्रयाजाहुतिभिर्दक्षिणां स इयादन्नादो वा एषोन्नपतिर्यदग्निरन्नादोन्नपतिर्भ
 वत्यश्रुते प्रजयान्नाद्यं य एवं विद्वान्दक्षिणैति यः पशूनिच्छेत् प्रयाजाहुतिभिः प्रत्यङ्मुखोऽपशवो वा एते यदापः पशुमान् भव
 तिय एवं विद्वान्प्रत्यङ्गेति यः सोमपीथमिच्छेत् प्रयाजाहुतिभिर्दक्षिणां स इयादुत्तराहवै सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति य एवं वि
 द्वानुदङ्गेति स्वर्ग्यैवोर्ध्वादिक् सर्वासु दिक्षुराप्नोति सम्यंचो वाऽइमे लोकाः सम्यंचोस्माऽइमे लोकाः श्रियै दीद्यति य एवं वेदं प
 थ्यां यजति यत्पथ्यां यजति वाचमेव तद्यज्ञमुखे संभरति प्राणापानावग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः पथ्यामेव

ऐ. ब्रा.

॥ ३ ॥

यजति यत्पथ्यामेव यजति वाचैव तद्यज्ञं पंथामपिनयति चक्षुषी एवाग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिश्चक्षुषा वै दे
वायज्ञं प्राजानंश्चक्षुषा वा एतत्प्रज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्चरित्वा यदैवानुष्ठयां चक्षुषा प्रजानां तथ प्रजानां तियद्वैत
हेवायज्ञं प्राजानं स्यावावतत्प्राजानं स्यांसमभरन्नस्यैवैयज्ञस्तायतेऽस्यैक्रियते स्यैसंश्रियत इयं ह्यदितिस्तदुत्तमामदि
तियजति यदुत्तमामदिति यजति यज्ञस्य प्रज्ञा तैस्वर्गस्य लोकस्यानुख्यातै ॥ ८ ॥ देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुस्ताः कल्प
माना अनुमनुष्य विशः कल्पंत इति सर्वा विशः कल्पंतै कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पतै यत्रैवं विद्वान्होता भवति स्वस्तिनः
पथ्या सुधन्वस्वित्यन्वाह स्वस्त्यप्सु वृजने स्वर्वति ॥ स्वस्तिनः पुत्रकृथेषु योनिषु स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति मरुतो वै देवा
नां विशस्ता एवैतद्यज्ञमुखे चीकृपत्सर्वैश्छंदोभिर्यजेदित्याहुः सर्वैर्वैछंदोभिरिष्ट्वा देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः स
र्वैश्छंदोभिरिष्ट्वा स्वर्गलोकं जयति स्वस्तिनः पथ्या सुधन्वसु ॥ स्वस्तिरिद्धिप्रपथे श्रेष्ठेति पथ्यायाः स्वस्तेस्त्रिष्टुभावाग्नेयसु
पथाराये अस्माना देवानां मपि पंथामगन्मैत्यग्नेस्त्रिष्टुभौ त्वंसोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिविया पृथिव्यामिति सोम
स्य त्रिष्टुभावा विश्वदेवं सत्पतिय इमा विश्वा जातानीति सवितुर्गायत्र्यौ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेह संमही मूषुमतारं सुप्रता
नामित्यदितेर्जगत्या वेतानि वाव सर्वाणि च्छंदांसि गायत्रं त्रैष्टुभं जागतमन्वन्यान्येतानि हियज्ञैः प्रतमामिव क्रियंत एतैर्हवा

१ भाष्ये त्रावसानाभावः 'धन्वसु स्वस्तिः कृद्धि' इति संहिता पाठस्तत्र ।

प्र. पं.

अ. २

॥ ३ ॥

अस्यच्छंदोभिर्यजतः सर्वेच्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेद ॥९॥ तावाऽएताःप्रवत्योनेतृमत्यःपथिमत्यःस्वस्तिमत्यएतस्यह
 विषोयाज्यानुवाक्याएताभिर्वाइष्ट्वादेवाःस्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानएताभिरिष्ट्वास्वर्गलोकंजयतितासुपदमस्ति
 स्वस्तिरायेमरुतोदधातनेतिमरुतोहवैदेवविशोतरिक्षभाजनास्तेभ्योहयोनिवेद्यस्वर्गलोकमेतीश्वराहैनंनिवारोद्धोर्विवा
 मंथितोःसयदाहस्वस्तिरायेमरुतोदधातनेतितंमरुद्भ्योदेवविद्भ्योयजमानंनिवेदयतिनहवाएनंमरुतोदेवविशःस्वर्गलो
 कंयंतंनिरुधतेनविमम्रतेस्वस्तिहैनमत्यजंतिस्वर्गलोकमभियएवंवेदविराजावेतस्यहविषःस्विष्टकृतःसंयाज्येस्यातायेत्रय
 स्त्रिंशदक्षरे ॥ सेदग्निरग्नीऽरत्यस्त्वन्यान्तसेदग्निर्योवनुष्यतोनिपातीत्येतैर्विराड्भ्यांवाइष्ट्वादेवाःस्वर्गलोकमजयंस्तथैवैत
 द्यजमानोविराड्भ्यामिष्ट्वास्वर्गलोकंजयतित्रयस्त्रिंशदक्षरेभवत्स्त्रयस्त्रिंशद्वैदेवाऽअष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादि
 त्याःप्रजापतिश्चवषट्कारश्चतत्प्रथमेयज्ञमुखैदेवताअक्षरभाजःकरोत्यक्षरेणाक्षरेणैवतद्देवतांप्रीणार्तिदेवपात्रेणैवतद्देवता
 स्तर्पयति ॥१०॥ प्रयाजवदननुयाजंकर्तव्यंप्रायणीयमित्याहुर्हीनमिववाएतदींखितमिवयत्प्रायणीयस्यानुयाजाऽइति
 तत्तन्नाहृत्यंप्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यंप्राणावैप्रयाजाःप्रजानुयाजायत्प्रयाजानंतरियात्प्राणांस्तद्यजमानस्यांतरियाद्य
 दनुयाजानंतरियात्प्रजांतद्यजमानस्यांतरियात्तस्मात्प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यंपत्नीर्नसंयाजयेत्संस्थितयजुर्नजुहुया
 तावतैवयज्ञोसंस्थितःप्रायणीयस्यनिष्कासंनिदध्यात्तमुदयनीयेनाभिनिर्वपेद्यज्ञस्यसंतत्यैयज्ञस्याव्यवच्छेदायाथोखलु

दे. ब्रा.

॥ ४ ॥

यस्यामेवस्थाल्याप्रायणीयंनिर्वपेत्तस्यामुदयनीयंनिर्वपेत्तावतैवयज्ञःसंततोव्यवच्छिन्नोभवत्यमुष्मिन्वाएतेनलोकेराधु
वंतिनास्मिन्नित्याहुर्नप्रायणीयमितिप्रायणीयमितिनिर्वपेत्प्रायणीयमितिचरंतिप्रयंत्येवास्मालोकाद्यजमाना इत्यवि
द्ययैवतदाहुर्व्यतिषजेद्याज्यानुवाक्यायाःप्रायणीयस्यपुरोनुवाक्यास्ताउदयनीयस्ययाज्याःकुर्याद्याउदयनीयस्यपुरोनु
वाक्यास्ताःप्रायणीयस्ययाज्याःकुर्यात्तद्व्यतिषजंत्युभयोर्लोकयोर्ऋद्ध्याउभयोर्लोकयोःप्रतिष्ठित्याउभयोर्लोकयोर्ऋद्धौ
त्युभयोर्लोकयोःप्रतिष्ठितिप्रतितिष्ठतियएवंवेदादित्यश्वरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयोयज्ञस्यधृत्यैयज्ञस्यवर्सन
ध्यैयज्ञस्याप्रसंसायतद्यथैवादइतिहस्माहतेजन्याउभयतोंतयोरप्रसंसायबसौनह्यत्येवमेवैतद्यज्ञस्योभयतोंतयोरप्रसं
सायबसौनह्यतियदादित्यश्वरुःप्रायणीयोभवत्यादित्यउदयनीयःपथ्ययैवेतस्वस्त्याप्रयंतिपथ्यांस्वस्तिमभ्युद्यंतिस्वस्त्ये
वेतःप्रयंतिस्वस्त्युद्यंतिस्वस्त्युद्यंति ॥ ११ ॥ इतिप्रथमपंचिकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥

प्राच्यांवैदिशिदेवाःसोमंराजानमक्रीणस्तस्मात्प्राच्यांदिशिक्रीयतेतंत्रयोदशान्मासादक्रीणस्तस्मात्रयोदशोमासो
नानुविद्यतेनवैसोमविक्रय्यनुविद्यतेपापोहिसोमविक्रयीतस्यक्रीतस्यमनुष्यानभ्युपावर्तमानस्यदिशोवीर्याणींद्रियाणि
व्युदसीदंस्तान्येकयर्चावारुरुत्संततानिनाशकुवंस्तानिद्वाभ्यांतानितिसृभिस्तानिचतसृभिस्तानिपंचभिस्तानिषड्भिस्तानि
निसप्तभिर्नैवावारुंधतंतान्यष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवतंतदष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवतंतदष्टानामष्टत्वमश्रुतेय

प्र. पं.

अ. ३

॥ ४ ॥

दत्कामयतेयएवंवेदतस्मादेतेषुकर्मस्वष्टावष्टावनूच्यंतइंद्रियाणांवीर्याणामवरुध्ये ॥ १२ ॥ सोमायक्रीतायप्रोह्यमाणा
 यानुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्भद्रादभिश्रेयःप्रेहीत्यन्वाहायंवावलोकोभद्रस्तस्मादसावेवलोकःश्रेयान्स्वर्गमेवतल्लोकैजमानं
 गमयतिबृहस्पतिःपुरस्तातेऽअस्त्वितिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवास्माएतत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मण्वद्रिष्यत्यथेमवस्यवरऽआ
 पृथिव्याऽइतिदेवयजनंवैवरंपृथिव्यैदेवयजनएवैनंतदवसाययत्यारेशन्नूकृणुहिसर्ववीरइतिद्विषंतमेवास्मैतत्पाप्मानं
 भ्रातृव्यमपवाधतेऽधरंपादयतिसोमयास्तेमयोभुवइतितृचंसौम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रोह्यमाणैस्वयैवैनंतदेवत
 यास्वेनच्छंदसासमर्धयतिसर्वेनंदंतियशसागतेनेत्यन्वाहयशोवैसोमोराजासर्वोहवाएतेनक्रीयमाणेननंदंतियश्चयज्ञे
 लप्यमानोभवतियश्चनसभासाहेनसख्यासखायइत्येषवैब्राह्मणानांसभासाहःसखायत्सोमोराजाकिल्बिषस्पृदित्येषउए
 वकिल्बिषस्पृद्योवैभवतियःश्रेष्ठतामश्रुतेसकिल्बिषंभवतितस्मादाहुर्मानुवोचोमाप्रचारीःकिल्बिषंनुमायातयन्निर्तिपि
 तुषणिरित्यन्नंवैपितुदक्षिणावैपितुतामेनेनसनोत्यन्नसन्निमेवैनंतत्करोत्यंरंहितोभवतिवाजिनायेतींद्रियंवैवीर्यंवाजिनं
 माजरसंहास्मैवाजिनंनापच्छिद्यतेयएवंवेदागन्देवइत्यन्वाहागतोहिसतर्हिभवत्यृतुभिर्वर्धतुक्षयमित्यृतवोवैसोमस्यरा
 ज्ञोराजभ्रातरोयथामनुष्यस्यतैरेवैनंतत्सहागमयतिदधानुनःसवितासुप्रजामिषमित्याशिषमाशास्तेसनःक्षपाभिरहभि
 श्चजिन्वत्वित्यहानिवाअहानिरात्रयःक्षपाअहोरात्रैरेवास्माएतामाशिषमाशास्तेप्रजावंतरयिमस्मेसमिन्वत्वित्याशिषमे

दे. ग्रा.

॥ ५ ॥

वाशास्तेयातेधामानिहविषायजंतीत्यन्वाहतातेविश्वापरिभूरस्तुयज्ञं । गयस्फानःप्रतरणःसुवीरइतिगवानस्फावयि
 तांप्रतारयितैधीत्येवतदाहवीरहाप्रचरासोमदुर्यानिर्तिगृहवैदुर्याभिभ्यतिवैसोमाद्राज्ञआयतौयजमानस्यगृहाःसयदे
 तामन्वाहशांत्यैवैनंतच्छमयतिसोस्यशांतोनप्रजानपशून्निहन्तीमांधियंशिक्षमाणस्यदेवेतिवारुण्यापरिदधातिवरुणदे
 वत्योवाएषंतावद्यावदुपनद्धोयावत्परिश्रितानिप्रपद्यतेस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतिशिक्षमाणस्यदेवेतिशि
 क्षतेवाएषयोयजतेक्रतुंदक्षंवरुणसंशिक्षाधीतिवीर्यप्रज्ञानंवरुणसंशिक्षाधीत्येवतदाहययातिविश्वादुरितातरेमसुतर्मा
 णमधिनावरुहेमेतियज्ञोवैसुतर्मानौःकृष्णाजिनंवैसुतर्मानौर्वाग्वैसुतर्मानौर्वाचमेवतदारुह्यतयास्वर्गलोकमभिसंतरति
 ताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रि
 रुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतेद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराधोतियएवंवेदत्रिःप्रथ
 मांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनद्यातिस्थेभेबलायाविघ्नंसाय ॥ १३ ॥ अन्यतरोनङ्गान्युक्तःस्यादन्यतरोविमुक्तो
 ऽथराजानमुपावहरेयुर्यदुभयोर्विमुक्तयोरुपावहरेयुःपितृदेवत्यंराजानंकुर्युर्यद्युक्तयोरयोगक्षेमःप्रजाविदेताःप्रजाःपरि
 पुर्वेन्योनङ्गान्विमुक्तस्तच्छालासदांप्रजानारूपंयुक्तस्तच्चक्रियाणांतेयेयुकेन्येविमुक्तैऽन्यउपावहरंत्युभावेवतेक्षेमयो
 गौकल्पयंतिदेवासुरावाएषुलोकेषुसमयतंततएतस्यांप्राच्यादिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयंस्तेदक्षिणस्यादिश्ययतंततां

प्र. पं.

अ. ३

॥ ५ ॥

स्ततोसुराअजयँस्तेप्रतीच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराऽअजयँस्तउदीच्यांदिश्ययतंततांस्ततोसुराअजयँस्तउदीच्यांप्राच्यां
 दिश्ययतंततेतोनपराजयंतसैषादिगपराजितातस्मादेतस्यांदिशियतेतवायातयेद्वैश्वरोहानृणाकर्तोस्तेदेवाअब्रुवन्नरा
 जतयावैनोजयंतिराजानंकरवामहाइतितथेतितेसोमंराजानमकुर्वंस्तेसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयन्नेषवैसोमराजायोयज
 तेप्राचितिष्ठत्यादधतितेनप्राचींदिशंजयतितंदक्षिणापरिवहंतितेनदक्षिणांदिशंजयतितंप्रत्यंचमावर्तयंतितेनप्रतीचींदि
 शंजयतितमुदीचस्तिष्ठतउपावहरंतितेनोदीचींदिशंजयतिसोमेनराज्ञासर्वादिशोजयतियएवंवेद ॥ १४ ॥ हविराति
 थ्यंनिरुप्यतेसोमेराजन्यागतैसोमोवैराजायजमानस्यगृहानागच्छतितस्माएतद्धविरातिथ्यंनिरुप्यतेतदातिथ्यस्याति
 थ्यत्वंनवकपालोभवतिनववैप्राणाःप्राणानांकृष्यैप्रणानांप्रतिप्रज्ञालैवैष्णवोभवतिविष्णुर्वैयज्ञःस्वयैवैनंतदेवतयांस्वे
 नच्छंदसासमर्धयतिसर्वाणिवावच्छंदांसिचपृष्ठानिचसोमंराजानंक्नीतमन्वायंतियावंतःखलुवैराजानमनुयंतितेभ्यःस
 र्वेभ्यऽआतिथ्यंक्रियतेभिर्मथंतिसोमेराजन्यागतैस्तद्यथैवादोमनुष्यराजऽआगतैन्यस्मिन्वाहृत्युक्षाणंवावेहतंवाक्षदंतऽ
 एवमेवास्माऽएतत्क्षदंतैयदग्निर्मथंत्यग्निर्हिदेवानांपशुः ॥ १५ ॥ अग्नयेमथ्यमानायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरभित्वादेवसवि
 तरितिसावित्रीमन्वाहृतदाहुर्यदग्नयेमथ्यमानायानुवाचाहाथकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसवितावैप्रसवानामीशैसवितृप्र
 सूताएवैनंतन्मथंतितस्मात्सावित्रीमन्वाहृमहीद्यौःपृथिवीचनइतिद्यावापृथिवीयामन्वाहृतदाहुर्यदग्नयेमथ्यमानायानु

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

वाचाहाथकस्माद्वावापृथिवीयामन्वाहेतिद्यावापृथिवीभ्यांवाएतंजातंदेवाःपर्यगृह्णंस्ताभ्यामेवाद्यापिपरिगृहीतंस्तस्मा
 द्यावापृथिवीयामन्वाहंत्वामग्नेपुष्करादधीतितृचमाग्नेयंगायत्रमन्वाहाग्नौमथ्यमानैस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासम
 र्धयत्यथर्वानिरमंथतेतिरूपसमृद्धमेतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतिसयदिनजायेतयदिचिरं
 जायेतराक्षोऽप्योगायत्र्योनूच्याअग्नेहंसिन्यत्रिणमित्येतारक्षसामपहत्यैरक्षांसिवाएनंतर्ह्यालिभंतैरहिर्नजायतेयर्हिचिरं
 जायतेसयद्येकस्यामेवानूक्तायांजायेतयदिद्वयोरथोतब्रुवंतुजंतवइतिजातायजातवतीमभिरूपामनुब्रूयाद्यद्यज्ञेभिरूपंत
 त्समृद्धमायंहस्तेनखादिनमितिहस्ताभ्यांह्येनमंथंतिशिशुंजातमितिशिथुरिववाएषप्रथमजातोयदग्निर्नविभ्रतिविशाम
 ग्निस्वध्वरमितियद्वैदेवानानेतितदेवामो ३ मितिप्रदेवंदेववीतयेभरतावसुवित्तममितिप्रह्रियमाणायाभिरूपायद्यज्ञेभि
 रूपंतत्समृद्धमास्वेयोनौनिषीदत्वित्येषहवाऽअस्यस्वोयोनिर्यदग्निरग्नेराजातंजातवेदसीतिजातइतरोजातवेदाइतरःप्रि
 यंशिशीतातिथिमित्येषहवाअस्यप्रियोतिथिर्यदग्निरग्नेःस्योनआगृहपतिमितिशांत्यामेवैनंतदधात्यग्निनाग्निःसमिध्यते
 कविर्गृहपतिर्युवा । हव्यवाड्जुह्वास्यइत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धंत्वंह्यग्नेअग्निनाविप्रोविप्रेणसन्तसेतितिविप्रइत
 रोविप्रइतरःसन्नितरःसन्नितरःसखासख्यासमिध्यसइत्येषहवाअस्यस्वःसखायदग्निरग्नेस्तंमर्जयंतसुकृतुंपुरोयावानमा
 जिषु ॥ स्वेषुक्षयेषुवाजिनमित्येषहवाअस्यस्वःक्षयोयदग्निरग्नेर्यज्ञेनयज्ञमयजंतदेवाइत्युत्तमयापरिदधातियज्ञेनवैतदे

प्र. पं.

अ. ३

॥ ६ ॥

वायज्ञमयजंतयदग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायंस्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन् ॥ तेहनाकंमहिमानःसचंतयत्रपूर्वेसा
 ध्याःसंतिदेवाइतिच्छंदांसिवैसाध्यादेवास्तेग्नेग्निनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायन्नादित्याश्चैवेहासन्नंगिरसश्चतेग्नेग्निनाग्नि
 मयजंततेस्वर्गलोकमायन्तसैषास्वर्ग्याहुतिर्यदग्न्याहुतिर्यदिहवाअप्यब्राह्मणोकोयदिदुरुकोकोयजतैथहेषाहुतिर्गच्छत्ये
 वदेवान्नपाप्मनासंसृज्यतेगच्छत्यस्याहुतिर्देवान्नास्याहुतिःपाप्मनासंसृज्यतेयएवंवेदताएतास्त्रयोदशान्वाहरूपसमृद्धा
 एतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांनिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांताःसप्तदशसंपद्यंतैसप्तद
 शोवैप्रजापतिर्द्वादशमासाःपंचर्तवस्तावान्तसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराध्नोतियएवंवेदनिः
 प्रथमांनिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यातिस्थेन्नेबलायाविस्रंसाय ॥ १६ ॥ समिधाग्निदुवस्यताप्यायस्वसमेतुतइ
 त्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येभवतआतिथ्यवत्यौरूपसमृद्धंएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति
 सैषाग्नेय्यतिथिमतीनसौम्यातिथिमत्यास्तियत्सौम्यातिथिमतीस्याच्छश्वत्सास्यादेतत्त्वैषातिथिमतीयदापीनवतीयदा
 वाअतिथिपरिवेविषत्यापीनइववैसतर्हिभवतितयोर्जुषाणेनैवयजतीदंविष्णुर्विचक्रमेतदस्यप्रियमभिपाथोअद्यामिति
 वैष्णव्यौत्रिपदामनूच्यचतुष्पदयायजतिसप्तपदानिभवंतिशिरोवाएतद्यज्ञस्ययदातिथ्यंसप्तवैशीर्षन्प्राणाःशीर्षन्नेवत
 त्प्राणान्दधातिहोतारंचित्ररथमध्वरस्यप्रप्रायमग्निर्भरतस्यशृण्वइतिस्विष्टकृतःसंयाज्येभवतआतिथ्यवत्यौरूपसमृद्धंए

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

तद्वैयज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति त्रिष्टुभौ भवतः सेंद्रियत्वायैकांतं भवतीकांतेन वा एतेन देवा अ
 राधुवन्यदातिथ्यैतस्मादिकांतमेव कर्तव्यं प्रयाजानेवात्र यजंति नानुयाजां प्राणा वै प्रयाजानुयाजास्तै इमेशीर्षं प्राणा
 स्ते प्रयाजायेवांच स्ते नुयाजाः स योत्रानुयाजान्यजेद्यथेमान् प्राणानालुप्यशीर्षं धित्सेत्तादृक्कदतिरिक्तं तत्समुवा इमे प्राणा वि
 द्रेये चेमेये चेमे तद्यदेवात्र प्रयाजान्यजंति नानुयाजांस्तत्र सकाम उपासो यो नुयाजेषु यो नुयाजेषु ॥ १७ ॥ ॥ इति प्रथम
 पंचिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥

॥

॥

॥

यज्ञो वै देवेभ्य उदक्कामं न्नवो ह मन्नं भविष्यामीति नेति देवा अब्रुवन्न न्नमेव नो भविष्यसीति तं देवा विमेथिरे स हैभ्यो विहृतो
 न प्रबभूव ते हो चुर्देवानवैन इत्थं विहृतो लं भविष्यति हं ते मयं ज्ञं संभरामेति तथेति तं संजं भ्रुस्तं संभृत्यो चुरं श्विनाविमं भिषज्य
 तमित्यं श्विनौ वै देवानां भिषजां श्विनावध्वर्यू तस्मादध्वर्यू धर्मं संभरतं स्तं संभृत्या हतुं ब्रह्मन् प्रवर्येण प्रचरिष्यामो होतरभि
 ष्टुहीति ॥ १८ ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्तादिति प्रतिपद्यते ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं तद्भिषज्यतीयं पित्रे राष्ट्रं चेत्यग्र इति
 वाग्वै राष्ट्री वाचमेवास्मिंस्तद्धातिमहान्मही अस्तभाय द्विजातं इति ब्राह्मणस्पत्या ब्रह्म वै बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं तद्भिषज्यत्यं
 भित्यं देवं सवितारमोण्योरिति सावित्री प्राणो वै सविता प्राणमेवास्मिंस्तद्धातिं संसीदस्व मह्यं असीत्येवैनं समसादयन्नं जंति

१ 'ब्रह्म ३ न्प्रवर्येण' इति पुतोच्चारणमिष्टमत्र भाष्ये ।

प्र. पं.

अ. ४

॥ ७ ॥

यप्रथयंतो न विप्रा इत्यज्यमानायाभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं पंतंगमक्तमसुरस्यमायया योनः सनुत्यो अभिदा स दग्ने भ
वानो अग्ने सुमना उपेताविति द्वे द्वे अभिरूपेयद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं कृणुष्वपाजः प्रसितिं न पृथ्वीमिति पंचराक्षो ह्योरक्षसाम
पहृत्यै परित्वा गिर्वणो गिरीं धिद्वयोरदधा उक्थ्यं वचः शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यदपश्यं गोपाम निपद्यमानमिति च तस्मै एकपा
तिन्यस्ता एकविंशतिर्भवत्येकविंशोयं पुरुषो दशहस्त्या अंगुलयो दशपाद्याऽ आत्मैकविंशस्तमिममात्मानमेकविंशं संस्कुरु
ते ॥ १९ ॥ स्रक्केद्रप्सस्य धमतः समस्वरन्निति न वपावमान्योनवै प्राणाः प्राणानेवास्मिंस्तद्धात्ययं वेनश्चोदयत्पृश्निग
र्भा इत्ययं वै वेनोस्माद्वा ऊर्ध्वा अन्ये प्राणावेनं त्यवांचो न्येतस्माद्धेनः प्राणो वा अयं संनाभेरिति तस्मान्नाभिस्तन्नाभेर्नाभित्वं
प्राणमेवास्मिंस्तद्धातिपवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पतै तपोष्पवित्रं विततं दिवस्पदै वियत्पवित्रं धिषणा अतन्वतेति पूतवंतः प्रा
णास्तद्मेवांचोरेतस्योमूत्र्यः पुरीष्य इत्येतानेवास्मिंस्तद्धाति ॥ २० ॥ गणानां त्वागणपतिं हवासह इति ब्राह्मणस्पतयं ब्र
ह्मवै बृहस्पतिं ब्रह्मणैवैनं तद्भिषज्यति प्रथश्चयस्य सप्रथश्चनामेति धर्मतन्वः सतनुमेवैनं तत्सरूपं करोति रथं तरमाजभाराव
सिष्ठः ॥ भरद्वाजो बृहदाचक्रे अग्नेरिति बृहद्रथं तरवंतमेवैनं तत्करोत्यपश्यं त्वामनसा चेकितानमिति प्रजावान्प्राजापत्यः
प्रजामेवास्मिंस्तद्धातिकाराधद्धोत्राश्विनावामिति न वविच्छंदं सस्तदेतद्यज्ञस्यां तस्यै विश्वद्रमिव वा अंतस्त्यमणीय इव च

१ यद्यप्यत्र भाष्ये 'पुरीष्या' इति दृश्यते तथापि पुरीषायहितः पुरीष्य इति व्युत्पत्त्या मूलपाठ एव सुवचः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

स्थवीयइवचतस्मादेताविच्छंदसोभवत्येताभिर्हाश्विनोःकक्षीवान्प्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपाश्विनोःप्रियं
 धामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदाभात्यग्निरुषसामनीकमिति सूक्तं पीपिवांसमश्विनाधर्ममच्छेत्यभिरूपयद्यज्ञेभि
 रूपंतत्समृद्धं तदुत्रैष्टुभंवीर्यवैत्रिष्टुब्वीर्यमेवास्मिंस्तद् धातिग्रावाणेवतदिदर्थजरेथेइतिसूक्तंमक्षीइवकर्णाविवनासेवैत्यंग
 समाख्यायमेवास्मिंस्तदिन्द्रियाणिदधातितदुत्रैष्टुभंवीर्यवैत्रिष्टुब्वीर्यमेवास्मिंस्तद् धातीलेद्यावापृथिवीपूर्वचित्तयइतिसू
 क्तंमग्निधर्मसुरुचंयामग्निष्टयइत्यभिरूपयद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं तदुजागतंजागतावैपशवःपशूनेवास्मिंस्तद् धातियाभिर
 मुमावतंयाभिरमुमावतमित्येतावतोहात्राश्विनौकामान्ददृशतुस्तानेवास्मिंस्तद् धातितैरेवैनंतत्समर्धयत्यरुरुचदुषसः
 पृथिरप्रियइतिरुचितवतीरुचमेवास्मिंस्तद् धातिद्युभिरक्तुभिःपरिपातमस्मानित्युत्तमयापरिदधात्यरिष्टेभिरश्विनासौ
 भगेभिः ॥ तन्नोमित्रोवरुणोमामहंतामदितिःसिंधुःपृथिवीउतद्यौरित्येतैरेवैनंतत्कामैःसमर्धयतीतिनुपूर्वपटलं ॥२१॥
 अथोत्तरमुपह्वयेसुदुधांधेनुमेताहिङ्गुष्वतीवसुपत्नीवसूनामभित्वादेवसवितःसमीवत्संनमातृभिःसंवत्सइवमातृभिर्यस्ते
 स्तनःशशयोयोमयोभृगौरमीमेदनुवत्संमिषंतंनमसेदुपसीदतंसंजानानाउपसीदन्नभिज्ञ्वांदशभिर्विवस्वंतोदुहंतिसप्तै
 कांसमिद्धोअग्निरश्विनांसमिद्धोअग्निर्वृषणारतिर्दिवस्तदुप्रयक्षतममस्यकर्मात्मन्वन्नभोदुह्यतेधृतंपयउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतं
 ऽधुक्षत्पिप्युषीमिषमुपद्रवपयसागोधुगोषमासुतेसिंचतश्रियमानृनमश्विनोर्ऋषिःसमुत्येमहतीरपऽइत्येकविंशतिरभि

प्र. पं.

अ. ४

॥ ८ ॥

रूपायद्यज्ञेभिरूपतत्समृद्धमुदुष्यदेवः सविताहिरण्ययेत्यनूतिष्ठतिप्रैतुब्रह्मणस्पतिरित्यनुप्रैतिगंधर्वइत्थापदमस्यरक्षती
 तिखरमवेक्षतेनाकेसुपर्णमुपयत्पतंतमित्युपविशतितप्तोवांधर्मो नक्षतिस्वहोतोभापिबतमश्विनेतिपूर्वाह्नेयजत्यग्नेवीही
 त्यनुवषट्करोतिस्विष्टकृद्भ्राजन्नयदुस्त्रियांस्वाहुतंघृतं पयोऽस्यपिबतमश्विनेत्यपराह्नेयजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतिस्विष्टकृ
 द्भ्राजनं त्रयाणां हवैहविषांस्विष्टकृतेन समवद्यंति सोमस्य घर्मस्य वाजिनस्येति सयदनुवषट्करोत्यग्नेरेवस्विष्टकृतो नंतरित्यै
 विश्वा आशादक्षिणसादिति ब्रह्माजपतिस्वाहाकृतः शुचिर्देवेषु घर्मः समुद्रादूर्मिमुदियति वेनोर्द्रप्सः समुद्रमभियज्जिगाति
 सखे सखायमभ्याववृत्स्वोर्ध्व ऊषुण ऊतय ऊर्ध्वोनः पाह्यं हंसं संघे मिथ्यानमस्विन इत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपतत्समृद्धपावक
 शोचेतवहिक्षयं परीति भक्षमाकांक्षते हुतं हविर्मधुहविरिद्रतमेन्नावदयामते देवघर्म ॥ मधुमतः पितुमतो वाजवतो गिरस्व
 तानमस्ते अस्तु मामाहिंसीरिति घर्मस्य भक्षयति द्येनो न योनिं सदनं धियाकृतमायस्मिन्तससवासवा इति संसाद्यमानाया
 न्वाहहविर्हविष्मोमहिसन्नदैव्यमिति यदहरुत्सादयिष्यंतो भवंति सूयवसाद्भगवती हिभूया इत्युत्तमया परिदधाति तदेतदे
 वमिथुनं यद्धर्मः संयो घर्मस्तच्छिश्नैर्यौ शफौ तौ शफौ योपयमनी ते श्रोणिकपाले यत्पयस्तद्रेतस्तदिदमग्नौ देवयो न्यां प्रजनने रे
 तः सिच्यते निर्वै देवयोनिः सोमो देवयो न्याऽआहुतिभ्यः संभवत्यृद्धयो यजुर्मयः साममयो वेदमयो ब्रह्ममयो मृतमयः संभूय
 देवता अप्येतिय एवं वेदयश्चैवं विद्वानेतेन यज्ञक्रतुना यजते ॥ २२ ॥ देवासुरावा एषु लोकेषु समयतंतं ते वा असुरा इमाने

ऐ. जा.

॥ ९ ॥

वलोकान्पुरो कुर्वत यथौजीया सो बलीया स एवैते वा अयस्मयी मे वेमाम कुर्वतरजता मंतरिक्षं हरिणीं दिवं तैतथे माँ लोकान्पुरो
 कुर्वत ते देवा अब्रुवन्पुरोवा इमे सुरा इमाँ लोकान् कृतपुर इमाँ लोकान् प्रतिकरवामहा इति तथेति ते सद एवास्याः प्रत्य कुर्वता ग्री
 ध्रमंतरिक्षाद्बिर्धाने दिवस्ते तथे माँ लोकान्पुरः प्रत्य कुर्वत ते देवा अब्रुवन्नुपसद उपायामोपसदा वैमहापुरं जयंतीति तथेति ते
 यामेव प्रथमा मुपसद मुपायंस्तथैवैनानस्माँ लोकादनुदंतयां द्वितीयां तयांतरिक्षाद्यां तृतीयां तया दिवस्तांस्तथैभ्यो लोकेभ्यो
 नुदंत ते वा एभ्यो लोकेभ्यो नुत्ता असुरा ऋतूनश्रयंत ते देवा अब्रुवन्नुपसद एवोपायामेति तथेति त इमास्ति स्रः सतीरुपसदो द्वि
 द्विरेकैकामुपायंस्ताः षट्समपद्यंत षडा ऋतवस्तान्वा ऋतुभ्यो नुदंत ते वा ऋतुभ्यो नुत्ता असुरा मासानश्रयंत ते देवा अब्रुवन्नु
 पसद एवोपायामेति तथेति त इमाः षट्सतीरुपसदो द्विद्विरेकैकामुपायंस्ता द्वादशसमपद्यंत द्वादश वैमासास्तान्वैमासेभ्यो
 नुदंत ते वैमासेभ्यो नुत्ता असुरा अर्धमासानश्रयंत ते देवा अब्रुवन्नुपसद एवोपायामेति तथेति त इमा द्वादशसतीरुपसदो द्वि
 द्विरेकैकामुपायंस्ताश्चतुर्विंशतिः समपद्यंत चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासास्तान्वा अर्धमासेभ्यो नुदंत ते वा अर्धमासेभ्यो नुत्ता अ
 सुरा अहोरात्रे अश्रयंत ते देवा अब्रुवन्नुपसदा वैवोपायामेति तथेति ते यामेव पूर्वाह्ण उपसद मुपायंस्तथैवैनानह्णो नुदंत यामप
 राह्णेत्यारात्रैस्तांस्तथोभाभ्यामहोरात्राभ्यामंतरायंस्तस्मात्सुपूर्वाह्ण एव पूर्वयोपसदा प्रचरितव्यं स्वपराह्णे परयातावंतमे
 वत द्विषते लोकं परिशिनष्टि ॥२३॥ जितयो वैनामैता यदुपसदोऽसपत्नां वा एताभिर्देवा विजितिं व्यजयंता सपत्नां विजितिं

प्र. पं.

अ. ४

॥ ९ ॥

विजयतेय एवं वेदयान्देवाण्युलोकेषु यामृतुषु यामासेषु यामर्धमासेषु यामहोरात्रयोर्विजितिं व्यजयंत तां विजितिं विजयते
 य एवं वेद ते देवा अभिभयुरस्माकं विप्रेमाणमन्विदमसुरा अभविष्यंतीति ते व्युत्क्रम्यामंत्रयंतां प्रिर्वसुभिरुदक्रामदिंद्रोरु
 द्रैर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्ते तथा व्युत्क्रम्यामंत्रयंत ते ब्रुवन्हं तथा एव न इमाः प्रियतमास्तन्वस्ता अस्य वरुणस्य रा
 शो गृहे संनिदधाम हैताभिरेव नः सनसंगच्छातैर्योन एतदतिक्रामाद्य आलुलोभयिषादिति तथेति ते वरुणस्य राशो गृहे तनूः
 संन्यदधत ते यद्वरुणस्य राशो गृहे तनूः संन्यदधत तत्तानूनप्त्रमभवं तत्तानूनप्त्रस्य तानूनप्त्रत्वं तस्मादाहुर्न स तानूनप्त्रिणे
 द्रो गधव्यमिति तस्माद्विदमसुरानान्वाभवन्ति ॥ २४ ॥ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं ग्रीवा उपसदः समानवर्हिषी भवतः समा
 नं हि शिरो ग्रीवं मिषुं वा एतां देवाः समस्कुर्वत यदुपसदस्तस्या अग्निरनीकमासीत् सोमः शल्यो विष्णुस्तेजनं वरुणः पर्णानि ता
 माज्यधन्वानो व्यसृजंस्तया पुरोभिंदन्त आर्यं स्तस्मादेता आज्यहविषो भवंति चतुरोऽग्रे स्तनान् व्रतमुपैत्युपसत्सु चतुःसंधि
 र्हीषुरनीकं शल्यस्तेजनं पर्णानि त्रीन् स्तनान् व्रतमुपैत्युपसत्सु त्रिषंधि र्हीषुरनीकं शल्यस्तेजनं ॥ द्वौ स्तनौ व्रतमुपैत्युपसत्सु
 द्विषंधि र्हीषुः शल्यश्च ह्येव ते जनैश्चैकं स्तनं व्रतमुपैत्युपसत्स्वेका ह्येवेषुरित्याख्यायत एकया वीर्यक्रियते परो वरीयांसो वा इमे
 लोका अर्वांगं हीयांसः परस्तादवाचीरुपसद उपैत्येषामेवलोकानामभिजित्या उपसद्या मीढुष्वहमांसे अग्ने समिधमिमा मुप
 सदं वनेरिति तिस्रस्तिस्रः सामिधेन्योरूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति जग्निवती

ऐ. ब्रा.

॥ १० ॥

र्याज्यानुवाक्याः कुर्यादग्निर्वृत्राणि जघनघ्न उग्र इव शर्यहा त्वंसोमासि सत्पतिर्गयस्फानो अमीवर्हेदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि प
 दाविचक्रमईत्येताविपर्यस्ताभिरपराह्वेयजतिघ्नंतो वा एताभिर्देवाः पुरोभिर्दंत आयन्यदुपसदः सच्छंदसः कर्तव्यानविच्छं
 दसौयद्विच्छंदसः कुर्याद्ग्रीवासुतद्वंद्वं दध्यादीश्वरोग्लावोजनि तौस्तस्मात्सच्छंदस एव कर्तव्यानविच्छंदसस्तदुहस्माहोपा
 विर्जानश्रुतेय उपसदां किल वै तद्वाह्मणेयस्मादप्यश्लीलस्य श्रोत्रियस्य मुखं व्येवज्ञायते तृप्तमिवरे भती वै त्याज्यहविषो ह्युपस
 दौ ग्रीवासु मुखमध्याहितं तस्माद्धस्मतदाह ॥ २५ ॥ देववर्मवा एतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं भवतींष्वैसंशि
 त्या अप्रतिशरार्यसकृदतिक्रम्याश्रावयति यज्ञस्याभिक्रान्त्या अनपक्रमाय तदाहुः क्रूरमिव वा एतत्सोमस्य राज्ञोते चरंति यद
 स्य घृतेनांते चरंति घृतेन हिवज्रेणेंद्रो वृत्रमहंस्तद्यदंशुरंशुष्टे देवसोमाप्यायतामिन्द्रायैकधनविदं आतुभ्यमिन्द्रः प्यायतां मात्व
 मिन्द्राय प्याय स्वाप्याय यास्मान्तसखीन् ॥ सन्यामेधया स्वस्तिते देवसोमसुत्यामुहचमशीयेति राजानमाप्याययंति यदेवा
 स्य तत्क्रूरमिवांते चरंति तदेवास्यैतेनाप्याययंत्यथो एनं वर्धयंत्येव द्यावापृथिव्योर्वा एषगर्भो यत्सोमो राजा तद्यदेष्टाराय ए
 ष्टावामानि प्रेषेभगाय ॥ ऋतमृतवादिभ्यो नमो दिवेनमः पृथिव्या इति प्रस्तरि न ह्वं वते द्यावापृथिवीभ्यामेव तन्नमस्कुर्वत्य
 थो एनेव वर्धयंत्येव वर्धयंत्येव ॥ २६ ॥ इति प्रथमपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

१ भाष्ये 'तिष्ठवते संप्रीणयन्ति' इति व्युत्पादनात्स एव तदीप्सितः पाठः ।

प्र. पं.

अ. ४

॥ १० ॥

सोमो वैराजा गंधर्वेष्वासी तंदेवाश्च ऋषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्सोमो राजा गच्छेदिति सा वागब्रवीत्स्त्री कामा वै
 गंधर्वी मयैव स्त्रिया भूतया पणध्वमिति नेति देवा अब्रुवन्कथं वयं त्वद्वहते स्यामेति सा ब्रवीत्क्रीणी तैर्वयर्हि वाववो मयार्थो भवि
 ता तर्ह्येव वो हंपुनरा गतास्मीति तथेति तया महार्णव्या भूतया सोमं राजानमक्रीणं स्तामनुकृतिमस्कन्नावत्सतरीमा जंति सोम
 ऋयणी तया सोमं राजानं क्रीणंति तां पुनर्निष्क्रीणीयात्पुनर्हि सा तानागच्छत्तस्मादुपांशुवाचा चरितव्यं सोमे राजनि क्रीते गं
 धर्वेषु हितर्हि वागभवति सा भ्रावेव प्रणीयमाने पुनरागच्छति ॥ २७ ॥ अग्नये प्रणीयमाना यानुब्रूहीत्याहा ध्वर्युः प्रदेवं दे
 व्याधिया भरता जातवेदसं ॥ हव्या नो वक्षदानुषगिति गायत्री ब्राह्मणस्यानुब्रूयाद्वायत्रो वै ब्राह्मणस्तेजो वै ब्रह्मवर्चसं गाय
 त्री तेजसैवैनंतद्ब्रह्मवर्चसेन समर्धयतीमं महेविदध्यायशूषमिति त्रिष्टुभं राजन्यस्यानुब्रूयात्त्रिष्टुभो वै राजन्यं ओजो वा इन्द्रियं
 वीर्यं त्रिष्टुबोजसैवैनं तदिन्द्रियेण वीर्येण समर्धयति शश्वत्कृत्व ईड्याय प्रजभूरिति स्वानामेवैनंतच्छैष्ठ्यं गमयति शृणोतु नो द
 म्येभिरनीकैः शृणोत्वग्निर्दिव्यैरजस्र इत्याजरसं हास्मिन्नजस्रो दीदाय एव वेदाय मिह प्रथमो धायि धातृभिरिति जगती वै
 श्यस्यानुब्रूयाज्जागतो वै वैश्यो जागताः पशवः पशुभिरेवैनंतत्समर्धयति वनेषु चित्रं विभ्वं विशे विश इत्यभिरुपायद्यज्ञेभिरु
 पंतत्समृद्धमयमुष्यप्रदेवयुरित्यनुष्टुभिवाचं विसृजते वाग्वा अनुष्टुप्वाच्येव तद्वाचं विसृजतेऽयमुष्य इति यदा हायमुस्याग

१ 'महानम्या' महती चासौ नम्री च इति भाष्ये पाठः । नम्री कुमारी ।

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

मैयापुरागंधर्वेष्ववाक्समित्येवमद्वः कप्रब्रूतेयमग्निरुह्यतीत्यंवाअग्निरुह्यत्यमृतादिवजन्मनइत्यमृतत्वमेवास्मिस्त
 दधातिसहसश्चित्सहीयान्देवोजीवातवेकृतइतिदेवोह्येषएतजीवातवेकृतोयदग्निरिळायास्त्वापदेवयैनाभ्रापृथिव्याअ
 धीत्येतद्वाइळायास्पदंयदुत्तरवेदीनाभिर्जातवेदोनिधीमहीतिनिधास्यंतोह्येनंभवंत्यग्नेहव्यायवोह्वइतिहव्यंह्विष्यन्भ
 वंत्यग्नेविश्वेभिःस्वनीकदेवैरुर्णावंतंप्रथमःसीदयोनिमितिर्विश्वैरेवैनंतदेवैःसहासादयतिकुलायिनंघृतवंतंसवित्रइतिकु
 लायमिवह्येतद्यज्ञेक्रियतेयत्पैतुदारवाःपरिधयोंगुगुलूर्णास्तुकाःसुगंधितेजनानीतियज्ञंनययजमानायसाध्वितियज्ञमे
 वतदृजुधाप्रतिष्ठापयतिसीदहोतःस्वउलोकेचिकित्वानित्यग्निर्वैदेवानांहोतातस्यैषस्वोलोकौयदुत्तरवेदीनाभिःसादयाय
 जंसुकृतस्ययोनावितियजमानोवैयज्ञौयजमानायैवैतामाशिषमाशास्तेदेवावीर्देवान्हविषायजास्यग्नेबृहद्यजमानेवयो
 धाइतिप्राणोवैवयःप्राणमेवतद्यजमानेदधातिनिहोताहोतृषदनेविदानइत्यग्निर्वैदेवानांहोतातस्यैतद्धोतृषदनंयदुत्तरवे
 दीनाभिस्त्वेषोदीदिवाँअसदत्सुदक्षइत्यासन्नोहिसतर्हिभवत्यदब्धव्रतप्रमतिर्वसिष्ठइत्यग्निर्वैदेवानांवसिष्ठःसहस्रंभरःशु
 चिजिह्वोअग्निरित्येषाहवाअस्यसहस्रंभरतायदेनमेकंसंतंबहुधाविहरंतिप्रहवैसाहस्रंपोषमाम्नोतियएवंवेदत्वंदूतस्त्वमुनः
 परस्पाइत्युत्तमयापरिदधातित्वंवस्यआवृषभप्रणेता ॥ अग्नेतोकस्यनस्तनेतनूनामप्रयुच्छन्दीद्यद्वोधिगोपाइत्यग्निर्वैदे

१ 'अवात्समित्येव' इति भाष्यपाठः । गंधर्वेषु याहं वागवात्संस्थितास्मि इत्यर्थस्तत्र ।

प्र. पं.

अ. २

॥ ११ ॥

वानांगोपाअग्निमेवतत्सर्वतोगोक्षारंपरिदत्तआत्मनेचयजमानायचयत्रैवंविद्वानेतयापरिदधात्यथोसंवत्सरीणामेवैतां
 स्वस्तिकुरुतेताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदतितासांनिःप्रथ
 मामन्वाहत्रिरुत्तमांताद्वादशसंपद्यतेद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराभ्नोतियए
 वंवेदत्रिःप्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वसौनह्यतिस्थेभेबलायाविस्त्रंसाय ॥ २८ ॥ हविर्धानाभ्यांप्रोह्यमाणाभ्यां
 मनुब्रूहीत्याहाध्वर्युर्युजेवांब्रह्मपूर्व्यनमोभिरित्यन्वाहब्रह्मणावाएतेदेवाअयुंजतयज्वविर्धानेब्रह्मणैवैनेएतद्युंक्तैर्नवैब्रह्म
 ण्वद्रिष्यतिप्रेतायज्ञस्यशंभुवेतितृचंद्यावापृथिवीयमन्वाहंतदाहुर्यज्वविर्धानाभ्यांप्रोह्यमाणाभ्यामनुवाचाहाथकस्मात्तृ
 चंद्यावापृथिवीयमन्वाहेतिद्यावापृथिवीवैदेवानांहविर्धानेआस्तातेउएवाद्यापिहविर्धानेतेहीदमंतरेणसर्वहविर्यदिदंकिं
 चंतस्मात्तृचंद्यावापृथिवीयमन्वाहयमेइवयतमानेयदैतमितियमेइवह्येतेयतमानेप्रबाहुगितःप्रवांभरन्मानुषादेवयंतइ
 तिदेवयंतोह्येनेमानुषाःप्रभरन्त्यासीदतंस्वमुलोकंविदाने ॥ स्वासस्थेभवतमिंदवेनइतिसोमोवैराजेंदुःसोमायैवैनेएतद्रा
 ज्ञासदेचीरूपदधिद्वयोरदधाउक्थ्यंवचइतिद्वयोर्ह्येतत्तृतीयंछदिरधिनिधीयतउक्थ्यंवचइतियदाहयज्ञियंवैकर्मो
 क्थ्यंवचोयज्ञमेवैतेनसमर्धयतियतस्त्रुचामिथुनायासपर्यंतः ॥ असंयत्तोव्रतेतेक्षेतिपुष्यतीतियदेवादःपूर्वयत्तवत्पदमा
 हतदेवैतेनशांत्याशमयतिभद्राशक्तिर्यजमानायसुन्वतइत्याशिषमाशास्तेविश्वारूपाणिप्रतिमुंचतेकविरितिंविश्वरूपाम

दे. ब्रा.

॥ १२ ॥

न्वाहसरराद्यामीक्षमाणोनुब्रूयाद्विश्वमिवहिरूपंरराद्याःशुक्लमिवचकृष्णमिवचविश्वंरूपमवरुंधआत्मनेचयजमानाय
 चयत्रैवंविद्वानेतारराद्यामीक्षमाणोन्वाहपरित्वागिर्वणोगिरइत्युत्तमयापरिदधातिसयदैवहविधानैसंपरिश्रितेमन्येता
 थपरिदध्यादनग्रंभावुकाहहोतुश्चयजमानस्यचभार्याभवंतियत्रैवंविद्वानेतयाहविधानयोःसंपरिश्रितयोःपरिदधातिय
 जुषावाएतेसंपरिश्रियेतेयद्धविधानैयजुषैवैनेएतत्परिश्रयंतितौयदैवाध्वर्युश्चप्रतिप्रस्थाताचौभयतोमेथ्यौनिहन्याताम
 थपरिदध्यादत्रहितेसंपरिश्रितेभवतस्ताएताअष्टावन्वाहरूपसमृद्धाएतद्वैयज्ञस्यसमृद्धैयद्रूपसमृद्धैयत्कर्मक्रियमाणमृग
 भिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांताद्वादशसंपद्यंतेंद्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायत
 नाभिरेवाभीराभोतियएवंवेदत्रिःप्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वधौनह्यतिस्थेन्नेवलायाविश्रंसाय ॥२९॥ अग्नीषो
 माभ्यांप्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याहाध्वर्युःसावीर्हिदेवप्रथमायपित्रइतिसावित्रीमन्वाहतदाहुर्यदग्नीषोमाभ्यांप्रणीयमा
 नाभ्यामनुवाचाहार्थकस्मात्सावित्रीमन्वाहेतिसवितावैप्रसवानामीशैसवितृप्रसूताएवैनौतत्प्रणयंतितस्मात्सावित्रीम
 न्वाहंप्रैतुब्रह्मणस्पतिरितिब्राह्मणस्पत्यामन्वाहतदाहुर्यदग्नीषोमाभ्यांप्रणीयमानाभ्यामनुवाचाहार्थकस्माद्ब्राह्मणस्पत्या
 मन्वाहेतिब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मैवाभ्यामेतत्पुरोगर्वमकर्णवैब्रह्मण्वद्रिग्यतिप्रदेव्येतुसुनृतेतिससूतमेवतद्यज्ञं करोतितस्मा
 द्ब्राह्मणस्पत्यामन्वाहहोतादेवोअमर्त्यइतितृचमाग्नेयंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रणीयमानैसोमंवैराजानंप्रणीयमानंमंस

प्र. पं.

अ. ५

॥ १२ ॥

रेणैवसदोहविधानान्यसुरारक्षांस्यजिघांसैस्तमग्निर्माययात्यनयत्पुरस्तादेतिमाययेतिमाययाहिसतमत्यनयत्तस्माद्वस्या
 ग्निपुरस्ताद्धरंत्युपत्वाग्नेदिवेदिवउपप्रियंपनिम्रतमितितिस्रश्चैकां चान्वाहेश्वरौ हवा एतौ संयंतौ यजमानं हिंसितोर्यश्चासौ
 पूर्वउद्धृतो भवति यमुचैनमपरंप्रणयंति तद्यत्तिस्रश्चैकां चान्वाहं संजानानावेवैनौ तत्संगमयतिप्रतिष्ठायामेवैनौ तत्प्रतिष्ठा
 पर्यत्यात्मनश्चयजमानस्य चार्हिसाया अग्ने जुषस्व प्रतिहर्यत द्वचइत्याहुत्याहुयमानायामन्वाहाग्नय एव तज्जुष्टिमाहुतिंगम
 यतिसोमोजिगातिगातुविदितितृचंसौम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रणीयमानैस्वयैवैनंतदेवतयास्वेनच्छंदसासमर्धय
 तिसोमःसधस्थमासददित्यासत्स्यन्हिसतर्हिभवतितदतिक्रम्यैवानुब्रूयात्पृष्ठतइवाग्नीध्रंकृत्वा तमस्यराजावरुणस्तमश्वि
 नेतिवैष्णवीमन्वाहकृतुंसंचंतमारुतस्यवेधसः ॥ दाधारदक्षमुत्तममहर्विदैर्व्रजंचविष्णुःसखिवाँअपोर्णुतइतिविष्णुवैदे
 वानां द्वारपःस एवास्मा एतद्वारं विवृणोत्यंतश्च प्रागा अदितिर्भवासीतिप्रपाद्यमानेन्वाहश्येनोनयोनिंसदनंधियाकृतमि
 त्यासन्नेहिरण्ययमासदैवेषतीतिहिरण्यमिवहवा एष एतदेवेभ्यच्छदयतियत्कृष्णाजिनंतस्मादेतामन्वाहास्तभ्ना
 द्यामसुरोविश्ववेदाइतिवारुण्यापरिदधातिषरुणदेवत्योवा एष तावद्यावदुपनद्धो यावत्परिश्रितानिप्रपद्यतेस्वयैवैनंतदे
 वतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतितंयद्युपवाधावेयुरभयंवेच्छेन्नेवावंदस्वरुणंवृंहंतमित्येतयापरिदध्याद्यावद्भ्योहाभयमि

१ 'पृष्ठतएवाग्नीध्रंकृत्वा' इति भाष्यपाठः ।

ऐ. मा.

॥ १३ ॥

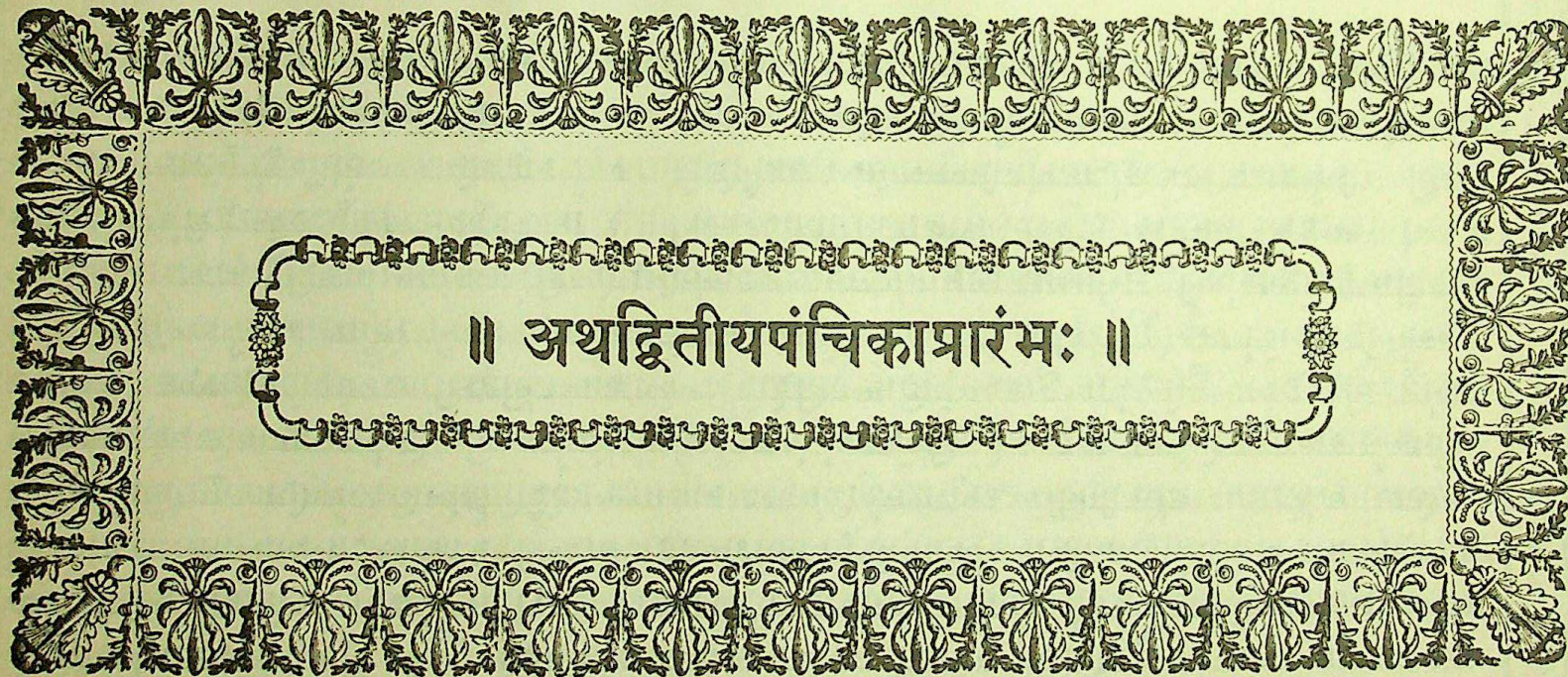
छतियावज्योहाभयं ध्यायति तावज्योहाभयं भवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्यात्ता ए
 ताः सप्तदशान्वाह रूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरु
 त्तमां ता एकविंशतिः संपद्यन्ते एकविंशो वै प्रजापतिर्द्वादशमासाः पंचर्तवस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश उत्तमा प्रतिष्ठा
 तद्वै वंक्षत्रैसा श्रीस्तदाधिपत्यं तद्ब्रह्मस्य विष्टपं तत्प्रजापतेरायतनं तत्स्वाराज्यमृध्नोत्येतमेवैताभिरेकविंशत्यैकविंशत्या ॥ ३०
 इति प्रथमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ इति प्रथमपंचिकासमाप्ता ॥

प्र. पं.

अ. ५

॥ १३

॥ अथद्वितीयपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ यज्ञेन वै देवा ऊर्ध्वाः स्वर्गलोकमार्यं स्ते विभयुरिमं नो दृष्ट्वा मनुष्याश्च ऋषयश्चानुप्रज्ञा
 स्यंतीति तं वै यूपेनैवा योपयंस्तं यूपेनैवा योपयंस्तं यूपस्य यूपत्वं तमवाचीनाग्रं निमित्योर्ध्वा उदायंस्ततो वै मनुष्याश्च ऋषयश्च
 देवानां यज्ञतास्त्वभ्यायं न्यज्ञस्य किंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्या इति ते वै यूपमेवाविदं नवाचीनाग्रं निमित्तं ते विदुरनेन वै देवा यज्ञ
 मयूयुपन्निति तमुत्खायोर्ध्वं न्यमिन्वंस्ततो वै ते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गलोकं तद्यूप ऊर्ध्वो निमीयते ज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोक
 स्यानुख्यात्यै वज्रोवा एष यद्यूपः सोऽष्टाश्रिः कर्तव्योऽष्टाश्रिवै वज्रस्तं तं प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवधं योस्य स्तृत्यस्तस्मै स्तर्तवै
 वज्रो वै यूपः स एष द्विषतो वध उद्यतस्तिष्ठति तस्माद्वाप्येतर्हि यो द्वेष्टि तस्या प्रियं भवत्यमुष्यायं यूपो मुष्यायं यूप इति दृष्ट्वा खा
 दिरं यूपं कुर्वीत स्वर्गकामः खादिरेण वै यूपेन देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः खादिरेण यूपेन स्वर्गलोकं जयति बल्वं यूपं
 कुर्वीतान्नाद्यकामः पुष्टिकामः समां समां वै बिल्वो गृभीतस्तदन्नाद्यस्य रूपं मामूलाच्छाखाभिरनुचितंस्तत्पुष्टेः पुष्यति प्रजां
 च पशूंश्च य एवं विद्वान्बैल्वं यूपं कुरुते य देव बैल्वं ३ ॥ बिल्वं ज्योतिरिति वा आचक्षते ज्योतिः स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति
 य एवं वेद पालाशं यूपं कुर्वीत तेजस्कामो ब्रह्मवर्चस्कामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं वनस्पतीनां पलाशं तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति कष
 वं विद्वान्पालाशं यूपं कुरुते य देव पालाशं ३ ॥ सर्वेषां वा एष वनस्पतीनां यो निर्यत्पलाशंस्तस्मात्पलाशस्यैव पलाशेनाचक्ष
 तेऽमुष्यपलाशममुष्यपलाशमिति सर्वेषां हास्य वनस्पतीनां काम उपाप्नो भवति य एवं वेद ॥ १ ॥ अत्र मोयूपमनुग्रहीत्याहा

द्वि. पं.

अ. १

॥ १४ ॥

ध्वर्युरंजंति त्वामध्वरे देवयंत इत्यन्वाहाध्वरे ह्येनं देवयंतो जंति वनस्पते मधुना दैव्येनेत्येतद्वै मधुदैव्यं यदा ज्यैयदूर्ध्वं स्तिष्ठा
 द्रविणे ह धत्ताद्यद्वाक्षयोमातुरस्या उपस्थ इति यदि च तिष्ठासि यदि च शयासै द्रविणे मेवास्मा सुधत्तादित्येव तदा होच्छ्रयस्व व
 नस्पत इत्युच्छ्रीयमाणायाभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धवर्ष्मन्पृथिव्या अधीत्येतद्वै वर्ष्मपृथिव्यै यत्र यूपमुन्मिन्वंति सुमि
 तीमीयमानो वर्चो धाय ज्ञवाहस इत्याशिषमाशास्तै समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादिति समिद्धस्य ह्येष एतत्पुरस्ताच्छ्रयते ब्रह्म
 वन्वानो अजरं सुवीरमित्याशिषमेवाशास्त आरे अस्मदमतिं बाधमान इत्यशनायावै पाप्मानमतिस्तामेव तदाराद्भुदतै यज्ञाच्च
 यजमाना चोच्छ्रयस्व महते सौभगायैत्याशिषमेवाशास्त ऊर्ध्व ऊष्ण ऊतयेति षा देवो न सवितेति यद्वै देवानां नेतित देवा मो
 ३ मिति तिष्ठ देव इव सवितेत्येव तदा होर्ध्वो वाजस्य सनितेति वाजसनिमेवैनं तद्धनसांसनोति यदं जिभिर्वाघद्भिर्विह्वया मह
 इतिच्छंदांसि वा अंजयो वा घतस्तैरेत देवान्यजमाना विह्वयंतं मम यज्ञमागच्छत मम यज्ञमिति यदि ह वा अपि बहव इव यजंतं
 थहास्य देवायं ज्ञमैव गच्छंति यत्रैवं विद्वानेतामन्वाहोर्ध्वो नः पाह्यं ह सो नि केतुना विश्वं समन्त्रिणं दहेति रक्षांसि वै पाप्मानि णो
 रक्षांसि पाप्मानं दहेत्येव तदा ह कृधीन ऊर्ध्वं चरथाय जीवस इति यदा ह कृधीन ऊर्ध्वं चरणा य जीवस इत्येव तदा ह यदि ह वा
 अपि नीत इव यजमानो भवति परिहैवैनं तत्संवत्सराय ददाति विदा देवेषु नो दुव इत्याशिषमेवाशास्तै जातो जायते सुदिनत्वे

१ भाष्येनात्र प्रुतो गृहीतः । २ यज्ञमेव इति भाष्ये पाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

अहामिति जातो ह्येष एतज्जायते समर्थ आविदथे वर्धमान इति वर्धयंत्येवैनं तत्पुनंति धीरा अपसो मनीषेति पुनंत्येवैनं तद्देव
या विप्र उदियति वाचमिति देवेभ्य एवैनं तन्निवेदयति युवासु वासाः परिवीत आगादित्युत्तमया परिदधाति प्राणो वै युवासु
वासाः सोयं शरीरैः परिवृतः स उश्रेयान्भवति जायमान इति श्रेयाच्छ्रेयान् ह्येष एतद्भवति जायमानं स्तं धीरासः कवम उन्नयंति
स्वाध्यामनसा देवयंत इति ये वा अनूचानास्ते कवयस्त एवैनं तदुन्नयंति ता एताः सप्तान्वाह रूपसमृद्धा एतद्व्यज्ञस्य समृद्धय
द्रूपसमृद्धयत्कर्म क्रियमाणमृगभिवदति तासां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ता एकादशसंपद्यंत एकादशक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रिष्टु
विंद्रस्य वज्रं इन्द्राय तनाभिरेवाभीराधो तिय एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमामन्वाह यज्ञस्यैव तद्वसौ न ह्यति स्थेन्ने बलाया विस्रं
साय ॥ (२) ॥ तिष्ठेद्युपा ३ः ॥ अनुप्रहरे ३ त इत्याहुस्तिष्ठेत्पशुकामस्य देवेभ्यो वै पशवो न्नाद्यायालं भायनातिष्ठंत ते प
क्रम्य प्रतिवावदतो तिष्ठेन्नास्मानालप्स्यध्वेनास्मानिति ततो वै देवा एतं यूपं वज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदश्रयंस्तस्माद्विभ्यत उपाव
तंत तमेवाद्याप्युपावृत्तास्ततो वै देवेभ्यः पशवो न्नाद्यायालं भायातिष्ठंत तिष्ठंतस्मै पशवो न्नाद्यायालं भायय एवं वेद यस्य चैवं
विदुषो यूपस्तिष्ठत्यनुप्रहरेत्स्वर्गकामस्य तमुहस्मै तं पूर्वेन्वेव प्रहरंति यजमानो वै यूपो यजमानः प्रस्तरौ न्निवै देवयोनिः सोमे देव
योन्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमेप्यतीत्यथ ये तेभ्यो वर आसंस्त एतं स्वरुमपश्यन् यूपशकलं तं तस्मि
न्कालेनुप्रहरंत्तत्र सकाम उपाप्तो योनुप्रहरणं तत्र सकाम उपाप्तो यः स्थाने सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्य आत्मानमालभते यो दीक्ष

द्वि. पं.

अ. १

॥ १५ ॥

तेभिः सर्वादेवताः सोमः सर्वादेवताः सयदग्नीषोमीयं पशुमालभते सर्वाभ्य एव तद्देवताभ्यो यजमान आत्मानं निष्क्रीणीते त
 दाहुर्द्विरूपोऽग्नीषोमीयः कर्तव्यो द्विदेवत्यो हीतितत्तन्नाहृत्य पीवइव कर्तव्यः पीवोरूपावै पशवः कृशित इव खलु वै यजमानो भ
 वतितद्यत्पीवापशुर्भवति यजमानमेव तत्स्वेन मेधेन समर्धयति तदा हुर्नाग्नीषोमीयस्य पशोरश्रीयात्पुरुषस्य वा एषोश्चातियो
 ग्नीषोमीयस्य पशोरश्रीयातियजमानो ह्येतेनात्मानं निष्क्रीणीत इतितत्तन्नाहृत्य वार्त्रघ्नं वा एतद्धविर्यदग्नीषोमीयोऽग्नीषोमाभ्यां
 वा इंद्रो वृत्रमहं स्तावेन मब्रूतामावाभ्यां वै वृत्रमवधीर्वरं ते वृणावहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातं श्वः सुत्पाचां प
 शुंस एनयोरोपोच्युतो वरवृतो ह्येनयोस्तस्मात्तस्याशितव्यं चैव लीप्सितव्यं च ॥ ३ ॥ आप्रीभिराप्तीणाति ते जो वै ब्रह्मवर्च
 समाप्रियं स्तेजसैवैनं तद्ब्रह्मवर्चसेन समर्धयति समिधो यजति प्राणा वै समिधः प्राणा हीदं सर्वं समिधते यदिदं किंच प्राणानेव
 तत्प्रीणाति प्राणान्यजमाने दधाति तनूनपातं यजति प्राणो वै तनूनपात्सहितन्वः पाति प्राणमेव तत्प्रीणाति प्राणं यजमाने द
 धाति नराशंसं यजति प्रजावैनरो वाक्शंसः प्रजां चैव तद्वाचं च प्रीणाति प्रजां च वाचं च यजमाने दधाती लोयजत्यन्नं वा इळोन्न
 मेव तत्प्रीणाति त्यन्नं यजमाने दधाति बर्हिं यजति पशवो वै बर्हिः पशूनेव तत्प्रीणाति पशून् यजमाने दधाति दुरो यजति वृष्टिं वै दुरो
 वृष्टिमेव तत्प्रीणाति वृष्टिमन्नाद्यं यजमाने दधात्युषासानकायजत्यहोरात्रे वा उषासानकाहोरात्रे एव तत्प्रीणाति त्यहोरात्रयो
 र्यजमानं दधाति दैव्या होतारा यजति प्राणापानौ वै दैव्या होतारा प्राणापानावेव तत्प्रीणाति प्राणापानौ यजमाने दधाति

ऐ. ब्रा.

॥ ३ ॥

स्रोदेवीर्यजतिप्राणोवाअपानोव्यानस्तिस्त्रोदेव्यस्ताएवतत्प्रीणातितायजमानेदधातिवष्टारंयजतिवाग्वैत्वष्टावाग्धीदं
 सर्वताष्टीववाचमेवतत्प्रीणातिवाचंयजमानेदधातिवनस्पतिंयजतिप्राणोवैवनस्पतिःप्राणमेवतत्प्रीणातिप्राणंयजमानेद
 धातिस्वाहाकृतीर्यजतिप्रतिष्ठावैस्वाहाकृतयःप्रतिष्ठायामेवतद्यज्ञमंततःप्रतिष्ठापयतिताभिर्यथऋष्याप्रीणीयाद्यद्यथऋ
 ष्याप्रीणातियजमानमेवतद्धुतायानोत्सृजति ॥४॥ पर्यग्नयेक्रियमाणायानुब्रूहीत्याहाध्वर्युरग्निर्होतानोअध्वरइतितृच
 माग्नेयंगायत्रमन्वाहपर्यग्निक्रियमाणैस्वयैवैनंतद्देवतयास्वेनच्छंदसासमर्धयतिवाजीसन्परिणीयतइतिवाजिनमिवह्येनं
 संतंपरिणयंतिपरित्रिविष्टध्वरंयात्यग्नीरथीरिवेत्येषहिरथीरिवाध्वरंपरियातिपरिवाजपतिःकविरित्येषहिवाजानांपतिर
 तउपप्रेष्यहोतर्हव्यादेवेभ्यइत्याहाध्वर्युरजैदग्निरसनद्वाजमितिमैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेतदाहुर्यदध्वर्युर्होतारमुपप्रे
 ष्यत्यथकस्मान्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतइतिमनोवैयज्ञस्यमैत्रावरुणोवाग्यज्ञस्यहोतामनसावाइषितावाग्वदतियाह्य
 न्यमनावाचंवदत्यसुर्यावैसावागदेवजुष्टातद्यन्मैत्रावरुणउपप्रेषंप्रतिपद्यतेमनसैवतद्वाचमीरयतितन्मनसेरितयावाचा
 देवेभ्योहव्यंसंपादयति ॥५॥ दैव्याःशमितारआरभध्वमुतमनुष्याइत्याहयेचैवदेवानांशमितारोयेचमनुष्याणांतानेव
 तत्संशस्त्युपनयतमेध्यादुरआशासानामेधपतिभ्यांमेधमितिपशुर्वैमेधोयजमानोमेधपतिर्यजमानमेवतत्स्वेनमेधेनस
 मर्धयत्यथोखत्वाहुर्हस्यैवावकस्यैचदेवतायैपशुरालभ्यतेसैवमेधपतिरितिसयद्येकदेवत्यःपशुःस्यान्मेधपतयइतिब्रूयाद्य

द्वि. पं.

अ. १

॥ १६ ॥

दिद्विदेवत्योमेघपतिभ्यामितेयदिवहुदेवत्योमेघपतिभ्यइत्येतदेवस्थितैप्रास्मा अग्निं भरते तैपशुर्वैनीयमानः समृत्युं प्राप
 श्यत्सदेवान्मान्वकामयतैतुंतदेवाअब्रुवन्नेहिस्वर्गवैत्वा लोकंगमयिष्यामइतिसतथेत्यब्रवीत्तस्यवैमेयुष्माकमेकः पुरस्तादै
 त्वितितथेति तस्याग्निः पुरस्तादैत्सोऽग्निमनुप्राच्यवतंतस्मादाहुराग्नेयोवावसर्वः पशुरग्निं हि सोऽनुप्राच्यवतेति तस्माद्वस्याग्निं
 पुरस्ताद्धरंति स्तृणीतवर्हिर्ल्योषध्यात्मावैपशुः पशुमेव तत्सर्वात्मानं करोत्यन्वेनं माता मन्यतामनुपितानुभ्रातासगभ्यो
 नुसखासयूथ्यइति जनित्रैरेवैनंतत्समनुमतमालभंत उदीचीनां अस्य पदो निधत्तात्सूर्यं च क्षुर्गमयताद्वातं प्राणमन्ववसृजता
 दैतरिक्षमसुंदिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमित्येष्वेवैनंतल्लोकेष्वधात्वे कथास्यत्वचमाच्छयतात्पुरानाभ्या अपिश सोवपासु
 त्खिदतादंतरेवोष्माणं वारयध्वादिति पशुष्वेव तत्प्राणान्दधाति श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्प्रशसाबाहूशलादोषणीकश्यपेवां
 साच्छिद्रे श्रोणीकवषोरुस्त्रेकपर्णाष्ठीवंताषड्विंशतिरस्य वंक्रयस्ता अनुष्ठोच्यावयताद्वात्रंगात्रमस्यानूनं कृणुतादित्यंगान्ये
 वास्य तद्वात्राणि प्रीणात्यूवध्यगोहं पार्थिवं खनतादित्याहौषधं वा ऊवध्यमियं वाऽओषधीनां प्रतिष्ठातदेन तस्वायामेव प्रतिष्ठा
 यामंततः प्रतिष्ठापयति ॥ ६ ॥ अस्त्वारक्षः संसृजतादित्याह तुषैर्वै फलीकरणैर्देवाहर्विर्यज्ञेभ्योरक्षांसि निरभजन्नस्त्वा महाय
 ज्ञात्सयदस्त्वारक्षः संसृजतादित्याह रक्षांस्येव तत्स्वेन भागधेयेन यज्ञान्निरवदयते तदाहुर्नयज्ञेरक्षां कीर्तयेत्का निरक्षांस्यृते
 रक्षावै यज्ञइतितदुवा आहुः कीर्तयेदेवयो वै भागिनं भागान्न दत्ते च यते वै न स यदि वै न च यतेऽथ पुत्रमथ पौत्रं च यते त्वेवैनमि

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

तिसयदिकीर्तयेदुपाशुकीर्तयेत्तिरइववाएतद्वाचोयदुपाशुतिरइवैतद्यद्रक्षास्यथयदुच्चैः कीर्तयेदीश्वरोहास्यवाचोरक्षो
भाषोजनितोर्योरक्षसीवाचंवदतिसयावैहसोवदतियामुन्मत्तः सावैराक्षसीवाङ्नात्मनाहृष्यतिनास्यप्रजायाहृष्या
जायतेयएवंवेदवनिष्ठुमस्यमाराविष्टोरूकमन्यमानानेद्वस्तोकेतनयेरवितारवच्छमितारइति येचैवदेवानांशमितारोयेच
मनुष्याणां तैभ्यएवैनंतत्परिददात्यध्रिगोशमीध्वंसुशमिशमीध्वंशमीध्वमाध्रिगा ३ उइतित्रिर्ब्रूयादपापेतिचाध्रिगुर्वै
देवानांशमितापापोनिग्रभीतांशमितृभ्यश्चैवैनंतन्निग्रभीतृभ्यश्चसंप्रयच्छतिशमितारोयदत्रसुकृतंकृणवथास्मासुतद्यदु
ष्कृतमन्यत्रतदित्याहाग्निर्वैदेवानांहोतासीत्सएनंवाचाव्यशाद्वाचावाएनंहोताविशास्ति तद्यदवर्गयत्परः कृतांतियदुत्वंणं
यद्विथुरंक्रियतेशमितृभ्यश्चैवैनंतन्निग्रभीतृभ्यश्चसमनुदिशतिस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतैसर्वायुः सर्वायुत्वायंसर्वमायुरेतिय
वंवेद ॥ ७ ॥ पुरुषंवैदेवाः पशुमालभंततस्मादालब्धान्मेधउदक्रामंतसोऽप्राविशत्तस्मादश्वोमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमे
धमत्यार्जतंसकिंपुरुषोभवत्तेश्वमालभंतसोऽश्वादालब्धान्दुदक्रामंतसगांप्राविशत्तस्माद्गौमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्या
र्जतसगौरमृगोभवत्तेगामालभंतसगौरालब्धान्दुदक्रामंतसोर्विंप्राविशत्तस्मादविर्मेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्यार्जतंसग
वयोभवत्तेऽविमालभंतसोऽवेरालब्धान्दुदक्रामंतसोजंप्राविशत्तस्मादजोमेध्योभवदथैनमुत्क्रांतमेधमत्यार्जतंसउष्ट्रोभव
त्सोजेज्योक्तमामिवारमततस्मादेषएतेषांपशूनांप्रयुक्तमोयदजस्तेऽजमालभंतसोजादालब्धान्दुदक्रामंतसइमांप्राविशत्त

द्वि. पं.

अ. १

॥ १७ ॥

स्मादियंमेध्याभवदथनमुत्क्रातमेधमत्याजंतसशरभोभवत्तएतउत्क्रांतमेधाअमेध्याःपशवस्तस्मादेतेषांनाश्रीयात्तमस्य
 मन्वगच्छन्तसोनुगतोग्रीहिरभवत्तद्यत्पशौपुरोळाशमनुनिर्वपंतिंसमेधेननःपशुनेष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्टमसदितिसमेधे
 नहास्यपशुनष्टंभवतिकेवलेनहास्यपशुनष्टंभवतियएवंवेद ॥ ८ ॥ सवाएषपशुरेवालभ्यतेयत्पुरोळाशस्तस्ययानिकिंशा
 रूणितानिरोमाणियेतुषाःसात्वग्येफलीकरणास्तदसृग्यत्पिष्टंकिंक्रसास्तन्मांसंयत्किंचित्कंसारंतदस्थिसर्वेषांवाएषपशूनां
 मेधेनयजतेयःपुरोळाशेनयजतेतस्मादाहुःपुरोळाशसत्रंलोक्यमितियुवमेतानिदिविरोचनान्यग्निश्चसोमसकृतूअधत्तं ॥
 युवंसिंधूरंभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुंचतंगृभीतानितिवपायैयजतिसर्वाभिर्वाएषदेवताभिरालब्धोभवतियोदीक्षितो
 भवतिबस्मादाहुर्नदीक्षितस्याश्रीयादितिसयदग्नीषोमावमुंचतंगृभीतानितिवपायैयजतिसर्वाभ्यएवतद्देवताभ्योयजमा
 नंप्रमुंचतितस्मादाहुरशितव्यंवपायांहुतायांयजमानोहिसतर्हिभवतीत्यान्यंदिवोमातरिश्वाजभारेतिपुरोळाशस्ययज
 त्यमभ्नादन्यंपरिश्येनोअद्रेरितीतइवचह्येपइतइवचमेधःसमाहृतोभवतिस्वदस्वहव्यासमिषोदिदीहीतिपुरोळाशःस्विष्ट
 कृतोयजतिहविरैवास्माएतत्स्वदयतीषमूर्जमात्मन्धत्तइळामुपह्वयतेपशवोवाइळापशूनेवतदुपह्वयतेपशून्यजमानेदधा
 ति ॥९॥ मनोतायैहविषोवदीयमानस्यानुब्रूहीत्याहाध्वर्युस्त्वंह्यग्नेप्रथमोमनोतेतिसूक्तमन्वाहंतदाहुर्यदन्यदेवत्यउतप
 शुर्भवंत्यथकस्मादाग्नेयीरेवमनोतायैहविषोऽवदीयमानस्यान्वाहेतितिस्रोवैदेवानांमनोतास्तासुहितेषांमनांस्योतानिवा

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

ग्वैदवानां मनोता तस्यां हितेषां मनां स्योतानि गौर्वैदेवानां मनोता तस्यां हितेषां मनां स्योतान्यग्निर्वैदेवानां मनोता तस्मिन् हि
 तेषां मनां स्योतान्यग्निः सर्वा मनोता अग्नौ मनोताः संगच्छन्ते तस्मादाग्नेयीरेव मनोता ये हविषो वदीयमानस्यान्वाहाग्नीषोमा
 हविषः प्रस्थितस्येति हविषो यजति हविष इति रूपसमृद्धा प्रस्थितस्येति रूपसमृद्धा सर्वाभिर्हास्यसमृद्धिभिः समृद्धं हव्यं देवा
 नप्येतियऽएवं वेदवनस्पतियजति प्राणो वै वनस्पतिर्जीवंहास्यहव्यं देवानप्येतियत्रैवं विद्वान्वनस्पतियजति स्विष्टकृतं यज
 ति प्रतिष्ठावैस्विष्टकृत् प्रतिष्ठाया मेव तद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठापयतीळा मुपह्वयते पशवो वा इळा पशून्नेव तदुपह्वयते पशून् यजमाने
 दधाति दधाति ॥ १० ॥ इति द्वितीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

देवा वै यज्ञमतन्वतांस्तन्वानानासुरा अभ्यायं न्यज्ञवेशसमेषां करिष्याम इति तानाप्नोते पशौ पुर इव पर्यग्रेयूषं प्रति पुरस्ता
 दुपायं स्ते देवाः प्रतिबुध्याग्निमयीः पुरस्त्रिपुरं पर्यस्यन्ते यज्ञस्य चात्मनश्च गुह्यैता एषामिमा अग्निमय्यः पुरो दीप्यमाना आ ज
 माना अतिष्ठंस्ता असुरा अनपधृष्यैवापाद्रवस्ते भिनैव पुरस्तादसुररक्षां स्य पाघ्नताग्निना पश्चात्तथैवैतद्यजमाना यत्पर्यग्निकुर्व
 त्यग्निमयीरेव तत्पुरस्त्रिपुरं पर्यस्यन्ते यज्ञस्य चात्मनश्च गुह्यै तस्मात्पर्यग्निकुर्वन्ति तस्मात्पर्यग्नयेन्वाहन्ते वा एतं पशुमाप्नोतं संतं
 पर्यग्निकृतमुदं च नयन्ति तस्योल्मुकं पुरस्ताद्धरन्ति यजमानो वा एष निदानेन यत्पशुरनेन ज्योतिषाय जमानः पुरोज्योतिः स्वर्गं
 लोकमेप्यतीति तेन ज्योतिषाय जमानः पुरोज्योतिः स्वर्गलोकमेति तं यत्र निहनिष्यन्तो भवंति तदध्वर्युर्बर्हि रधस्तादुपास्यति

द्वि. पं.

अ. २

॥ १८ ॥

यदेवैनमदआप्रीतंसंतंपर्यग्निकृतंबहिर्वेदिनयंतिबर्हिषदमेवैनंतत्कुर्वंतितस्योवध्यगोहंखनंत्यौषधंवाऊवध्यमियंवाओष
 धीनांप्रतिष्ठातदेनत्स्वायामेवप्रतिष्ठायामंततःप्रतिष्ठापयंतितदाहुर्यदेषहविरेवयत्पशुरथास्यबह्वपैतिलोमानित्वगसृकु
 ष्टिकाःशफाविषाणेस्कंदतिपिशितंकेनास्यतदापूर्यतइतियदेवैतत्पशौपुरोळाशमनुनिर्वपंतितेनैवास्यतदापूर्यतेपशुभ्योवै
 मेधाउदक्रामस्तौब्रीहिश्चैवयवश्चभूतावजायेतांतद्यत्पशौपुरोळाशमनुनिर्वपंतिसमेधेननःपशुनेष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्ट
 मसदितिसमेधेनहास्यपशुनेष्टंभवतिकेवलेनहास्यपशुनेष्टंभवतियएवंवेद ॥ ११ ॥ तस्यवपामुत्खिद्याहरंतितामध्वर्युःस्रु
 वेणाभिघारयन्नाहंस्तोकेभ्योनुब्रूहीतितद्यत्स्तोकाश्चोतंतिसर्वदेवत्यावैस्तोकांनेन्मइमेनभिप्रीतादेवान्गच्छानितिजुषस्व
 सप्रथस्तममित्यन्वाहवचोदेवप्सरस्तमं । हव्याजुह्वानआसनीत्यग्नेरेवैनांदास्येजुहोतीमंनोयज्ञममृतेषुधेहीतिसूक्तम
 न्वाहैमाहव्याजातवेदोजुषस्वेतिहव्यजुष्टिमाशास्तैस्तोकानामग्नेमेदसोघृतस्येतिमेदसश्चहिघृतस्यचभवंतिहोतःप्राशान
 प्रथमोनिषद्येत्यग्निर्वैदेवानांहोताग्नेप्राशानप्रथमोनिषद्येत्येवतदाहघृतवंतःपावकतैस्तोकाश्चोतंतिमेदसइतिमेदसश्चह्येव
 हिघृतस्यचभवंतिस्वधर्मदेववीतयेश्रेष्ठंनोधेहिवार्यमित्याशिषमाशास्तैस्तुभ्यंस्तोकाघृतश्चुतोऽग्नेवेप्रायसंत्येतिघृतश्चुतोहि
 भवंत्यृषिःश्रेष्ठःसमिध्यसेयज्ञस्यप्राविताभवेतियज्ञसमृद्धिमाशास्तैस्तुभ्यंश्चोतंत्यध्रिगोशचीबःस्तोकासोअग्नेमेदसोघृत
 स्येतिमेदसश्चह्येवहिघृतस्यचभवंतिकविशस्तोबृहताभानुनागाहव्याजुषस्वमेधिरेतिहव्यजुष्टिमेवाशास्तौजिष्ठंतेमध्य

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

तोमेदउद्धृतैप्रतेवयंददामहे। श्रोतंतितेवसोस्तोकाअधित्वचिप्रतितान्देवशोविहीत्यभ्येवैनांस्तद्वषट्पूरोतिथ्यासोमस्या
 मेवीहीतितद्यस्तोकाश्रोतंतिसर्वदेवत्यावैस्तोकास्तस्मादियंस्तोकशौवृष्टिर्विभक्तोपाचरति॥१२॥तदाहुःकास्वाहाकृतीनां
 पुरोनुवाक्याःकःप्रैषःकायाज्येतिथ्याएवैताअन्वाहैताःपुरोनुवाक्याःप्रैषःसप्रैषोयायाज्यासायाज्यातदाहुःकादेवताः
 स्वाहाकृतयइतिविश्वेदेवाइतिब्रूयात्तस्मात्स्वाहाकृतंहविरदंतुदेवाइतियजंतीतिदेवावैयज्ञेनश्रमेणतपसाहुतिभिःस्वर्ग
 लोकमजयंस्तेषांवपायामेवहुतायांस्वर्गलोकःप्राख्यायतंतेवपामेवहुत्वाऽनाहृत्येतराणिकर्माण्यूर्ध्वाःस्वर्गलोकमायंस्त
 तोवैमनुष्याश्चऋषयश्चदेवानांयज्ञवास्त्वभ्यायंन्यज्ञस्यकिंचिदेषिष्यामःप्रज्ञात्याइतितेभितःपरिचरंतैत्पशुमेवनिरांत्रं
 शयानंतेविदुरियान्वावकिलपशुर्यावतीवपेति स एतावानेवपशुर्यावतीवपाथयदेनंतृतीयसवनेश्रपयित्वाजुहतिभूयसी
 भिर्नआहुतिभिरिष्टमसत्केवलेननःपशुनेष्टमसदितिभूयसीभिर्हास्याहुतिभिरिष्टंभवति केवलेनहास्यपशुनेष्टंभवतियए
 वंवेद॥१३॥सावाएषामृताहुतिरेवयद्वपाहुतिरमृताहुतिरग्न्याहुतिरमृताहुतिराज्याहुतिरमृताहुतिःसोमाहुतिरेतावाअ
 शरीराऽआहुतयोयावैकाश्चाशरीराआहुतयोऽमृतत्वमेवताभिर्यजमानोजयतिसावाऽएषारेतएवयद्वपाप्रेववैरेतोली
 यतैप्रेववपालीयतैशुक्लवैरेतःशुक्लवपाशरीरंवैरेतोशरीरावपायद्वैलोहितयन्मांसंतच्छरीरंतस्माद्भूयाद्यावदलोहितंताव
 त्परिवासयेतिसापंचावत्ताभवतियद्यपिचतुरवत्तीयजमानःस्यादथपंचावत्तैववपाज्यस्योपस्तृणातिहिरण्यशल्कोवपा

द्वि. पं.

अ. २

॥ १९ ॥

हिरण्यशल्क आज्यस्योपरिष्ठादभिधारयति तदा हुयं द्विरण्यं न विद्येत्कथं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्य वपामवदायं द्विरुप
 रिष्ठादभिधारयत्यमृतं वा आज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकामउपाप्तो यो आज्यं तत्र सकामउपाप्तो यो हिरण्यं तत्पंच संपद्यंते पांक्तो
 यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानित्वद्वांसमस्थिमज्जासयावानेव पुरुषस्तावंतं यजमानं संस्कृत्याग्नौ देवयोन्यां जुहोत्यग्निर्वैदे
 वयोर्निःसोमेदेवयोन्या आहुतिभ्यः संभूयं हिरण्यशरीर ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमेति ॥ १४ ॥ देवेभ्यः प्रातर्यावभ्यो होतरनुब्रूहीत्या
 हाध्वर्युरेते वाव देवाः प्रातर्यावाणो यदग्निरुषा अश्विनौ त एते सप्तभिः सप्तभिश्छंदो भिरागच्छंत्यास्य देवाः प्रातर्यावाणो हव
 गच्छंतिय एवं वेदं प्रजापतौ वै स्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यत्युभये देवा सुरायज्ञमुपावसन्नस्मभ्यमनुवक्ष्यत्यस्मभ्यमि
 तिसवै देवेभ्य एवान्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्य द्विपन्पाप्मा भ्रातृव्यो भवतिय एवं वेदं प्रातर्वै सत्तं
 देवेभ्यो न्वब्रवीत्तत्प्रातरन्वब्रवीत्तत्प्रातरनुवाकस्य प्रातरनुवाकत्वं महतिरात्र्या अनूच्यः सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परि
 गृहीत्यै यो वै भवतियः श्रेष्ठतामश्रुते तस्य वाचं प्रोदितामनुप्रवदंति तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितोरनूच्यो
 यद्वाचि प्रोदितायामनुब्रूयादन्यस्यैवैनमुदितानुवादिनं कुर्यात्तस्मान्महतिरात्र्या अनूच्यः पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्निर्क
 तेर्वा एतन्मुखं यद्वयांसियच्छकुनयस्तद्यत्पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्मायज्ञियां वाचं प्रोदितामनुप्रवदिष्मेति तस्मान्महति
 रात्र्या अनूच्योऽथोखलु यदैवाध्वर्युरुपाकुर्यादधानुब्रूयाद्यदावा अध्वर्युरुपाकरोति वाचैवोपाकरोति वाचा होता न्वाह

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

वाग्निब्रह्मतत्रसकामउपास्योवाचिब्रह्मणिच ॥ १५ ॥ प्रजापतौवैस्वयं होतरिप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेव
 ताआशंसंतमामभिप्रतिपत्स्यतिमामभीतिसप्रजापतिरैश्वर्यंयद्येकां देवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेन देवताउ
 पासाभविष्यंतीतिस एतामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवै सर्वादेवतारेवत्यः सर्वादेवताः स एतयर्चाप्र. तरनुवाकं प्रत्यपद्य
 तताः सर्वादेवताः प्रामोदंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहास्मिन्देवताः प्रातरनुवाकमनुब्रुवतिप्रमोदंते सर्वाभिर्हास्य
 देवताभिः प्रातरनुवाकः प्रतिपन्नोभवतिय एवं वेदं ते देवा अभिभयुरादातारोवैनं इमं प्रातर्यज्ञमसुरायथौ जीयांसो बलीयां
 सं एवमितितान ब्रवींदिन्द्रो माविभीतं त्रिषमृद्धमेभ्यो हं प्रातर्वज्रं प्रहतास्मीत्येतां वावतदृचमब्रवीद्वज्रस्तेन यदपोनप्त्रीयाव
 ज्रस्तेन यत्रिष्टुब्जस्तेन यद्वक्त्रमेभ्यः प्राहरत्तेनैनानहंस्ततोवै देवा अभवन्परासुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृ
 व्योभवतिय एवं वेदं तदाहुः सर्वैहोतास्याद्य एतस्यामृचिसर्वाणिच्छंदांसि प्रजनयेदित्येषावावत्रिरनूक्ता सर्वाणिच्छंदांसि
 भवंत्येषाच्छंदां प्रजातिः ॥ १६ ॥ शतमनूच्यमायुष्कामस्य शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रियं आयुष्येवैनंतद्दीर्यं इन्द्रिये दधा
 तित्रीणि च शतानि षष्टिश्चानूच्यानियज्ञकामस्य त्रीणि च वै शतानि षष्टिश्च संवत्सरस्याहानि तावान्तसंवत्सरः संवत्सरः प्रजा
 पतिः प्रजापतिर्यज्ञं उपै नयज्ञो न मर्तियस्यैवं विद्वांस्त्रीणि च शतानि षष्टिश्चान्वाहं सप्त च शतानि विंशतिश्चानूच्यानि प्रजापशु
 कामस्य सप्त च वै शतानि विंशतिश्च संवत्सरस्याहोरात्रास्तावान्तसंवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिर्यज्ञं प्रजायमानं विश्वं रूपमिदमनु

द्वि. पं.

अ. २

॥ २० ॥

प्रजायते प्रजापतिमेव तत्प्रजायमानं प्रजयापशुभिरनुप्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजयापशुभिर्य एवं वेदाष्टौ शतान्यनूच्या
 न्यब्राह्मणोक्तस्योवा दुरुक्तः शमलगृहीतो यजेताष्टाक्षरावैगायत्रीगायत्र्यावैदेवाः पाप्मानं शमलमपापगतगायत्र्यैवा
 स्य तत्पाप्मानं शमलमपहृत्य पपाप्मानं हतेत्येवं वेदं सहस्रमनूच्यं स्वर्गकामस्य सहस्राश्वीने वा इतः स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोक
 स्य समष्टौ संपत्त्यै संगत्या अपरिमितमनूच्यं मपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्तं यत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन् सर्वे कामा
 अवरुध्यन्ते स यदपरिमितमन्वाहं सर्वेषां कामानामवरुध्यै सर्वान् कामानवरुंधेय एवं वेदं तस्मादपरिमितमेवानूच्यं सप्ताश्रेया
 निच्छंदांस्यन्वाहं सप्तवै देवलोकः सर्वेषु देवलोकेषु राधोतिय एवं वेदं सप्तोषस्या निच्छंदांस्यन्वाहं सप्तवै ग्राम्याः पशवोऽव
 ग्राम्यान्पशून्नुंधेय एवं वेदं सप्ताश्विनानिच्छंदांस्यन्वाहं सप्ताधवै वागवदत्तावद्वै वागवदत् सर्वस्यैवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृ
 हीत्यै तिस्रो देवता अन्वाहं त्रयोवा इमे त्रिवृतो लोका एषामेवलोकानामभिजित्यै ॥ १७॥ तदाहुः कथमनूच्यः प्रातरनुवाक इ
 तियथा छंदसमनूच्यः प्रातरनुवाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानियच्छंदां स्येष उ एव प्रजापतिर्योजते तद्यजमानाय हितं पच्छो
 नूच्यः प्रातरनुवाकश्च तुष्पादावै पशवः पशूनामवरुध्या अर्धं च शएवानूच्यो यथैवैनमेतदन्वाहप्रतिष्ठाया एवं द्विप्रतिष्ठो वै पु
 रुषश्च तुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं च तुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्धं च शएवानूच्यं तदा हुयं ब्रूहः प्रातरं

१ अत्र प्रातरनुवाकशब्दो न भाष्यकारेष्टः किंतु तत्र प्रातरनुवाकक्रममाक्षिप्य समाधत्ते इत्यवतरणं दृश्यते ।

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

नुवाकः कथमव्यूहो भवतीति यदेवास्य बृहती मध्यान्नैतीति ब्रूयात्तेनेत्याहुतिभागावा अन्या देवता अन्याः स्तोमभागाश्च
 दोभागास्ताया अग्नावाहुतयो ह्ययं तैताभिराहुतिभागाः प्रीणात्यथ यत्स्तुवंति च शंसंति च तेन स्तोमभागाश्च दोभागा उभ
 यो हास्यैता देवताः प्रीता अभीष्टा भवंति य एवं वेद त्रयस्त्रिंशद्वै देवाः सोमपास्त्रयस्त्रिंशदसोमपा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा
 द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्चैते देवाः सोमपा एकादश प्रयाजा एकादशानुयाजा एकादशोपयाजा एते सोमपाः
 पशुभाजनाः सोमेन सोमपान् प्रीणाति पशुना सोमपानुभय्यो हास्यैता देवताः प्रीता अभीष्टा भवंति य एवं वेदा भूदुषारुश
 त्पशुरित्युत्तमया परिदधाति तदा हुर्यत्रीन् क्रतून् न्वाहाग्नेयमुषस्य माश्विनैकथमस्यैक यर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परि
 हिता भवंतीत्यभूदुषारुशत्पशुरित्युषसोरुपमाग्निरधाय्युत्वि य इत्यग्नेर्योजिवां वृषण्वसूरथो दस्त्रावमत्यौ माध्वीममश्रुतं
 हवमित्यश्विनोरेवमुहास्यैक यर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परिहिता भवंति भवंति ॥ १८ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २॥

ऋषयो वै सरस्वत्यां सत्रमासतं ते कवषमै लूषं सोमादनयन्दास्याः पुत्रः कितवो ब्राह्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिष्टेति तं बहिर्ध
 न्वोदवहन्नत्रैनं पिपासा हंतुं सरस्वत्या उदकं मापादिति सबहिर्धन्वो दूहः पिपासया वित्तं एतदपो न प्रीयमपश्यत्प्रदेवत्रा ब्र
 ह्मणे गातुरेत्विर्तितेनापां प्रियं धामोपागच्छत्तमापो नूदाय स्तं सरस्वती समंतं पर्यधावत्तस्माद्वाप्येता हि परिसारकमित्याच
 क्षते यदेनं सरस्वती समंतं परिससारं ते वा ऋषयो ब्रुवन्विदुर्वा इमं देवा उपेमं ह्वयामहा इति तथेति तमुपाह्वयंतं तमुपह्वयैतदपो

द्वि. पं.

अ. ३

॥ २१ ॥

१०.३०.१

नप्त्रीयमकुर्वतप्रदेवत्राब्रह्मणेगातुरेत्वितितेनापांप्रियंधामोपागच्छन्नुपदेवानामुपापांप्रियंधामगच्छत्युपदेवानांजयति
 परमंलोकंयएवंवेदयश्चैवंविद्वानेतदपोनप्त्रीयंकुरुतेतत्संततमनुब्रूयात्संततवर्षीहप्रजाभ्यःपर्जन्योभवतियत्रैवंविद्वाने
 तत्संततमन्वाहयदवग्राहमनुब्रूयाज्जीमूतवर्षीहप्रजाभ्यःपर्जन्यःस्यात्तस्मात्तत्संततमेवानूच्यैतस्यत्रिःप्रथमांसंततम
 न्वाहतेनैवतत्सर्वसंततमनूक्तंभवति ॥१९॥ताएतानवानंतरायमन्वाहंहीनोतानोऽध्वरंदेवयज्येतिदशमीमावर्तती
 रधनुद्विधाराइत्यावृत्तास्वेकधनासुप्रतियदापोअहश्रमायतीरितिप्रतिदृश्यमानास्वाधेनवःपयसातूष्ण्याइत्युपायंतीषु
 समन्यायैत्युपयंत्यन्याइतिसमायतीष्वापोवाअस्पर्धंतवयंपूर्वयज्ञंवक्ष्यामोवयमितियाश्चेमाःपूर्वेद्युर्वसतीवर्योगृह्यंतैया
 श्वप्रातरेकधनास्ताभृगुरपश्यदापोवैस्पर्धंतइतिताएतयर्चासमज्ञपयत्समन्यायंत्युपयंत्यन्याइतिताःसमजानतंसंजाना
 नाहास्यापोयज्ञंवहंतियएवंवेदापोनदेवीरुपयंतिहोत्रियमितिहोतृचमसेसमवनीयमानास्वन्वाहंवसतीवरीष्वेकधनासु
 चावेरपोध्वर्या३उइतिहोताध्वर्युपृच्छत्यापोवैयज्ञोविदोयज्ञा३म् इत्येवतदाहोतेमनन्नमुरित्यध्वर्युःप्रत्याहोतेमाःपश्ये
 त्येवतदाहतास्वध्वर्योइंद्रायसोमंसोतामधुमंतं ॥ वृष्टिवनितीव्रांतंबहुरमध्यंवसुमतेरुद्रवतआदित्यवतऋभुमतेविभु
 मतेवाजवतैबृहस्पतिवतेविश्वदेव्यावते ॥ यस्येन्द्रःपीत्वावृत्राणिजघनत्प्रसजन्यानितारिषो३मितिप्रत्युत्तिष्ठति

१ भाष्येत्रनावसानंकृतं ।

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

प्रत्युत्थेयावा आपः प्रतिवैश्रेयांसमायंतमुत्तिष्ठंतितस्मात्प्रत्युत्थेया अनुपर्यावृत्या अनुवैश्रेयांसंपर्यावृतंतैतस्मादनुपर्यावृ
 त्या अनुब्रुवतैवानुप्रपत्तव्यं मीश्वरो हयद्यन्यो यजेताथ होतारं यशोर्तोस्तस्मादनुब्रुवतैवानुप्रपत्तव्यं मंबयोयं त्यध्वमि रि
 त्येतामनुब्रुवन्ननुप्रपद्येत जामयो अध्वरीयतां ॥ पृंचतीर्मधुनापयइतियोमध्व्यो यशोर्तोर्बुभूषेदमूर्या उपसूर्येयाभिर्वासूर्यः
 सहेतितेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामो पोदेवी रूपह्वयेयत्र गावः पिबंति न इति पशुकामस्तप्ता एताः सर्वा एवानुब्रुवन्ननुप्रपद्येतैतेषां
 कामानामवरुध्या एतान् कामानवरुंधेय एवं वेदेमा अग्मन्नेव तीर्जीवधन्या इति साद्यमाना स्वन्वाहवसती वरीष्वेकधना सु
 चाग्मन्नाप उशतीर्वा हिरेदमिति सन्नासु स एतया परिदधाति ॥ २० ॥ शिरोवा एतद्यज्ञस्य त्प्रातरनुवाकः प्राणापानाऽउपां
 श्वंतर्यामौ वज्र एव वाङ्माहुतयोरुपांश्वंतर्यामयो होता वाचं विसृजेत यदहुतयोरुपांश्वंतर्यामयो होता वाचं विसृजेत वाचा व
 ज्रेण यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनंतत्र ब्रूयाद्वाचा वज्रेण यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मा
 न्माहुतयोरुपांश्वंतर्यामयो होता वाचं विसृजेत प्राणं यच्छस्वाहा त्वासुहवसूर्यायैत्युपांशुमनुमंत्रयेत्ततमभिप्राणेत्प्राणप्राणं मे
 यच्छेत्यपानं यच्छस्वाहा त्वासुहवसूर्यायैत्यंतर्याममनुमंत्रयेत्ततमभ्यपानेदपानापानं मे यच्छेति व्यानाय त्वेत्युपांशु सवनं
 प्रावाणमभिमृश्य वाचं विसृजेत् आत्मा वा उपांशु सवनं आत्मन्येव तद्धोता प्राणान्प्रतिधाय वाचं विसृजेत्तै सर्वायुः सर्वायु

१ 'यशोर्तोर्बुभूषेत्' इति भाष्यपाठः । यशोर्तोः सोमयागनिमित्तां कीर्तिप्राप्तुं समर्थ इति तत्रार्थः ।

दि. पं.

अ. ३

॥ २२ ॥

त्वार्यसर्वमायुरेतियेएवंवेद ॥ २१ ॥ तदाहुःसर्पे३त् ॥ नसर्पे३त् इति ॥ सर्पेदितिहैकआहुंरुभयेषांवाएषदेवमनुष्याणांभ
 क्षोयद्वहिष्पवमानस्तस्मादेनमभिसंगच्छंतइतिवदंतस्तत्तन्नाहृत्ययत्सर्पेदचमेवतत्साम्नोनुवर्तमानंकुर्याद्यएनंतत्रब्रूयाद
 नुवर्तमान्वाअयंहोतासामगस्याभूदुद्गातरियशोधादच्योष्टायतनाच्चोष्यतआयतनादितिशश्वत्तथास्यात्तस्मात्तत्रैवासी
 नोनुमंत्रयेतयोदेवानामिहसोमपीथोयज्ञेबर्हिषिवेद्यां ३ ॥ तस्यापिभक्षयामसीत्येवमुहास्यात्मासोमपीथादनंतरितोभ
 वंत्यथोब्रूयान्मुखमसिमुखंभूयासमितिमुखंवाएतद्यज्ञस्ययद्वहिष्पवमानोमुखंस्वेषुभवतिश्रेष्ठःस्वानांभवतियएवंवेदासु
 रीवैदीर्घजिह्वादेवानांप्रातःसवनंमवालेटव्यमाद्यत्तेदेवाःप्राजिज्ञासंतंतेमित्रावरुणावब्रुवन्युवमिदंनिष्कुरुतमितितौत
 थेत्यब्रूतांतौवैवोवरंवृणावहाइतिवृणाथामितितावेतमेववरमवृणातांप्रातःसवनेपयस्यांसैनयोरेषाच्युतावरवृताद्येनयो
 स्तद्यदस्यैविमत्तमिवतदस्यैसमृद्धंविमत्तमिवहितौतयानिरकुरुतां ॥ २२ ॥ देवानांवैसवनानिनाधियंतंतएतान्पुरोळा
 शानपश्यंस्ताननुसवनंनिरवपन्तसवनानांधृत्यैततोवैतानितेषामधियंतंतद्यदनुसवनंपुरोळाशानिरुप्यंतंसवनानामेवधृ
 त्यैतथाहितानितेषामधियंतंतपुरोवाएतान्देवाअकृतयत्पुरोळाशास्तपुरोळाशानांपुरोळाशत्वंतदाहुरनुसवनंपुरोळाशा
 न्निर्वपेदष्टाकपालंप्रातःसवनंएकादशकपालंमाध्यंदिनेसवनंद्वादशकपालंतृतीयसवनंतथाहिसवनानारूपंतथाछंदसा
 मितितत्तन्नाहृत्यमैद्रावाएतेसर्वेनिरुप्यंतैयदनुसवनंपुरोळाशास्तस्मात्तानेकादशकपालानेवनिर्वपेत्तदाहुर्यतोघृतेनान

ऐ. ब्रा.
॥ १० ॥

कंस्यात्ततःपुरोळाशस्यप्राश्रीयात्सोमपीथस्यगुह्यैघृतेनहिवज्रेणैद्रौवृत्रमहन्नितितत्तन्नाहृत्यहविर्वाएतद्यदुत्पूतंसोमपी
थोवाएषयदुत्पूतंसोमत्तस्ययतएवकुतश्चप्राश्रीयात्सर्वतोवाएताःस्वधायजमानमुपक्षरंतियदेतानिहवींष्याज्यंधानाःक
रंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येतिसर्वतएवैनंस्वधाउपक्षरंतियएवंवेद ॥ २३ ॥ योवैयज्ञंहविष्पंक्तिवेदहविष्पंक्तिनायज्ञेन
राधोतिंधानाःकरंभःपरिवापःपुरोळाशःपयस्येत्येषवैयज्ञोहविष्पंक्तिहविष्पंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञमक्षर
पंक्तिवेदाक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतिसुमत्पद्मदइत्येषवैयज्ञोक्षरपंक्तिरक्षरपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञनराशं
संपंक्तिवेदनराशंसंपंक्तिनायज्ञेनराधोतिद्विनाराशंसंप्रातःसवनंद्विनाराशंसमाध्यंदिनंसवनंसकृन्नाराशंसंतृतीयसवनं
मेषवैयज्ञोनराशंसंपंक्तिर्नराशंसंपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदयोवैयज्ञसवनपंक्तिवेदसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतिपशुरु
पवसथेत्रीणिसवनानिपशुरनूबंधइत्येषवैयज्ञःसवनपंक्तिःसवनपंक्तिनायज्ञेनराधोतियएवंवेदहरिवाँइन्द्रोधानाअत्तुपूष
ष्वान्करंभंसरस्वतीवान्भारतीवान्परिवापइंद्रस्यापूपइतिहविष्पंक्त्यायजत्यृक्सामेवाइंद्रस्यहरीपशवःपूषान्नंकरंभःसर
स्वतीवान्भारतीवानितिवागेवसरस्वतीप्राणोभरतःपरिवापइंद्रस्यापूपइत्यन्नमेवपरिवापइंद्रियमपूषंएतासामेवतद्देवता
नायजमानंसायुज्यंसरूपतांसलोकतांगमयतिगच्छतिश्रेयसःसायुज्यंगच्छतिश्रेष्ठतांयएवंवेदहविरभेवीहीत्यनुसवनैपु
रोळाशःस्विष्टकृतोयजत्यवत्सारोवाएतेनाग्नेःप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयंदुपान्नेःप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमं

द्वि. पं.
अ. ३

॥ २३ ॥

लोकंयएवंवेदयश्चैवंविद्वानेतयाहविष्पंक्त्यायजतेयजतीतिचयजतीतिच ॥ २४ ॥ ॥ इतितृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥

देवावेसोमस्यराज्ञोऽग्रपेयेनसमपादयन्नहंप्रथमःपिवेयमहंप्रथमःपिवेयमित्येवाकामयंतंतेसंपादयंतोब्रुवन्हंताजिमया
मस्योनउज्जेयतिसप्रथमःसोमस्यपास्यतीतितथेतितआजिमयुस्तेषामाजियतामभिसृष्टानांवायुर्मुखंप्रथमःप्रत्यपद्य
ताथेंद्रोथमित्रावरुणावथाश्विनौसोवेदिंद्रोवायुमुद्वैजयतीतितमनुपरापतत्सहनावथोज्यावेतिसनेत्यब्रवीदहमेवोज्जे
ष्यामीतितृतीयंमेथोज्यावेतिनेतिहैवाब्रवीदहमेवोज्जेष्यामीतितुरीयंमेथोज्यावेतितथेतितंतुरीयेत्यार्जतंततुरीयभा
गिंद्रोभवन्निभाग्वायुस्तौसहैवेंद्रवायूदजयतांसहमित्रावरुणौसहाश्विनौतएषामेतेयथोज्जितंभक्षाइंद्रवाय्वोःप्रथमोथ
मित्रावरुणयोरथाश्विनौःसएषइंद्रतुरीयोऽग्रहोगृह्यतेयदैंद्रवायवस्तदेतदृषिःपश्यन्नभ्यनूवाचनियुत्वाइंद्रसारथिरितित
स्माद्धाप्येतर्हिभरताःसत्त्वनांवित्तिप्रयंतितुरीयेहैवसंग्रहीतारोवदंतंमुनैवानूकाशेनयददइंद्रःसारथिरिवभूत्वोदजयत्
॥ २५ ॥ तेवाएतेप्राणाएवयद्विदेवत्यावाकचप्राणश्चैंद्रवायवश्चक्षुश्चमनश्चमैत्रावरुणःश्रोत्रंचात्माचाश्विनस्तस्यहैतस्यै
ंद्रवायवस्याप्येकेंनुष्टुभौपुरोनुवाक्येकुर्वतिगायत्र्यौयाज्येवाकचवाएषप्राणश्चग्रहोयदैंद्रवायवस्तदपिच्छंदोभ्यांयथायथं
कृत्स्येतेइतितत्तन्नादृत्यैव्यृद्धंवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रपुरोनुवाक्याज्यायसीयाज्यायैयत्रवैयाज्याज्यायसीतत्समृद्धमथोय

१ 'यथायथंकल्प्येते' इतिभाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

समेष्ट्या तत्कामाय तथा कुर्यात्प्राणस्य च वाचश्चात्रैव तदुपासं वायव्या पूर्वापुरोनुवाक्यैर्द्रवायव्यसुरैर्बयाऽथ योः सायावा
यव्या तथा प्राणं कल्पयति वायुर्हि प्राणोऽथ यैर्द्रवायवी तस्यैयदैर्द्रुपदं तेन वाचं कल्पयति वाग्धैर्द्रुपोतं काममाप्नोति यः प्राणे
च वाचि च न यज्ञे विषमं करोति ॥ २६ ॥ प्राणा वै द्विदेवत्या एकपात्रा गृह्यते तस्मात्प्राणा एकनामानौ द्विपात्रा ह्वयं ते तस्मा
त्प्राणा द्वंद्वेनैवाध्वर्युर्यजुषा प्रयच्छति तेन होता प्रतिगृह्णात्येषवसुः पुरुवसुर्निहवसुः पुरुवसुर्मयिवसुः पुरुवसुर्वाक्वावा
चं मे पाहीत्यैर्द्रवायवं भक्षयत्युपहृता वाक् सह प्राणेनोपमां वाक् सह प्राणेन ह्वयतां मुपहृता ऋषयो दैव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्त
पो जा उपमा मृषयो दैव्या सो ह्वयतां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयो दैव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा स्तनेव त
दुपह्वयत एषवसुर्विदद्वसुर्निहवसुर्विदद्वसुर्मयिवसुर्विदद्वसुश्चक्षुषाश्चक्षुर्मे पाहीति मैत्रावरुणं भक्षयत्युपहृतं चक्षुः सह मन
सोपमां चक्षुः सह मनसा ह्वयतां मुपहृता ऋषयो दैव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मृषयो दैव्या सो ह्वयतां तनूपावानस्त
न्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयो दैव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा स्तानेव तदुपह्वयत एषवसुः संयद्वसुर्निहवसुः संयद्वसुर्मयि
वसुः संयद्वसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहीत्याश्विनं भक्षयत्युपहृतं श्रोत्रं सहात्मनोपमां श्रोत्रं सहात्मना ह्वयतां मुपहृता ऋषयो दैव्या
सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मृषयो दैव्या सो ह्वयतां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयो दैव्या सस्तनूपावान
स्तन्वस्तपो जा स्तानेव तदुपह्वयते पुरस्तात्प्रत्यं च मैर्द्रवायवं भक्षयति तस्मात्पुरस्तात्प्राणापानौ पुरस्तात्प्रत्यं च मैत्रावरुणं भक्ष

द्वि. पं.

अ. ४

॥ २४ ॥

यतितस्मात्पुरस्ताच्चक्षुषीं सर्वतः परिहारमाश्विनं भक्षयति तस्मान्मनुष्याश्च पशवश्च सर्वतो वाचं वदंतीं शृण्वन्ति ॥ २७ ॥ प्रा
णा वै द्विदेवत्या अनवानं द्विदेवत्यान्य जै प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वै द्विदेवत्या न द्विदेवत्यानामनुवषट्
कुर्याद्य द्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितान् प्राणान् संस्थापयेत् संस्थावाऽ एषायदनुवषट्कारोऽय एनंतत्र ब्रूयादसंस्थिता
न् प्राणान् समतिष्ठिप्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्माज्ज द्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यात्तदाहुर्द्विरागूर्यमैत्रावरुणो द्विः
प्रेष्यति सकृदागूर्य होता द्विर्वषट्करोति का होतुरागूरिति प्राणा वै द्विदेवत्याऽ आगूर्वज्रस्तद्यदत्र होतांतरेणागुरेतां गुरावज्रे
ण यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनंतत्र ब्रूयादागुरावज्रेण यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मा
त्तत्र होतातरेण नागुरेतां थोमनो वै यज्ञस्यमैत्रावरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा वा इषिता वागवदति यां ह्यन्यमना वाचं वदत्य
सुर्यावैसावागदेव जुष्टा तद्यदेवात्रमैत्रावरुणो द्विरागुरते सैव होतुरागूः ॥ २८ ॥ प्राणा वा ऋतुयाजास्तद्यदनुयाजैश्चरं
ति प्राणानेव तद्यजमाने दधति षट्पुनेति यजंति प्राणमेव तद्यजमाने दधति चत्वारः ऋतुभिरितियजंत्यपानमेव तद्यजमाने द
धति द्विर्ऋतुनेत्युपरिष्टाद्व्यानमेव तद्यजमाने दधति सवा अयं प्राणस्त्रेधा विहितः प्राणो पानो व्यान इति तद्यदनुवषट्कुर्यात्तु भिर्ऋतु
नेति यजंति प्राणानां संतत्यै प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वा ऋतुयाजा नर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थिता वा ऋतुव एकैक
एव यदनुयाजानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितानृतून् संस्थापयेत् संस्थावा एषायदनुवषट्कारोऽय एनंतत्र ब्रूयादसंस्थितानृतून्

ऐ. ब्रा.

॥ १२ ॥

मतिष्ठिपहुष्मंभविष्यतीतिश्वत्तथास्यात्तस्मान्नर्तुयाजानामनुवषट्कुर्यात् ॥ २९ ॥ प्राणावैद्विदेवत्याः पशवइळां
 द्विदेवत्यान्भक्षयित्वैळामुपह्वयतेपशवोवाइळांपशूनेवतदुपह्वयतेपशून्यजमानेदधातितदाहुरवांतरेळांपूर्वाप्राश्रीयाइ
 त् ॥ होतृचमसंभक्षये ३ तइति ॥ अवांतरेळामेवपूर्वाप्राश्रीयादथहोतृचमसंभक्षयेद्यद्वावद्विदेवत्यान्पूर्वान्भक्षयति
 तेनास्यसोमपीथःपूर्वोभक्षितोभवतितस्मादवांतरेळामेवपूर्वाप्राश्रीयादथहोतृचमसंभक्षयेत्तदुभयतोऽन्नाद्यंपरिगृह्णाति
 सोमपीथाभ्यामन्नाद्यस्यपरिगृहीत्यैप्राणावैद्विदेवत्याआत्माहोतृचमसौद्विदेवत्यानांसंस्त्रवान्होतृचमसेसमवनयत्यात्म
 न्येवतद्धोताप्राणान्तसमवनयतेसर्वायुःसर्वायुत्वार्यसर्वमायुरेतियएवंवेद ॥ ३० ॥ देवावैयदेवयज्ञेकुर्वस्तदसुराअकुर्व
 स्तेसमावद्वीर्याएवासन्नव्यावर्तततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसमपश्यंस्तमेषामसुरानान्ववार्यस्तूष्णींसारोवाएषयत्तूष्णींशंसो
 देवावैयंयमेववज्रमसुरेभ्यउदयच्छंस्तंतमेषामसुराःप्रत्यबुध्यंतततोवैदेवाएतंतूष्णींशंसंवज्रमपश्यंस्तमेभ्यउदयच्छंस्तमे
 षामसुरानप्रत्यबुध्यंततमेभ्यःप्राहरंस्तेनैनानप्रतिबुद्धेनाग्रंस्ततोवैदेवाअभवन्पराऽसुराभवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्मा
 भ्रातृव्योभवतियएवंवेदतेवैदेवाविजितिनोमन्यमानायज्ञमतन्वतंतमेषामसुराअभ्यार्यन्यज्ञवेशसमेषांकरिष्यामइति
 तान्तसमंतमेवोदारान्परियत्तानुदपश्यंस्तेब्रुवन्तसंस्थापयामेमंयज्ञंयज्ञंनोसुरामावधिषुरितितथेतितंतूष्णींशंसेसंस्थापय
 न्भूरग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निर्गित्याज्यप्रउगेसंस्थापयन्निद्रोज्योतिर्भुवोज्योतिरिन्द्रइतिनिष्कंवलयमरुत्वतीयेसंस्थापयन्तसू

द्वि. पं.

अ. ४

॥ २५ ॥

योज्योतिर्ज्योतिःस्वःसूर्यइतिवैश्वदेवाग्निमारुतेसंस्थापयस्तमेवंतूष्णींशंसंस्थापयस्तमेवंतूष्णींशंसंस्थाप्यतेनारिष्टे
 नोदचमाश्रुवतसतदावावयज्ञःसंतिष्ठतेयदाहोतातूष्णींशंसंशंसतिसयएनंशस्तेतूष्णींशंसंउपवावदेदनुवाव्याहरैत्तत्रूया
 देशएवैतामार्तिमारिष्यतिप्रातर्वावयमद्येमंशस्तेतूष्णींशंसंस्थापयामस्तंयथागृहानितंकर्मणानुसमियादेवमेवैनमिद
 मनुसमिमऽइतिसहवावतामार्तिमृच्छतिपयएवंविद्वान्तसंशस्तेतूष्णींशंसंउपवावदत्यनुवाव्याहरतितस्मादेवंविद्वान्तसंश
 स्तेतूष्णींशंसंनोपवदेन्नानुव्याहरेत् ॥ ३१ ॥ चक्षूंषिवाएतानिसवनानांयत्तूष्णींशंसोभूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरितिप्रात
 सवनस्यचक्षुषींद्रोज्योतिर्भुवोज्योतिरिंद्रइतिमाध्यंदिनस्यसवनस्यचक्षुषींसूर्योज्योतिर्ज्योतिःस्वःसूर्यइतितृतीयसव
 नस्यचक्षुषींचक्षुष्मद्भिःसवनैराधोतिंचक्षुष्मद्भिःसवनैःस्वर्गलोकमेतियएवंवेदचक्षुर्वाएतद्यज्ञस्ययत्तूष्णींशंसंएकासती
 व्याहृतिर्द्वेधोच्यतेतस्मादेकंसच्चक्षुर्द्वेधामूलंवाएतद्यज्ञस्ययत्तूष्णींशंसोयंकामयेतानायतनवान्तस्यादितिनास्ययज्ञेतूष्णीं
 शंसंशंसंदुन्मूलमेवतद्यज्ञंपराभवंतमनुपराभवतितदुवाआहुःशंसदेवापिबैतदृत्विजेहितंयद्धोतातूष्णींशंसंनशंसंतृत्वि
 जिहिसर्वोयज्ञःप्रतिष्ठितोयज्ञेयजमानस्तस्माच्छंस्तव्यःशंस्तव्यः ॥ ३२ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ब्रह्मवाआहावःक्षत्रंनिविद्विदसूक्तंमाह्वयतेथनिविदं दधातिब्रह्मण्येवतत्क्षत्रमनुनियुनक्तिनिविदंशस्त्वासूक्तंशंसतिक्ष
 त्रंनैनिविद्विदसूक्तंक्षत्रएवतद्विशमनुनियुनक्तियंकामयेतक्षत्रेणैतद्व्यर्धयानीतिमध्यएतस्यैनिविदःसूक्तंशंसैत्क्षत्रैवनिवि

ऐ. ब्रा.

॥ १३ ॥

द्विदसूक्तक्षत्रेणैवैनंतद्वर्धयति यं कामयेत विशैनं न्यर्धयानीति मध्य एतस्य सूक्तस्य निविदं शंसेत्क्षत्रं वै निविद्विदसूक्तं विशैवै
 नंतद्वर्धयति यमु कामयेत सर्वमेवास्यां यथा पूर्वमृजुह्वंसं स्यादित्याह्वयेताथ निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसेत्सोऽसर्वस्य हृष्टिः प्र
 जापतिर्वा इदमेक एवाग्र आसंसो कामयेत प्रजायेय भूयान्त्स्यामिति स तपो तप्यत स वाचमयच्छत्स संवत्सरस्य परस्ताद्व्याह
 रद्वादशकृत्वोद्वादशपदावा एषानि विदेतां वावतां निविदं व्याहरत्तां सर्वाणि भूतान्यन्वसृज्यंत तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच
 स पूर्वयानि विदा कव्यता यौरिमाः प्रजा अजनयन्मनूनामिति स द्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रज
 यापशुभिर्य एवं वेद ॥ ३३ ॥ अग्निर्देवेद्भृइति शंसत्यसौ वा अग्निर्देवेद्भृएतं हि देवा इंधत एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयत्यग्नि
 र्मन्विद्भृइति शंसत्ययं वा अग्निर्मन्विद्भृइमं हि मनुष्या इंधतेऽग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयत्यग्निः सुषमिदिति शंसति वायुर्वा
 अग्निः सुषमिद्वायुर्हि स्वयमात्मानं समिधं स्वयमिदं सर्वयदिदं किं च वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति होता देववृत्तऽइति
 शंसत्यसौ वै होता देववृत्त एष हि सर्वतो देवैर्वृत्त एतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयति होता मनुवृत्त इति शंसत्ययं वा अग्निर्होता म
 नुवृत्तो यं हि सर्वतो मनुष्यैर्वृत्तोऽग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयति प्रणीर्यज्ञाना मिति शंसति वायुर्वै प्रणीर्यज्ञानाय दाहि प्राणित्यं
 थयज्ञोथाग्निर्होत्रं वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति रथीरध्वराणामिति शंसत्यसौ वै रथीरध्वराणां मेघहियथैतच्चरति रथी
 रिवैतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयत्यतूतो होतेति शंसत्ययं वा अग्निरतूतो होतं मंहनकश्चनतिर्यचंतरत्यग्निमेव तदस्मिँल्लोक

द्वि. पं.

अ. ५

॥ २६ ॥

आयातयति तूणिर्हव्यवाळितिशंसति वायुर्वैतूणिर्हव्यवाङ्मायुर्हीदंसर्वसद्यस्तरतियदिदं किंच वायुर्देवेभ्यो हव्यं वहति वायु
 मेव तदंतरिक्षलोक आयातयत्यादेवो देवान्वक्षदिति शंसत्यसौ वै देवो देवानावहत्येतमेव तदेतस्मिँल्लोक आयातयति यक्षद
 ग्निर्देवो देवानिति शंसत्ययं वा अग्निर्देवो देवान्यजत्यग्निमेव तदस्मिँल्लोक आयातयति सो अध्वरा करति जातवेदा इति शंसति
 वायुर्वैजातवेदा वायुर्हीदंसर्वकरोति यदिदं किंच वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति ॥ ३४ ॥ प्रवो देवा याग्नय इत्यनुष्टुभः
 प्रथमे पदे विहरति तस्मात्स्वरूविहरति समस्यत्युत्तरे पदे तस्मात्पुमानूरू समस्यति तन्मिथुनैर्मिथुनमेव तदुक्थमुखे करोति
 प्रजात्यै प्रजयाते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद प्रवो देवा याग्नय इत्येवानुष्टुभः प्रथमे पदे विहरति वज्रमेव तत्परो वरीयां संकरोति स
 मस्यत्येवोत्तरे पदे आरंभणतो वै वज्रस्याणिमाधो दंडस्याथोपरशोर्वज्रमेव तत्प्रहरति द्विषते भ्रातृव्यायवर्धयोस्य स्तृत्यस्त
 स्मैस्तर्तवै ॥ ३५ ॥ देवा सुरावा एषु लोकेषु समयतंत ते वै देवाः सद एवायतनमकुर्वत तान्सदसो जयंस्त आग्नीध्रं संप्रापद्यंत ते
 ततो न पराजयंत तस्मादाग्नीध्र उपवसंति न सदस्याग्नीध्रे ह्यधारयंत यदाग्नीध्रे धारयंत तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं ते पां वै देवाना म सु
 राः सदस्यानग्नीध्रिर्वापयां चक्रुस्ते देवा आग्नीध्रा देवसदस्यानग्नीन्विहरंत तैरसुररक्षां त्यपाग्नतंतथैवैतद्यजमाना आग्नीध्रा दे
 वसदस्यानग्नीन्विहरंत्यसुररक्षां त्येव तदपग्नतंतैवै प्रातराज्यैरेवाजयंत आयं न्यदाज्यैरेवाजयंत आयंस्तदाज्यानामाज्यत्वं
 तासां वै होत्राणां मायतीनामाजयंतीनामच्छावाकीयाहीयतंतस्यामिन्द्राग्नी अध्यास्तामिन्द्राग्नी वै देवानां मोजिष्ठो बलिष्ठौ स

ऐ. ब्रा.

॥ १४ ॥

हिष्ठौ सत्तमौ पारयिष्णु तमौ तस्मादैर्द्राग्रमच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीं द्राग्नीहितस्यामध्यास्तां तस्मादुपुरस्तादन्ये होत्रकाः
 सदः प्रसर्पति पश्चाच्छावाकः पश्चेव हि हीनो नु संजिगमिषति तस्माद्यो ब्राह्मणो बहु चोवीर्यवान्स्यात्सो स्याच्छावाकीयां कु
 र्यात्ते नैव साहीना भवति ॥ ३६ ॥ देवरथो वा एष यद्यज्ञस्तस्यैतावंत रौरश्मीयदाज्यप्रउगैतद्यदाज्येन पवमानमनुशंसति प्र
 उगेणाज्यं देवरथस्यैव तदंत रौरश्मीविहरंत्यलोभायतामनुकृतिं मनुष्यरथस्यैवांत रौरश्मीविहरंत्यलोभायनास्य देवरथो
 लुभ्यति न मनुष्यरथो य एवं वेद तदा हुर्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रं पावमानीषु सामगाः स्तुवत आग्नेयं होताज्यं शंसति कथमस्य
 पावमान्यो नु शस्ता भवन्तीति यो वा अग्निः स पवमानस्तदप्येतद्विष्णोर्कमग्निर्ऋषिः पवमान इत्येव मुहास्याग्नेयीभिरेव प्रति
 पद्यमानस्य पावमान्यो नु शस्ता भवन्तीति तदा हुर्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रं गायत्रीषु सामगाः स्तुवत आनुष्टुभं होताज्यं शंसति कथ
 मस्य गायत्र्यो नु शस्ता भवन्तीति संपदेति ब्रूयात्सप्तैता अनुष्टुभं स्तस्त्रिः प्रथमया त्रिरुत्तमयैकादश भवन्ति विराज्याज्याद्वाद
 शीनवा एकेनाक्षरेण च्छंदासि विर्यंति न द्वाभ्यां ताः षोडश गायत्र्यो भवन्त्येव मुहास्यानुष्टुभिरेव प्रतिपद्यमानस्य गायत्र्यो
 नु शस्ता भवन्त्यग्नं द्रश्च दशुषो दुरोण इत्याग्नेयाय जतिनवा एता विं द्राग्नी संतौ व्यजयेतामाग्नें द्रौ वा एतौ संतौ व्यजयेतां तद्य
 दाग्नेयाय जति विजित्या एवं सा विराट् त्रयस्त्रिंशदक्षरा भवति त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजा
 पतिश्च वषट्कारश्च तत्प्रथम उक्थमुखे देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरमक्षरमेव तद्देवता अनुप्रपि वंति देवपात्रेणैव तद्देवता स्तु

द्वि. पं.

अ. ५

॥ २७ ॥

प्यंतितदाहुर्यथावावशस्त्रमेवंयाज्याऽग्नेयं होताज्यंशंसं त्यथकस्मादाग्नेयायजतीतियावाआग्नेयैद्राग्नीवैसासेन्द्राग्नेमेतदु
 कथंग्रहेणचतूष्णींशंसेनचैद्राग्नीआगतंसुतंगीर्भर्नभोवरेण्यं ॥ अस्यपातंधियेषितेत्यैद्राग्नेमध्वर्युर्ग्रहंगृह्णातिभूरग्निज्योति
 ज्योतिरग्निरिन्द्रो ज्योतिर्भुवोज्योतिरिन्द्रःसूर्योज्योतिर्ज्योतिःस्वःसूर्यऽइतिहोतातूष्णींशंसंशंसंतितद्यथैवशस्त्रमेवंयाज्या
 ॥३७॥ होतृजपंजपतिरेतस्तत्सिचत्युपांशुजपत्युपांश्विववैरेतसःसिक्तिःपुराहावाजपतियद्वैकिंचोर्ध्वमाहावाच्छस्त्रस्यै
 वतत्परांचैचतुष्पद्यासीनमभ्याहृतैतस्मात्परांचोभूत्वाचतुष्पादोरेतःसिंचंतिसभ्यङ्द्विपाद्भवतितस्मात्सभ्यंचोभूत्वा
 द्विपादोरेतःसिंचंतिपितामातरिश्वेत्याहंप्राणोवैपिताप्राणोमातरिश्वाप्राणोरेतोरेतस्तत्सिचत्यच्छिद्रापदाधाइतिरेतो
 वाअच्छिद्रमतोह्यच्छिद्रःसंभवत्यच्छिद्रोक्थाकवयःशंसन्नितियेवाअनूचानास्तेकवयस्तइदमच्छिद्रंरेतःप्रजनयन्नित्येव
 तदाहसोमोविश्वविन्नीथानिनेषद्वृहस्पतिरुक्थामदानिशंसिषदितिब्रह्मवैवृहस्पतिःक्षत्रंसोमःस्तुतश्चाणिनीथानिचो
 कथामदानिचंदैवेनचैवैतद्ब्रह्मणाप्रसूतोदैवेनचक्षत्रेणोक्थानिशंसत्यैतौहवाअस्यसर्वस्यप्रसवस्येशातेयदिदंकिंचतद्यदे
 ताभ्यामप्रसूतःकरोत्यकृतंतदकृतमकरितिर्वैनिंदंतिकृतमस्यकृतंभवतिनास्याकृतंकृतंभवतियएवंवेदवागायुर्विश्वायु
 विश्वमायुरित्याहंप्राणोवाआयुःप्राणोरेतोवाग्योनिर्योनितदुपसंधायरेतःसिंचतिंकइदंशंसिष्यतिसइदंशंसिष्यतीत्या

१ 'पदाधादिति' भाष्यपाठः । रेतः अधात् गर्भस्थापितवान् ।

ऐ. ब्रा.

॥ १५ ॥

हप्रजापतिर्वैकः प्रजापतिः प्रजनयिष्यतीत्येव तदाह ॥ ३८ ॥ आह्वयतूष्णीं शंसं शंसतिरेतस्तत्सिक्तं विकरोति सिक्किर्वा अ
 ग्रथ विकृतिरुपांशुतूष्णीं शंसं शंसत्युपांश्विववैरेतसः सिक्किस्तिर इव तूष्णीं शंसं शंसतिर इव वैरेतां सिक्किं यं तेषां पदं तू
 ण्णीं शंसं शंसतिषड्विधो वै पुरुषः षळंग आत्मानमेव तत्षड्विधं षळंगं विकरोति तूष्णीं शंसं शस्त्वा पुरोरुचं शंसतिरेतस्तद्विकृतं प्र
 जनयति विकृतिर्वा अग्रथ जातिरुच्चैः पुरोरुचं शंसत्युच्चैरेवैनंतत्प्रजनयति द्वादशपदां पुरोरुचं शंसति द्वादशवैमासाः संवत्स
 रः संवत्सरः प्रजापतिः सोस्य सर्वस्य प्रजनयिता सयोस्य सर्वस्य प्रजनयिता स एवैनंतत्प्रजयापशुभिः प्रजनयति प्रजालै प्रजा
 यते प्रजयापशुभिर्य एवं वेद जातवेदस्यां पुरोरुचं शंसति जातवेदो न्यं गांतदा हुंर्यत्तृतीयसवनमेव जातवेदस आयतनमथ क
 स्मात्मातः सवने जातवेदस्यां पुरोरुचं शंसीति प्राणो वै जातवेदाः सहिजातानां वेदयावतां वै सजातानां वेदते भवंति येषामु
 नवेदकिमुतेस्युर्यो वा आज्य आत्मसंस्कृतिवेदतत्सुविदितं ॥ ३९ ॥ प्रवोदेवायाग्नय इति शंसति प्राणो वै प्रप्राणं हीमानि सर्वा
 णिभूतान्यनुप्रयंति प्राणमेव तत्संभावयति प्राणं संस्कुरुते दीदिवांसमपूर्वमिति शंसति मनो वै दीदायं मनसो हिन किंच न पू
 र्वमस्ति मन एव तत्संभावयति मनः संस्कुरुते सनः शर्माणि वीतय इति शंसति वाग्वै शर्म तस्माद्वाचानुवदंत माहं शर्म वेदास्मा
 अयांसीति वाचमेव तत्संभावयति वाचं संस्कुरुते उत्तनो ब्रह्मन् विष इति शंसति श्रोत्रं वै ब्रह्म श्रोत्रेण हि ब्रह्म शृणोति श्रोत्रे ब्रह्म

१ 'दास्मा आयांसीति' भाष्यपाठः । आह पूर्वस्य म उपरमे इत्यस्य छान्दसं रूपम् ।

द्वि. पं.

अ. ५

॥ २८ ॥

प्रतिष्ठितं श्रोत्रमेव तत्संभावयति श्रोत्रं संस्कुरुते सयंता विप्र एषामिति शंसं त्यपानो वैयंता पानेन ह्ययं यतः प्राणो न पराङ्भव
 त्यपानमेव तत्संभावयत्यपानं संस्कुरुते ऋतावायस्य रोदसी इति शंसति चक्षुर्वा ऋतं तस्माद्यतरो विवदमानयो राहाहमनु
 ष्ठा चक्षुषा दर्शमिति तस्य श्रद्धाति चक्षुरेव तत्संभावयति चक्षुः संस्कुरुते नूरास्व सहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वस्वित्युत्तमयाप
 रिद्धात्मा वै समस्तः सहस्रवांस्तोकवान्पुष्टिमानात्मानमेव तत्समस्तं संभावयत्यत्मानं समस्तं संस्कुरुते याज्ययायज
 ति प्रत्तिवैयाज्या पुण्यैवलक्ष्मीः पुण्यामेव तल्लक्ष्मीं संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संस्कुरुते स एवं विद्वांश्छंदो मयो देवता मयो ब्रह्म
 मयो मृतमयः संभूय देवता अप्येति एवं वेदो वै तद्वेदयथा छंदो मयो देवता मयो ब्रह्म मयो मृतमयः संभूय देवता अप्येति त
 त्सु विदितमित्यध्यात्ममथाधिदैवतं ॥४०॥ षट्पदं तूष्णीं शंसं शंसति षड्वा ऋतवऽऽतूनेव तत्कल्पयत्यृतून्प्येति द्वादशप
 दां पुरो रुचं शंसति द्वादश वै मासा मासानेव तत्कल्पयति मासानप्येति प्रवो देवा याग्नय इति शंसं त्यंतरिक्षं वै प्रां तरिक्षं हीमानि
 सर्वाणि भूतान्यनुप्रयं त्यंतरिक्षमेव तत्कल्पयत्यंतरिक्षमप्येति दीदिवां समपूर्व्यमिति शंसं त्यसौ वै दीदाययो सौ तपत्ये तस्मा
 द्धिन किंचन पूर्वमस्त्येतमेव तत्कल्पयत्येतमप्येति सनः शर्माणि वीतय इति शंसं त्यग्निवै शर्माण्यन्नाद्यानियच्छत्यग्निमेव त
 त्कल्पयत्यग्निमप्येत्युत नो ब्रह्मन्न विष इति शंसति चंद्रमा वै ब्रह्म चंद्रमसमेव तत्कल्पयति चंद्रमसमप्येति सयंता विप्र एषामि
 ति शंसति वायुवैयंता वायुना हीदं यतमंतरिक्षं न समृच्छति वायुमेव तत्कल्पयति वायुमप्येत्यृतावायस्य रोदसी इति शंसति

ऐ. ब्रा.

॥ १६ ॥

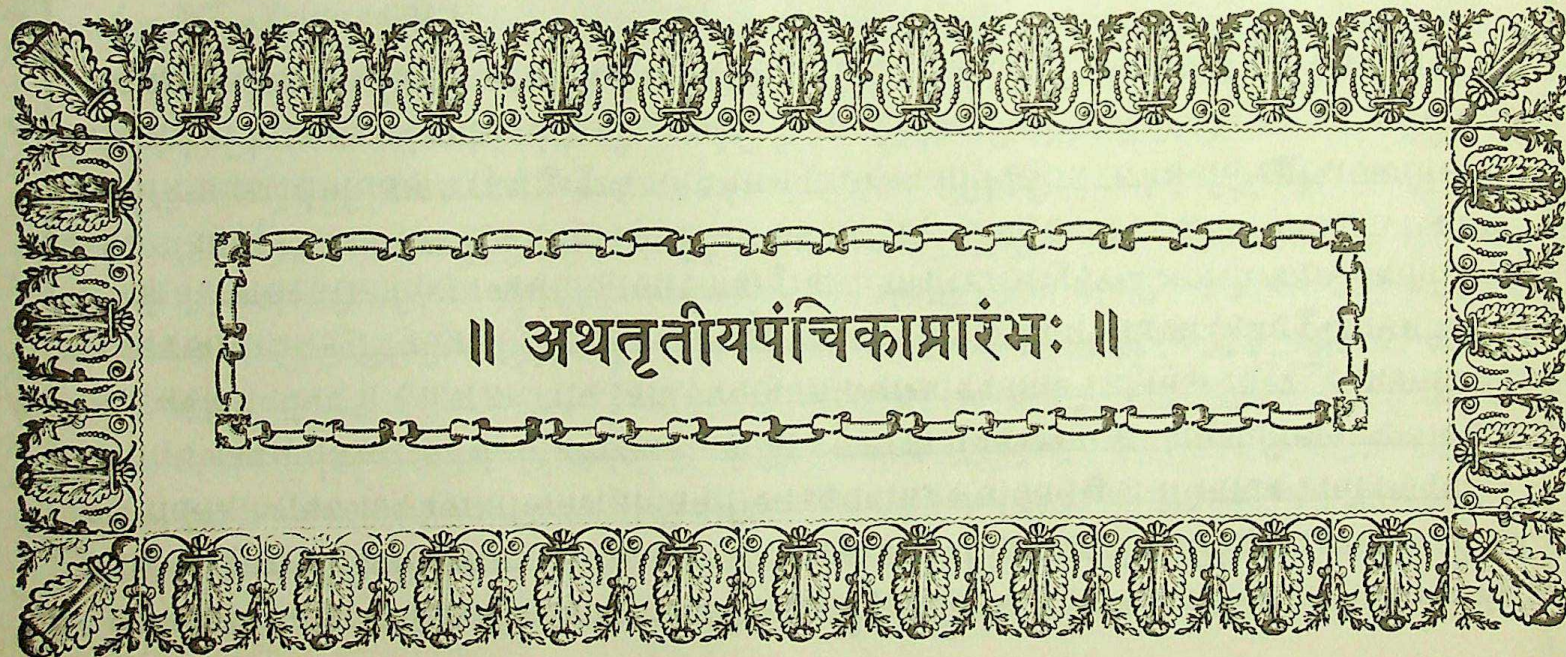
द्यावापृथिवीवैरोदसीद्यावापृथिवीएवतत्कल्पयतिद्यावापृथिवीअप्येतिनूनोरास्वसहस्रवत्तोकवत्पुष्टिमद्वस्वित्युत्तमया
 परिदधातिसंवत्सरोवैसमस्तःसहस्रवांस्तोकवान्पुष्टिमान्त्संवत्सरमेवतत्समस्तंकल्पयतिसंवत्सरंसमस्तमप्येतियाज्या
 यजतिवृष्टिवैयाज्याविद्युदेवविद्युद्धीदंवृष्टिमन्नाद्यंसंप्रयच्छतिविद्युतमेवतत्कल्पयतिविद्युतमप्येतिसएवंविद्वानेतन्म
 योदेवतामयोभवतिभवति ॥ ४१ ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्वि. पं.

अ. ५

॥ इतिद्वितीयपंचिकासमाप्ता ॥

॥ २९ ॥

॥ अथतृतीयपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः॥हरिःॐ॥ग्रहोक्तंवाएतद्यत्प्रग्नवप्रातर्ग्रहागृह्यंतैनवभिर्बहिष्पवमानेस्तुवर्तेस्तुतेस्तोमेदशमंग्र
ह्मतिर्हिंकारइतरासांदशमःसोसासंमावायव्यंशंसर्तितेनवायव्यउक्तवानैद्रवायवंशंसर्तितेनैद्रवायवउक्तवान्मैत्राव
रुणंशंसर्तितेनमैत्रावरुणउक्तवानाश्विनंशंसर्तितेनाश्विनउक्तवानैद्रंशंसर्तितेनशुक्रामंधिनाउक्तवंतौवैश्वदेवंशंस
र्तितेनाग्रयणउक्तवान्त्सारस्वतंशंसर्तिनसारस्वतोग्रहोस्तिवाक्कुसरस्वतीयेतुकेचवाचाग्रहागृह्यंतैतेस्यसर्वेशस्तोक्थाउ
क्थिनोभवंतियएवंवेद ॥ १ ॥ अन्नाद्यंवाएतेनावरुंधेयत्प्रउर्गमन्यान्यादेवताप्रउर्गेशस्यतेऽन्यदन्यदुक्तंयत्प्रउर्गेक्रियतेऽ
न्यदन्यदस्यान्नाद्यंग्रहेषुध्रियतेयएवंवेदैतद्भवैयजमानस्याध्यात्मतममिवोक्तंयत्प्रउर्गतस्मादेनेनैतदुपेक्ष्यतममिवेत्या
हुरेतेनह्येनंहोतासंस्करोतीतिवायव्यंशंसर्तितस्मादाहुर्वायुःप्राणःप्राणोरेतोरेतःपुरुषस्यप्रथमंसंभवतःसंभवतीतियद्वा
यव्यंशंसर्तिप्राणमेवास्यतत्संस्करोत्यैद्रवायवंशंसर्तियत्रवावप्राणस्तदपानोयदैद्रवायवंशंसर्तिप्राणापानावेवास्यतत्सं
स्करोतिमैत्रावरुणंशंसर्तितस्मादाहुश्चक्षुःपुरुषस्यप्रथमंसंभवतःसंभवतीतियन्मैत्रावरुणंशंसर्तिचक्षुरेवास्यतत्संस्करो
त्याश्विनंशंसर्तितस्मात्कुमारंजातंसंवदंत उपवैशुश्रूषतेनिवैध्यायतीतियदाश्विनंशंसर्तिश्रोत्रमेवास्यतत्संस्करोत्यैद्रंशंस
र्तितस्मात्कुमारंजातंसंवदंत प्रतिधारयतिवैग्रीवाअयोशिरइतियदैद्रंशंसर्तिवीर्यमेवास्यतत्संस्करोतिवैश्वदेवंशंसर्तित

१ ' गृहेषु ' इति भाष्यपाठः ।

तृ. पं.

अ. १

॥ ३० ॥

स्मात्कुमारोजातः पञ्चैव प्रचरति वैश्वदेवानि ह्यङ्गानि यद्वैश्वदेवं शंसं त्यङ्गान्येवास्य तत्संस्करोति सारस्वतं शंसति तस्मात्कु-
 मारं जातं जघन्यावागाविशति वाग्धिसरस्वतीयत्सारस्वतं शंसति वाचमेवास्य तत्संस्करोत्येष वै जातो जायते सर्वाभ्यएता
 भ्यो देवताभ्यः सर्वेभ्य उक्थेभ्यः सर्वेभ्य इच्छं दोभ्यः सर्वेभ्यः प्रउगेभ्यः सर्वेभ्यः सवनेभ्यो य एवं वेद यस्य चैवं विदुष एतच्छंसं
 ति ॥२॥ प्राणानां वा एतदुक्थं यत्प्रउगं सप्त देवताः शंसति सप्त वै शीर्षं प्राणाः शीर्षं नेव तत्प्राणान्दधाति किं स यजमानस्य पा-
 पं भद्रमाद्रियेतेति हस्माहं योस्य होता स्यादित्यत्रैवैनं यथा कामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत प्राणेनैव व्यर्धयानीति वायव्यमस्य
 लुब्धं शंसैह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणेनैवैनं तद्वर्धयति यं कामयेत प्राणापानाभ्यामेनं व्यर्धयानीत्यैद्रवायवमस्य
 लुब्धं शंसैह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं प्राणापानाभ्यामेनं तद्वर्धयति यं कामयेत चक्षुषेन व्यर्धयानीति मैत्रावरुणमस्य
 लुब्धं शंसैह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं चक्षुषेनैवैनं तद्वर्धयति यं कामयेत श्रोत्रेणैव व्यर्धयानीत्याश्विनमस्य लुब्धं शंसैह च
 वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं श्रोत्रेणैवैनं तद्वर्धयति यं कामयेत वीर्येणैव व्यर्धयानीत्यैद्रमस्य लुब्धं शंसैह च वापदं वातीयात्ते-
 नैव तल्लुब्धं वीर्येणैवैनं तद्वर्धयति यं कामयेताङ्गैरेनं व्यर्धयानीति वैश्वदेवमस्य लुब्धं शंसैह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं म-
 नैरेवैनं तद्वर्धयति यं कामयेत वाचैनं व्यर्धयानीति सारस्वतमस्य लुब्धं शंसैह च वापदं वातीयात्तेनैव तल्लुब्धं वाचैवैनं तद्वर्ध-
 यति यमुकामयेत सर्वैरेनमङ्गैः सर्वेणात्मना समर्धयानीत्येतदेवा स्य यथा पूर्वमृजुल्लं शंसैत्सर्वैरेवैनं तदङ्गैः सर्वेणात्मना समर्ध-

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

यतिसर्वैरंगैः सर्वेणात्मना समृद्धं ते एव वेद ॥ ३ ॥ तदा हुंर्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रं माग्नेयांषु सामगाः स्तुवते वायव्ययाहो
 ताप्रतिपद्यते कथमस्याग्नेय्यो नुशस्तो भवन्तीत्यग्नेर्वा एताः सर्वास्तन्वो यदेता देवताः स यदग्निः प्रवानिव दहति तदस्य वाय
 व्यं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यद्वैधमिव कृत्वा दहति द्वौ वा इन्द्रवायू तदस्यैन्द्रवायवं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ दुश्च हृष्यति
 निच हृष्यति तदस्य मैत्रावरुणं रूपं तदस्य तेनानुशंसति स यदग्निर्घोरसंस्पर्शस्तदस्य वारुणं रूपं तं यद्धोरसंस्पर्शसंतामि त्रकृत्ये
 वोपासते तदस्य मैत्रं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ यदेन्द्राभ्यां बाहुभ्यां द्वाभ्यां मरण्यं तद्विद्वौ वा अश्विनौ तदस्याश्वि
 नं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ दुश्चैर्घोषस्तनयं न्वववा कुर्वन्निव दहति यस्माद्भूतानि विजन्ते तदस्यैन्द्रं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्य
 थ यदेनमेकं संतं बहुधा विहरति तदस्य वैश्वदेवं रूपं तदस्य तेनानुशंसत्यथ तस्फूर्जयन्वाचमिव वदन्दहति तदस्य सारस्वतं
 रूपं तदस्य तेनानुशंसत्येवमुहास्य वायव्यैव प्रतिपद्यमानस्य तृचेन तृचेनैवैताभिर्देवताभिः स्तान्त्रियो नुशस्तो भवति विश्वे
 भिः सोम्यं मध्वं अइन्द्रेण वायुना ॥ पिबामि त्रस्य धामभिरिति वैश्वदेवमुक्त्वा शस्त्वा वैश्वदेव्या जतियथा भागं तद्देवताः
 प्रीणाति ॥ ४ ॥ देवपात्रं वा एतच्छष्पटारो वषट्कारोति देवपात्रेणैव तद्देवतास्तर्पयत्यनुवषट्कारोति तद्यथा दोश्वान्वागावापु
 नरभ्याकारं तर्पयत्येवमेवैतद्देवताः पुनरभ्याकारं तर्पयति यदनुवषट्कारोतीमानेवाग्नीनुपासत इत्याहुर्धिष्ण्यान्थकस्मात्पू
 वस्मिन्नेव जुहति पूर्वस्मिन्वषट्कुर्वतीति यदेव सोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्कारोति तेन धिष्ण्यान्प्रीणान्स्थितान्त्सोमान्भक्षयं

तृ. पं.

अ. १

॥ ३ ॥

तीत्याहुयेषानानुवषट्करोतिकोनुसोमस्यस्विष्टकृद्भागइतियद्वावसोमस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्करोतितेनैवसंस्थितान्तसोमा
 न्भक्षयंतिसउएवसोमस्यस्विष्टकृद्भागोवषट्करोति ॥ ५ ॥ वज्रोवाएषयद्वषट्कारोयं द्विष्यात्तंध्यायेद्वषट्करिष्यंस्तस्मिन्नेवतं
 वज्रमास्थापयतिषळितिवषट्करोतिषड्वाऋतवऋतूनेवतत्कल्पयंत्यृतून्प्रतिष्ठापयंत्यृतून्वैप्रतितिष्ठतइदंसर्वमनुप्रतितिष्ठ
 तियदिदं किंचप्रतितिष्ठतियएवंवेदंतदुहस्माहहिरण्यदन्वैदएतानिवाएतेनषट्प्रतिष्ठापयतिद्यौरंतरिक्षेप्रतिष्ठितांतरिक्षं
 पृथिव्यांपृथिव्यप्स्वापःसत्यंसत्यंब्रह्मणिब्रह्मतपसीत्येताएवतत्प्रतिष्ठाःप्रतितिष्ठंतीरिदंसर्वमनुप्रतितिष्ठतियदिदं किंचप्र
 तितिष्ठतियएवंवेदवौषळितिवषट्करोत्यसौवाववावृतवष्पळेतमेवतदुत्प्लादधात्यृतुषुप्रतिष्ठापयतियादृगिववैदेवेभ्यः
 करोतितादृगिवास्मैदेवाःकुर्वन्ति ॥ ६ ॥ त्रयोवैवषट्कारावज्रोधामच्छद्विक्तःसयमेवोच्चैर्वलिवषट्करोतिसवज्रस्तंतं प्रहरति
 द्विषतेभ्रातृव्यायवधंयोस्यस्तृत्यस्तस्मैस्तर्तवैतस्मात्सभ्रातृव्यवतावषट्कृत्योऽथयःसमःसंततोनिर्हाणर्चःसधामच्छत्तं
 तंप्रजाश्चपशवश्चानूपतिष्ठंतैतस्मात्सप्रजाकामेनपशुकामेनवषट्कृत्योऽथयेनैवषळवराधोतिसरिकोरिणक्तयात्मानैरि
 णक्तियजमानैपापीयान्वषट्कर्ताभवतिपापीयान्यस्मैवषट्करोतितस्मात्तस्याशानेयात्किंसयजमानस्यपापभद्रमाद्रिवैते
 तिहस्माहयोस्यहोतास्यादित्यत्रैवैनंयथाकामयेततथाकुर्याद्यंकामयेतयथैवानीजानोभूतयैवेजानःस्यादितियथैवास्य
 ऋचंब्रूयात्तथैवास्यवषट्कर्यात्सदृशमेवैनंतत्करोतिथंकामयेतपापीयान्तस्यादित्युच्चैस्तरामस्यऽऋचमुक्त्वाशनैस्तरांव

ऐ. ब्रा.
॥ ३ ॥

षट्कुर्यात्पापीयांसमेवैनंतत्करोति यं कामयेत श्रेयान्त्स्यादिति शनैस्तरामस्य ऋचमुक्त्वोच्चैस्तरां वषट्कुर्याच्छ्रियऽएवैनं
तच्छ्रियामादधातिसंततमृचावषट्कृत्यसंतत्यैसंधीयते प्रजयापशुभिर्यएवंवेद ॥ ७ ॥ यस्यैदेवतायै हविर्गृहीतं स्यात्
त्तांध्यायेद्वषट्करिष्यन्त्साक्षादेव तद्देवतां प्रीणाति प्रत्यक्षाद्देवतां यजति वज्रोवैवषट्कारः स एष प्रहृतो शांतो दीदायंतस्य
हैतस्य न सर्वऽइव शांतिं वेद न प्रतिष्ठां तस्माद्वाप्येतर्हि भूयानि वमृत्युस्तस्य हैषैव शांतिरेषा प्रतिष्ठा वा गित्येवं तस्माद्वषट्कृ
त्यवषट्कृत्य वा गित्यनुमंत्रयेत् स एनं शांतो न हिनस्ति वषट्कारमामां प्रमृक्षो माहं त्वां प्रमृक्षं बृहता मनऽउपह्वये व्यानेन शरी
रं प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठां गच्छ प्रतिष्ठां मागमयेति वषट्कारमनुमंत्रयेत् तदुहसा हदीर्घमेतत्सदप्रभवोजः सहऽओज इत्येवं वषट्का
रमनुमंत्रयेत्तौ जश्च हवै सहश्च वषट्कारस्य प्रियतमे तन्वौ प्रियेणैवैनंतद्वाभ्यासमर्धयति प्रियेण धाम्ना समृज्यते यएवं वेद वा
क्वै प्राणापानौ च वषट्कारस्त एते वषट्कृते वषट्कृते व्युत्क्रामंति ताननुमंत्रयेत् वागोजः सह ओजो मयि प्राणापाना वि
त्यात्मन्येव तद्धोता वाचं च प्राणापानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति यएवं वेद ॥ ८ ॥ यज्ञो वै देवेभ्य
उदक्रामंत्तं प्रैषैः प्रैषमैच्छन्त्यत्प्रैषैः प्रैषमैच्छंस्तत्प्रैषाणां प्रैषत्वं तं पुरोरुग्भिः प्रारोचयन्त्यत्पुरोरुग्भिः प्रारोचयंस्तत्पुरोरुचां पु
रोरुक्त्वं तं वेद्यामन्वविंदन्यद्वेद्यामन्वविंदंस्तद्वेदे वेदित्वं तं वित्तं ग्रहैर्व्यगृह्णत यद्वि चं ग्रहैर्व्यगृह्णत तद्ग्रहाणां ग्रहत्वं तं वित्त्वा
नि विद्मि न्यवेदयन्त्यद्वि त्त्वानि विद्मि न्यवेदयंस्तन्निविदां निविच्चं महद्वा वनष्टैष्यभ्यत्पं वेच्छति यतरो वा वत योज्याय इ

तृ. पं.
अ. १

॥ ३२ ॥

वाभीच्छतिस एव तयोः साधीय इच्छति य उ एष प्रैषान्वर्षीय सोवर्षीय सोवेदं स उ एव तान् साधीयो वेदं नष्टे व्यं ह्येतद्य प्रैषास्त
 स्मात्प्रहृस्तिष्ठन्प्रेष्यति ॥ ९ ॥ गर्भावा एत उ कथानां यज्ञिविदं स्तद्यत्पुरस्तादु कथानां प्रातः सवने धीयंते तस्मात्परां चो गर्भाधी
 यंते परां चः संभवंति यन्मध्यतो मध्यं दिने धीयंते तस्मान्मध्ये गर्भाधृतां यदंत तस्तृतीय सवने धीयंते तस्मादमुतोर्वा चो गर्भाः
 प्रजायंते प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदं पेशावा एत उ कथानां यज्ञिविदं स्तद्यत्पुरस्तादु कथानां प्रातः सवने धीयंते य
 थैव प्रवयणतः पेशः कुर्यात्तादृक् च न्मध्यतो मध्यं दिने धीयंते यथैव मध्यतः पेशः कुर्यात्तादृक् च दंत तस्तृतीय सवने धीयंते
 यथैवावप्रजनतः पेशः कुर्यात्तादृक् च सर्वतो यज्ञस्य पेशसाशो भते य एवं वेद ॥ १० ॥ सौर्यावा एता देवता यज्ञिविदं स्तद्य
 त्पुरस्तादु कथानां प्रातः सवने धीयंते मध्यतो मध्यं दिने तस्तृतीय सवने आदित्यस्यैव तद्व्रतमनुपर्यावर्तते पच्छो वै देवा यज्ञं
 समभरं स्तस्मात्पच्छो निविदः शस्यंते यद्वै तद्देवा यज्ञं समभरं स्तस्मादश्वः समभवंत्तस्मादाहुरश्वं निविदां शं स्त्रेदद्यादिति तदु
 खलु वरमेव ददति न निविदः पदमतीयाद्यज्ञिविदः पदमतीयाद्यज्ञस्य तच्छिद्रं कुर्याद्यज्ञस्य वै छिद्रं स्रवद्यं जमानो नुपापीया
 न्भवति तस्मान्न निविदः पदमतीयां न निविदः पदे विपरिहरं न्यो हयेद्यज्ञं मुग्धो यजमानः स्यात्त
 स्मान्न निविदः पदे विपरिहरं न निविदः पदे समस्येद्यज्ञिविदः पदे समस्येद्यज्ञस्य तदायुः संहरं प्रमायुको यजमानः स्यात्तस्मा
 न्न निविदः पदे समस्येत्प्रेदं ब्रह्मप्रेदं क्षत्रमित्येते एव समस्येद्ब्रह्मक्षत्रयोः संश्रित्यै तस्माद्ब्रह्म च क्षत्रं च संश्रिते न तृचं च तृचं च म

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

तिमन्येत निविद्धानं मैकैकं वै निविदः पदमृचं सूक्तं प्रति तस्मान्नृचं न चतुर्चमतिमन्येत निविद्धानं निविदा ह्येव स्तोत्रमति
शस्तं भवत्येकां परिशिष्यतृतीयसवने निविदं दध्याद्यद्वे परिशिष्यदध्यात्प्रजननं तदुपहन्याद्भैस्तत्प्रजाव्यर्धयेत्तस्मादेका
मेव परिशिष्यतृतीयसवने निविदं दध्यान्नसूक्तेन निविदमतिपद्येत येन सूक्तेन निविदमतिपद्येत न तत्पुनरुपनिवर्तेत वास्तु
हमेव तदन्यत्तदैव तैत्तच्छंदसं सूक्तमाहृत्य तस्मिन्निविदं दध्यान्माप्रगाम पथो वयमिति पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति पथो वा एष प्रै
तियो यज्ञे मुह्यति मायज्ञादिं द्रसोमिन इति यज्ञादेव तं न प्रच्यवर्ते मां तस्थुर्नो अरातय इत्यरातीयत एव तदपहंति यो यज्ञस्य प्र
साधनस्तं तु देवेष्वाततः ॥ तमाहुतं न शीमहीति प्रजावैतं तुः प्रजामेवास्माऽएतत्संतनोति मनो न्वाहुवामहे नाराशं सेन सो
मेनेति मनसा वै यज्ञस्तायते मनसा क्रियते सैव तत्र प्रायश्चित्तिः प्रायश्चित्तिः ॥ ११ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥

देवविशः कल्पयितव्याऽइत्याहुश्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठाप्यमिति शोसावोमित्याह्वयते प्रातः सवने त्र्यक्षरेण शंसामो देवो
मित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तत्पुरस्तात्प्रातः सवने चीकूपतां मुक्थं
वा चीत्याहं शस्त्वा चतुरक्षरं मोमुक्थशा इत्यध्वर्युश्चतुरक्षरं तदष्टाक्षरं संपद्यते ऽष्टाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तदुभयतः प्रा
तः सवने चीकूपतां मध्वर्यो शोसावोमित्याह्वयते मध्यं दिने षष्ठक्षरेण शंसामो देवो मित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तदेका
दशाक्षरं संपद्यते ऽएकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप्त्रिष्टुभमेव तत्पुरस्तान्मध्यं दिने चीकूपतां मुक्थं वा चीद्रायेत्याहं शस्त्वा सप्ताक्षरं

तृ. पं.

अ. २

॥ ३३ ॥

मोमुक्थशाइत्यध्वर्युश्चतुरक्षरैतदेकादशाक्षरं संपद्यत एकादशाक्षरावैत्रिष्टुप्त्रिष्टुभमेवतदुभयतौ मध्यं दिने चीकृपतामध्व
 योशोशोसावोमित्याह्वयते तृतीयसवने सप्ताक्षरेण शं सामोदैवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वा
 दशाक्षरावैजगती जगती मेवतत्पुरस्तात्तृतीयसवने चीकृपतामुक्थं वा चीं द्रायदेवेभ्य इत्याहं शस्त्वैकादशाक्षरं मोमित्यध्व
 र्युरेकाक्षरं तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरावैजगती जगती मेवतदुभयतस्तृतीयसवने चीकृपतां तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवा
 चं यद्गायत्रे अधिगायत्रमाहितं त्रैष्टुभाद्वा त्रैष्टुभं निरतक्षत । यद्वा जगज्जगत्याहितं पदं यत्तद्विदुस्ते अमृतत्वमानश्रुत्येत
 द्वैतच्छंदश्छंदसि प्रतिष्ठापयति कल्पयति देवविशोय एवं वेद ॥ १२ ॥ प्रजापतिर्वैयज्ञं छंदां सिदेवेभ्यो भांगधेयानिव्यभजत्स
 गायत्रीमेवाग्रये वसुभ्यः प्रातः सवने भज त्रिष्टुभमिंद्राय रुद्रेभ्यो मध्यं दिने जगतीं विश्वेभ्यो देवेभ्य आदित्येभ्यस्तृतीयस
 वनेऽथास्ययत्स्वं छंद आसीदनुष्टुप्तामुदंतमभ्युदौ हृच्छावाकीयामभिसैनमब्रवीदनुष्टुप्स्वं न्वेव देवानां पापिष्ठोसित्यस्य ते
 हंस्वं छंदोस्मियां मोदंतमभ्युदौ हीरच्छावाकीयामभीतितदजानात्सस्वं सोममाहरत्सस्वे सोमेग्रं मुखमभिपर्याहरदनुष्टुभं
 तस्माद्वनुष्टुवग्रिया मुख्या युज्यते सर्वेषां सवनानां मग्नियो मुख्यो भवति श्रेष्ठतामश्रुतेय एवं वेदस्यैवै सतत्सोमे कल्पयत्तस्मा
 द्यत्रक्चयजमानवशो भवति कल्पत एव यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पतैयत्रैवं विद्वान्यजमानो वशीयजते ॥ १३ ॥ अग्निर्वेदे

१ 'वग्र्या मुख्या' इति भाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

वानाहोतासीत्तंमृत्युर्बहिष्पवमानेसीदत्सोनुष्टुभाज्यंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाज्येसीदत्सप्रजगेणप्रत्यपद्यतमृ
 त्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिनेपवमानेसीदत्सोनुष्टुभामरुत्वतीयंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तमाध्यंदिनेबृहतीषुना
 शक्रोत्सत्तुंप्राणवैबृहत्यःप्राणानेवतन्नाशक्रोवैतुं तस्मान्मध्यंदिनेहोताबृहतीषुस्तोत्रियेणैवप्रतिपद्यतंप्राणवैबृहत्यः
 प्राणानेवतदभिप्रतिपद्यतंतृतीयपवमानेसीदत्सोनुष्टुभावैश्वदेवंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामत्तयज्ञायज्ञीयेसीदत्स
 वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रत्यपद्यतमृत्युमेवतत्पर्यक्रामद्भ्रजोवैवैश्वानरीयंप्रतिष्ठायज्ञायज्ञीयंवज्रेणैवतत्प्रतिष्ठायामृत्युं
 नुदतंससर्वान्पाशान्त्सर्वान्तस्थाणून्मृत्योरतिमुच्यस्वस्त्येवोदमुच्यतस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतंसर्वायुःसर्वायुत्वायसर्वमा
 युरेतियऽएवंवेद ॥ १४ ॥ इंद्रोवैवृत्रंहत्वानास्तृषीतिमन्यमानःपराःपरावतोगच्छत्सपरमामेवपरावतमगच्छदनुष्टुवै
 परमापरावद्वाग्वाअनुष्टुप्सवाचंप्रविद्याशयंतसर्वाणिभूतानिविभज्यान्वैच्छंस्तंपूर्वेद्युःपितरोर्विदंनुत्तरमहर्देवास्तस्मा
 त्पूर्वेद्युःपितृभ्यःक्रियतउत्तरमहर्देवान्यजतंतैर्ब्रुवन्नभिषुणवामैवतथावावनआशिष्ठमागमिष्यतीतितथेतितेभ्यषुष्यं
 स्तआत्वारथंयथोतयइत्येवैनमावर्तयन्निदंवसोसुतमंधइत्येवैभ्यःसुतकीर्त्यामाविरभवदिंद्रनेदीयएदिर्हीत्येवैनमंधं
 प्रापादयंतागतंद्रेणयज्ञेनयजतंसंद्रेणयज्ञेनराध्नोतियऽएवंवेद ॥ १५ ॥ इंद्रवैवृत्रंजघ्निवांसंनास्तृतेतिमन्यमानाःसर्वा
 देवताअजहुस्तंमरुतएवस्वापयोनाजहुःप्राणवैमरुतःस्वापर्यःप्राणहैवैनंतंनाजहुस्तस्मादेषोच्युतःस्वाप्सिमान्प्रगाथः

त. पं.

अ. २

॥ ३४ ॥

शस्यत आस्वापेस्वापिभिरित्यपिह वचैर्द्रमेवातज्जध्वंछंदः शस्यतेतद्ध सर्वमरुत्वतीयं भवत्येव चेदच्युतः स्वापिमान्प्रगाथः
 शस्यत आस्वापेस्वापिभिरिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणस्पत्यं प्रगाथं शंसति बृहस्पतिपुरोहिता वै देवा अजयन्स्वर्गलोके व्यस्मि लो
 के जयंतं तथैवैतद्यजमानो बृहस्पतिपुरोहित एव जयति स्वर्गलोके व्यस्मि लोके जयंतं तौ वा एतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादा
 यं शस्येते तदाहुर्यक्किंचनास्तुतं संपुनरादायं शस्यतेऽथ कस्मादेतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादायं शस्येते इति पवमानो
 कथं वा एतद्यन्मरुत्वतीयं षट्सुवा अत्र गायत्रीषुस्तुवते षट्सु बृहतीषु तिसृषु त्रिष्टुप्सु सवा एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः
 पवमानस्तदाहुः कथं त एष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नुशस्तो भवतीति ये एव गायत्र्या उत्तरे प्रतिपदो योगाय
 त्रौ नुचरं स्ताभिरेवास्य गायत्र्यो नुशस्ता भवत्येताभ्यामेवास्य प्रगाथाभ्यां बृहत्यो नुशस्ता भवन्ति ता सुवा एता सु बृहतीषु साम
 गारौरवयौ धाजयाभ्यां पुनरादायंस्तुवते तस्मादेतौ प्रगाथावस्तुतौ संतौ पुनरादायं शस्येते तच्छ्रेणस्तोत्रमन्वैति ये एव त्रि
 ष्टुभौ धार्य्येयत्रैष्टुभं निविद्धानं ताभिरेवास्य त्रिष्टुभो नुशस्ता भवत्येव मुहास्यैष त्रिच्छंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नुश
 स्तो भवति एवं वेद ॥ १७ ॥ धार्य्याः शंसति धार्य्याभिर्वै प्रजापतिरिमाँल्लोकान धर्यं यं कामं कामयते तथैवैतद्यजमानो धा
 य्याभिरेवेमाँल्लोकान धर्यति यं कामं कामयते एवं वेद यदेव धार्य्या इः ॥ यत्र यत्र वै देवा यज्ञस्य च्छिद्रं निरजानं स्तद्धार्य्या
 भिरपि दधुस्तद्धार्य्यानां धार्य्यात्वं मच्छिद्रेण हास्य यज्ञेनेष्टं भवति य एवं वेद यदेव धार्य्या इः ॥ स्यूम हैतद्यज्ञस्य यद्धार्य्याः

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

यथासूच्यावासःसंदधदियादेवमेवैताभिर्यज्ञस्यच्छिद्रंसंदधदेतियएवंवेदयद्वेवधाय्याः॥तान्युवाएतान्युपसदामेवो
 कथानियद्धाय्याअग्निर्नेतेत्याग्नेयीप्रथमोपसत्तस्याएतदुक्थैत्वंसोमक्रतुभिरिति सौम्याद्वितीयोपसत्तस्याएतदुक्थैपिन्वं
 त्यपइतिवैष्णवीतृतीयोपसत्तस्याएतदुक्थैयावंतंहवैसौम्येनाध्वरेणेष्टालोकंजयतितमतएकैकयोपसदाजयतियएवंवेद
 यश्चैवंविद्वान्धाय्याःशंसतितद्वैकआहुस्तान्वोमहइतिशंसेदेतांवाववयंभरतेषुशस्यमानामभिव्यजानीमइतिवदंतस्तत्त
 न्नाहत्यैयदेतांशंसेदीश्वरःपर्जन्योवृष्टोःपिन्वंत्यपइत्येवशंसेद्वृष्टिवनिपदंमरुतइतिमारुतमत्यंनमिहेविनयंतीतिविनीत
 वद्यद्विनीतवत्तद्विक्रांतवद्यद्विक्रांतवत्तद्वैष्णवंवाजिनमितींद्रोवैवार्जीतस्यांवाएतस्यांचत्वारिपदानिंवृष्टिवनिमारुतंवै
 ण्वमैंद्रसावाएषातृतीयसवनभाजनासतीमध्यंदिनेशस्यतेतस्माद्धेदंभरतानांपशवःसायंगोष्ठाःसंतोमध्यंदिनैसंगविनी
 मायंतिसोजगतीजागताहिपशवआत्मायजमानस्यमध्यंदिनस्तद्यजमानेपशून्दधाति ॥ १८ ॥ मरुत्वतीयंप्रगाथंशंसति
 पशवोवैमरुतःपशवःप्रगार्थःपशूनामवरुध्यैजनिष्ठाउग्रःसहसेतुरायेतिसूक्तंशंसतितद्वाएतद्यजमानजननमेवसूक्तंयज
 मानंहवाएतेनयज्ञादेवयोन्यैप्रजनयतितत्संजयंभवतिसंचजयतिविचजयतएतद्रौरिवीतंगौरिवीतिहवैशाकल्योनेदिष्टं
 स्वर्गस्यलोकस्यागच्छत्सएतत्सूक्तमपश्यत्तेनस्वर्गलोकमजयत्तथैवैतद्यजमानएतेनसूक्तेनस्वर्गलोकंजयतितस्यार्धाःश

१ 'न्योवृष्टोः' इति भाष्यपाठः । वृष्टोः वृष्टेः ईश्वरो मेघ इति तत्रार्थः ।

त. पं.

अ. २

॥ ३५ ॥

स्त्वार्धाःपरिशिष्यमध्येनिविदं दधाति स्वर्गस्य हैष लोकस्य रोहो यन्निविदं स्वर्गस्य हैतल्लोकस्याक्रमणं यन्निविदं तामाक्रममा
 ण इव शंसैदुपैव यजमानं निगृहीतं योस्य प्रियः स्यादिति नुस्वर्गकामस्यार्थाभिचरतो यः कामयेत क्षत्रेण विशं हन्यामिति त्रि
 स्तर्हि निविदासूक्तं विशं सैत्क्षत्रं वै निविद्विदसूक्तं क्षत्रेणैव तद्विशं हंतियः कामयेत विशाक्षत्रं हन्यामिति त्रिस्तर्हि सूक्तेन निविदं
 विशं सैत्क्षत्रं निविद्विदसूक्तं विशैव तत्क्षत्रं हंतिय उ कामयेतो भयतं एनं विशः पर्यवच्छिनदानीत्युभयतस्तर्हि निविदं व्याह
 रीतो भयत एवैनं तद्विशः पर्यवच्छिनतीति न्वभिचरत इतरथा त्वेव स्वर्गकामस्य वयः सुपर्णा उपसेदुरिंद्रमित्युत्तमया परि
 दधाति प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ॥ अपध्वांतमूर्णुहीतियेन तमसा प्रावृतो मन्येत तन्मनसा गच्छेदपहैवास्मात्तद्ब्रुष्यते पू
 र्धिचक्षुरिति चक्षुषी मरीमृज्येता जरसंह चक्षुष्मान्भवतिय एव वेदमुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धानिति पाशा वै निधामुमुग्ध्य
 स्मान्पाशा दिव बद्धानित्येव तदाह ॥ १९ ॥ इंद्रो वै वृत्रं हनिष्यन्सर्वा देवता अब्रवीदनुमोपतिष्ठध्वमुपमाह्वयध्वमितितथेति
 तं हनिष्यंत आद्रवंत्सो वेन्मां वै हनिष्यंत आद्रवंति हंते मान्भीषया इति तानभिप्राश्वसीत्तस्य श्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा
 अद्रवंन्मरुतो हैनं नाजहुः प्रहरभगवोजहि वीरयस्वेत्येवैनमेतां वाचं वदंत उपातिष्ठंत तदेतदृषिः पश्यन्नभ्यनूवाच वृत्रस्य
 त्वाश्वसथा दीषमाणा विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः ॥ मरुद्भिरिंद्रसख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासीति सो वेदिमेवैकि
 लमे सचिवा इमे माकामयंत हंते मानस्मिन्नुक्थ आभजा इति तानेतस्मिन्नुक्थ आभजं दधैते तर्ह्युभे एव निष्केवल्ये उक्थे आस

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

तुर्मरुत्वतीयं ग्रहं गृह्णाति मरुत्वतीयं प्रगाथं शंसति मरुत्वतीयं सूक्तं शंसति मरुत्वतीयां निविदं दधाति मरुतासाभक्तिर्मरुत्व
 तीयमुक्थं शस्त्वा मरुत्वतीयया जतियथा भागं तद्देवताः प्रीणाति येत्वा हि हत्येमघवन्नवर्धन्येशावरेहरिवोयंगविष्टौ ॥
 येत्वानूनमनुमदंति विप्राः पिबेद्रसोमं सगणो मरुद्भिरितियत्रयत्रैवैभिर्यजयतं यत्रयत्रवीर्यमकरोत्तदेवैतत्समनुवेद्येद्रेणै
 नान्तससोमपीथान्करोति ॥ २० ॥ इन्द्रो वै वृत्रं हत्वा सर्वा विजितीर्विजित्या ब्रवीत्प्रजापतिमहमेतदसानियच्चमहं महान
 सानीति सप्रजापतिरब्रवीदथ कोहमिति यदेवैतदवोच इत्यब्रवीत्ततो वै कोनामप्रजापतिरभवत्कोवैनामप्रजापतिर्यन्म
 हानिन्द्रो भवत्तन्महेन्द्रस्यमहेन्द्रत्वं समहान्भूत्वा देवताऽअब्रवीदुद्धारं मुदद्धरतेति यथाप्येतर्हीच्छति यो वै भवति यः श्रेष्ठ
 तामश्रुते समहान्भवति तं देवा अब्रुवन्स्वयमेव ब्रूयन्ते भविष्यतीति स एतं माहेन्द्रं ग्रहमब्रूतमाध्यं दिनं सवनानां निष्केव
 ल्यमुक्थानां त्रिष्टुभं छंदसां पृष्ठं सान्नातमस्मा उद्धारमुदहरन्नुदस्मा उद्धारं हरंति य एवं वेद तं देवा अब्रुवन् सर्ववा अवोचथा
 अपिनोत्रास्विति सनेत्यब्रवीत्कथं वोपि स्यादिति तमब्रुवन्नप्येवनोस्तु मघवन्निति तानीक्षतैव ॥ २१ ॥ ते देवा अब्रुवन्नियं
 वा इन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहाना मास्या मेवेच्छामहा इति तथेति तस्यामैच्छंतं सैनानब्रवीत्प्रातर्वः प्रतिवकास्मीति
 तस्मात्स्त्रियः पत्या विच्छंतं तस्मादुख्यनुरात्रं पत्या विच्छंतं प्रातरुपायन्तसैतदेव प्रत्यपद्यतं यद्वावानपुरुतमं पुराषाळाव
 त्रहेन्द्रो नामान्यप्राः ॥ अचेति प्रासहस्पतिस्तु विष्मनितीन्द्रो वै प्रासहस्पतिस्तु विष्मान्यदीमुदमसिकर्तवे करत्तदिति यदेवै

तृ. पं.

अ. २

॥ ३६ ॥

तदवोचामाकरत्तदित्येवैनांस्तदब्रवीत्तेदेवाअब्रुवन्नप्यस्याइहास्तुयानोस्मिन्नवैकमविददितितथेतितस्याअप्यत्राकुर्व
 स्तस्मादेपात्रापिशस्यतैयद्वावानपुरुतमंपुराषालितिसेनावाइंद्रस्यप्रियाजायावावाताप्रासहानामकोनामप्रजापतिःश्व
 शुरस्तद्यास्यकामेसेनाजयेत्तस्याअर्धात्तिष्ठंस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येतरांसेनामभ्यस्येत्प्रासहेकस्त्वापश्यतीतितद्यथैवा
 दःक्षुषांश्वथुरालज्जमानानिलीयमानैत्येवमेवसासेनाभज्यमानानिलीयमानैतियत्रैवंविद्वांस्तृणमुभयतःपरिच्छिद्येत्त
 रांसेनामभ्यस्यतिप्रासहेकस्त्वापश्यतीतितानिंद्रउवाचापिवोत्रास्त्वितितेदेवाअब्रुवन्विराज्याज्यास्तुनिष्केवल्यस्य
 यात्रयस्त्रिंशदक्षरा ॥ त्रयस्त्रिंशद्वैदेवाअष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याःप्रजापतिश्चवषट्कारश्चदेवताअक्षरभा
 जःकरोत्यक्षरमक्षरमेवंतद्देवताअनुप्रपिबंतिदेवपात्रेणैवतद्देवास्तृप्यंतियंकामयेतानायतनवान्त्स्यादित्यविराजास्यय
 जेद्वायत्र्यावात्रिष्टुभावान्येनवाछंदसावषट्कुर्यादनायतनवंतमेवैनंतत्करोतियंकामयेतायतनवान्त्स्यादितिविराजा
 स्ययजेत्पिबासोममिंद्रमंदतुत्वेत्येतयायतनवंतमेवैनंतत्करोति ॥२२॥ ऋक्चवाइदमग्रेसामचास्तासैवनामऋगासीद
 मोनामसामसावाऋक्सामोपावदन्मिथुनंसंभवावप्रजात्याइतिनेत्यब्रवीत्सामंज्यायान्वाअतोमममहिमेतितेद्वेभूत्वोपा
 वदतांतेनप्रतिचनसमवदततास्तिस्त्रोभूत्वोपावदंस्तत्तिसृभिःसमभवद्यत्तिसृभिःसमभवत्तस्मात्तिसृभिःस्तुवंतितिसृ
 भिरुद्गायंतितिसृभिर्हिसामसंमितं तस्मादेकस्यबह्व्योजायाभवंतिनैकस्यैबहवःसहपतयोयद्वैतत्साचामश्चसमभवतां

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

तत्सामाभवत्तस्मान्नःसामत्वंसामन्भवतियएवंवेदयोवैभवतियःश्रेष्ठतामश्रुतेससामन्भवत्यसामन्यइतिहिनिंदंतिते,
 वैपंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकल्पेतामाहावश्चहिंकारश्चप्रस्तावश्चप्रथमाचक्रगुह्यीथश्चमध्यमाचप्रतिहारश्चोत्तमाचनि
 धनंचवषट्कारश्चतेयत्पंचान्यद्भूत्वापंचान्यद्भूत्वाकल्पेतातस्मादाहुःपांक्तोयज्ञःपांक्ताःपशवइतियदुविराजंदशिनीमभि
 समपद्येतातस्मादाहुर्विराजियज्ञोदशिन्यांप्रतिष्ठितइत्यात्मावैस्तोत्रियःप्रजानुरूपःपत्नीधाय्यापशवःप्रगाथोगृहाःसूक्तं
 सवाअस्मिंश्चलोकेमुष्मिंश्चप्रजयाचपशुभिश्चगृहेषुवसतियएवंवेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियंशंसत्यात्मावैस्तोत्रियस्तमध्यम
 यावाचाशंसत्यात्मानमेवतत्संस्क्रुतेनुरूपंशंसतिप्रजावाअनुरूपःसउच्चैस्तरामिवानुरूपःशंस्तव्यःप्रजामेवतच्छेयसी
 मात्मनःकुरुतेधाय्यांशंसतिपत्नीवैधाय्यांसानीचैस्तरामिवधाय्याशंस्तव्याऽप्रतिवादिनीहास्यगृहेषुपत्नीभवतियत्रैवंवि
 द्वात्रीचैस्तरांधाय्यांशंसतिप्रगाथंशंसतिसःस्वरवत्यावाचाशंस्तव्यःपशवोवैस्वरःपशवःप्रगार्थःपशूनामवरुध्याइंद्रस्य
 नुवीर्याणिप्रवोचमिति सूक्तंशंसतितद्वाएतत्प्रियमिंद्रस्यसूक्तंनिष्केवल्यंहैरण्यस्तूपमेतेनवैसूक्तेनहिरण्यस्तूपआंगिरसंइं
 द्रस्यप्रियंधामोपागच्छत्सपरमंलोकमजयदुपेंद्रस्यप्रियंधामगच्छतिजयतिपरमंलोकंयएवंवेदगृहावैप्रतिष्ठासूक्तंतत्प्रति
 ष्ठिततमयावाचाशंस्तव्यंतस्माद्यद्यपिदूरइवपशूलभतैगृहानेवैनानाजिगमिषतिगृहाहिपशूनांप्रतिष्ठाप्रतिष्ठा ॥ २४ ॥
 इतिद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

तृ. पं.

अ. २

॥ ३७ ॥

सोमो वै राजामुष्मिल्लोक आसीत्तं देवाश्च ऽऋषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्तसोमो राजा गच्छेदिति ते ब्रुवंश्छंदांसि यू-
 यं न इमं सोमं राजानमाहरतेति तथेति ते सुपर्णाभूत्वोदपतंस्ते यत्सुपर्णाभूत्वोदपतंस्तदेतत्सौपर्णमित्याख्या न विद आचक्ष-
 ते छंदांसि वै तत्सोमं राजानमच्छाचरं स्तानि हतर्हि चतुरक्षराणि चतुरक्षराण्येव च छंदांस्यासन्त्सा जगती चतुरक्षरा प्रथमोदप-
 तत्सा पतित्वार्धमध्वनो गत्वा श्राम्यत्सा परास्य त्रीण्यक्षराण्येकाक्षराभूत्वा दीक्षां च तपश्च हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मात्तस्य
 वित्ता दीक्षां वित्तं तपो यस्य पशवः संति जागता हि पशवो जगती हिताना हरं दधन्निष्ठु बुदपतत्सा पतित्वा भूयोर्धा दध्वनो गत्वा
 श्राम्यत्सा परास्यैकमक्षरं त्र्यक्षराभूत्वा दक्षिणा हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मान्मध्यं दिने दक्षिणानीयं तैत्रिष्ठु भो लोके त्रिष्ठुभि-
 ता आहरत् ॥ २५ ॥ ते देवा अब्रुवन् गायत्री त्वं न इमं सोमं राजानमाहरेति सा तथेत्यब्रवीत्तां वै मासर्वेण स्वस्त्ययनेनानुमंत्रय ध्व-
 मिति तथेति सोदपतत्तां देवाः सर्वेण स्वस्त्ययनेनान्वमंत्रयंतं प्रेति चेत्येतद्वै सर्वं स्वस्त्ययनं यत्प्रेति चेति चेतितद्योस्य प्रियः
 स्यात्तमे तेनानुमंत्रयेत्प्रेति चेति चेति स्वस्त्येव गच्छति स्वस्ति पुनरागच्छति सा पतित्वा सोमपालान्भीषयित्वा पञ्चां च मुखे
 न च सोमं राजानं समगृभ्णाद्यानि चेतरे छंदसी अक्षराण्यजहितां तानि चोपसमगृभ्णात्तस्या अनुविसृज्य कृशानुः सोमपालः
 सव्यस्य पदो न खमच्छिदत्तच्छल्यको भवत्तस्मात्सनखमिव यद्वशमस्रवत्सावशा भवत्तस्मात्साहविरिवाऽथयः शल्यो यद-
 नीकमासीत्स सर्पो निर्दश्य भवत्सहस्रजो यानि पर्णानि ते मंथन्नाया नि स्नावानि ते गंडूपदां यत्ते जनं सों धाहिः सो सा तथे

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

पुरभवत् ॥ २६ ॥ सायहक्षिणेनपदासमगृभ्णात्तत्प्रातःसवनमभवत्तद्वायत्रीस्वमायतनमकुरुतस्मात्तत्समृद्धतममन्यते
 सर्वेषांसवनानामग्रियोमुख्योभवतिश्रेष्ठतामश्रुतेयएवंवेदऽथयत्सव्येनपदासमगृभ्णात्तन्माध्यंदिनंसवनमभवत्तद्वि
 श्वंसततद्विष्वस्तैरान्वाप्नोत्पूर्वसवनंतेदेवाःप्राजिज्ञासंततस्मिन्निष्टुभंछंदसामधुरिंद्रंदेवतानांतेनतत्समावद्ध्यमभव
 त्पूर्वेणसवनेनोभाभ्यासवनाभ्यांसमावद्ध्यमभ्यांसमावज्जामीभ्यांराध्नोतियएवंवेदऽथयन्मुखेनसमगृभ्णात्तत्तृतीयस
 वनमभवत्तत्स्यपतंतीरसमधयत्तद्धीतरसंनान्वाप्नोत्पूर्वसवनंतेदेवाःप्राजिज्ञासंततत्पशुष्वपश्यंस्तद्यदाशिरमवनयंत्या
 ज्येनपशुनाचरंतितेनतत्समावद्ध्यमभवत्पूर्वाभ्यांसवनाभ्यांसर्वैःसवनैःसमावद्ध्यैःसमावज्जामिभीराध्नोतियएवंवेद
 ॥ २७ ॥ तेवाइमेइतरेछंदसीगायत्रीमभ्यवदेतांवित्तनावक्षराण्यनुपर्यागुरितिनेत्यब्रवीद्वायत्रीयथावित्तमेवनइतितेदेवेषु
 प्रश्नमैतांतेदेवाअब्रुवन्यथावित्तमेववइतितस्माद्धाप्येतर्हिवित्याव्याहुर्यथावित्तमेवनइतिततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभव
 त्र्यक्षरात्रिष्टुबेकाक्षराजगतीसाष्टाक्षरागायत्रीप्रातःसवनमुदयच्छन्नाशक्नोत्रिष्टुपत्र्यक्षरांमाध्यंदिनंसवनमुद्यंतुंतागाय
 त्र्यब्रवीदायान्यपिमेत्रास्त्विति सातथेत्यब्रवीत्रिष्टुषांवैमैतैरष्टाभिरक्षरैरुपसंधेहीतितथेतितामुपसमदधादेतद्वैतद्वायत्र्यै
 मध्यंदिनेयन्मरुत्वतीयस्योत्तरेप्रतिपदोयश्चानुचरःसैकादशाक्षराभूत्वामाध्यंदिनंसवनमुदयच्छन्नाशक्नोज्जगत्येकाक्षरा
 तृतीयसवनमुद्यंतुंतागायत्र्यब्रवीदायान्यपिमेत्रास्त्विति सातथेत्यब्रवीजगतीतांवैमैतैरेकादशभिरक्षरैरुपसंधेहीतितथे

तृ. पं.

अ. ३

॥ ३८ ॥

तितामुपसमदधादेतद्वैतद्वायत्र्यैतृतीयसवनैयद्वैश्वदेवस्योत्तरेप्रतिपदोयश्चानुचरःसाद्वादशाक्षराभूत्वातृतीयसवनमु
 दयच्छत्ततोवाअष्टाक्षरागायत्र्यभवेदेकादशाक्षरात्रिष्टुब्द्वादशाक्षराजगतीसर्वेच्छंदोभिःसमावद्भीर्यैःसमावज्जामिभी
 राध्नोतियएवंवेदैकंवैसत्तत्रेधाभवत्तस्मादाहुर्दातव्यमेवंविदुषइत्येकंहिसत्तत्रेधाभवत् ॥२८॥ तेदेवाअब्रुवन्नादित्या
 न्युष्माभिरिदंसवनमुद्यच्छामेतिवथेतितस्मादादित्यारंभणंतृतीयसवनमादित्यग्रहःपुरस्तात्तस्ययजत्यादित्यासोअदि
 तिर्मादयंतामितिमद्वत्यारूपसमृद्धयामद्वद्वैतृतीयसवनस्यरूपंनानुवषट्करोतिनभक्षयतिसंस्थावाऽएषायदनुवषट्कारःसं
 स्थाभक्षःप्राणाऽआदित्यानेत्याणान्तसंस्थापयानीतिवतआदित्याअब्रुवन्त्सवितारंत्वयेदंसहसवनमुद्यच्छामेतिवथेतित
 स्मात्सावित्रीप्रतिपद्भवतिवैश्वदेवस्यसावित्रग्रहःपुरस्तात्तस्ययजतिदमूनादेवःसवितावरेण्यइतिमद्वत्यारूपसमृद्धयाम
 मद्वद्वैतृतीयसवनस्यरूपंनानुवषट्करोतिनभक्षयतिसंस्थावाएषायदनुवषट्कारःसंस्थाभक्षःप्राणःसवितानेत्प्राणंसंस्थाप
 यानीत्युभेवाएषएतेसवनैविपिवतियत्सवितप्रातःसवनंचतृतीयसवनंचतद्यत्पिवत्सावित्र्यैनिविदःपदंपुरस्ताद्भव
 तिमद्वदुपरिष्टादुभयोरेवैनंतत्सवनयोराभजतिप्रातःसवनेचतृतीयसवनेचबह्वयःप्रातर्वायव्याःशस्यंतएकातृतीयसव
 नेतस्मादूर्ध्वाःपुरुषस्यभूयांसःप्राणायच्चावांचोद्यावापृथिवीयंशंसतिद्यावापृथिवीवैप्रतिष्ठेइयमेवेहप्रतिष्ठासावमुत्रतद्य
 द्यावापृथिवीयंशंसतिप्रतिष्ठयोरेवैनंतत्प्रतिष्ठापयति॥२९॥आर्भवंशंसंत्यूभवोवैदेवेषुतपसासोमपीथमभ्यजयंस्तेभ्यः

रे. ब्रा.

१० ॥

प्रातःसवनेवाचिकल्पयिषंस्तान्निर्वसुभिःप्रातः सवनादनुदत्ततेभ्योमाध्यंदिनेसवनेवाचिकल्पयिषंस्तानिद्रोरुद्रैर्माध्यं
दिनात्सवनादनुदत्ततेभ्यस्तृतीयसवनेवाचिकल्पयिषंस्तान्विश्वेदेवाअनोनुद्यंतनेहपास्यंतिनेहेतिसप्रजापतिरब्रवीत्स
वितारंतववाइमेतेवासास्त्वमेवैभिःसंपिबस्वेतिसतथेत्यब्रवीत्सवितातान्वैत्वमुभयतःपरिपिबेतितांनप्रजापतिरुभयतः
पर्यपिबंतेएतेधाव्येअनिरुक्तेप्राजापत्येशस्येतेअभितआर्भवंसुरूपकृत्तुमूतयेऽयंवेनश्चोदयत्पृश्निगर्भाइतिप्रजापतिरेवै
नांस्तदुभयतःपरिपिबेतिस्मादुश्रेष्ठीपात्रेरोचयत्येवंयंकामयतेतंतेभ्योवैदेवाअपैवावीभत्संतमनुष्यगंधात्तएतेधाव्येअं
तरदधतयेभ्योमातैवापित्रइति॥३०॥वैश्वदेवंशंसतियथावैप्रजाएवंवैश्वदेवंतद्यथांतरंजनताएवंसूक्तानियथारण्यान्ये
वंधाव्यास्तदुभयतोधाव्यांपर्याह्वयतेतस्मात्तान्यरण्यानिसंत्यनरण्यानिमृगैश्चवयोभिश्चेतिहस्माहयथावैपुरुषएवंवैश्व
देवंतस्ययथावांतरमंगान्येवंसूक्तानियथापर्वाण्येवंधाव्यास्तदुभयतोधाव्यांपर्याह्वयतेतस्मात्पुरुषस्यपर्वाणिशिथिराणि
संतिदृष्टानिब्रह्मणाहितानिधृतानिमूलंवाएतद्यज्ञस्ययद्वाय्याश्चयाज्याश्चतद्यदन्याअन्याधाव्याश्चयाज्याश्चकुर्युरुन्मू
लमेवतद्यज्ञंकुर्युस्तस्मात्ताःसमान्यएवस्युःपांचजन्यंवाएतदुक्थंयद्वैश्वदेवंसर्वेषांवाएतत्पांचजनानामुक्थंदेवमनुष्या
णांगंधर्वाप्सरसांसर्पाणांचपितृणांचैतेषांवाएतत्पांचजनानामुक्थंसर्वएनंपंचजनाविदुरेनंपंचिन्यैजनतायैहविनोगच्छं
तियएवंवेदंसर्वदेवत्योवाएषहोतायोवैश्वदेवंशंसतिसर्वादिशोध्यायेच्छंसिष्यन्त्सर्वास्वेवतद्दिक्षुरसंधातियस्यामस्य

तृ. पं.

अ. ३

॥ ३९ ॥

दिशिद्वेष्यः स्यान्नतांध्यायेदनुहायैवास्यतद्वीर्यमादत्तेऽदितिद्यौरदितिरंतरिक्षमित्युत्तमयापरिदधार्तीयंवाअदितिरियं
 द्यौरियमंतरिक्षमदितिर्मातासपितासपुत्रइतीयवैमातेयंपितेयंपुत्रौविश्वेदेवाअदितिःपंचजनाइत्यस्यांवैविश्वेदेवाअ
 स्यांपंचजनाअदितिर्जातमदितिर्जनित्वमितीयवैजातमियंजनित्वंद्विःपच्छःपरिदधार्तिचतुष्पादावैपशवःपशूनामवरु
 ध्यैसकृदर्धर्चशःप्रतिष्ठायाएवद्विप्रतिष्ठोवैपुरुषश्चतुष्पादाःपशवोयजमानमेवतद्विप्रतिष्ठंचतुष्पात्सुपशुप्रतिष्ठापयति
 सदैवपंचजनीययापरिदध्यात्तदुपस्पृशन्भूमिंपरिदध्यात्तद्यस्यामेवयज्ञंसंभरतितस्यामेवैनंतदंततःप्रतिष्ठापयतिविश्वे
 देवाःशृणुतेमंहवंमइतिवैश्वदेवमुक्थंशस्त्ववैश्वदेव्यायजतियथाभागंतद्देवताःप्रीणाति॥३१॥आग्नेयीप्रथमाघृतया
 ज्यासौमीसौम्ययाज्यावैष्णवीघृतयाज्यात्वंसोमपितृभिःसंविदानइतिसौम्यस्यपितृमत्यायजतिघ्नंतिवाऽएतत्सोमंयद
 भिषुष्वंतितस्यैतामनुस्तरणीकुर्वतियत्सौम्यःपितृभ्योवाअनुस्तरणीतस्मात्सौम्यस्यपितृमत्यायजत्यवधिषुर्वाएतत्सोमं
 यदभ्यसुषुप्तदेनंपुनःसंभावयंतिपुनराप्याययंत्युपसदांरूपेणोपसदांकिलवैतद्रूपंयदेतादेवताअग्निःसोमोविष्णुरिति
 प्रतिगृह्यसौम्यंहोतापूर्वच्छंदोगेभ्योवेक्षेततंहैकेपूर्वच्छंदोगेभ्योहरंतितत्तथानकुर्याद्वषट्कर्ताप्रथमःसर्वभक्षान्भक्षयती
 तिहस्माहतेनैवरूपेणतस्माद्वषट्कर्तैवपूर्वोवेक्षेताथैनच्छंदोगेभ्योहरंति॥३२॥प्रजापतिर्वैस्वांदुहितरमभ्यध्यायदिवमि
 त्यन्यआहुरुषसमित्यन्येतामृश्योभूत्वारोहितंभूतामभ्यैतंदेवाअपश्यन्नकृतंवैप्रजापतिःकरोतीतितेतमैच्छन्यएनमा

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

रिप्यत्येतमन्योन्यस्मिन्नाविदंस्तेषांयाएवघोरतमास्तन्वआसंस्ताएकधासमभरंस्ताःसंभृताएषदेवोभवंत्तदस्यैतद्भूतव
 न्नामभवतिवैसयोस्यैतदेवंनामवेदंतदेवाअब्रुवन्नयंवैप्रजापतिरकृतमकरिमंविद्ध्येतिसतथेत्यब्रवीत्सवैवोवरंवृणाइतिवृ
 णीष्वेति स एतमेववरमवृणीतपशूनामाधिपत्यंतदस्यैतत्पशुमन्नामपशुमान्भवतियोस्यैतदेवंनामवेदंतमभ्यायत्यावि
 ध्यंतसविद्धऊर्ध्वउदप्रपतंतमेतंमृगइत्याचक्षतैयउएवमृगव्याधःसउएवसयारोहितसारोहिणीयोएवेषुस्त्रिकांडासोएवेषु
 स्त्रिकांडांतद्वाइदंप्रजापतेरेतःसिक्तमधावत्तत्सरोभवंत्तेदेवाअब्रुवन्मेदंप्रजापतेरेतोदुषदितियदब्रुवन्मेदंप्रजापतेरेतो
 दुषदितितन्मादुषमभवत्तन्मादुषस्यमादुषत्वंमादुषंहवैनामैतद्यन्मानुषंतन्मादुषंसन्मानुषमित्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्ष
 प्रियाइवहिदेवाः॥३३॥तदग्निनापर्यादधुस्तन्मरुतोधून्वैस्तदग्निर्नप्राच्यावयंतदग्निनावैश्वानरेणपर्यादधुस्तन्मरुतोधू
 न्वैस्तदग्निवैश्वानरःप्राच्यावयंतस्ययद्वेतसःप्रथममुददीप्यतंतदसावादित्योभवंद्यद्वितीयमासीत्तद्भृगुरभवत्तंवरोणो
 न्यगृहीतंतस्मात्सभृगुर्वारुणिरथयत्तृतीयमदीदेदिवतआदित्याअभवंन्येगाराआसंस्तेगिरसोभवंन्यदंगाराःपुनरवशां
 ताउददीप्यंततद्बृहस्पतिरभवद्यानिपरिक्षाणान्यासंस्तेकृष्णाःपशवोभवंन्यालोहिनीमृत्तिकातेरोहिताअथयद्भस्मासी
 तत्पुरुष्यंव्यसर्पेद्वैरोगवयऋश्यउष्ट्रोगर्दभइतियेचैतेरुणाःपशवस्तेचंतान्वाएषदेवोभ्यवदंतममवाइदंममवैवास्तुहमि
 तितमेतयर्चानिरवादयंतयैषारौद्रीशस्यतआतेपितर्मरुतांसुन्नमेतुमानःसूर्यस्यसंहशोयुयोथाः ॥ त्वंनोवीरोअर्वतिक्षमे

वृ. पं.

अ. ३

॥ ४० ॥

थाइतिब्रूयान्नाभिनइत्यनभिमानुकोहैषदेवः प्रजाभवतिप्रजायेमहिरुद्रियप्रजाभिरितिब्रूयान्नरुद्रेत्येतस्यैवनाम्नःपरि
 हृत्यैतदुखलुशंनः करतीत्येवशंसैच्छमितिप्रतिपद्यतेसर्वस्माएवशांत्यैर्नृभ्योनारिभ्योगवइतिपुमांसोवैनरःस्त्रियोनार्यः
 सर्वस्माएवशांत्यैसोनिरुक्तारौद्रीशांतासर्वायुःसर्वायुत्वार्यसर्वमायुरेतियएवंवेदसोगायत्रीब्रह्मवैगायत्रीब्रह्मणैवैनंतन्न
 मस्यति॥३४॥वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रतिपद्यतेवैश्वानरोवाएतद्रेतःसिक्तंप्राच्यावयत्तस्माद्वैश्वानरीयेणाग्निमारुतंप्रति
 पद्यतेऽनवानंप्रथमऋक्शंस्तव्याग्नीन्वाऽएषोर्चीप्यशांतान्प्रसीदन्नेतियआग्निमारुतंशंसतिप्राणेनैवतदग्नींस्तरत्यंधीय
 न्नूपहन्यादन्यंविक्कारमिच्छेत्तमेवतत्सेतुंकृत्वातरतितस्मादाग्निमारुतेनव्युच्यमेष्टव्योविवक्तामारुतंशंसतिमरुतोह
 वाएतद्रेतःसिक्तंधून्वंतःप्राच्यावयत्तस्मान्मारुतंशंसतियज्ञायज्ञावोअग्नयेदेवोवोद्रविणोदाइतिमध्येयोर्निचानुरूपंच
 शंसतितद्यन्मध्येयोर्निचानुरूपंचशंसतितस्मान्मध्येयोर्निर्धृतायदुद्वेसूक्तेशस्त्वाशंसतिप्रतिष्ठयोरेवतदुपरिष्ठात्प्रजननं
 दधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेद॥३५॥जातवेदस्यंशंसतिप्रजापतिःप्रजाअसृजतताःसृष्टाःपराच्यएवाय
 न्नव्यावर्ततताअग्निनापर्यगच्छत्ताअग्निमुपावर्तततमेवाद्याप्युपावृत्ताःसोब्रवीज्जातावैप्रजाअनेनाविदमितियदब्रवीज्जा
 तावैप्रजाअनेनाविदमितितज्जातवेदस्यमभवत्तज्जातवेदसोजातवेदस्त्वताअग्निनापरिगतानिरुद्धाःशोचत्योदीध्यत्यो
 तिष्ठंस्ताअद्भिरभ्यर्षिंचत्तस्मादुपरिष्ठाज्जातवेदस्यस्यापोहिष्ठीयंशंसतितस्मात्तच्छमयतेवशंस्तव्यंताअद्भिरभिषिच्यनि

ऐ. ब्रा.

॥ १२ ॥

जास्यैवामन्यततासुवाअहिनावुध्येनपरोक्षात्तेजोदधादिषहवाअहिर्बुध्योयदग्निर्गार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपरो
 क्षात्तेजोदधातितस्मादाहुर्जुह्वदेवांजुह्वतोवसीयामिति ॥३६॥ देवानांपत्नीःशंसत्यनूचीरग्निगृहपतितस्मादनूचीपत्नी
 गार्हपत्यमास्तेतदाहूराकांपूर्वाशंसंजाम्यैवैपूर्वपेयमितितत्तन्नादृत्यदेवानामेवपत्नीःपूर्वाःशंसंदेशहवाएतत्पत्नीषुरेतोद
 धातियदग्निर्गार्हपत्योऽग्निनैवासुतद्गार्हपत्येनपत्नीषुप्रत्यक्षाद्रेतोदधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदतस्मा
 त्समानोदर्यास्वसान्योदर्यायैजायायाअनुजीविनीजीवतिराकांशंसतिराकाहवाएतांपुरुषस्यसेवनीसीव्यतिथैषाशिश्वे
 धिपुमांसोस्यपुत्राजायंतेयएवंवेदपावीरवींशंसतिवाग्वैसरस्वतीपावीरवींवाच्येवतद्वाचंदधातितदाहूर्यामीपूर्वाशंसं
 त् ॥ पित्र्यां३इति ॥ यामीमेवपूर्वाशंसंदिमंयमप्रस्तरमाहिसीदेतिराज्ञोवैपूर्वपेयंतस्माद्यामीमेवपूर्वाशंसंन्मातलीकव्यै
 र्यमोअंगिरोभिरितिकाव्यानामनूचींशंसत्यवरेणैववैदेवान्काव्याःपरेणैवपितृस्तस्मात्काव्यानामनूचींशंसत्युदीरताम
 वरउत्परासइतिपित्र्याःशंसत्युन्मध्यमाःपितरःसोम्यासइतियेचैवावमायेचपरमायेचमध्यमास्तान्त्सर्वाननंतरायंप्री
 णांत्याहंपितृन्त्सुविदत्रांअवित्सीतिद्वितीयांशंसतिवर्हिषदोयेस्वधयासुतस्येत्येतद्धवाएषांप्रियंधामयद्वर्हिषदइतिप्रिये

१ भाष्ये ' शिश्रेधि ' इतिपाठः । शिश्रेऽधि शिश्रस्योपरीतितदर्थः । २ भाष्ये ' पित्र्यादमिति ' इतिपाठः ।

तृ. पं.

अ. ३

॥ ४१ ॥

णैवैनंस्तद्धाम्नासमर्धयतिप्रियेणधाम्नासमृद्धतेयएवंवेदेदंपितृभ्योनमोअस्त्वद्येतिनमस्कारवतीमंततःशंसतितस्मादं
 ततःपितृभ्योनमस्क्रियतेतदाहुर्व्याहावंपितृभ्याःशंसेत्॥अव्याहावां३इति॥व्याहावमेवशंसेदसंस्थितंवैपितृयज्ञस्य
 साध्वसंस्थितंवाएषपितृयज्ञसंस्थापयतिव्याहावंशंसतितस्माद्व्याहावमेवशंस्तव्यं॥३७॥स्वादुष्किलायंमधुमाँउता
 यमितींद्रस्यैद्रीरनुपानीयाःशंसत्येताभिर्वाइंद्रस्तृतीयसवनमन्वपिबन्तदनुपानीयानामनुपानीयात्वंमाद्यंतीववैतर्हिदे
 वतायदेताहोताशंसतितस्मादेतासुमद्वत्यतिगीर्यययोरोजसास्कभितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंशंसतिविष्णुर्वैयज्ञ
 स्यदुरिष्टंपातिवरुणःस्विष्टंयोरुभयोरेवशांत्यैविष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचमितिवैष्णवींशंसतियथावैमत्यमेवयज्ञस्यवि
 णुस्तद्यथादुष्कृष्टंदुर्मतीकृतैसुकृष्टंसुमतीकृतंकुर्वन्नियादेवमेवैतद्यज्ञस्यदुःष्टुतंदुःशस्तंसुष्टुतंसुशस्तंकुर्वन्नेतियदेतांहो
 ताशंसतितंतुंतन्वन्नजसोभानुमन्विहीतिप्राजापत्यांशंसतिप्रजावैतंतुःप्रजामेवास्माएतत्संतनोतिज्योतिष्मतःपथोरक्ष
 धियाकृतानितिदेवयानावैज्योतिष्मतःपंथानस्तानेवास्माएतद्वितनोत्यनुल्बणंवयतजोगुवामपोमनुर्भवजनयादैव्यं
 जनमित्येवैनंतन्मनोःप्रजयासंतनोतिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदैवानइंद्रोमघवाविरप्शीत्युत्तमयापरिदधा
 तीयंवाइंद्रोमघवाविरप्शीकरत्सत्याचर्षणीधृदनर्वेतीयंवैसत्याचर्षणीधृदनर्वा॥त्वंराजाजनुषांधेह्यस्मेइतीयंवैराजा

१ 'एनांस्तद्धाम्ना' इतिभाष्यपाठः । एनान्पितृनितितदर्थः । एनानित्यर्थे एनंस्तदितिछांदसं । २ भाष्ये 'अव्याहावा३तिमि' पाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ १३ ॥

जनुषामधिश्रवोमाहिनंयजरित्रइतीयं वैमाहिनंयज्ञश्रवोयजमानोजरितायजमानायैवैतामाशिषमाशास्तेतदुपस्पृश
 न्भूमिं परिदध्यात्तद्यस्यामेवयज्ञसंभरति तस्यामेवैनंतदंततः प्रतिष्ठापयत्यग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्ऋकभिरित्याग्निमारुतमु
 कथंशस्त्वाग्निमारुत्यायजति यथा भागंत देवताः प्रीणाति प्रीणाति ॥ ३८ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

देवावा असुरैर्युद्धमुपप्रायन्विजयाय तानग्निर्नान्वकामय तैतुं तं देवा अब्रुवन्नपित्वमेह्यस्माकंवै त्वमेकोसीतिसनास्तुतो
 न्वेष्ट्यामीत्यब्रवीत्स्तुतनुमेति तथेतितंतं समुत्क्रम्योपनिवृत्त्यास्तुवंस्तान्स्तुतोनुप्रैत्सन्निःश्रेणिर्भूत्वा त्र्यनीकोऽसुरान्यु
 द्धमुपप्रायद्विजयाय त्रिःश्रेणिरिति च्छंदांस्येव श्रेणीरकुरुत त्र्यनीक इति सवनान्येवानीकानि तानसंभाव्यं पराभावयत्त
 तो वै देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्यो भवति य एवं वेद सावा एषा गायत्र्येव यदग्निष्टोमंश्चतुर्विं
 शत्यक्षरा वै गायत्री चतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणि तद्वै यदि दमाहुः सुधायां हवैवाजी सुहितो दधातीति गायत्री वै तन्न
 हवैवा गायत्री क्षमारमत ऊर्ध्वा हवा एषायजमानमादाय स्वरेतीत्यग्निष्टोमो वै तं न हवाऽअग्निष्टोमः क्षमारमत ऊर्ध्वो हवा एषय
 जमानमादाय स्वरेतिसवा एष संवत्सर एव यदग्निष्टोमंश्चतुर्विंशत्यर्धमासो वै संवत्सरश्चतुर्विंशतिरग्निष्टोमस्यस्तुतशस्त्राणि
 तं यथा समुद्रं स्रोत्या एव सर्वे यज्ञक्रतवोऽपियंति ॥ ३९ ॥ दीक्षणीयेष्टिस्तायतैतामेवानुयाः काश्चेष्ट्यस्ताः सर्वा अग्निष्टोममपि
 यंतीला मुपहृत्य तद्विधा विधा वै पाकयज्ञा इला मेवानुयेके च पाकयज्ञा स्ते सर्वे अग्निष्टोममपियंति सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहति सायं

त. पं.

अ. ४

॥ ४२ ॥

प्रातर्ब्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारेणाग्निहोत्रं जुहति स्वाहाकारेण ब्रतं प्रयच्छंति स्वाहाकारमेवान्वग्निहोत्रं मग्निष्टोममप्येति पंच
 दश प्रायणीये सामिधेनी रन्वाहं पंचदश दर्शपूर्णमासयोः प्रायणीयमेवानुदर्शपूर्णमासावग्निष्टोममपीतः सोमं राजानं क्रीणी
 त्यौषधो वै सोमो राजौषधिभिस्तंभिषज्यंति यंभिषज्यंति सोममेवं राजानं क्रीयमाणमनुयानिकानि च भेषजानि तानि सर्वा
 ण्यग्निष्टोममपियंत्यग्निमातिथ्ये मंथं त्यग्निं चातुर्मास्येष्वातिथ्यमेवानुचातुर्मास्यान्यग्निष्टोममपियंति पयसा प्रवर्ग्ये चरंति
 पयसा दाक्षायणयज्ञे प्रवर्ग्यमेवानुदाक्षायणयज्ञोऽग्निष्टोममप्येति पशुरुपवसथे भवति तमेवानुयेके च पशुबन्धास्ते सर्वेऽग्निष्टो
 ममपियंतीं लादधो नाम यज्ञक्रतुस्तं दधा चरंति दधादधिघर्मं दधिघर्ममेवान्विळादधोऽग्निष्टोममप्येति ॥ ४० ॥ इति नुपुर
 स्तादथोपरिष्ठात्पंचदशोक्थ्यस्य स्तोत्राणि पंचदश शस्त्राणि समासो मासधा संवत्सरो विहितः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्नि
 ष्टोमः संवत्सरमेवानूक्थ्योऽग्निष्टोममप्येत्युक्थ्यमपियं तमनुवाजपेयोऽप्येत्युक्थ्यो हि स भवति द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वेऽं
 चदशास्ते द्वौ द्वौ संपद्यन्ति शदेकविंशं षोडशिसामं त्रिवृत्संधिः सान्निशत्समासं त्रिंशन्मासस्य रात्रयो मासधा संवत्सरो विहि
 तः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्निष्टोमः संवत्सरमेवान्वतिरात्रोऽग्निष्टोममप्येत्यतिरात्रमपियं तमन्वष्टोर्यामोऽप्येत्यतिरा
 त्रो हि स भवत्येतद्वै ये च पुरस्ताद्ये चोपरिष्ठाद्यज्ञक्रतुबन्धे सर्वेऽग्निष्टोममपियंति तस्य संस्तुतं स्य न वति शतं स्तोत्रिणाः सायानव
 तिस्रो दश त्रिवृत्तोऽश्रयानवतिस्रो दशाऽथ यादशतासामेकास्ते त्रयोदेति त्रिवृत्परिशिष्यते सोसावेकाविंशोऽध्याहितस्तप

ऐ. ब्रा.

॥ १४ ॥

तिविषुवान्वाएषस्तोमानोदशवाएतस्मादवाचस्त्रिवृतोदशपरांचोभध्यएषएकविंशउभयतोध्याहितस्तपतितद्यासौस्तो
त्रियोदेतिसैतस्मिन्नध्यूह्रासयजमानस्तदैवंक्षत्रंसहोबलमश्रुतेहवैदैवंक्षत्रंसहोबलमेतस्यहसायुज्यंसरूपतांसलोकताम
श्रुतेयएवंवेद॥४१॥देवावाअसुरैर्विजिग्यानाऊर्ध्वाःस्वर्गलोकमारयन्त्सोग्निर्दिविस्पृगूर्ध्वउदश्रयतसःस्वर्गस्यलोकस्यद्वा
रमवृणोदग्निर्वैस्वर्गस्यलोकस्याधिपतिस्तंवसवःप्रथमाआगच्छैस्तएनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्त्र
क्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंतत्रिवृतास्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमगच्छैस्तरुद्राआगच्छैस्तएनमब्रुव
न्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्त्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंतपंचदशेनस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्ज
ततेयथालोकमगच्छैस्तमादित्याआगच्छैस्तएनमब्रुवन्नतिनोर्जस्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्त्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनु
मेतितथेतितंतसप्तदशेनस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमगच्छैस्तंविश्वेदेवाआगच्छैस्तएनमब्रुवन्नतिनोर्ज
स्याकाशंनःकुर्वितिसनास्तुतोतिस्त्रक्ष्यइत्यब्रवीत्स्तुतनुमेतितथेतितंतएकविंशेनस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथा
लोकमगच्छैन्नेकैकेनवैतंदेवाःस्तोमेनास्तुवैस्तान्स्तुतोत्यार्जततेयथालोकमगच्छैन्नथहैनमेषएतैःसर्वैःस्तोमैःस्तौतियोय
जतैयश्चैनमेवंवेदातीतुतर्मर्जातातिहवाएनमर्जतेस्वर्गलोकमभियएवंवेद॥४२॥सवाएषोग्निरेवयदग्निष्टोमस्तंयदस्तुव

१ भाष्ये 'मर्जते' इतिपाठः मर्जतएव प्रापयत्येवेतितदर्थः ।

वृ. पं.

अ. ४

॥ ४३ ॥

स्तस्मादग्निस्तोमस्तमग्निस्तोमसंतमग्निष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवास्तंयच्चतुष्टयादेवाश्चतुर्भिःस्तोमैरस्तु
 वस्तस्माच्चतुःस्तोमस्तंचतुःस्तोमसंतंचतुःष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाअथयदेनमूर्ध्वंस्तंज्योतिर्भूतम
 स्तुवंस्तस्माज्ज्योतिस्तोमस्तंज्योतिस्तोमसंतंज्योतिष्टोमइत्याचक्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाइवहिदेवाःसवाएषोपूर्वोनपरोय
 ज्ञक्रतुर्यथारथचक्रमनंतमेवंयदग्निष्टोमस्तस्ययथैवप्रायणंतथोदयनंतदेपाभियज्ञगाथागीयते ॥ यदस्यपूर्वमपरंतदस्यय
 द्वास्यपरंतदस्यपूर्व॥अहेरिवसर्पणंशाकलस्यनविजानंतियतरत्परस्तादितियथाह्येवास्यप्रायणमेवंमुदयनमसदितितदा
 हुर्यत्रिवृत्प्रायणमेकविंशमुदयनैकेनतेसमेइतियोवाएकविंशस्त्रिवृद्वैसोऽथोयदुभौतृचौतृचिनावितिब्रूयात्तेनेति॥४३॥
 योवाएषतपत्येपोग्निष्टोमएषसाहस्तंसहैवाहासंस्थापयेयुःसाहोवैनामतेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैवप्रातःसवनंएवंमाध्यं
 दिनंएवंतृतीयसवनंएवमुहयजमानोप्रमायुकोभवतियद्धवाइदंपूर्वयोःसवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंतितस्माद्धेदंप्राच्योप्रा
 मताबहुलाविष्टाअथयद्धेदंतृतीयसवनेसंत्वरमाणाश्चरंतितस्माद्धेदंप्रत्यंचिदीर्घारण्यानिभवंतितथाहयजमानःप्रमायु
 कोभवतितेनासंत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैवप्रातःसवनंएवंमाध्यंदिनंएवंतृतीयसवनंएवमुहयजमानोप्रमायुकोभवतिसएतमे
 वशस्त्रेणानुपर्यावर्तेतयदावाएषप्रातरुदेत्यथमंद्रंतपतितस्मान्मंद्रयावाचाप्रातःसवनेशंसैदथयदाभ्येत्यथबलीयस्तपति
 तस्माद्बलीयस्यावाचामध्यंदिनेशंसैदथयदाभितरामेत्यथबलिष्ठतमंतपतितस्माद्बलिष्ठतमयावाचातृतीयसवनेशंसैदेवं

ऐ. ब्रा.

॥ १५ ॥

शंसेद्यदिवाचईशीतवाग्धिशस्त्रंयथातुवाचोत्तरोत्तरिण्योत्सहेतुसमापनायतयाप्रतिपद्येतैतत्सुशस्ततममिवभवतिसवा
 ऽएषनकदाचनास्तमेतिनोदेतिंतयदस्तमेतीतिमन्यंतैहएवतदंतमित्वाऽथात्मानंविपर्यस्यतेरात्रीमेवावस्तात्कुरुतेहःपर
 स्तादथयदेनंप्रातरुदेतीतिमन्यंतैरात्रेरेवतदंतमित्वाथात्मानंविपर्यस्यतेहरेवावस्तात्कुरुतेरात्रीपरस्तात्सवाएषनकदाच
 ननिघोचतिनहवैकदाचननिघोचत्येतस्यहसायुज्यंसरूपतासलोकतामश्रुतेयएवंवेदयएवंवेद।४४।इतिचतुर्थोऽध्यायः४
 यज्ञोवैदेवेभ्योन्नाद्यमुदक्रामत्तेदेवाअब्रुवन्यज्ञोवैनोन्नाद्यमुदक्रमीदन्विमंयज्ञमन्नमन्विच्छामेतितेब्रुवन्कथमन्विच्छा
 मेतिब्राह्मणेनचच्छंदोभिश्चेत्यब्रुवन्तेब्राह्मणंछंदोभिरदीक्षयन्तस्यांतंयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयन्तस्माद्धाप्येतर्हिदी
 क्षणीयायामिष्टावांतमेवयज्ञंतन्वतेऽपिपत्नीःसंयाजयन्तितमनुन्यायमन्ववायन्तेप्रायणीयमतन्वतंतंप्रायणीयेननेदीयो
 न्वागच्छन्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतच्छंय्वंतमकुर्वन्तस्माद्धाप्येतर्हिप्रायणीयंशंय्वंतमेवभवतितमनुन्यायमन्ववायन्तआति
 थ्यमतन्वतंतमातिथ्येननेदीयोन्वागच्छन्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतदिळांतमकुर्वन्तस्माद्धाप्येतर्ह्यातिथ्यमिळांतमेवभवतित
 मनुन्यायमन्ववायन्तउपसदोतन्वतंतमुपसद्भिर्नेदीयोन्वागच्छन्तेकर्मभिःसमत्वरंतंतेतिष्ठःसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेव
 ताऽअथजैस्तस्माद्धाप्येतर्ह्युपसत्सुतिष्ठऽएवसामिधेनीरनूच्यतिस्रोदेवतायजन्तितमनुन्यायमन्ववायन्तउपसत्प्रथमतः

१ 'रात्रिपरस्तात्' इति भाष्ये ।

तृ. पं.

अ. ५

॥ ४४ ॥

ततमुपवसथ्येहन्यामुर्वस्तमाह्वातयज्ञमतन्वतापिपत्नीःसमयाजयस्तस्माद्भाप्येतर्ह्युपवसथआतमेवयज्ञंतन्वतेपिपत्नीःसं
याजयंतितस्मादेतेषुपूर्वेषुकर्मसुशनैस्तरांशनैस्तरामिवानुब्रूयादनूत्सारमिवहितेतमायस्तस्मादुपवसथेयावत्यावाचाका
मयीततावत्यानुब्रूयादाप्तोहिसतर्हिभवतीतितमाह्वानुर्वस्तिष्ठस्वनोन्नाद्यायेतिसनेत्यब्रवीत्कथंवस्तिष्ठेयेतितानीक्षतैवत
मब्रुवन्ब्राह्मणेनचनश्छंदोभिश्चसयुग्भूत्वान्नाद्यायतिष्ठस्वेतितथेतितस्माद्भाप्येतर्हियज्ञःसयुग्भूत्वादेवेभ्योहव्यंवहतिब्रा
ह्मणेनचच्छंदोभिश्च॥४५॥त्रीणिहवैयज्ञेक्रियंतैजग्धंगीर्णवांतंतद्धैतदेवजग्धंयदाशंसमानमात्विज्यंकारयतउतवामेद
द्यादुतवामावृणीतेतितद्धतत्पराडेवयथाजग्धंनहैवतद्यजमानंभुनक्त्यथहैतदेवगीर्णयद्विभ्यदात्विज्यंकारयतउतवा
मानवाधेतौतवामेनयज्ञवेशसंकुर्यादितितद्धतत्पराडेवयथागीर्णंनहैवतद्यजमानंभुनक्त्यथहैतदेववांतंयदभिज्ञस्यमा
नमात्विज्यंकारयतैयथाहवाइदंवांतान्मनुष्यावीभत्संतएवंतस्माद्देवास्तद्धतत्पराडेवयथावांतंनहैवतद्यजमानंभुनक्ति
सएतेषांत्रयाणामाशानेयांत्तंयद्येतेषांत्रयाणामेकंचिदकाममभ्याभवेत्तस्यास्तिवामदेव्यस्यस्तोत्रेप्रायश्चित्तिरिदंवाइदंवा
मदेव्यंयजमानलोकोमृतलोकःस्वर्गोलोकस्तत्रिभिरक्षरैर्न्यूनतस्यस्तोत्रउपसृप्यत्रेधात्मानंविगृहीयात्पुरुषइतिसएतेषु
लोकेष्वात्मानंदधात्यस्मिन्यजमानलोकैस्मिन्नमृतलोकैस्मिन्स्वर्गलोकैससर्वादुरिष्टिमत्येत्यपिपदिसमृद्धाइवऋत्विजः

१ भाष्ये 'रिदंवामदेवां' इत्येवपाठः द्वितीयमिदंवेतिनास्ति ।

५. ग.
१६ ॥

स्युरितिहस्माहाथहैतज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदांसिवैदेवेभ्योहव्यमूद्वाश्रांतानिजघनार्धेयज्ञस्यतिष्ठंतियथाश्वोवाश्वतरो
वोहिवांस्तिष्ठेदेवंतेभ्यएतमैत्रावरुणंपशुपुरोळाशमनुदेविकाहवींषिनिर्वपेद्वात्रेपुरोळाशंद्वादशकपालंयोधातासवषट्का
रोनुमत्यैचरूयानुमतिःसागायत्रीराकायैचरूयाराकासात्रिष्टुप्सिनीवात्यैचरूयासिनीवालीसाजगतीकुहूचरूयाकुहूःसा
नुष्टुबेतानिवावसर्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यच्छं
दोभिर्यजतःसर्वैश्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांह
वाएनंछंदांसिदधत्यननुध्यायिनैलोकंजयतियएवंवेदतद्वैकआहुर्धातारमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरियजैत्तदा
सुसर्वासुमिथुनंदधातीतितदुवाआहुर्जामिवाएतद्यज्ञेक्रियतैयत्रसमानीभ्यामृग्भ्यांसमानेहन्यजतीतियदिहवाअपिब
ह्वयइवजायाःपतिर्वावतासांमिथुनैतद्यदासांधातारंपुरस्ताद्यजतितदासुसर्वासुमिथुनंदधातीतिनुदेविकानां॥४७॥ अ
थदेवीनांसूर्यायपुरोळाशमेककपालंयःसूर्यःसधातासउएववषट्करोदिवेचरूयाद्यौःसानुमतिःसोऽएवगायत्र्युषसेचरूयो
षाःसाराकांसोएवत्रिष्टुब्गवेचरूयागौःसासिनीवालीसोएवजगतीपृथिव्यैचरूयापृथिवीसाकुहूःसोएवानुष्टुबेतानिवावस
र्वाणिच्छंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतैर्हवाअस्यच्छंदोभिर्यजतःसर्वै
श्छंदोभिरिष्टंभवतियएवंवेदतद्वैयदिदमाहुःसुधायांहवैवाजीसुहितोदधातीतिच्छंदांसिवैतत्सुधायांहवाएनंछंदांसिदध

तृ. पं.

अ. ५

॥ ४५ ॥

त्यननुध्यायिनं लोकं जयति य एवं वेद तद्धैक आहुः सूर्यमेव सर्वासां पुरस्तात् पुरस्तादाज्येन परियजेत्तदा सुसर्वासु मिथुनं दधा-
 तीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञे क्रियते यत्र समानीभ्यामृग्भ्यां समानेहन्यजतीति यदिह वा अपि बह्वय इव जायाः पतिर्वा-
 वतासां मिथुनं तद्यदासां सूर्यपुरस्ताद्यजति तदा सुसर्वासु मिथुनं दधाति ताया इमास्ता अमूर्या अमूस्ता इमा अन्यतराभिर्वा-
 वतं काममाप्नोति य एतासूभयीषु ता उभयीर्गतः श्रियः प्रजातिकामस्य संनिर्वपेन्नेत्वे विष्यमाणस्य यदेना ए विष्यमाणस्य सं-
 निर्वपेदीश्वरो हास्य वित्ते देवा अरं तोर्यद्वा अयमात्मने लममं स्तेति ता ह शुचिवृक्षो गौपालाय नो वृद्धद्युम्नस्याभिप्रतारिणस्यो-
 भयीर्यज्ञे संनिरुवाप तस्य हरथ गृत्संगाहमानं दृष्ट्वा वाचैत्थमहमस्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चोभयीर्यज्ञे सममादयं यदस्ये-
 त्थं रथ गृत्सो गाहत इति चतुःषष्टिं कवचिनः शश्वद्धास्यते पुत्रनप्तार आसुः ॥ ४८ ॥ अग्निष्टोमं वै देवा अश्रयं तो कथान्यसुरा-
 स्ते समावद्वीर्या एवासन्नव्यावर्तत तान् भरद्वाज ऋषीणामपश्यदि मे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तानेषां न कश्चन पश्यतीति सोऽग्नि-
 मुदह्वयते ह्यपुत्रवाणि तैर्गृह्येतरागिर इत्यसुर्या ह वा इतरागिरः सोऽग्निरुपोत्तिष्ठन् ब्रवीति किंस्वि देवमह्यं कृशो दीर्घः पलितो-
 वक्ष्यतीति भरद्वाजो ह वै कृशो दीर्घः पलित आसं सो ब्रवीदि मे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तान्वोन कश्चन पश्यतीति तान् गिरिश्वो-
 भूत्वाभ्यत्यद्रवद्यदग्निरश्वो भूत्वाभ्यत्यद्रवत्तत्साकमश्वं सामा भवत्तत्साकमश्वस्य साकमश्वत्वं तदाहुः साकमश्वेनोक्था-
 निप्रणयेदप्रणीतानि वावतान्युक्थानि यान्यन्यत्र साकमश्वेनोक्थानि प्रमं हिष्ठीयेन प्रणयेदित्याहुः प्रमं हिष्ठीयेन वै देवा असुरानु-

ऐ. ब्रा.

॥ १७ ॥

कथेभ्यः प्राणुदंततत्प्राहैवप्रमंहिष्ठीयेननयेत्प्रसाकमश्वेन ॥ ४९ ॥ तेवाअसुरामैत्रावरुणस्योक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः क
 श्वाहंचेमनितोऽसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्वरुणस्तस्मादैद्रावरुणमैत्रामरुणस्तृतीयसवनेशंसर्तीद्रश्चहितान्वरुण
 श्चततोनुदेतांतेवैततोपहताअसुराब्राह्मणाच्छंसिनउक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः कश्वाहंचेमनितोसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचे
 त्यब्रवीद्वृहस्पतिस्तस्मादैद्रावार्हस्पत्यंब्राह्मणाच्छंसितृतीयसवनेशंसर्तीद्रश्चहितान्वृहस्पतिश्चततोनुदेतांतेवैततोपहता
 असुराअच्छावाकस्योक्थमश्रयंतसोब्रवीदिंद्रः कश्वाहंचेमनितोसुरान्नोत्स्यावहाइत्यहंचेत्यब्रवीद्विष्णुस्तस्मादैद्रावैष्णव
 मच्छावाकस्तृतीयसवनेशंसर्तीद्रश्चहितान्विष्णुश्चततोनुदेतांद्वंद्वमिंद्रेणदेवताः शस्यंतेद्वंद्वमिथुनैतस्माद्वंद्वान्मिथुनंप्र
 जायतेप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदाथहैतेपोत्रीयाश्चनेष्ट्रीयाश्चचत्वारऋतुयाजाः षळ्वः साविराड्दशिनीत
 द्विराजियज्ञं दशिन्यां प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ५० ॥ इतिपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति तृतीयपंचिकासमाप्ता ॥ ३ ॥

तृ. पं.

अ. ५

॥ ४६

॥ इति तृतीयपंचिकासमाप्ता ॥

॥ अथचतुर्थपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवावैप्रथमेनाहं द्रायवज्रंसमभरंस्तद्वितीयेनाह्रासिंचंस्तृतीयेनाह्राप्रायच्छंस्तंच
 तुर्थेहंप्राहरत्तस्माच्चतुर्थेहंपोळाशेनंशंसतिवज्रोवाएषयत्पोळशीतद्यच्चतुर्थेहंपोळशिनंशंसतिवज्रमेवतत्प्रहरतिद्विष
 तेभ्रातृव्यायवधंयोस्यस्तृत्यस्तस्मैस्तर्तवैवज्रोवैषोळशीपशवउकथानितंपरस्तादुक्थानांपर्यस्यशंसतिंतयत्परस्तादुक्था
 नांपर्यस्यशंसतिवज्रेणैवतत्पोळशिनापशून्परिगच्छति तस्मात्पशवोवज्रेणैवपोळशिनापरिगतामनुष्यान्भ्युपावर्ततेत
 स्मादश्वोवापुरुषोवागौर्वाहस्तीवापरिगतएवंस्वयमात्मनेतएववाचाभिषिद्धउपावर्ततेवज्रमेवपोळशिनंपश्यन्वज्रेणैव
 पोळशिनापरिगतोवाग्धिवज्रोवाक्पोळशीतदाहुःकिंपोळशिनःपोळशित्वमितिपोळशःस्तोत्राणांपोळशःशस्त्राणांपोळ
 शभिरक्षरैरादत्तेपोळशभिःप्रणौतिपोळशपदानिविदं दधाति तत्पोळशिनःपोळशित्वंद्वेवाअक्षरेअतिरिच्येतेपोळशिनो
 नुष्टुभमभिसंपन्नस्यवाचोवावतौस्तनौसत्यानृतेवावतेअवत्येनंसत्यंनैनमनृतंहिनस्तियएवंवेद। १।गौरिवीतंपोळशिसा
 मकुर्वीततेजस्कामोब्रह्मवर्चसकामस्तेजोवैब्रह्मवर्चसंगौरिवीततेजस्वीब्रह्मवर्चसीभवतियएवंविद्वान्गौरिवीतंपोळशिसा
 मकुरुतेनानदंपोळशिसामकर्तव्यमित्याहुर्निद्रोवैवृत्रायवज्रमुदयच्छंत्तमस्मैप्राहरत्तमभ्यहनत्सोभिहतोव्यनदंद्यद्यनद
 तन्नानदंसामाभवत्तन्नानदस्यनानदत्वंमभ्रातृव्यंवाएतद्भ्रातृव्यहासामयन्नानदमभ्रातृव्योभ्रातृव्यहाभवतियएवंवि
 द्ब्रान्नानदंपोळशिसामकुरुतेतद्यदिनानदंकुर्युरविहतःपोळशीशंस्तव्योऽविहतासुहितासुस्तुवतेयदिगौरिवीतंविहतःपो

च. पं.

अ. १

॥ ४७ ॥

लशीशंस्तव्योविहतासुहितासुस्तुवते॥२॥ अथातश्छंदांस्येवव्यतिषजत्यात्वावहंतुहरयउपोषुशृणुहीगिरइतिगायत्रीश्च
 पंक्तीश्चव्यतिषजतिगायत्रोवैपुरुषःपांक्ताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुप्रतिष्ठापयतिदुगायत्रीचपंक्ति
 श्रंतेद्वेअनुष्टुभौतेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपात्रैतियदिद्रुतनाज्येऽयंतेअस्तुहयतइत्युष्णिहश्चबृहतीश्चव्यतिष
 जत्यौष्णिहोवैपुरुषोवाहर्ताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुप्रतिष्ठापयतिदुष्णिक्चबृहतीचंतेद्वेअनुष्टुभौ
 तेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपात्रैत्याधूर्वस्मैब्रह्मन्वीरब्रह्मकृतिजुषाणइतिद्विपदांचत्रिष्टुभंचव्यतिषजतिद्विपाद्वै
 पुरुषोवीर्यत्रिष्टुपुरुषमेवतद्वीर्येणव्यतिषजतिवीर्येप्रतिष्ठापयतिस्मात्पुरुषोवीर्येप्रतिष्ठितःसर्वेषांपशूनांवीर्यवत्तमोयदु
 द्विपदाचविंशत्यक्षरात्रिष्टुपंचंतेद्वेअनुष्टुभौतेनोवाचोरूपादनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपात्रैत्येषब्रह्माप्रतेमहेविदथेशंसिषंहरीइ
 तिद्विपदाश्चजगतीश्चव्यतिषजतिद्विपाद्वैपुरुषोजागताःपशवःपुरुषमेवतत्पशुभिर्व्यतिषजतिपशुप्रतिष्ठापयतिस्मा
 त्पुरुषःपशुप्रतिष्ठितोत्तिचैनानधिचतिष्ठतिवशेचास्ययदुद्विपदाचषोडशाक्षराजगतीचंतेद्वेऽअनुष्टुभौतेनोवाचोरूपा
 दनुष्टुभोरूपाद्वज्ररूपात्रैतित्रिकटुकेषुमहिषोयवाशिरं॥ प्रोष्वस्मैपुरोरथमित्यतिच्छंदसःशंसतिच्छंदसांवैयोरसोत्यक्ष
 रंतसोतिच्छंदसमभ्यत्यक्षरत्तदतिच्छंदसोतिच्छंदस्त्वैसर्वेभ्योवाएषच्छंदोभ्यःसंनिर्मितोयत्पोलशीतद्यदतिच्छंदसःशंस
 तिसर्वेभ्यएवैनंतच्छंदोभ्यःसंनिर्मितेनपोलशिनाराध्नोतियएवंवेद॥३॥ महानाम्नीना

CC-0. Shri Vipin Kumar Col. Deoband. In Public Domain.

मीनां पंचाक्षरानुपसर्गानुपसृज्ये कादशाक्षरेषु पादेषु सर्वेभ्यः सन्निर्मिते सर्वेभ्यः इच्छंदोभ्यः सन्निर्मिते
 नषोळशिनाराधोतिय एव वेद ॥ ४ ॥ अहर्वेदेवा अश्रयंतरात्रीमसुरास्ते समावद्भीर्या एवासन्नव्यावर्ततसोत्रवीर्दिद्रः कश्चा
 हंचेमानितोसुरात्रात्रीमन्ववेष्ट्यावइतिसदेवेषुनप्रत्यविंददविमभूरात्रेस्तमसोमृत्योस्तस्माद्वाप्येतर्हिनकंयावन्मात्रमि
 वैवापक्रम्यविभेतितमइवहिरात्रिर्मृत्युरिव ॥ तंवैच्छंदांस्तेवान्ववायैतां वच्छंदांस्तेवान्ववायैस्तस्मादिंद्रश्चैवच्छंदांसिच
 रात्रींवहंतिननिविच्छस्यतेनपुरोरुङ्गघायानान्यादेवतेंद्रश्चैवच्छंदांसिचरात्रींवहंतितान्वैपर्यायैरेपर्यायमनुदंतय
 त्पर्यायैः पर्यायमनुदंततत्पर्यायाणांपर्यायत्वंतान्वैप्रथमेनैवपर्यायेणपूर्वरात्रादनुदंतमध्यमेनमध्यरात्रादुत्तमेनापररात्रा
 दपिशर्वर्याअनुस्मसीत्यब्रुवन्नापिशर्वराणिखलुवाएतानिच्छंदांसीतिहस्माहैतानिहींद्ररात्रेस्तमसोमृत्योर्विभ्यतमत्यपार
 यंस्तदपिशर्वराणामपिशर्वरत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावोअंधसइत्यंधस्वत्यानुष्टुभारात्रीप्रतिपद्यतआनुष्टुभीवैरात्रिरेतद्रात्रिरू
 पमंधस्वत्यःपीतवत्योमद्वत्यस्त्रिष्टुभोयाज्याभवंत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धप्रथमेनपर्यायेणस्तुवतैप्रथमान्येवपदा
 निपुनराददतैयदेवैषामश्वागावआसैस्तदेवैषांतेनाददतैमध्यमेनपर्यायेणस्तुवतैमध्यमान्येवपदानिपुरानददतैयदेवैषा
 मनोरथाआसैस्तदेवैषांतेनाददतैउत्तमेनपर्यायेणस्तुवतैउत्तमान्येवपदानिपुनराददतैयदेवैषांवासोहिरण्यमणिरध्यात्म
 मासीत्तदेवैषांतेनाददतैआद्विषतोवसुदत्तेनिरेनमेभ्यः सर्वभ्यो लोकेभ्योनुदतेयएववेदपवमानवदहरित्याहुर्नरात्रिः पव

दे. मा.

॥ ३ ॥

मानवतीकथमुभेपमानवतीभवतः केन ते समावद्भाजौ भवत इति यदेवेन्द्राय मद्धने सुतमिदं वसो सुतमंधे इदं ह्यन्वाजसा सु
तमिति स्तुवंति च शंसंति च तेन रात्रिः पवमानवती तेनोभेपमानवती भवतस्तेन ते समावद्भाजौ भवतः पंचदशस्तोत्रमहरि
त्याहुर्न रात्रिः पंचदशस्तोत्राकथमुभेपंचदशस्तोत्रे भवतः केन ते समावद्भाजौ भवत इति द्वादशस्तोत्राण्यपि शर्वराणि तिसृ
भिर्देवताभिः संधिनारायं तरेण स्तुवते तेन रात्रिः पंचदशस्तोत्रा तेनोभेपंचदशस्तोत्रे भवतस्तेन ते समावद्भाजौ भवतः परि
मितं स्तुवंत्यपरिमितमनुशंसति परिमितं वैभूतमपरिमितं भव्यमपरिमितस्यावरुद्ध्या इत्यतिशंसंति स्तोत्रमतिवैप्रजात्मा
नमति पशवंस्तद्यत्स्तोत्रमतिशंसति यदेवास्यात्यात्मानं तदेवास्यैतेनावरुंधेवरुंधे ॥ ६ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

प्रजापतिर्वै सोमाय राज्ञैर्दुहितरं प्रायच्छत् सूर्यासा वित्री तस्यै सर्वे देवा वरा आगच्छन्तः स्यात् तत्सहस्रं वहतुमन्वाकरोद्यदे
तदा श्विनमित्याचक्षते नाश्विनं हैव तद्यदवाक्सहस्रं तस्मात्तत्सहस्रं वै वशं सैर्भूयो वा प्राश्य घृतं शंसैद्यथा हवा इदमनो वारथो
वाको वर्तते एव हैवाको वर्तते शकुनिरिवोत्पतिष्यन्नाह्वयीत तस्मिन्देवानसमजानतं ममेदमस्तु ममेदमस्त्विति ते संजाना
ना अब्रुवन्नाजिमस्यायामहैस यो न उज्जेयति तस्येदं भविष्यतीति ते भैरेवाधिगृहपतेरादित्यं काष्ठा मकुर्वन्तस्मादाग्नेयी प्रति
पद्भवत्याश्विनस्याग्निर्होता गृहपतिः सराजेति तद्वै क आहु रग्निमन्ये पितरमग्निमापिमित्येतया प्रतिपद्येते दिवि शुक्रं यजतं
सूर्यस्येति प्रथमयैव ऋचा काष्ठामामोतीति तत्तन्नाहृत्य एनं तत्र ब्रूयादग्निमग्निमिति वै प्रत्यपाद्यग्निमापत्स्यतीति शश्वत्तथा

च. पं.

अ. २

॥ ४९ ॥

स्यात्तस्मादग्निर्होता गृहपतिः सराजैत्येतथैव प्रतिपद्येत गृहपतिवती प्रजातिमतीशां तां सर्वायुः सर्वायुत्वायं सर्वमायुरेतिय
 एवं वेद ॥ ७ ॥ तासां वै देवतानां माजिं धावंतीनामभिस्तृष्टानां मग्निर्मुखं प्रथमः प्रत्यपद्येत तमश्विनावन्वागच्छतां तमब्रू
 तामपो दिह्यावां वा इदं जेष्याव इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्वितितथेति तस्मा अप्यत्रा कुरुतां तस्मादाग्नेयमाश्विने
 शस्यते ता उषसमन्वागच्छतां तामब्रूतामपो दिह्यावां वा इदं जेष्याव इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्वितितथेति तस्या
 अप्यत्रा कुरुतां तस्मादुषस्यमाश्विने शस्यते तां विद्रमन्वागच्छतां तमब्रूतामावां वा इदं मघवन् जेष्याव इति न हतं दधृषतुरपो
 दिहीति वक्तुं स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहाप्यस्त्वितितथेति तस्मा अप्यत्रा कुरुतां तस्मादैद्रमाश्विने शस्यते तदश्विना उदजय
 तामश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते ऽश्रुतेयघत्कामयतेय एवं वे
 द तदा हुयं च्छस्यत आग्नेयं शस्यत उषस्यं शस्यत ऐंद्रमथ कस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षत इत्यश्विनौ हितदुदजयतां मश्विना
 वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदाश्विनमित्याचक्षते ऽश्रुतेयघत्कामयतेय एवं वेद ॥ ८ ॥ अश्व
 तरीरथेनाग्निराजिमधावत्तासां प्राजमानो योनिमकूलयत्तस्मात्तान विजायंते गोभिररुणैरुषा आजिमधावत्तस्मादुषस्याग
 तार्या मरुणमिवैव प्रभात्युषसोरूपमश्वरथेनेद्राजिमधावत्तस्मात्स उच्चैर्घोष उपन्दिमान्क्षत्रस्य रूपमैन्द्रो हिसर्गदभरथेना
 श्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतां मश्विना वाश्रुवातां तस्मात्स सृतजवो दुग्धदोहः सर्वेषामेता हि वा

ऐ. मा.

॥ ४ ॥

हनानामनाशिष्ठोरेतसस्त्वस्यवीर्यनाहरतातस्मात्सद्विरेतावार्जीतदाहुःसप्तसौर्याणिच्छंदांसिशंसैद्यथैवाग्नेयंयथोषस्यं
 यथाश्विनंसप्तवैदेवलोकाःसर्वेषुदेवलोकेषुराधोतीतितत्तन्नाहृत्यत्रोण्येवशंसैत्रयोवाऽइमेत्रिवृतोलोकाऽएषामेवलोका
 नामभिजित्यैतदाहुरुदुल्यंजातवेदसमितिंसौर्याणिप्रतिपद्येतेतितत्तन्नाहृत्ययथैवगत्वाकाष्ठांमपराध्रुयात्तादृक्त्सूर्यो नो
 दिवस्पात्वित्येतेनैवप्रतिपद्येतयथैवगत्वाकाष्ठामभिपद्येततादृक्त्तदुदुल्यंजातवेदसमितिद्वितीयंशंसतिचित्रंदेवानामुद
 गादनीकमितित्रैष्टुभमसौवावचित्रंदेवानामुदेतितस्मादेतच्छंसतिनमोमित्रस्यवरुणस्यचक्षसऽइतिजागतंतद्वाशीःपद
 माशिषमेवैतेनाशास्तऽआत्मनेचयजमानायच ॥ ९ ॥ तदाहुःसूर्योनातिशस्योबृहतीनातिशस्यायत्सूर्यमतिशंसैद्रक्षव
 र्चसमतिपद्येतयद्बृहतीमतिशंसैत्प्राणानतिपद्येतेतींद्रक्रतुंनऽआभरंत्यैंद्रं प्रगाथंशंसतिशिक्षाणोअस्मिन्पुरुहूतयामनि
 जीवाज्योतिरशीमहीत्यसौवावज्योतिस्तेनसूर्यनातिशंसतियदुबार्हतःप्रगाथंस्तेनबृहतीनातिशंसत्यभित्वाशूरनोनुम
 ऽइतिराथंतरीयोनिंशंसतिराथंतरेणवैसंधिनाश्विनायःस्तुवतैतद्यद्राथंतरीयोनिंशंसतिरथंतरस्यैवसयोनित्वायेशानम
 स्यजगतःस्वर्दशमित्यसौवावस्वर्दकेनसूर्यनातिशंसतियदुबार्हतःप्रगाथंस्तेनबृहतीनातिशंसतिबहवःसूरचक्षसऽइतिमै
 त्रावरुणंप्रगाथंशंसत्यहवैमित्रोरात्रिवरुणऽउभेवाऽएषोहोरात्रेऽआरभतैयोरितरात्रमुपैतितद्यन्मैत्रावरुणंप्रगाथंशंसत्य
 होरात्रयोरेवैनंतत्प्रतिष्ठापयतिसूरचक्षसऽइतितेनसूर्यनातिशंसतियदुबार्हतःप्रगाथंस्तेनबृहतीनातिशंसतिमहीद्यौःपृ

च. पं.

अ. ३

॥ ५० ॥

थिवीचनस्तेहिद्यावापृथिवीविश्वशंभुवेतिद्यावापृथिवीयेशंसतिद्यावापृथिवीवैप्रतिष्ठेऽइयमेवेहप्रतिष्ठासावमुत्रतद्यद्या
 वापृथिवीयेशंसतिप्रतिष्ठयोरेवैनंतप्रतिष्ठापयतिदेवोदेवीधर्मणासूर्यःशुचिरिति तेनसूर्यनातिशंसतियदुगायत्रीचलग
 तीचतेद्वेबृहत्यातेनबृहतीनातिशंसतिविश्वस्यदेवीमृचयस्यजन्मनोनयारोषातिनग्रभदितिद्विपदांशंसतिचितैधमुक्थ
 मितिहस्मवाऽएतदाचक्षतेयदेतदाश्विनंनिर्ऋतिर्हस्मपाशिन्युपास्तैयदैवहोतापरिधास्यत्यथपाशान्प्रतिमोक्षामीतित
 तोवाएतांबृहस्पतिर्द्विपदामपश्यन्नयारोषातिनग्रभदितितयानिर्ऋत्याःपाशिन्याऽअधराचःपाशानपास्यत्तद्यदेतांद्विप
 दांहोताशंसतिनिर्ऋत्याऽएवतत्पाशिन्याऽअधराचःपाशानपास्यतिस्वस्त्येवहोतोन्मुच्यतेसर्वायुःसर्वायुत्वायंसर्वमायुरे
 तियऽएवंवेदमृचयस्यजन्मनऽइत्यसौवावमर्चयतीवतेनसूर्यनातिशंसतियदुद्विपदापुरुषच्छंदसंसासर्वाणिच्छंदांस्य
 भ्याम्रातेनबृहतीनातिशंसति॥१०॥ब्राह्मणस्पत्यापारिदधातिर्ब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मण्येवैनंतदंततःप्रतिष्ठापयत्येवापित्रे
 विश्वदेवायवृष्णइत्येतयापरिदध्यात्प्रजाकामःपशुकामोबृहस्पतेसुप्रजावीरवंतइतिप्रजयावैसुप्रजावीरवान्वयंस्यामपत
 योरयीणामितिप्रजावान्पशुमात्रयिमान्वीरवान्भवतियत्रैवंविद्वानेतयापरिदधातिर्बृहस्पतेअतियदयोअर्हादित्येतया
 परिदध्यात्तेजस्कामोब्रह्मवर्चसकामोतीववान्यान्ब्रह्मवर्चसमर्हतिद्युमदितिद्युमदिववैब्रह्मवर्चसंविभातीतिवीववैब्रह्मव
 र्चसंभातियद्दीदयच्छवसऋतप्रजातेतिदीदायेववैब्रह्मवर्चसंतदस्मासुद्रविणंधेहिचित्रमितिचित्रमिवैवब्रह्मवर्चसंब्रह्मव

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

चर्चसीब्रह्मयशसीभवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेतयैव परिदध्याद्ब्राह्मणस्पत्यातेन सूर्यनातिशंसति य
 दुत्रिष्टुभं त्रिःशंसति सा सर्वाणिच्छंदांस्यभ्यासातेन बृहतीनातिशंसति गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्रीवीर्यं
 त्रिष्टुब्ब्रह्मणैव तद्दीर्यं संदधाति ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मयशसी वीर्यवान्भवति यत्रैवं विद्वान्गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट्कुर्यात्तस्य श्विना वा
 युना युवं सुदक्षो भापिबतमश्विनेति गायत्र्या च विराजा च वषट्कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्र्यन्नं विराज्ब्रह्मणैव तदन्नाद्यं संदधाति ब्रह्म
 वर्चसी ब्रह्मयशसी भवति ब्रह्माद्यमन्नमत्ति यत्रैवं विद्वान्गायत्र्या च विराजा च वषट्कुर्यात्तस्मादेवं विद्वान्गायत्र्या चैव विरा
 जा च वषट्कुर्यात्प्रवामं धांसि मद्यान्यस्थुरुभापिबतमश्विनेत्येताभ्यां ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमेतदहरूपयंत्यारं भणीयं मे तेन वै संव
 त्सरमारभंत एतेन स्तोमांश्चच्छंदांसि चैतेन सर्वा देवता अनारब्धवैतच्छंदोऽनारब्धा सा देवता यदेतस्मिन्नहनि नारभंतैत
 दारं भणीयस्यारं भणीयत्वं चतुर्विंशस्तोमो भवति तच्चतुर्विंशस्य चतुर्विंशत्वं चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अर्धमासश्च एव तत्संव
 त्सरमारभंत उक्थ्यो भवति पशवो वा उक्थानि पशूनाम वरुद्धै तस्य पंचदशस्तोत्राणि भवंति पंचदशशस्त्राणि समा सोमास
 श एव तत्संवत्सरमारभंतैतस्य षष्टिश्च त्रीणि च शतानि स्तोत्राणि स्तावंति संवत्सरस्याहान्यहः श एव तत्संवत्सरमारभंतैभिष्टो
 म एतदहः स्यादित्याहुरभिष्टोमो वै संवत्सरो न वा एतदन्योभिष्टोमादहर्दाधारन विव्याचेति सद्यश्चभिष्टोमः स्यादष्टाचत्वारिं
 शास्त्रयः पवमानाः स्युश्चतुर्विंशानीतराणि स्तोत्राणि तदुषष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि स्तोत्राणि स्तावंति संवत्सरस्याहान्यहः श

च. पं.

अ. २

॥ ५१ ॥

एव तत्संवत्सरमारभंत उक्थ्य एव स्यात्पशुसमृद्धो यज्ञः पशुसमृद्धं सत्रं सर्वाणि चतुर्विंशानि स्तोत्राणि प्रत्यक्षाद्येतदहश्चतुर्विंशतस्मादुक्थ एव स्यात् ॥ १२ ॥ बृहद्रथं तरे सामनी भवत एते वै यज्ञस्य नावौ संपारिण्यौ यद्बृहद्रथं तरे ताभ्यामेव तत्संवत्सरं तरेति पादौ वै बृहद्रथं तरे शिर एतदहः पादाभ्यामेव तच्छ्रियं शिरोभ्यायंति पक्षौ वै बृहद्रथं तरे शिर एतदहः पक्षाभ्यामेव तच्छ्रियं शिरोभ्यायुवते ते उभेन समवसृज्येय उभे समवसृजेयु र्यथैव च्छिन्नानौ बध्नात्तीरं तीरमृच्छंती प्लवेतैव मेव ते सत्रिण स्तीरं तीरमृच्छंतः प्लवेरन्य उभे समवसृजेयु स्तद्यदि रथं तरे मवसृजेयु बृहत्तैवोभे अनवसृष्टे अथ यदि बृहदवसृजेयु रथं तरेणैवोभे अनवसृष्टेय द्वै रथं तरे तद्वै रूपं यद्बृहत्तद्वै राजं यद्रथं तरे तच्छाक्रैर्यद्बृहत्तद्वै वतमेव मे ते उभे अनवसृष्टे भवतो ये वा एवं विद्वांस एतदह रूपं यत्याह्वावै ते हः शः संवत्सरमाह्वार्धमासश आह्वामासश आह्वास्तोमांश्चच्छंदांसि चाह्वा सर्वा देवतास्तप एव तप्यमानाः सोमपीथं भक्षयंतः संवत्सरमभिषुण्वंत आसते ये वा अत ऊर्ध्वं संवत्सरमुपयंति गुरुं वै ते भारमभिनिदधते संवै गुरुभारः शृणात्यथ य एनं परस्तात्कर्मभिराह्वाऽवस्तादुपैति स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते ॥ १३ ॥ यद्बृहच्चतुर्विंशतन्महाव्रतं बृहद्विवेनात्र होतारेतः संचति तददो महाव्रतीयेनाह्वा प्रजनयति संवत्सरे संवत्सरे वैरेतः सिक्तं जायते तस्मात्समानं बृहद्विवो निष्केवल्यं भवत्येष ह्वा एनं परस्तात्कर्मभिराह्वाऽवस्तादुपैति य एवं विद्वानेतदह रूपैति स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वे

१ 'सवै गुरुः' इति भाष्यपाठः ।

ज्योतिर्गौरायुरितिस्तोमेभिर्यत्यं वैलोकोज्योतिरंतरिक्षं गौरसौलोक आयुः स एवैष उत्तररुद्यहो ज्योतिर्गौरायुरिति त्री
ण्यहानिं गौरायुर्ज्योतिरिति त्रीण्यं वैलोकोज्योतिरसौलोक ज्योतिस्ते एते ज्योतिषोऽभयतः संलोक्येते तेनैतेनोभयतो ज्यो
तिषा षष्ठहेनयं तितद्यदेतेनोभयतो ज्योतिषा षष्ठहेनयं त्यनयोरेव तल्लोकयो रूभयतः प्रतितिष्ठंतो यं त्यं स्मिंश्च लोके मुष्मिंश्चो
भयोः परियद्वा एतदेव चक्रं यदभिप्लवः षष्ठहस्तस्य यावभितो म्निष्ठो मौतौ प्रधीये चत्वारो मध्य उक्थ्यास्तन्नभ्यंगच्छतिवैवर्त
मानेन यत्र कामयते तत्स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एव वेदयो वै तद्वेदयत्प्रथमः षष्ठहः स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय
स्तद्वेदयद्वितीयो यस्तद्वेदयत्तृतीयो यस्तद्वेदयच्चतुर्थो यस्तद्वेदयत्पंचमः ॥ १५ ॥ प्रथमं षष्ठहमुपयंति षष्ठहानि भवंति षड्वा
ऋतवऋतुश एव तत्संवत्सरमाप्नुवंत्युत्तुशः संवत्सरे प्रतितिष्ठंतो यं तद्वितीयं षष्ठहमुपयंति द्वादशाहानि भवंति द्वादशवै मासा

अ. ३

॥ ५२ ॥

मासशएवतत्संवत्सरमाप्नुवंतिमासशःसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंति तृतीयंषष्ठहमुपयंत्यष्टादशाहानिभवंति तानि द्वे धानवा
 न्यानिनवान्यानिनववैप्राणानवस्वर्गलोकाः प्राणांश्चैवतत्स्वर्गाश्चलोकानामुवंतिप्राणेषुचैवतत्स्वर्गेषुचलोकेषुप्रतितिष्ठं
 तोयंतिचतुर्थंषष्ठहमुपयंतिचतुर्विंशतिरहानिभवंतिचतुर्विंशतिर्वाअर्धमासाअर्धमासशएवतत्संवत्सरमाप्नुवंत्यर्धमास
 शःसंवत्सरेप्रतितिष्ठंतोयंतिपंचमंषष्ठहमुपयंतित्रिंशदहानिभवंतित्रिंशदक्षरावैविराड्विराळन्नाद्यंविराजमेवतन्मासिमा
 स्यभिसंपादयंतोयंत्यन्नाद्यकामाःखलुवैसत्रमासततद्यद्विराजंमासिमास्यभिसंपादयंतोयंत्यन्नाद्यमेवतन्मासिमास्यवरुं
 धानायंत्यस्मैचलोकायामुष्मैचोभाभ्यां ॥१६॥ गवामयनेनयंतिगावोवाआदित्यांआदित्यानामेवतदयनेनयंतिगावो
 वैसत्रमासतशफान्छृंगाणिसिषासत्यस्तासांदशमेमासिशफाःशृंगाण्यजायंतताअब्रुवन्यस्मैकामायादीक्षामह्यापामतमु
 च्छिष्टामेतितायाउदतिष्ठंस्ताएताःशृंगिण्योऽथयाःसमापयिष्यामःसंवत्सरमित्यासततासामश्रद्धयाशृंगाणिप्रावर्तंतता
 एतास्तूपराऊर्जत्वसुन्वंस्तस्मादुताःसर्वानृतून्प्राप्तवोत्तरमुत्तिष्ठंत्यूजंह्यसुन्वन्त्सर्वस्यवैगावःप्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगताः
 सर्वस्यप्रेमाणंसर्वस्यचारुतांगच्छतियएवंवेदादित्याश्चहवाअंगिरसश्चस्वर्गलोकेऽस्पर्धंतवयंपूर्वएष्यामोवयमितितेहादि
 त्याःपूर्वस्वर्गलोकंजग्मुःपश्चेवांगिरसःषष्ठ्यांवावर्षेषुयथावाप्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंशउक्थ्यःसर्वेभिष्णुवाःषष्ठहाआक्षयं
 त्यन्यान्यहानितदादित्यानामयनंप्रायणीयोतिरात्रश्चतुर्विंशउक्थ्यःसर्वेपृष्ट्याःषष्ठहाआक्षयंत्यान्यान्यहानितदंगिरसाम

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

यनैसायथास्तुतिरंजसायन्येवमभिप्लवः षष्ठहः स्वर्गस्य लोकस्याथयथामहापथः पर्याणं एवं पृष्ठयः षष्ठहः स्वर्गस्य लोकस्य तद्य
 दुभाभ्यां यैत्युभाभ्यां वैयन्नरिष्यत्युभयोः कामयोरुपायैश्चाभिप्लवेषष्ठहेयश्च पृष्ठये ॥ १७ ॥ एकविंशमेतदहरुपयंति
 विषुवंतं मध्ये संवत्सरस्यैतेन वै देवा एकविंशेनादित्यं स्वर्गाय लोका यो दयच्छन्त एष इत एकविंशस्तस्य दशावस्तादहानिदि
 वाकीर्त्यस्य भवंति दश परस्तान्मध्यऽएषऽएकविंश उभयतो विराजिप्रतिष्ठित उभयतो हि वा एष विराजिप्रतिष्ठितस्तस्मादे
 षोतरे माँल्लोकान्यन्नव्यथतेतस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गाल्लोकादवपातादबिभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवं
 न्तस्तोमावैत्रयः स्वर्गालोकास्तस्य पराचोतिपातादबिभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवं न्तस्तोमावैत्रयः स्वर्गालो
 कास्तत्रयोऽवस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः परस्तान्मध्य एष एकविंश उभयतः स्वरसामभिर्धृत उभयतो हि वा एषः स्वरसामभि
 र्धृतस्तस्मादेषोतरे माँल्लोकान्यन्नव्यथतेतस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गाल्लोकादवपातादबिभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्र
 त्युत्तभ्रुवं न्तस्तोमावैपरमाः स्वर्गालोकास्तस्य पराचोतिपातादबिभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्युत्तभ्रुवं न्तस्तोमावैप
 रमाः स्वर्गालोकास्तत्रयोऽवस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः परस्तात्ते द्वौ द्वौ संपद्यत्रयश्चतुस्त्रिंशा भवंति चतुस्त्रिंशो वैस्तोमानामुत्त
 मस्तेषु वा एष एतदध्याहितस्तपतितेषु हि वा एष एतदध्याहितस्तपतिसवा एष उत्तरोस्मात्सर्वस्माद्भूताद्भविष्यतः सर्वमेवेद
 मतिरोचते यदिदं किंचोत्तरो भवति यस्मादुत्तरो बुभूषति तस्मादुत्तरो भवति य एवं वेद ॥ १८ ॥ स्वरसाम्न उपयंती मे वै लोकाः स्व

च. पं.

अ. ३

॥ ५३ ॥

रसामानं हमान्वै लोकान्त्वरसामभिरस्पृष्टं तत्स्वरसाम्नां स्वरसामत्वं तद्यत्स्वरसाम्न उपयैत्येवै नंतलोकेष्वामभजंति ते
 षां वै देवाः सप्तदशानां प्रव्लयादविभयुः समा इव वै स्तोमां अविगूह्याऽ इवेमेहनप्रव्लियेरन्नितितान्त्सर्वैः स्तोमैरवस्तात्पथार्थं
 न्त्सर्वैः पृष्ठैः परस्तात्तद्यदभिजित्सर्वस्तोमो वस्ताद्भवति विश्वजित्सर्वपृष्ठः परस्तात्तत्सप्तदशानुभयतः पर्युषंति धृत्या अप्र
 व्लयाय तस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गलोकादवपातादविभयुस्तं पंचभीरश्मिभिरुद्वयन् ॥ रश्मयो वै दिवा कीर्त्यानि महादि
 वा कीर्त्यं पृष्ठं भवति विकर्णं ब्रह्मसामभासं मग्निष्टोमसामो भैबृहद्रथं तरेपवमानयोर्भवतस्तदादित्यं पंचभीरश्मिभिरुद्वयंति
 धृत्या अनवपाता यो दित आदित्ये प्रातरनुवाकमनुब्रूयात्सर्वं ह्येवै तदहर्दिवा कीर्त्यं भवति सौर्यं पशुमन्यंगं श्वेतं सवनीयस्योपा
 लंभ्यमालभेत्सूर्यदेवत्यं ह्येतदहरेकविंशतिसामिधेनीरनुब्रूयात्प्रत्यक्षाद्धेतदहरेकविंशमेकपंचाशतं द्विपंचाशतं वाश
 स्त्वामध्ये निविदं दधाति तावती रुत्तराः शंसति शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः शतेंद्रिय आयुष्येवैनंतद्वीर्यं इन्द्रिये दधाति ॥ १९ ॥
 दूरो हणंरोहति स्वर्गो वै लोको दूरो हणंस्वर्गमेव तल्लोको रोहति य एवं वेद य देव दूरो हणां ३ ॥ असौ वै दूरो हो यो सौ तपति क
 श्चिद्वा अत्र गच्छति स य दूरो हणंरोहत्येतमेव तद्रोहति हंसवत्यारोहति हंसः शुचिषदित्येष वै हंसः शुचिषद्वसुरंतरिक्षसदित्ये
 ष वै वसुरंतरिक्षसद्धोता वेदिषदित्येष वै होता वेदिषदतिधिर्दुरोणसदित्येष वा अतिधिर्दुरोणसन्नृषदित्येष वै नृषद्वरसदित्ये

१ अत्र ' रुद्वयन् रश्मयो ' इत्यत्रावसानाभावो भाष्ये ।

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

षवैवरसद्वरंवाएतत्सन्ननायस्मिन्नेषआसन्नस्तपत्युतसदित्येषवैसत्यसंध्योमसदित्येषवैव्योमसंध्योमवाएतत्सन्ननायस्मि
 न्नेषआसन्नस्तपत्यजाइत्येषवाअजाअध्योवाएषप्रातरुदेत्यपःसायंप्रविशतिगोजाइत्येषवैगोजाऋतजाइत्येषवैसत्यजा
 अद्रिजाइत्येषवाअद्रिजाऋतमित्येषवैसत्यमेषएतानिसर्वाण्येषाहवाअस्यच्छंदःसुप्रत्यक्षतमादिवरूपतस्माद्यत्रक्वचदूरो
 हणंरोहैद्धंसवत्यैवरोहैत्ताक्षर्येस्वर्गकामस्यरोहैत्ताक्षर्योहवाएतंपूर्वोध्वानमैद्यत्रादोगायत्रीसुपर्णोभूत्वासोममाहरत्तद्यथा
 क्षेत्रज्ञमध्वनःपुरएतारंकुर्वीततादृक्कद्यदेवताक्षर्येयंवैताक्षर्योयोयंपवतएषःस्वर्गस्यलोकस्याभिवोह्यात्यमूषुवाजिनंदेवजू
 तमित्येषवैवाजीदेवजूतःसहावानंतरुतारंरथानामित्येषवैसहावांस्तरुतैषहीमांलोकान्तसद्यस्तरत्यरिष्टनेमिंपृतनाजमाशु
 मित्येषवाअरिष्टनेमिःपृतनाजिदाशुःस्वस्तयइतिस्वस्तितामाशास्तेताक्षर्यमिहाहुवेमेतिह्वयत्येवैनमेतंदिंद्रस्येवरातिमा
 जोहुवानाःस्वस्तयइतिस्वस्तितामेवाशास्तेनावमिवारुहेमेतिसमेवैनमेतदधिरोहतिस्वर्गस्यलोकस्यसमष्टौसंपत्त्यैसंग
 त्याउर्वीनपृथ्वीबहुलेगभीरैमावामेतौमापरेतौरिषामेतीमेएवैतदनुमंत्रयतआचपराचमेघ्यन्तसद्यश्चिद्यःशवसापंचकृष्टीः
 सूर्यइवज्योतिषापस्ततानेतिप्रत्यक्षंसूर्यमभिवदतिसहस्रसाःशतसाअस्यरंहिर्नस्मावरंतेयुवतिंनशर्यामित्याशिषमेवैतेना
 शास्तआत्मनेचयजमानेभ्यश्च ॥ २० ॥ आहूयदूरोहणंरोहतिस्वर्गोवैलोकोदूरोहणंवागाहावोब्रह्मवैवाकसंयदाह्वयेतत
 ब्रह्मणाऽऽहावेनस्वर्गलोकोहतिपच्छःप्रथमंरोहतीमंतलोकमाम्नोत्यथार्धचशोतरिक्षंतदाम्नोत्यथत्रिपद्यमुंतलोकमा

च. पं.

अ. ३

॥ ५४ ॥

प्रोत्यथकेवल्यातदेतस्मिन्प्रतितिष्ठतियएतपतिंत्रिपद्याप्रत्यवरोहति यथाशाखाधारयमाणस्तदमुष्मिँल्लोकेप्रतितिष्ठत्य
 र्धर्चशोतरिक्षेपच्छोस्मिँल्लोकआह्वैवतत्स्वर्गलोकंयजमानाअस्मिँल्लोकेप्रतितिष्ठत्यथयएककामाःस्युःस्वर्गकामाःपरांच
 मेवतेषांरोहेत्तेजयेयुहैवस्वर्गलोकंनेत्वेवास्मिँल्लोकेज्योगिववसेयुर्मिथुनानिसूक्तानिशस्यंतैत्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथु
 नंवैपशवःपशवश्छंदांसिपशूनामवरुज्यै । २१। यथावैपुरुषएवंविषुवास्तस्ययथादक्षिणोर्ध्वंएवंपूर्वोर्ध्वोविषुवतोयथोत्तरोर्ध्वं
 एवमुत्तरोर्ध्वोविषुवतस्तस्मादुत्तरइत्याचक्षतेप्रवाहुकसतःशिरएवविषुवान्निदलसंहितइववैपुरुषस्तद्धापिस्यूमेवमध्योशी
 णोविज्ञायतेतदाहुर्विषुवत्यैवैतदहःशंसैद्विषुवान्वाएतदुक्तानामुक्तंविषुवान्विषुवानितिहविषुवंतोभवंतिश्रेष्ठताम
 श्रुवतइतितत्तन्नाहृत्यंसंवत्सरएवशंसैद्रेतोवाएतत्संवत्सरंदधतोयंतियानिवैपुरासंवत्सराद्रेतांसिजायंतैयानिपंचमास्या
 नयानिषण्मास्यानिस्त्रीव्यंतिवैतानिनवैतैर्भुजतेऽथयान्येवदशमास्यानिजायंतैयानिसांवत्सरिकाणितैर्भुजतेतस्मात्संव
 त्सरएवैतदहःशंसैत्संवत्सरोह्येतदहराप्नोतिंसंवत्सरंह्येतदहराप्नुवंत्येषहवैसंवत्सरेणपाप्मानमपहृतएषविषुवतांगेभ्योहैव
 मासैःपाप्मानमपहृतैशीर्ष्णोविषुवतापसंवत्सरेणपाप्मानंहतेपविषुवतायएवंवेदवैश्वकर्मणमृषभंसवनीयस्योपालंभ्यमा
 लभेरन्द्विरूपमुभयतएतमहाव्रतीयेहर्नीद्रोवैवृत्रंहत्वाविश्वकर्माभवंत्प्रजापतिःप्रजाःसृष्ट्वाविश्वकर्माभवंत्संवत्सरोवि

१ ' निदल ' इतिभाष्यपाठः ।

दे. ब्रा.

॥ ९ ॥

श्वकर्मैद्रमेवतदात्मानं प्रजापतिसंवत्सरं विश्वकर्माणमाप्नुवंतींद्रएवतदात्मनि प्रजापतौ संवत्सरे विश्वकर्मण्यंततः प्रतिति
प्रतिप्रतितिष्ठति य एवं वेद य एवं वेद ॥ २२ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेय भूयान्स्यामिति सतपो तप्यत सतपस्तद्वेमं द्वादशाहमपश्यत् द्वादशमात्मन एवांगेषु च प्राणेषु च त
मात्मन एवांगेभ्यश्च प्राणेभ्यश्च द्वादशधा निरमिमीत तमाहरत्तेनायजत ततो वै सो भवदात्मना प्रप्रजयापशुभिरजायत भव
त्यात्मना प्रप्रजयापशुभिर्जायते य एवं वेद सो कामयत कथं नु गायत्र्या सर्वतो द्वादशाहं परिभूय सर्वामृद्धिं मृध्नुयामिति तं वै ते
जसैव पुरस्तात्पर्यं भवं च्छंदोभिर्मध्यतोक्षरैरुपरिष्टाद्वायत्र्या सर्वतो द्वादशाहं परिभूय सर्वामृद्धिमाध्नोत्सर्वामृद्धिमृध्नोति
य एवं वेद यो वै गायत्रीं पक्षिणीं च क्षुष्मतीं ज्योतिष्मतीं भास्वतीं वेद गायत्र्या पक्षिण्या च क्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्व
र्गलोकमेत्येषा वै गायत्री पक्षिणी च क्षुष्मती ज्योतिष्मती भास्वती यद्वादशाहं स्तस्य यावभितो तिरात्रौ तौ पक्षौ यावंतराशिष्ठो
मौ ते च क्षुष्मती यैष्टौ मध्यउक्थ्याः स आत्मा गायत्र्या पक्षिण्या च क्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्वर्गलोकमेति य एवं वेद ॥ २३ ॥
त्रयश्च वा एते त्र्यहा आदशममहराद्वावतिरात्रौ यद्वादशाहो द्वादशाहानि दीक्षितो भवति यज्ञिय एव तैर्भवति द्वादशरात्रीरु
पसद उपैति शरीरमेव ताभिर्धूनुतैर्द्वादशाहं प्रसुतो भूत्वा शरीरं धूत्वा शुद्धः पूतो देवता अप्येति यऽएवं वेद षट्त्रिंशदहो वा एष
यद्वादशाहः षट्त्रिंशदक्षरा वै बृहती बृहत्या वा एतदयनं यद्वादशाहो बृहत्या वै देवा इमां लोकानां श्रुवत ते वै दशभिरेवाक्षरैरि

च. पं.

अ. ४

॥ ५५ ॥

मंलोकमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वाभ्यामेवास्मिन्लोकेप्रत्यतिष्ठन्प्रतितिष्ठतियएवंवेदतदा
 हुयदन्यानिच्छंदांसिवर्षीयांसिभूयोक्षरतराण्यथकस्मादेतांबृहतीत्याचक्षतइत्येतयाहिदेवाइमंलोकानाश्रुवततेवैदश
 भिरेवाक्षरैरिमंलोकमाश्रुवतदशभिरंतरिक्षंदशभिर्दिवंचतुर्भिश्चतस्रोदिशोद्वाभ्यामेवास्मिन्लोकेप्रत्यतिष्ठन्स्तस्मादेतांबृह
 तीत्याचक्षतेऽश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेद ॥२४॥ प्रजापतियज्ञोवाएषयद्वादशाहेःप्रजापतिर्वाएतेनाग्रेयजतद्वादशाहे
 नसोब्रवीदतुंश्चमासांश्चयाजयतमाद्वादशाहेनेतितंदीक्षयित्वानपक्रमंगमयित्वाब्रुवन्देहिनुनोथत्वायाजयिष्यामइ
 तितेभ्यइषमूर्जंप्रायच्छत्सैषोर्गृतुषुचमासेषुचनिहिताददतंवैतेतमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृह्णंतोवैतेतमयाजयं
 स्तस्मात्प्रतिगृह्णतायाज्यंमुभयेराभ्रुवन्तियएवंविद्वांसोयजंतेचयाजयंतितेवाइमक्रुतवश्चमासाश्चगुरवइवामन्यंतद्वा
 दशाहेप्रतिगृह्यतेब्रुवन्प्रजापतियाजयनोद्वादशाहेनेतिसतथेत्यब्रवीत्तेवैदीक्षध्वमितितेपूर्वपक्षाःपूर्वेदीक्षंततेपाप्मानम
 पाहततस्मात्तेदिवेवदिवेवह्यपहतपाप्मानोपरपक्षाअपरेदीक्षंततेनतरांपाप्मानमपाहततस्मात्तेतमइवतमइवह्यनपहत
 पाप्मानस्तस्मादेवंविद्वान्दीक्षमाणेषुपूर्वःपूर्वएवदिदीक्षितेपपाप्मानंहतेयएवंवेदसवाअयंप्रजापतिःसंवत्सरंक्रतुषुच
 मासेषुचप्रत्यतिष्ठत्तेवाइमक्रुतवश्चमासाश्चप्रजापतावेवसंवत्सरेप्रत्यतिष्ठन्स्तएतेन्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठिताएवंहवावसक्रुति
 जिप्रतितिष्ठतियोद्वादशाहेनयजतेतस्मादाहुर्नपापःपुरुषोयाज्योद्वादशाहेननेदयंमयिप्रतितिष्ठादितिज्येष्ठयज्ञोवाएष

॥ ५६ ॥

माणमेवतत्परुषिमाणंनियंतिदीक्षारूपमेवतदुपनिष्वतंसपुरस्ताद्दीक्षायाःप्राजापत्यंपशुमालभतेतस्यसप्तदशसामिधे
 नीरनुब्रूयात्सप्तदशोवैप्रजापतिःप्रजापतेराध्यैतस्याप्रियोजामदद्वयोभवंतितदाहुर्यदन्येषुपशुषुयथकृष्याप्रियोभवत्य
 थकस्मादस्मिन्सर्वेषांजामदद्वयएवेतिसर्वरूपावैजामदद्वयःसर्वसमृद्धाःसर्वरूपएषपशुःसर्वसमृद्धस्तद्यजामदद्वयोभवं
 तिसर्वरूपतायैसवसमृद्धैतस्यवायव्यःपशुपुरोळाशोभवतितदाहुर्यदन्यदेवत्यउतपशुर्भवत्यथकस्माद्वायव्यःपशुपुरो
 ळाशःक्रियतइतिप्रजापतिर्वैयज्ञोयज्ञस्यायातयामतायाइतिब्रूयाद्यदुवायव्यस्तेनप्रजापतेनैतिवायुर्ह्येवप्रजापतिस्तदु
 क्तमृषिणापवमानःप्रजापतिरिति सत्रमुचेत्सन्युष्याग्नीन्यजेरन्त्सर्वेदीक्षेरन्त्सर्वेऽनुयुर्वसंतमभ्युदवस्यत्यूर्गवैवसंतइषमे
 वतदूर्जमभ्युदवस्यति॥२६॥छंदांसिवाअन्योन्यस्यायतनमभ्यध्यायन्गायत्रीत्रिष्टुभश्चजगत्त्रैचायतनमभ्यध्यायन्त्रि
 ष्टुगायत्र्यैचजगत्त्रैचजगतीगायत्र्यैचत्रिष्टुभश्चततोवाएतंप्रजापतिर्व्यूहच्छंदसंद्वादशाहमपश्यत्तमाहरत्तेनायजतते
 नससर्वान्कामांश्छंदांस्यगमयत्सर्वान्कामान्गच्छतियएवंवेदच्छंदांसिव्यूहत्यातयामतायैछंदांस्येवव्यूहतितद्यथादो
 श्वैर्वानलुद्धिर्वान्यैरन्यैरश्रांततरैरश्राततरैरुपविमोकंयांत्येवमेवैतच्छंदोभिरन्यैरन्यैरश्रांततरैरश्रांततरैरुपविमोकं
 स्वर्गलोकंयांतियच्छंदांसिव्यूहतीमौवैलोकौसहास्तांतौव्यैतांनावर्षनसमतपत्तैपंचजनानसमजानतंतौदेवाःसमनयं
 स्तौसंयंतावेतंदेवविवाहंव्यवहेतौरथंतरेणैवेयममूंजिन्वतिबृहतासाविमौनौधसेनैवेयममूंजिन्वतिइयेतेनासाविमौधूमे

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

नैवेयममूंजिन्वतिवृष्ट्यासाविमां देवयजनमेवेयममुष्यामदधात्पशूनसावस्यामेतद्वाइयममुष्यां देवयजनमदधाद्यदेत
 चंद्रमसिकृष्णमिव ॥ तस्मादापूर्यमाणपक्षेभ्यजंत एतदेवोपेप्संत ऊषानसावस्यां तद्धापितुरः कावषेय उवाचोषः पोषो
 जनमेजयकेतितस्माद्धाप्येतर्हि गव्यं मीमांसमानाः पृच्छंतिसंतितत्रोषाः इति ॥ ऊषो हि पोषो सौ वै लोक इमं लोकमभि
 पर्यावर्तत ततो वै द्यावापृथिवी अभवतां नद्यावांतरिक्षान्नांतरिक्षाद्भूमिः ॥ २७ ॥ बृहच्च वा इदमग्रे रथं तरं चास्तां वाक् च वै त
 न्मनश्चास्तां वाग्वै रथं तरं मनो बृहत्तद्बृहत्पूर्वससृजानै रथं तरमत्यमन्यत तद्रथं तरं गर्भमधत्त तद्वै रूपमसृजत ते द्वे भूत्वा रथं
 तरं च वै रूपं च बृहदत्यमन्येतां तद्बृहद्गर्भमधत्त तद्वै राजमसृजत ते द्वे भूत्वा बृहच्च वैराजं च रथं तरं च वै रूपं चात्यमन्येतां तद्रथं
 तरं गर्भमधत्त तच्छाकरमसृजत तानि त्रीणि भूत्वा रथं तरं च वै रूपं च शाकरं च बृहच्च वैराजं चात्यमन्यत तद्बृहद्गर्भमधत्त त
 द्रैवतमसृजत तानि त्रीण्यन्यानि त्रीण्यन्यानि षट्पृष्ठान्यासंस्तानि हतर्हि त्रीणि च्छंदांसि षट्पृष्ठानि नो दामुवन्त्सा गायत्री
 गर्भमधत्त सानुष्टुभमसृजत त्रिष्टुभं गर्भमधत्त सापंक्तिमसृजत जगती गर्भमधत्त सा तिच्छंदसमसृजत तानि त्रीण्यन्यानि त्री
 ण्यन्यानि षट्छंदांस्यासन् षट्पृष्ठानि तानि तथा कल्पंतं कल्पते यज्ञोपितस्यै जनतायै कल्पते यत्रैव मेतां छंदसां च पृष्ठानां च
 कृषिं विद्वान्दीक्षते दीक्षते ॥ २८ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अग्निवै देवता प्रथममहर्बहति त्रिवृत्स्तोमोरथं तरं सामं गायत्री छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराधो

च. पं.

अ. ५

॥ ५७ ॥

तिय एवं वेदं यद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्याहो रूपं यद्युक्तवद्यद्वयं यदा शुभं यत्पिब वद्यत्प्रथमे पदे देवतानि रुच्यते यदयं
 लोको भ्युदितो यद्वा यंत्रं यद्वा यंत्रं यत्करिष्यं देतानि वै प्रथमस्याहो रूपाण्युपप्रयंतो अध्वरमिति प्रथमस्याह आज्यं भवति
 प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं वायवाया हि दर्शतेति प्रउगमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं मात्वारथं यथोतय इदं वसो सुत
 मंघ इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ रथवच्चपिववच्च प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं मिद्रने दीय एदि हीतीं द्रनि हवः प्रगार्थः प्र
 यमे पदे देवतानि रुच्यते प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यः प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं म
 ग्निने तात्वं सोमक तुभिः पिन्वंत्य पइति धाय्याः प्रथमेषु पदेषु देवतानि रुच्यंते प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं प्रवइंद्राय बृहत इ
 ति मरुत्वतीयः प्रगार्थः प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं माया त्विद्रो वस उपन इति सूक्तमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं म
 भित्वा शूरनो नुमो भित्वा पूर्वपीतय इति रथं तरं पृष्ठं भवति राथं तरे हनि प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं यद्वा वान पुरुतमं पुराषा
 ळिति धाय्या वृत्रहं द्रोना मान्य प्राइत्येति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं पिबा सुतस्य रसिन इति साम प्रगार्थः पिब वान् प्रथमे ह
 नि प्रथमस्याहो रूपं त्यमूषु वाजिनं देवजूतमिति तार्क्ष्यं पुरस्तात् सूक्तस्य शंसति स्वस्त्ययनं वै तार्क्ष्यः स्वस्ति तायै स्वस्त्ययनमे
 वतत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेद ॥ २९ ॥ आन इंद्रो दूरादान आसादिति सूक्तमेति प्रथमे हनि प्रथमस्या
 हो रूपं संपाता भवतो निष्केवल्य मरुत्वतीययोर्निविद्धाने वामदेवो वा इमां लोकान पश्य त्तान् संपातैः समपतद्यत्संपातैः स

ऐ. ब्रा.

॥ १२ ॥

मपतत्तत्संपातानां संपातत्वं तद्यत्संपातौ प्रथमे ह निशसति स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै संपत्त्यै संगत्यै तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्या
 नो देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथंतरे ह नि प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं युंजते मन उत युंजते धिय इति सा वित्र्यु
 कवत्प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं प्रद्यावायज्ञैः पृथिवी ऋता वृधेति द्यावा पृथिवी यं प्रेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं मिहे ह वो
 मनसा बंधुतानर इत्यार्भवं यद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्याहो रूपं तद्यत्प्रेति सर्वमभविष्यत्प्रेष्यन्नेवास्मा लोकाद्यजमाना इ
 तितद्यदि हे ह वो मनसा बंधुतानर इत्यार्भवं प्रथमे ह नि शंसत्ययं वै लोक इहे हास्मिन्नेवैनां स्तलो केरमयति देवान्हुवे बृहच्छ्वसः
 स्वस्तय इति वैश्वदेवं प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं महान्तं वा एते ध्वानमेष्यन्तो भवन्ति ये संवत्सरं वा
 द्वादशाहं वा सते तद्यद्देवान्हुवे बृहच्छ्वसः स्वस्तय इति वैश्वदेवं प्रथमे ह नि शंसति स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमेव तत्कुरुते स्वस्ति
 संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेदयेषां चैवं विद्वानेतद्धोता देवान्हुवे बृहच्छ्वसः स्वस्तय इति वैश्वदेवं प्रथमे ह नि शंसति वैश्वा
 नराय पृथुपाजसे विप इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपत्प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं प्रत्वक्षसः प्रतवसो वि
 रप्तिन इति मारुतं प्रेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवामसो ममिति जातवेदस्यां पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति स्वस्त्य
 यनं वै जातवेदस्यां स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमेव तत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेदप्रतव्यसीं न व्यसीं धीति मग्नय इ
 ति जातवेदस्य प्रेति प्रथमे ह नि प्रथमस्याहो रूपं समानमाग्निमारुतं भवति यच्चाग्निष्टोमे यद्वै यज्ञे समानं क्रियते तत्प्रजा अनुस

च. पं.

अ. ५

॥ ५८ ॥

मनंतितस्मात्समानमाग्निमारुतंभवति ॥ ३० ॥ इंद्रोवैदेवताद्वितीयमहर्वहतिपंचदशःस्तोमोबृहत्सामन्निष्टुष्वंदोय
 थादेवतमेनेनयथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराधोतियएवंवेदयद्वैनेतिनप्रेतियत्स्थितंतद्वितीयस्याहोरूपंयदूर्ध्ववद्यत्र
 तिवद्यदंतर्वद्यदृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवतानिरुच्यतैयदंतरिक्षमभ्युदितंयद्वाहंतंयन्नैष्टुभंयत्कुर्वदेतानिवैद्विती
 यस्याहोरूपाण्यग्निदूतंवृणीमहइतिद्वितीयस्याह आज्यंभवति कुर्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंवायोयेतेसहस्रिणइति
 प्रउगंसुतःसोमक्रतावृधेतिवृधन्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सोमपाएकइतिमरुत्वतीय
 स्यप्रतिपदनुचरौवृधन्वच्चांतर्वच्चद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपमिंद्रनेदीयएदिहीत्यच्युतःप्रगाथंउत्तिष्ठब्रह्मणस्पतइ
 तिब्राह्मणस्पत्यंऊर्ध्वबान्द्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपमग्निनेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपइतिधायाअच्युताबृहदि
 द्रायगायतेतिमरुत्वतीयःप्रगाथोयेनज्योतिरजनयन्नृतावृधइतिवृधन्वान्द्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपमिंद्रसोमंसोम
 पतेपिवेममिति सूक्तंसजोषारुद्रैस्तृपदावृषस्वेतिवृषण्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंत्वामिद्धिहवामहेत्वंह्येहिचेरवइति
 बृहत्पृष्ठंभवतिबार्हतेहनिद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंयद्वावानेतिधायाअच्युताभयंशृणवच्चनइतिसामप्रगाथोयच्चेदम
 द्ययदुचह्यआसीदितिबार्हतेहनिद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमितिताक्षर्योच्युतः ॥ ३१ ॥ या
 तऊतिरवमायापरमेतिसूक्तंजहिवृष्णानिकृणुहीपराचइतिवृषण्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंविश्वोदेवस्यनेतुस्तस

ऐ. ब्रा.

॥ १३ ॥

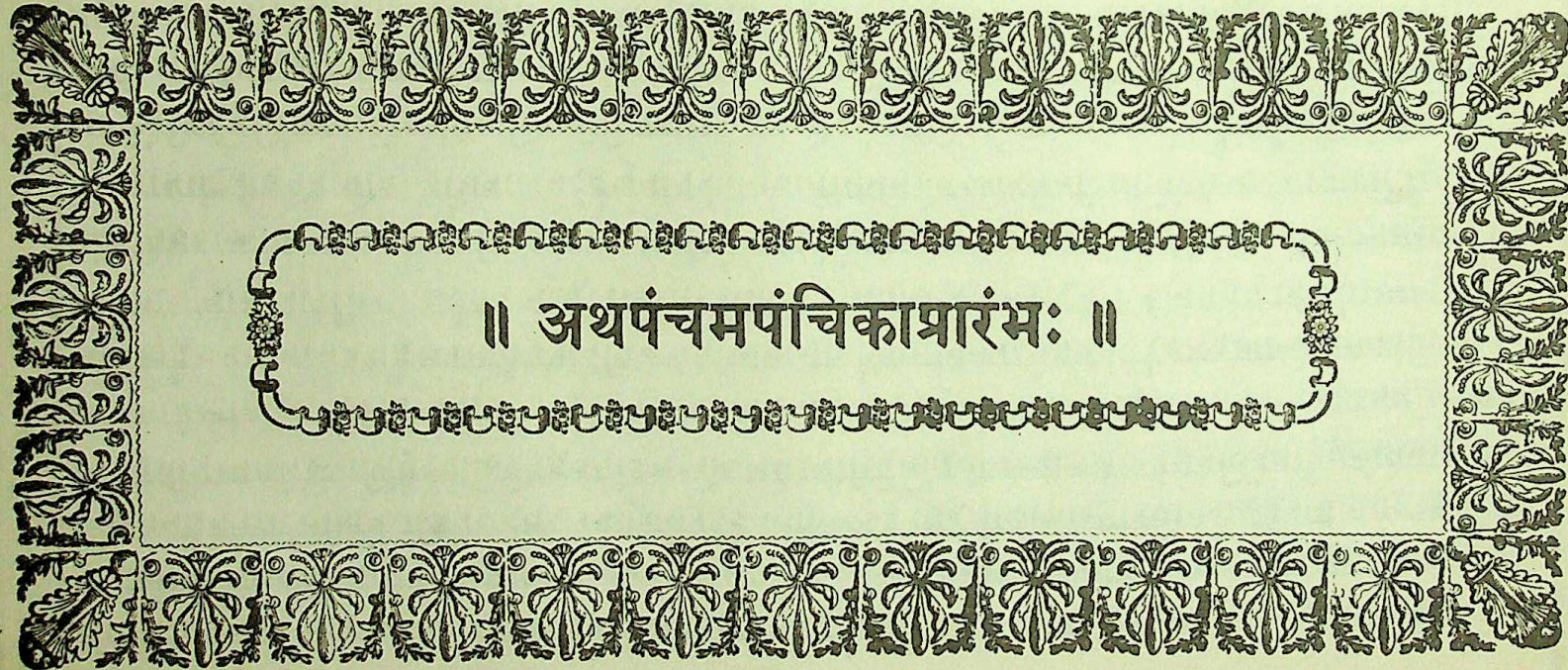
वितुर्वरेण्यमाविश्वदेवं सत्पतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ बार्हते हनिद्वितीये हनिद्वितीयस्याहोरूपमुदुष्यदेवः स वि
 ताहिरण्ययेतिसावित्रं मूर्ध्ववद्वितीये हनिद्वितीयस्याहोरूपं ते हिद्यावापृथिवी विश्वशंभुवेतिद्यावापृथिवीयं सुजन्मनीधि
 षणे अंतरीयत इत्यंतर्वद्वितीये हनिद्वितीयस्याहोरूपं तक्षत्रं सुवृतं विद्वानापस इत्यार्भवं तक्षन् हरी इंद्रवाहा वृषण्वसू इति वृ
 षण्वद्वितीये हनिद्वितीयस्याहोरूपं यज्ञस्य वोरथं विष्पतिं विशामिति वैश्वदेवं वृषाकेतुर्यजतो द्यामशायतेति वृषण्वद्विती
 ये हनिद्वितीयस्याहोरूपं तदुशार्या तमंगिरसो वै स्वर्गाय लोकाय सत्रमासतं ते हस्मद्वितीयं द्वितीयमेवाहरागत्य मुह्यंति ता
 न्वा एतच्छार्या तोमानवो द्वितीये हनि सूक्तमशंसयं ततो वै ते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गलोकं तद्यदेतत्सूक्तं द्वितीये हनि शंसति य
 ज्ञस्य प्रज्ञात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै पृक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू स ह इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्वृषण्वद्वितीये हनिद्वितीय
 स्याहोरूपं वृष्णेशर्धाय सुमन्त्राय वेधस इति मारुतं वृषण्वद्वितीये हनिद्वितीयस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जात
 वेदस्याच्युताय ज्ञेन वर्धत जातवेदसमिति जातवेदस्यैव वृधन्वद्वितीये हनिद्वितीयस्याहोरूपमहोरूपं ॥ ३२ ॥ पंच
 मोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति चतुर्थपंचिकासमाप्ता ॥ ४ ॥

॥ इति चतुर्थपंचिकासमाप्ता ॥

च. पं.

अ. ५

॥ ५९ ॥

॥ अथपंचमपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ विश्वेवैदेवादेवतास्तृतीयमहर्वहंति सप्तदश स्तोमोवैरूपंसामंजगतीछंदोयथादेवतमेनेन
 यथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराध्नोतियएवंवेदयद्वैसमानोदर्कतत्तृतीयस्याहोरूपंयदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तंयत्पुन
 निनृत्तंयद्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपंयदुत्तमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदसौलोकोभ्युदितोयद्वैरूपंयज्जागतंयत्कृतंमेता
 निवैतृतीयस्याहोरूपाणि युक्त्वा हि देवहूतमँऽअश्वाँऽअग्नेरथोरिवेति तृतीयस्याह आज्यं भवति देवा वैतृतीयेनाहास्वर्ग
 लोकमायंस्तानसुरारक्षांस्यन्ववारयंतते विरूपा भवत विरूपा भवतेति भवंत आर्यं स्तेयद्विरूपा भवत विरूपा भवतेति भवंत
 आर्यं स्तद्वैरूपंसामा भवत्तद्वैरूपस्य वैरूपत्वं विरूपः पाप्मना भूत्वा पाप्मानमपहतेयएवंवेदतान्हस्मान्वेवागच्छंतिसमेवसृ
 ज्यंतेतानश्वाभूत्वापद्भिरपान्नतंयदश्वाभूत्वापद्भिरपान्नतंयदश्वानामश्वत्वंमश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेदतस्मादश्वः पशू
 नांजविष्ठस्तस्मादश्वः प्रत्यङ्पदाहिनेत्यपपाप्मानं हतेयएवंवेदतस्मादेतदश्ववदाज्यं भवति तृतीये हनि तृतीयस्याहोरूपं
 वायवायाहि वीतये वायोयाहिशिवादिवंद्रश्वायवेषां सुतानां मामित्रेवरुणे वयंमश्विनावेहगच्छंतमायाह्यद्रिभिः सुतंस
 जूविंश्वेभिर्देवेभिर्रुतनः प्रिया प्रियास्वित्यौ णिहं प्र उगं समानो दर्कं तृतीये हनि तृतीयस्याहोरूपं तंतमिद्राधसेमहैत्रय इंद्र
 स्यसोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरौ निनृत्तवत्रिव तृतीये हनि तृतीयस्याहोरूपं मिद्रने दीय एदिहीत्यच्युतः प्रगार्थः
 प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यो निनृत्तवांस्तृतीये हनि तृतीयस्याहोरूपं मग्निर्नेता त्वंसोम क्रतुमिः पिन्वंत्यपइति धा

पं. पं.

अ. १

॥ ६० ॥

व्याअच्युतानकिः सुदासोरथं पर्यासनरीरमदिति मरुत्वतीयः प्रगाथः पर्यस्तवांस्तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं व्ययं मा मनु
 षो देवता ते तिसूक्तं त्रिवत्तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं यद्वावा इन्द्र तेशतं यद्विद्रयावतस्त्वमिति वै रूपं पृष्ठं भवति राथं तरे हनि
 तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं यद्वावानेति धाय्याच्युताऽभित्वा शूरनो नुम इति राथं तरे स्यो निमनु निवर्तयति राथं तरे ह्येतद
 हराय तनेनेन्द्र त्रिधा तु शरणमिति साम प्रगाथस्त्रिवांस्तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं त्यमूषुवा जिनं देवजुतमिति ताक्ष्योच्युतः
 ॥ १ ॥ योजातएव प्रथमो मनस्वानिति सूक्तं समानोदकं तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं तदुसजनीयमेतद्वा इन्द्रस्येंद्रियं यत्स
 जनीयमेतस्मिन् वै शस्यमानं इन्द्रमिन्द्रियमाविशति तद्वाप्याहुश्छंदोगास्तृतीये हनि वह्वा इन्द्रस्येंद्रियं शंसंतीति तदुगात्सम
 दमेतेन वै गृत्समदं इन्द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजयं दुषेन्द्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद तत्स
 वितुर्वृणीमहेऽद्यानो देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथं तरे हनि तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं तद्देवस्य सवितुर्वा
 यं महदिति सावित्रं मंतो वै महदंतस्तृतीयमहस्तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं घृतेन द्यावापृथिवी अभीवृते इति द्यावापृथिवी यं
 घृतश्रिया घृतपृचा घृता वृधेति पुनरावृत्तं पुनर्निवृत्तं तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं मनश्चो जातो अनभीशुरुक्थ्य इत्यर्भवैर
 थस्त्रिचक्र इति त्रिवत्तृतीये हनि तृतीयस्याहो रूपं परावतो ये दिधिषंत आप्यमिति वैश्वदेवमंतो वै परावतो तस्तृतीयमहस्तृ
 तीये हनि तृतीयस्याहो रूपं तदुगायमेतेन वै गयः प्लातो विश्वेषां देवानां प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजयं दुपविश्वेषां देवा

भा.

॥

नांप्रियं धाम गच्छति जयति परं लोकां य एवं वेद वैश्वानराय धिषणा मृता वृध इत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदं तो वै धिषणां तस्तृती
यमहं स्तृतीये हनि तृतीयस्याहोरूपं धारा वरामरुतो धृष्णवो जस इति मारुतं बह्वभिव्याहृत्य मंतो वै बहंत स्तृतीयमहं स्तृतीये
हनि तृतीयस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युता त्वमग्ने प्रथमो अंगिरा ऋषिरिति जातवेदस्यं पुरस्ता
दुदकं तृतीये हनि तृतीयस्याहोरूपं त्वं त्वमित्युत्तरं इह मभिवदति संतत्यै संततै रस्य हैरव्यवच्छिन्नै र्यतिय एवं विद्वांसो यंति
॥ २ ॥ आप्यंते वै स्तोमा आप्यंते छंदांसि तृतीये हन्ये तदेव तत उच्छिष्यते वा गित्येव तदेतदक्षरं त्र्यक्षरं वा गित्येकमक्षरं
क्षरमिति त्र्यक्षरं स एवैष उत्तरस्य हो वागेकं गौरेकं द्यौरेकं ततो वै वागेव चतुर्थमहर्वहति तद्यच्चतुर्थमहन्यूं खयं त्येतदेव तदक्ष
रमभ्यायच्छत्येतद्धर्षयत्येतत्प्रविभावयिषंति चतुर्थस्याह उद्यत्या अन्नं वै न्यूं खो यदे लवा अभिगेष्णाश्च रंत्यथान्नाद्यं प्रजाय
ते तद्यच्चतुर्थमहन्यूं खयं त्यन्नमेव तत्प्रजनयं त्यन्नाद्यस्य प्रजात्यै तस्माच्चतुर्थमहर्जातवद्भवति चतुरक्षरेण न्यूं खयेदित्याहुश्च
तुष्पादा वै पशवः पशूनामव रुध्यै त्र्यक्षरेण न्यूं खयेदित्याहुस्त्रयो वा इमे त्रिवृतो लोका एषा मेवलोकानां भिजित्या एकाक्षरे
ण न्यूं खयेदिति हस्माहं लांगलायनो ब्रह्मा मौद्गल्य एकाक्षरा वै वागेषावसं प्रति न्यूं खं न्यूं खयति य एकाक्षरेण न्यूं खयतीति द्व्य
क्षरेणैव न्यूं खयेत्यतिष्ठाया एवं द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्च तुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं च तुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति

१ 'यदे लवा' इति भाष्यपाठः । इलाशब्दोन्नवाची तद्येषां कर्षकाणामस्ति ते इलवा इति तत्र व्याख्या ।

पं. पं.

अ. १

॥ ६१ ॥

तस्माद्द्वयक्षरेणैव न्यूनं खयति मुखतः प्रातरनुवाके न्यूनं खयति मुखतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति
 मध्यत आज्ये न्यूनं खयति मध्यतो वै प्रजा अन्नं धिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति मुखतो मध्यं दिने न्यूनं खयति मु
 खतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधाति तदुभयतो न्यूनं परिगृह्णाति सवनाभ्यामन्नाद्यस्य परिगृही
 त्यै॥३॥ वाग्वै देवता चतुर्थमहर्वहं त्येकविंशः स्तोमो वै राजं सामानुष्टुपूच्छं दोयथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदसं
 राध्नोति य एवं वेद यद्वा एति च प्रेति च तच्चतुर्थस्याहो रूपं यद्येव प्रथममहस्तदेतत्पुनर्यच्चतुर्थं यद्युक्तवद्यद्रथवद्यदाशुमद्यत्पि
 ब्रवद्यत्प्रथमे पदे देवतानि रुच्यते यदयं लोकोभ्युदितो यज्जातवद्यद्ब्रवद्यच्चक्रवद्यद्वाचोरूपं यद्वै मदं यद्विरिफितं यद्विच्छं
 दायदूनारिति कैयद्वै राजं यदानुष्टुभं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याहो रूपं मेतानि वै चतुर्थस्याहो रूपाण्याग्निं स्ववृत्तिभिरिति च
 तुर्थस्याह आज्यं भवति वै मदं विरिफितं विरिफितस्य ऋषेश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं मष्टर्चपाकं पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः
 पशूनामवरुध्यैता उदशजगत्यो जगत्प्रातः सवन एष त्र्यहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं ता उपंचदशानुष्टुभं आनुष्टुभं ह्येतदहस्तेन
 चतुर्थस्याहो रूपं ता उविंशतिर्गायत्र्यः पुनः प्रायणीयं ह्येतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं तदेतदस्तुतमशस्तं मया तयामसूक्तं यज्ञ
 एष साक्षात्तद्यदेतच्चतुर्थस्याह आज्यं भवति यज्ञादेव तद्यज्ञं तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयंति संतत्यै संततैश्च यैरव्यवच्छिन्नैर्य
 तिय एवं विद्वांसो यंति वायो शुक्रो अयामिते विहिहोत्रा अवीता वायो शतं हरीणां मिद्रश्च वायवेषां सोमानां माचिकितानसुक्र

दे. ब्रा.

॥ २ ॥

तू आनो विश्वाभिरुतिभिस्त्यमुवो अप्रहणमपत्यं वृजिनं रिपुमं बितमेन दीतम इत्यानुष्टुभं प्रउगमेति च प्रेति च शुक्रवच्च चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं तं त्वायज्ञे भिरीमह इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदीमह इत्यभ्यायस्य भिवैतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं मिदं वसो सुतमंधं इंद्रने दीय एदि हि प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिन्वंत्यपः प्रवइंद्राय बृहत् इति प्रथमेनाहासमान आतानंश्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं शुधीहवमिंद्रमारिषण्य इति सूक्तं हववच्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं मरुत्वा इंद्रवृषभोरणायेति सूक्तं मुग्रं सहोदामिह तं हुवेमेति हववच्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तनदेवैतेन न प्रच्यवत इमं नुमायिनं हुव इति पर्यासो हववांश्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं ता उगाय त्र्योगाय त्र्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधाति पिबा सोममिंद्रमंदतुत्वांश्च शुधीहवं विषिपानस्याद्रेरिति वैराजं पृष्ठं भवति बार्हते ह निचतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं यद्वावानेति धायाच्युतां त्वामिद्धि हवामह इति हृह तोयो विमनु निचर्तयति बार्हते ह्येतदराय तनेन त्वमिंद्रप्रतूर्तिं विवितिसामप्रगाथोऽस्ति हाजनितेति जातवांश्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ ४ ॥ कुहश्रुत इद्रं कस्मिन्नद्येति सूक्तं वैमदं विरिफितं विरिफितस्य ऋषेःश्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं युधमस्य ते वृषभस्य स्वराज इति सूक्तं मुरुंगभीरं जनुषाभ्युग्रमिति जातवच्चतुर्थे ह निचतुर्थस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तनदेवैतेन न प्रच्यवतं त्यमुवः सत्रासाहमिति पर्यासो

पं. पं.

अ. १

॥ ६२

विश्वासुगोष्वायतमित्यभ्यायाम्यमिवैतदहस्तेनचतुर्थस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंबहं
 तितद्वैतच्छंदोवहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं धातिविश्वोदेवस्यनेतुंस्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदेवंस
 त्पतिमिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौ बार्हतेहनिचतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपमादेवोयातुसवितासुरक्षइतिसावित्रमेतिच
 तुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंप्रद्यावायज्ञैः पृथिवीनमोभिरितिद्यावापृथिवीयंप्रेतिचतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंप्रक्षुभुभ्योदूत
 मिववाचमिष्यइत्यार्भवंप्रेतिचवाचमिष्यइतिचतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंप्रशुकैतुदेवीमनीषेतिवैश्वदेवंप्रेतिचशुकव
 च्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंताउविच्छंदसः संतिद्विपदाः संतिचतुष्पदास्तेनचतुर्थस्याहोरूपंवैश्वानरस्यसुमतौस्यामं
 त्याग्निमारुतस्यप्रतिपदितोजातइतिजातवच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंकईव्यक्तानरः सनीळाइतिमारुतंनकिर्ह्येषांजनुं
 षिवेदेतिजातवच्चतुर्थेहनिचतुर्थस्याहोरूपंताउविच्छंदसः संतिद्विपदाः संतिचतुष्पदास्तेनचतुर्थस्याहोरूपंजातवेदसे
 सुनवामसोममितिजातवेदस्याच्युताग्निंनरोदीधितिभिररण्योरितिजातवेदस्यहस्तच्युतीजनयंतेतिजातवच्चतुर्थेहनि
 चतुर्थस्याहोरूपंताउविच्छंदसः संतिविराजः संतित्रिषुभस्तेनचतुर्थस्याहोरूपमहोरूपं ॥ ५ ॥ इतिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 गौर्वैदेवतापंचममहर्वहतित्रिणवःस्तोमःशाकरंसामंपंक्तिश्छंदोयथादेवतमेनेनयथास्तोमंयथासामंयथाछंदसंराधो
 तियएवंवेदयद्वैनेतिनप्रेतियत्स्थितं तत्पंचमस्याहोरूपंयज्येवद्वितीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्पंचमंयदूर्ध्ववद्यत्प्रतिबंधदंतर्वद्य

ऐ. ब्रा.

॥ ३ ॥

दृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदंतरिक्षमभ्युदितैयदुधध्वद्यदृध्वद्यद्वेनुमद्यत्पृश्निमद्यन्मद्यत्पशुरूपैय
 दध्यासवद्विधुद्राइवहिपशवोयज्जागतंजागताहिपशवोयद्वार्हतंबार्हताहिपशवोयत्पांक्तंपांक्ताहिपशवोयद्वामंवामंहिप
 शवोयद्विष्मद्विहिंषवोयद्वपुष्मद्वपुर्हिंषवोयच्छाकरंयत्पांक्तंयत्कुर्वद्यद्वितीयस्याह्नोरूपमेतानिवैपंचमस्याह्नोरूपा
 णीममूषुवोअतिथिमुषर्बुधमितिपंचमस्याह्नोआज्यंभवतिजागतमध्यासवत्पशुरूपैपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमानोयज्ञं
 दिविस्पृशमानोवायोमहेतनेरथेनपृथुपाजसाबहवःसूरचक्षसइमाउवांदिविष्टयःपिबासुतस्यरसिनोदेवंदेवंवोवसेदेवंदेवं
 बृहदुगायिषेवचइतिबार्हतंप्रउगंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपैयत्पांचजन्ययाविशेतिमरुत्वतीयस्यप्रतिपत्पांचजन्ययेति
 पंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमिंद्रइत्सोमपाएकंइंद्रनेदीयएदिह्युत्तिष्ठन्नह्यणस्पतेऽग्निर्नेतात्वंसोमक्रतुभिःपिन्वंत्यपोबृहदिं
 द्रायगायतेतिद्वितीयेनाह्वासमानआतानःपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमवितासिसुन्वतोवृक्तबर्हिषइतिसूक्तमद्वत्पांक्तंपं
 चपदंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमित्थाहिसोमइन्मदइतिसूक्तमद्वत्पांक्तंपंचपदंपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपमिंद्रपिबतुभ्यं
 सुतोमदायेतिसूक्तमद्वत्त्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेमरुत्वाँइंद्रमीद्वइतिपर्यासोनेतिन
 प्रेतिपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहर्तियस्मिन्निविद्धी
 यतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदं दधाति ॥ ६ ॥ महानाग्नीष्वन्नस्तुवतेशाकरेणसाम्नाराथंतरेहर्निपंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं

पं. पं.

अ. २

॥ ६३ ॥

मिंद्रोवा एताभिर्महानात्मानं निरमिमीत तस्मान्महानाभ्योऽथो इमे वै लोका महानाभ्योऽइमे महान्त इमान् वै लोकाः प्रजाप
 तिः सृष्ट्वेदं सर्वमशक्नोद्यदिदं किंच यदि माँल्लोकाः प्रजापतिः सृष्ट्वेदं सर्वमशक्नोद्यदिदं किंच तच्छक्यो भवंस्तच्छकरीणां शक
 रीत्वं ता ऊर्ध्वाः सीम्नोभ्यसृजत यदूर्ध्वाः सीम्नोभ्यसृजत तत्सिमा भवंस्तत्सिमानां सिमा त्वं स्वादोरित्था विषूवत उपनो
 हरिभिः सुतं मिंद्रं विश्वा अवीवृधन्नित्यनुरूपो वृषणवान् पृश्निमान्मद्वान् वृधन्वान् पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं यद्वा वानेति धा
 य्याच्युताऽभित्वा शूरनो नुम इति रथं तरस्य योनिमनु निवर्तयति रथं तरं ह्येतदहराय तनेन मोषुत्वा वा घतश्चनेति सामप्र
 गाथोऽध्यासवान् पशुरूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं त्यमूषुवाजिनं देवजुतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ ७ ॥ प्रेदं ब्रह्मवृत्रतूर्ये
 ष्वाविथेति सूक्तं पांक्तं पंचपदं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मिंद्रोमदाय वा वृध इति सूक्तं मद्दत्पांक्तं पंचपदं पंचमेहनि पंचमस्या
 ह्नोरूपं सत्रामदासस्तथ विश्वजन्या इति सूक्तं मद्दत्त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तनादेवैतेन न प्रच्यवतैतमिंद्रं वा
 जयामसीति पर्यासः सवृषा वृषभो वदिति पशुरूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं ता उगाय त्रयो गाय त्रयो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दि
 नं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माद्वाय त्रीषु निविदं धाति तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानो देव सवितरिति वैश्व
 देवस्य प्रतिपदनुचरौ रथं तरेहनि पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं मुदुष्य देवः सविता दमूना इति सावित्रमादा शुषे सुबति भूरि वा
 ममिति वामं पशुरूपं पंचमेहनि पंचमस्याह्नोरूपं महीद्या वा पृथिवी इह ज्येष्ठे इति द्यावा पृथिवी यैरुवज्जोक्षेति पशुरूपं पंचमेहनि

रे. आ.

॥ ४ ॥

पंचमस्याह्नोरूपं मृभुर्विष्वावाजइंद्रो नो अच्छेत्यार्भवं वा जो वैषश्वः पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं स्तुषेजनं सुव्रतं न व्य
सीभिरिति वैश्वदेवमध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं हविष्पांतमजरं स्वविर्दीत्याग्निमारुतस्य प्रतिपद्भविष्मत्पं
चमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्त्विति मारुतं वपुष्मत्पंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं जातवेदसे सुनवामसोम
मिति जातवेदस्याच्युताऽग्निर्होता गृहपतिः सराजेति जातवेदस्य मध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्याह्नोरूपं ॥ ८ ॥
देवक्षेत्रं वा एतद्यत्पृष्ठमहर्देवक्षेत्रं वा एत आगच्छंति येष पृष्ठमहरागच्छंति न वै देवा अन्योन्यस्य गृहे वसंति न तुर्कृतोर्गृहे वसती
त्याहुस्तद्यथा यथमृत्विजं ऋतुया जान्यजंत्यसंप्रदायं तद्यत्तृत्नूकल्पयंति यथा यथं जनतास्तदाहुर्न तुर्पैः प्रेषितव्यं न तुर्पैः
वर्षदृत्यं वाग्वा ऋतुपैषाऽप्यते वै वाक्पृष्ठे हनीति यदतुर्पैः प्रेष्येयुर्यदतुर्पैर्वर्षदृकुर्युर्वाचमेव तदासां श्रांता मृक् णवहीं वह
राविणी मृच्छेयुर्यद्वेभिर्न प्रेष्येयुर्यद्वेभिर्न वर्षदृकुर्युरच्युताद्यज्ञस्य च्यवेरन्यज्ञात्प्राणात्प्रजापतैः पशुभ्योजिह्वा ईयुस्तस्मा
दग्नेभ्य एवाधिप्रेषितव्यं मृग्मेभ्यो धिवर्षदृकृत्यं तन्न वाचमासां श्रांता मृक् णवहीं वहराविणी मृच्छंति नाच्युताद्यज्ञस्य च्य
वंते न्यज्ञात्प्राणात्प्रजापतैः पशुभ्योजिह्वा यंति ॥ ९ ॥ पारुच्छेपौरुपदधति पूर्वयोः सवनयोः पुरस्तात्प्रस्थितयाज्यानां रोहि
तं वैनामैतच्छंदो यत्पारुच्छेपमेतेन वा इन्द्रः सप्तस्वर्गाह्नोः कानरो हद्रो हविसप्तस्वर्गाह्नोः कान्य एवं वेदं तदाहुर्यत्पंचपदा एव पंच

पं. पं.

अ.

॥ ४४ ॥

मस्याह्नोरूपं षट्पदाः षष्ठ्याथ कस्मात्सप्तपदाः षष्ठेहन्त्यस्य तद्वति षड्भिरेव पदैः षष्ठमहराप्नुवत्यपच्छिद्ये वै तदहर्त्यसप्तमं
तदेव सप्तमेन पदेनाभ्यारभ्य वसंति वाचमेव तत्पुनरुपयंति संतत्यै संततैश्च यैरव्यवच्छिन्नैर्यतिष्वप्येवं विद्वांसोयंति ॥ १० ॥
देवासुरावा एषु लोकेषु समयतंतैव देवाः षष्ठेनैवाह्नोर्भ्यो लोकेभ्यो सुरान्प्राणुदंतं तेषां यान्यं तर्हस्तीनानि वसून्त्यासंस्तान्या
दायसमुद्रं प्रौप्यंतं त एतेनैव च्छंदसानुहायां तर्हस्तीनानि वसून्त्याददंतं तद्यदेतत्पदं पुनः पदैः स एवांकुश आसंजनाया द्विषतो
वसुदत्ते निरेन मेभ्यः सर्वेभ्यो लोकेभ्यो नुदते एव वेद ॥ ११ ॥ द्यौर्वै देवता षष्ठमहर्वहतिं त्रयस्त्रिंशस्तोमो रैव तं सामाति
च्छंदाश्छंदो यथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथासामं यथा छंदसं राध्नोति एव वेदं यद्वै समानोदकं तत् षष्ठस्याह्नोरूपं यज्येव तृती
यमहंस्तदेतत्पुनर्यत्षष्ठ्यदश्ववद्यदंतं वद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्निवृत्तं यद्रतवद्यत्पर्यस्तं वद्यन्निवद्यदंतं रूपं यदुत्तमे पदे देवतानि
रुच्यते यदसौ लोकोभ्युदितो यत्पारुच्छेपं यत्सप्तपदं यन्नाराशं संयन्नाभाने दिष्टं यद्रैव तं यदतिच्छंदायत्कृतं यत्तृतीयस्याह्नो
रूपमेतानि वै षष्ठस्याह्नोरूपाण्ययं जायतमनुषो धरीमणीति षष्ठस्याह्नो आज्यं भवति पारुच्छेपमतिच्छंदाः सप्तपदैः षष्ठेह निषष्ठ
स्याह्नोरूपं स्तीर्णं बहिरुपनोयाहि वीतय आवां रथो नियुत्वान्वक्षदवसेषुषु माया तमद्रिभिर्गुवांस्तोमेभिर्देवयंतोऽश्विनां व
र्महं इंद्रवृषन्निद्रास्तुश्रौषलोषूणो अग्ने शृणु हित्व मीळितो ये देवा सो दिव्ये कादशस्थे यमददाद्रभसमृणच्युतमिति प्रउगं पारु

१ ' अपच्छिद्यैव ' इति भाष्यपाठः । अपच्छिद्यैव पृथक्त्वेन तस्य विच्छेदं कृत्वैव इति तदर्थः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

च्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदेष्वहेनिषष्ठस्याह्नोरूपं संपूर्णमहानामिति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदं तोवै महदंतः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठ
 स्याह्नोरूपं त्रयं इंद्रस्य सोमा इंद्रनेदीय एदिहि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वंसोमक्रतुभिः पिबन्त्यपो न किः सुदासोरथमिति
 तृतीयेनाह्ना समान आतानः षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं यत्वं रथमिंद्रमेधसातय इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदेष्वहेनिष
 षष्ठस्याह्नोरूपं सयो वृषा वृष्ण्येभिः समोका इति सूक्तं समानोदर्क षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं मिंद्रमरुत्वइह पाहिसोममिति सूक्तं ते
 भिः साकं पिबतु वृत्रखादइत्यंतो वै खादोतः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तना
 देवै तेन न प्रच्यवतैयं हयेन वा इदमिति पर्यासः स्वर्मरुत्वताजितमित्यंतो वै जितमंतः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं ता उगा
 यत्र्योगायत्र्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंतित द्वैतच्छंदो वहति यस्मिन्नि विद्धीयते तस्माद्वा यत्रीषु निविदं धातिरेवती
 र्नः सधमादेरेवा इंद्रेवतः स्तोतेति रैवतं पृष्ठं भवति बार्हतेहनिषष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं यद्वा वानेति धाय्याच्युता त्वा मिद्धि हवा
 मह इति बृहतो योनिमनु निवर्तयति बार्हतेह्येतदहराय तनेनैंद्रमिदेवता तय इति सामप्रगाथो निनृत्तवान् षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नो
 रूपं त्यमूषुवाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ १२ ॥ एंद्रयाह्युपनः परावत इति सूक्तं पारुच्छेपमतिच्छेदाः सप्तपदेष्वहे
 निषष्ठस्याह्नोरूपं प्रधान्वस्य महतो महानीति सूक्तं समानोदर्क षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं मभूरेकोरयि पतेरयीणामिति सूक्तं रथ
 मातिष्ठतु विनृम्णभीममित्यंतो वै स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठस्याह्नोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय त

पं. पं.

अ. २

॥ ६५ ॥

नादेवैतेननप्रच्यवतउपनोहरिभिःसुतमितिपर्यासःसमानोदर्कःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यत्र्य
 हस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतिस्मिन्निविद्धीयतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदंदधाल्यभित्यंदेवंसवितारमोण्योरिति वै
 श्वदेवस्यप्रतिपदतिच्छंदाःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपं तत्सवितुर्वरेण्यंदोषोआगादित्यनुचरंतोवैगतमंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठ
 स्याहोरूपमुदुष्यदेवःसवितासवायेतिसावित्रैश्वत्तमंतदपावहिरस्थदित्यंतोवैस्थितमंतःषष्ठमहःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरू
 पंकतरापूर्वाकतरापरायोरितिद्यावापृथिवीयंसमानोदर्कःषष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपंकिमुश्रेष्ठःकिंयविष्ठोनआजगन्नुपनोवा
 जाअध्वरमृभुक्षाइत्यार्भवंनाराशंसंत्रिवत्षष्ठेहनिषष्ठस्याहोरूपमिदमित्यारौद्रंगूर्तवचायेयज्ञेनदक्षिण्यासमक्ताइतिवै
 श्वदेवं ॥ १३ ॥ नाभानेदिष्टंशंसतिनाभानेदिष्टंवैमानवंब्रह्मचर्यवसन्तंभ्रातरोनिरभजन्तसोब्रवीदेत्यकिंमह्यमभा
 कैत्येतमेवनिष्ठावमववदितारमित्यब्रुवंस्तस्माद्भाष्येतर्हिपितरंपुत्रानिष्ठावोववदितेत्येवाचक्षतेसपितरमेत्याब्रवीच्चंवाह
 वावमह्यंतताभाक्षुरितितंपिताब्रवीन्मापुत्रकतदादृथाअंगिरसोवाइमैस्वर्गायलोकायसत्रमासतेतेषष्ठंषष्ठमेवाहरागत्य
 मुह्यंतितानेतेसूक्तेषष्ठेहनिशंसयतेषांयत्सहस्रंसत्रपरिवेषणंतत्तेस्वर्यतोदास्यंतीतितथेतितानुपैत्प्रतिगृभ्णीतमानवंसुमे
 धसइतितमब्रुवन्किंकामोवदसीतीदमेववःषष्ठमहःप्रज्ञापयानीत्यब्रवीदथयद्वएतत्सहस्रंसत्रपरिवेषणंतन्मेस्वर्यतोदत्ते

१ ' ताताभाक्षुः ' इतिभाष्येदृश्यतेतथापिततशब्दस्यैवतातवाचित्वात्तताभाक्षुरिति वैदिकपाठ एवसुवचः ।

दे. ब्रा.

॥ ६ ॥

तितथेति तानेतेषु केषु षेह न्यशंसयत्ततो वैते प्रयज्ञमजानन् प्रस्वर्गलोकं तद्यदेतेषु केषु षेह निशंसति यज्ञस्य प्रज्ञा तैस्वर्गस्य
 लोकस्यानुख्या तैस्वर्ग्यतो ब्रुवन्नेतत्ते ब्राह्मणसहस्रमिति तदेनं समाकुर्वाणं पुरुषः कृष्णशवांस्युत्तरत उपोत्थाया ब्रवीन्मम
 वा इदं मम वैवास्तुहमिति सो ब्रवीन्मह्यं वा इदमदुरिति तम ब्रवीत्तद्वैनौ तवैव पितरि प्रश्रुतिं स पितरमैतं पिता ब्रवीन्नुते पु
 त्रकादू ३ रिं त्यदुरेवम इत्यब्रवीत्तत्तु मे पुरुषः कृष्णशवांस्युत्तरत उपोदति षेन्मम वा इदं मम वैवास्तुहमित्यादिते तितं पिता ब्र
 वीत्तस्यैव पुत्रकतं तत्तु स तु भ्यंदास्यतीति स पुनरेत्या ब्रवीत्तव ह वाव किल भगवं इदमिति मे पिता हेति सो ब्रवीत्तदहं तु भ्यमे
 व ददामि एव सत्यमवादीरिति तस्मादेवं विदुषा सत्यमेव वदितव्यं स एष सहस्रसन्निर्मत्रो यन्ना भानेदिष्ट उपैतं सहस्रं नमति
 प्रषष्ठेनाह्वास्वर्गलोकं जानाति यऽएवं वेद ॥ १४ ॥ तान्येतानि सहचराणीत्याचक्षते नाभानेदिष्टं वालखिल्या वृषा कपि
 मेव यामरुतं तानि सहैव शंसेद्यदेषां मंतरियात्तद्यजमानस्यां तरियाद्यदि नाभानेदिष्टं रेतोस्यां तरियाद्यदि वालखिल्याः प्रा
 णानस्यां तरियाद्यदि वृषा कपिमात्मानमस्यां तरियाद्यद्येव यामरुतं प्रतिष्ठाया एनं न्यावयेद्द्वैतं च मानुष्यै च नाभानेदिष्टे नै
 वरेतो सिंचत्तद्वालखिल्याभिर्ब्रह्म करोत्सु कीर्तिना काक्षीवतेन योनिं व्यहापयदुरौ यथा तव शर्मन्मदेमेति तस्माज्ज्यायान्तस
 न्गर्भः कनीयांसं संतं योनिं न हिनस्ति ब्रह्मणा हि स कृष्ण एव यामरुतं तवैकरोति तेनेदं सर्वमेतवैकृतमेति यदिदं किंचाह श्रु कृष्ण
 महरर्जुनं चैत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदहश्चाहश्चेति पुनरावृत्तं पुनर्निवृत्तं षेह निषष्ठस्याहो रूपं मध्वो वोनाममारुतं यजत्रा इति

पं. पं.

अ. २

॥ ६६ ॥

मारुतं बह्वभिव्याहृत्य मंतो वै बहंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युतां सप्रत्न
थासहसा जायमान इति जातवेदस्य समानोदकं षष्ठे ह निषष्ठस्याहोरूपं धारयन् धारयन्निति शंसति प्रसंसाद्वा अंतस्य विभाय
तद्यथा पुनराग्रंथं पुनर्निग्रंथं मंतं बभूयां न्मयूखं वांततो धारणाय निहन्यात्तादृक् च द्धारयन् धारयन्निति शंसति संतत्यै संत
तैरुयहैरव्यवच्छिन्नैर्यतिय एवं विद्वांसो यंतियंति ॥ १५ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

यद्वा एति च प्रेति च तत्सप्तमस्याहोरूपं यद्ध्येव प्रथममहस्तदेवैतत्पुनर्यत्सप्तमं यद्युक्तवद्यद्रथवद्यदाशुमद्यत्पिववद्यत्प्रथ
मेपदे देवतानि रुच्यते यदयं लोकोभ्युदितो यज्जातवद्यद निरुक्तं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याहोरूपमेतानि वै सप्तमस्याहोरूपाणि
समुद्रादूर्मिर्मधुमाँउदारदिति सप्तमस्याह आज्यं भवत्यनिरुक्तं सप्तमे ह निषष्ठमस्याहोरूपं वाग्वैसमुद्रौ नवैवाकृक्षीयते न स
मुद्रः क्षीयते तद्यदेतत्सप्तमस्याह आज्यं भवति यज्ञादेव तद्यज्ञं तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयंतियंति संतत्यै संततैरुयहैरव्यवच्छिन्नै
र्यतिय एवं विद्वांसो यंतियाप्यंते वै स्तोमा आप्यंते छंदांसि षष्ठे ह नित्यं वैवादा आज्येनावदानानि पुनः प्रत्यभिधारयंत्ययातया
मताया एवमेवैतत्स्तोमांश्च छंदांसि च पुनः प्रत्युपयंत्ययातयामतायै यदेतत्सप्तमस्याह आज्यं भवति तदुन्नैष्टुभं त्रिष्टुप् प्रातः
सवन एष्य ह आवायो भूषशुचि पाउपनः प्रयाभिर्यासिदाश्वांसमच्छाऽनोनियुद्धिः शतिनीभिरध्वरैः प्रसोताजीरो अध्वरे
ष्वस्थीद्येवायव इंद्रमादना सोयावांशं तं नियुतो याः सहस्रं प्रयद्वां मित्रावरुणास्पूधं भागो मतानासत्यारथेनानो देवशवसा

ब्रा.

१ ॥

याहिशुष्मिन्प्रवोयज्ञेषुदेवयंतो अर्चन्प्रक्षोदसाधायसासन्नएषेतिप्रउगमेतिचप्रेतिचसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टु
 भंत्रिष्टुप्पातःसवनऽएषत्र्यह आत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइंद्रनेदीयएदिहिप्रैतुब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेतात्वंसोमक्रतु
 मिःपिन्वंत्यपःप्रवइंद्रायबृहतइतिप्रथमेनाहासमानआतानःसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंकयाशुभासवयसःसनीळाइति
 सूक्तंनजायमानोनशतेनजातइतिजातवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंतदुकयाशुभीयमेतद्वैसंज्ञानंसंतनिसूक्तंयत्कयाशु
 भीयमेतेनहवाइंद्रोगस्त्योमरुतस्तेसमजानतंतद्यत्कयाशुभीयंशंसतिसंज्ञात्याएवतद्वायुष्यंतद्योस्यप्रियःस्यात्कुर्यादेवा
 स्यकयाशुभीयंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतैत्यंसुमेषमहयास्वर्विदमितिसूक्तंमत्यंन
 वाजंहवनस्यदंरथमितिर्थवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंतदुजागतंजगत्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदो
 वहर्तियस्मिन्निविद्धीयतैतस्माज्जगतीषुनिविदंदधातिमिथुनानिसूक्तानिशस्यंतैत्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनंवैपशवः
 पशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्धैत्वामिद्धिहवामहेत्वंह्येहिचेरवइतिबृहत्पृष्ठंभवतिसप्तमेहनियदेवषष्ठस्याहस्तद्यद्वैरथंतरं
 तद्वैरूपंयद्बृहत्तद्वैराज्यद्रथंतरंतच्छाकरंयद्बृहत्तद्वैवतंतद्यद्बृहत्पृष्ठंभवतिबृहत्तैवतद्बृहत्प्रत्युत्तभ्रुवंत्यस्तोमकृतत्रायद्रथं
 तरंस्यात्कृतत्रंस्यात्तस्माद्बृहदेवकर्तव्यंयद्वावानेतिधायाच्युताऽभित्वाशूरनोनुमइतिर्थंतरस्ययोनिमनुनिवर्तयतिरा
 थंतरंह्येतदहरायतनेनपिवासुतस्यरसिनइतिसामप्रगार्थःपिबवान्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपंत्यमूषुवाजिनंदेवजूतमि

पं. पं.

अ. ३

॥ ६७ ॥

तिताक्षर्योच्युतः। १६। इन्द्रस्यनुवीर्याणिप्रवोचमिति सूक्तं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तदुन्नैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं
 दाधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवतेऽभित्यं मेपं पुरुहूतमृगिमयमिति सूक्तं यद्वाव प्रेतितदभीति सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तदु
 जागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुना
 निसूक्तानि शस्यंते तैर्नैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवंः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानो देव
 सवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथं तरेह नि सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं मभित्वा देवसवितरिति सावित्र्यद्वाव प्रेतित
 दभीति सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति द्यावापृथिवीर्यं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं मयं देवा यजन्मन
 इत्यार्भवं जातवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं मायाहिवनसासहेति द्विपदाः शंसति द्विपादै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवंः पशवश्छं
 दो माः पशूनामवरुद्ध्यै तद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयत्यैभिरग्नेदुवो गिर इति वै
 श्वदेवं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्र तृतीयसवन एष त्र्यहो वैश्वानरो अजीजनदित्याग्निमारुतस्य
 प्रतिपज्जातवत्सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं प्रयद्वस्त्रिष्टुभमिषमिति मारुतं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं जातवेदसे सुनवा
 मसोममिति जातवेदस्याच्युता दूतं वो विश्वेदसमिति जातवेदस्य मरुतं सप्तमेहनिसप्तमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणि गा
 यत्र तृतीयसवन एष त्र्यहः। १७। यद्वै नेति न प्रेतियत्स्थितं तदष्टमस्याहोरूपं यद्वै द्वितीयमहस्तदेवै तत्पुनर्यदष्टमं यदूर्ध्वव

ऐ. मा.

॥ ८ ॥

द्यप्रतिर्वद्यदंतर्वद्यदृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमेपदेदेवतानिरुच्यतेयदंतरिक्षमभ्युदितयद्वयग्नियन्महद्वद्यद्विहूतवद्यत्पुन
 र्वद्यत्कुर्वद्यद्वितीयस्याहोरूपमेतानिवाअष्टमस्याहोरूपाण्यग्निवोदेवमग्निभिःसजोषाइत्यष्टमस्याह आज्यंभवतिद्वय
 ष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंत्रिष्टुप्रातःसवनएषत्र्यहःकुविदंगनमसायेवृधासःपीवोऽअन्नारयिवृधःसुमेधाउच्छन्न
 षसःकुदिनाभरिप्राउशंतादूतानदभायगोपायावत्तरस्तन्वोयावदोजःप्रतिवांसूरउदितेसूक्तैर्धेनुःप्रत्नस्यकाम्यदुहानात्र
 ह्याणइंद्रोपयाहिविद्वानूर्ध्वोअग्निःसुमर्तिवस्वोअश्रैदुतस्यानःसरस्वतीजुषाणेतिप्रउगप्रतिवदंतर्वद्विहूतवदूर्ध्ववदष्टमेह
 न्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंत्रिष्टुप्रातःसवनएषत्र्यहोविश्वानरस्यवस्पतिमिंद्रइत्सोमपाएकऽइंद्रनेदीयएदिद्युत्तिष्ठन्न
 ह्याणस्पतैऽग्निर्नेतात्वंसोमऋतुभिःपिन्वंत्यपोबृहदिंद्रायगायतेतिद्वितीयेनाह्रासमानआतानोऽष्टमेहन्यष्टमास्याहोरूपं
 शंसामहामिंद्रयस्मिन्विश्वाइतिसूक्तमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपमहश्चित्त्वमिंद्रयतएतानितिसूक्तमहद्वदष्टमेहन्यष्ट
 मस्याहोरूपंपिवासोममभियमुग्रतर्दइतिसूक्तमूर्वगव्यमहिगृणानइंद्रेतिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपमहोइंद्रो नृवदाच
 र्षणिप्राइतिसूक्तमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेतमस्य
 द्यावापृथिवीसचेतसेतिसूक्तयदैत्कृण्वानोमहिमानमिंद्रियमितिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुजागतंजगत्योवाएत
 स्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतिर्यस्मिन्निविद्धीयतेतस्माज्जगतीषुनिविदं दधातिमिथुनानिसूक्तानिशस्यंतै

पं. पं.

अ. ३

॥ ६८ ॥

त्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनंवैपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैमहद्वंतिसूक्तानिशस्यंतैमहद्वाअंतरिक्षस्याष्टैपं
 चसूक्तानिशस्यंतैपंचपदापंक्तिःपांक्तोयज्ञःपांक्ताःपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्याअभित्वाशूरनोनुमोऽभित्वा
 पूर्वपीतयइतिरथंतरंपृष्ठंभवत्यष्टमेहनियद्वावानेतिधाय्याच्युतात्वामिद्धिहवामहइतिबृहतोयोनिमनुनिवर्तयतिबार्हतं
 ह्येतदहरायतनेनोभयंशृणवच्चनइतिसामप्रगाथोयच्चेदमद्यदुचह्यआसीदितिबार्हतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंत्यमू
 षुवाजिनंदेवजूतमितिताक्ष्योच्युतः ॥१८॥ अपूर्व्यापुरुतमान्यस्माइतिसूक्तंमहेवीरायतवसेतुरायेतिमहद्वदष्टमेहन्यष्ट
 मस्याहोरूपंतांसुतेकीर्तिमघवन्महित्वेतिसूक्तंमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंत्वंमहाइंद्रयोहशुष्मैरितिसूक्तंमहद्वदष्टमेहन्यष्ट
 मस्याहोरूपंत्वंमहाइंद्रतुभ्यंहक्षाइतिसूक्तंमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुत्रैष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनंदाधाराय
 तनादेवैतेननप्रच्यवर्तेदिवश्चिदस्यवरिमाविप्रप्रथइतिसूक्तंमिंद्रंनमहेतिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपंतदुजागतंजग
 त्योवाएतस्यत्र्यहस्यमध्यंदिनंवहंतितद्वैतच्छंदोवहतियस्मिन्निविद्धीयतैतस्माज्जगतीषुनिविदं धार्तिमिथुनानिसूक्ता
 निशस्यंतैत्रैष्टुभानिचजागतानिचमिथुनंवैपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैमहद्वंतिसूक्तानिशस्यंतैमहद्वाअंत
 रिक्षमंतरिक्षस्याष्टैपंचपंचसूक्तानिशस्यंतैपंचपदापंक्तिःपांक्तोयज्ञःपांक्ताःपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैतानि
 द्वेधापंचान्यानिपंचान्यानिदशसंपद्यंतेसादशिनीविराळंविवाळंविशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैविश्वोदेव

ऐ. जा.

॥ ९ ॥

स्यनेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमाविश्वदेवंसत्पतिमिति वैश्वदेवस्यप्रतिपदनुचरौ बार्हतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं हिरण्यपा
णिमूतयइतिसावित्रंमूर्ध्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं महीद्यौःपृथिवीचनइतिद्यावापृथिवीयमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहो
रूपंयुवानापितरापुनरित्यार्भवंपुनर्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपमिमानुकंभुवनासीषधामेतिद्विपदाःशंसतिद्विपाद्वैपुरु
षश्चतुष्पादाःपशवःपशवश्छंदोमाःपशूनामवरुद्ध्यैतद्यद्विपदाःशंसतिजमानमेवतद्विप्रतिष्ठचतुष्पात्सुपशुषुप्रतिष्ठाप
यतिदेवानामिदवोमहदिति वैश्वदेवमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएषत्र्यहं ऋतावानं
वैश्वानरमित्याग्निमारुतस्यप्रतिपदग्निवैश्वानरोमहानितिमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं क्रीळवःशर्धोमारुतमितिमारुतं
जंभेरसस्यवावृधइतिवृधन्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं जातवेदसेसुनवामसोममितिजातवेदस्याच्युताग्नेमृळमहँअसीति
जातवेदस्यमहद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएषत्र्यहः॥१९॥इतितृतीयोऽध्यायः॥३॥

यद्वैसमानोदकं तन्नवमस्याहोरूपं यच्चैव तृतीयमहस्तदेवैतत्पुनर्यन्नवमं यदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावृत्तं यत्पुनर्निनृत्तं य
द्रतवद्यत्पर्यस्तवद्यत्रिवद्यदंतरूपं यदुत्तमेपदे देवतानिरुच्यते यदसौ लोकोभ्युदितो यच्छुचिवद्यत्सत्यवद्यत्क्षेतिवद्यद्गतव
द्यदोकवद्यत्कृतं यत्तृतीयस्याहोरूपं मेतानि वै नवमस्याहोरूपाण्यग्नमहानमसाय विष्टमिति नवमस्याह आज्यं भवति ग
तवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप् प्रातः सवन एषत्र्यहः प्रवीरया शुचयोदद्विरेते ते सत्येन मनसा दीध्यानादिवि

पं. पं.

अ. ४

॥ ६९ ॥

क्षयंतारजसः पृथिव्यामाविश्ववाराश्विनागतं नोयं सोम इन्द्र तुभ्यं सुन्धे आतु प्रब्रह्माणो अंगिरसो नक्षंतं सरस्वतीं देवयंतो हवं
 तं आनो दिवो बृहत् पर्वतादासरस्वत्यभिनेनेषिवस्य इति प्रउगं शुचिवत्सत्यवत्क्षेति वद्वत्तवं दोकवन्नवमेहनिनवमस्याहो
 रूपैतदुत्रैष्टुभं त्रिष्टुप्रातः सवन एष्य हस्तं तमिद्राधसेमहैत्रय इन्द्रस्य सोमा इन्द्रने दीय एदिहि प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेतात्वं
 सोमक्रतुभिः पिबन्त्यपो न किः सुदा सोरथमिति तृतीयेनाहोसमान आतानो नवमेहनिनवमस्याहो रूपमिन्द्रः स्वाहापिवतुय
 स्य सोम इति सूक्तं मंतो वै स्वाहाकारो तोनवममहर्नवमेहनिनवमस्याहो रूपं गायत्सामन भन्यं यथा वेरिति सूक्तं मर्चा मत्तद्वा
 वृधानं स्वर्वादित्यंतो वै स्वरं तोनवममहर्नवमेहनिनवमस्याहो रूपं तिष्ठाहरीरथ आयुज्यमानेति सूक्तं मंतो वै स्थितं मंतो नवम
 महर्नवमेहनिनवमस्याहो रूपमिमा उत्वा पुरुत्तमस्य कारोरिति सूक्तं धियो रथेष्ठा मित्यंतो वै स्थितं मंतो नवममहर्नवमेहनि
 नवमस्याहो रूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तना देवै तेन न प्रच्यवतै प्रमं दिने पितुमदर्चताव च इति सूक्तं स
 मानो दर्कं नवमेहनिनवमस्याहो रूपं तदुजागतं जगत्योवा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्वै तच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्धी
 यतैतस्माज्जगतीषु निविदं धातिमिथुनानि सूक्तानि शस्यंतै त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनै पशवः पशवश्छंदो माः पशूना
 मवरुद्धै पंचसूक्तानि शस्यंतै पंचपदापां किं पां कोयज्ञः पां काः वशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्धै त्वामिद्धि हवामहै त्वं
 यो हि चेरव इति बृहत्पृष्ठं भवति नवमेहनिनयद्वावानेति धाय्याच्युताऽभित्वा शूरनो नुम इति रथं तरस्य यो निमनु निवर्तयति

ऐ. जा.

॥ १० ॥

राथंतरं ह्येतदहरायतनेनैन्द्रत्रिधातुशरणमितिसामप्रगार्थस्त्रिवान्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं त्यमूषुवाजिनंदेवजुतमिति ता
 क्ष्योच्युतः ॥ २० ॥ संचत्वे जग्मुर्गिरिं द्रपूर्वोरितिसूक्तं गतवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं कदा भुवन्नथक्षयाणि ब्रह्मेतिसूक्तं क्षेति
 वदंतरूपं क्षेतीव वा अंतंगत्वा नवमेहनिनवमस्याहोरूपं मासत्यो या तु मघवां ऋजीषीतिसूक्तं सत्यवन्नवमेहनिनवमस्याहोरू
 पंतत्तद्विद्रियं परमंपराचैरितिसूक्तं मंतो वै परममंतो नवममहर्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दा
 धारायतनादेवैतेन न प्रच्यवतेऽहं भुवं वसुनः पूर्यस्परितिरितिसूक्तं महंधनानि संजयामिश्रवत इत्यंतो वै जितमंतो नवममह
 र्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तदुजागतं जगत्यो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यं दिनं वहंतित द्वैतच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्मा
 ज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यं तैत्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै
 पंचपंचसूक्तानि शस्यं तै पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै तानि द्वेधा पंचान्यानि पंचा
 न्यानि दशसंपद्यंते सादशिनी विराळन्न विराळन्न पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुद्ध्यै तत्सवितुर्वृणीमहेऽद्यानो देव सवित
 रिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथंतरे हर्निनवमेहनिनवमस्याहोरूपं दोषो आगादितिसावित्रमंतो वै गतमंतो नवममहर्न
 वमेहनिनवमस्याहोरूपं प्रवां महिद्यवी अभीतिद्यावा पृथिवी यं शुची उपग्रशस्तय इति शुचिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं भिं
 द्रइषे ददातु नस्तेनोरत्नानि धत्तनेत्यार्भवैत्रिरासाप्तानि सुन्वत इति त्रिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं वभ्रुरेको विषुणुः सूनरो

पं. पं.

अ. ४

॥ ७० ॥

युवेतिद्विपदाःशंसतिद्विपाद्वैपुरुषश्चतुष्पादाःपशवःपशवश्छंदो माःपशूनामवरुद्धयैतद्यद्विपदाःशंसति यजमानमेवतद्वि
 प्रतिष्ठचतुष्पात्सुपशुप्रतिष्ठापयति ये त्रिंशतित्रयस्परइतिवैश्वदेवैत्रिवन्नवमेहनिनवमस्याहोरूपं तान्युगायत्राणिगायत्र
 तृतीयसवनएष्यहोवैश्वानरोनऊतयइत्याग्निमारुतस्यप्रतिपदाप्रयातुपरावतइत्यंतोवैपरावतौतौनवममहर्नवमेहनिन
 वमस्याहोरूपंमरुतोयस्यहिक्षयइतिमारुतक्षेतिवदंतरूपंक्षेतीववाअंतंगत्वानवमेहनिनवमस्याहोरूपंजातवेदसेसुनवा
 मसोममितिजातवेदस्याच्युताप्राग्नयेवाचमीरयेतिजातवेदस्यंसमानोदर्कनवमेहनि नवमस्याहोरूपंसनःपर्षदतिद्विषः
 सनःपर्षदतिद्विषइतिशंसतिबहुवाएतस्मिन्नवरात्रैकिंचकिंचवारणंकियतेशांत्याएवंतद्यत्सनःपर्षदतिद्विषःसनःपर्षद
 द्विषइतिशंसतिसर्वस्मादेवैनास्तदेनसःप्रमुंचति तान्युगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनएष्यहः ॥२१॥ पृष्ठ्यंषळहमुपयंति
 यथावैमुखमेवंपृष्ठ्यःषळहस्तद्यथांतरंमुखस्यजिह्वातालुदंताएवंछंदोमाअथयेनैववाचं व्याकरोति येन स्वादुचास्वादुचवि
 जानातितद्दशममहर्थावैनासिकेएवंपृष्ठ्यःषळहस्तद्यथांतरंनासिकयोरेवंछंदोमाअथयेनैवगंधान्विजानातितद्दशमम
 हर्थावाअक्षयेवंपृष्ठ्यःषळहस्तद्यथांतरमक्षणःकृष्णमेवंचंदोमाअथयैवकनीनिकायेनपश्यतितद्दशममहर्थावैकर्णएवंपृ
 ष्यःषळहस्तद्यथांतरंकर्णस्यैवंचंदोमाअथयेनैवशृणोतितद्दशममहःश्रीवैदशममहःश्रियंवाएतआगच्छंति येदशममहरा
 गच्छंति तस्माद्दशममहर विवाक्यंभवतिमाश्रियोववादिष्मेतिदुरववदं हि श्रेयसंस्तेततःसर्पतितेमार्जयंतैतेपत्नीशांला

ऐ. आ.

॥ ११ ॥

संप्रपद्यंते तेषां य एता माहुतिं विद्यात्स ब्रूयात्स मन्वार भध्वमिति स जुहुयादि हर मे हर मध्वमिह धृतिरिह स्व धृतिरग्ने वा द्वा
 हा वाळितिसयदि हर मे त्याहास्मिन्नेवैनं स्तल्लोके रमयती हर मध्वमिति यदा ह प्रजामेवैषु तद्रमयती ह धृतिरिह स्व धृतिरिति
 यदा ह प्रजां चैव तद्वाचं च यजमानेषु दधात्यग्ने वाळितिरथं तं रस्वा हा वाळिति बृहद्देवानां वा एतन्मिथुनं यद्बृहद्रथं तं रदेवाना
 मेव तन्मिथुनेन मिथुनमवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायंते प्रजा तै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद ते ततः सर्पं तिते मा
 र्जयंते त आग्नीध्रं संप्रपद्यंते तेषां य एता माहुतिं विद्यात्स ब्रूयात्स मन्वार भध्वमिति स जुहुयादुपसृजं धरुणं मातरं धरुणो धयन्
 रायस्पोषमिषमूर्जमस्मा सुदीधरत्स्वा हेति रायस्पोषमिषमूर्जमवरुंध आत्मने च यजमानेभ्यश्च यत्रैवं विद्वानेता माहुतिं जुहो
 ति ॥ २२ ॥ ते ततः सर्पं तिते सदः संप्रपद्यंते यथा यथ मन्यक्रुतिजो व्युत्सर्पंति संसर्पंत्युद्गातारस्ते सर्पराज्ञा क्रुक्षुस्तुवत इयं वै
 सर्पराज्ञीयं हि सर्पतोराज्ञीयं वा अलोमिके वाग्र आसीत्सैतं मंत्रमपश्यदायंगौः पृश्निरक्रमीदिति तामयं पृश्निर्वर्ण आविशं न्ना
 नारूपो यं यं काममकामयत यदिदं किंचौषधयो वनस्पतयः सर्वाणि रूपाणि पृश्निरेनं वर्ण आविशति नानारूपो यं यं कामं काम
 यतेय एवं वेद मनसा प्रस्तौति मनसो द्वायति मनसा प्रतिहरति वाचा शंसति वाक्वै मनश्च देवानां मिथुनं देवानां मेव तन्मिथु
 नेन मिथुनमवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायंते प्रजा तै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदाथ चतुर्होतृन्होता व्याचष्टे त
 देवतस्तु तमनुशंसति देवानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृन्होता व्याचष्टे देवानां मेव तद्यज्ञियं गुह्यं ना

पं. पं.

अ. ४

॥ ७१ ॥

मप्रकाशंगमयतितदेनंप्रकाशंगतंप्रकाशंगमयतिगच्छतिप्रकाशंगयएवंवेदयंब्राह्मणमनूचानयशोनच्छेदितिहस्माहारण्यं
 परेत्यदर्भस्तवानुद्ग्रथ्यदक्षिणतोब्रह्माणमुपवेश्यचतुर्होतृन्व्याचक्षीतदेवानांवाएतद्यज्ञियंगुह्यंनामयच्चतुर्होतारस्तद्यच्च
 तुर्होतृन्व्याचक्षीतदेवानामेवतद्यज्ञियंगुह्यंनामप्रकाशंगमयतितदेनंप्रकाशंगतंप्रकाशंगमयतिगच्छतिप्रकाशंगयएवंवेद
 ॥ २३ ॥ अथौदुंबरींसमन्वारभंतइषमूर्जमन्वारभइत्यूर्गवाअन्नाद्यमुदुंबरोयद्वैतदेवाइषमूर्जव्यभजंतततउदुंबरःसम
 भवत्तस्मात्सन्निःसंवत्सरस्यपच्यतैतद्यदौदुंबरींसमन्वारभंतइषमेवतदूर्जमन्नाद्यंसमन्वारभंतैवाचंयच्छंतिवाग्वैयज्ञोय
 ज्ञमेवतद्यच्छंत्यहर्नियच्छंत्यहवैस्वर्गलोकःस्वर्गमेवतलोकंनियच्छंतिनदिवावाचंविसृजेरन्यद्दिवावाचंविसृजेरन्नहर्भ्रा
 तृव्यायपरिशिष्युर्ननक्तंवाचंविसृजेरन्यन्नक्तंवाचंविसृजेरन्नात्रीभ्रातृव्यायपरिशिष्युःसमयाविषितःसूर्यःस्यादथवाचं
 विसृजेरस्तावंतमेवतद्विषतेलोकंपरिशिषंत्यथोखत्वस्तमितएववाचंविसृजेरस्तमोभाजमेवतद्विषंतंभ्रातृव्यंकुर्वत्याहव
 नीयंपरीत्यवाचंविसृजेरन्यज्ञोवाआवहनीयःस्वर्गलोकआहवनीयोयज्ञेनैवतत्स्वर्गेणलोकेनस्वर्गलोकंयंतियदिहोनम
 कर्मयदत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतितत्पितरमप्यैत्वितिवाचंविसृजंतैप्रजापतिवैप्रजाअनुप्रजायंतैप्रजापतिरूनातिरिक्तयोः
 प्रतिष्ठानैनानूनंनातिरिक्तंहिनस्तिप्रजापतिमेवोनातिरिक्तान्यभ्यत्यर्जतियएवंविद्वांसएतेनवाचंविसृजंतैतस्मादेवंवि

ऐ. ब्रा.
॥ १२ ॥

द्वांस एतेनैव वाचं विसृजेरन् ॥२४॥ अध्वर्यो इत्याह्वयते चतुर्होतृषु वदिष्यमाणस्तदा हावस्य रूपं मोहो तस्तथा होतरित्यध्व-
र्युः प्रतिगृणाल्यवसिते वसिते दशमुपदेष्टु तेषां चित्तिः स्मृगासी ३त् ॥ चित्तमाज्यमासी ३त् ॥ वाग्वेदिरासी ३त् ॥ आधी-
तं बर्हिं रासी ३त् ॥ केतोऽग्निरासी ३त् ॥ विज्ञातमग्नीदासी ३त् ॥ प्राणो हविरासी ३त् ॥ सामाध्वर्युरासी ३त् ॥ वाच-
स्पतिर्होतासी ३त् ॥ मन उपवक्तासी ३त् ॥ ते वा एतं ग्रहणमगृह्णत ॥ वाचस्पते विधेनामन् ॥ विधेम तेनाम ॥ विधेस्त्व-
मस्माकं नाम्नाद्यांगच्छ ॥ यां देवाः प्रजापतिगृहपतयः ऋद्धिमराध्रुवंस्तामृद्धिरात्स्यामोऽथ प्रजापतेस्तनूरनुद्रवति ब्रह्मोद्यं-
चान्नादाचान्नपत्नीचान्नादातदग्निरन्नपत्नीतदादित्यो भद्राचकल्याणी च भद्रातत्सोमः कल्याणीतत्पशवो निलयाचापभ-
याचानिलयातद्वायुर्न ह्येष कदाचनेत्यपभयातन्मृत्युः सर्वह्येतस्माद्भीभायानाप्ताचानाप्याचानाप्तातत्पृथिव्यानाप्या-
तद्द्वयोरनाधृष्याचा प्रतिधृष्याचानाधृष्यातदग्निरप्रतिधृष्यातदादित्यो पूर्वाचा भ्रातृव्याचा पूर्वातन्मनो भ्रातृव्यातत्संव-
त्सर एतावावद्वादश प्रजापतेस्तन्व एष कृत्स्नः प्रजापतिस्तत्कृत्स्नं प्रजापतिमाप्नोति दशममहैरथ ब्रह्मोद्यं वदं त्यग्निर्गृहपति-
रिति हैक आहुः सोऽस्य लोकस्य गृहपतिर्वायुर्गृहपतिरिति हैक आहुः सोंतरिक्षलोकस्य गृहपतिरसौ वै गृहपतिर्यो सौ तपत्येष-
तिर्ऋतवोगृहाः ॥ येषां वै गृहपतिर्देवं विद्वान्गृहपतिर्भवति राध्नोति स गृहपती राध्रुवंति ते यजमानाः ॥ येषां वा अपहतपा-

१ ' अध्वर्यवित्याह्वयते ' इति संधिपाठो भाष्ये ।

पं. पं.
अ. ४

। ७२ ॥

प्मानंदेवंविद्वाङ्गृहपतिर्भवत्यपसगृहपतिः पाप्मानं हतेऽपतेयजमानाः पाप्मानं घ्नतेऽध्वर्यो अरात्स्मारात्स ॥ २५ ॥
इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उद्धराहवनीयमित्यपराह आहयदेवाहासाधुकरोति तदेव तत्प्राङ्मुह्यत्यतदभयेनिधत्त उद्धराहवनीयमिति प्रातराहय
देवरात्र्यासाधुकरोति तदेव तत्प्राङ्मुह्यत्यतदभयेनिधत्तैयज्ञोवा आहवनीयः स्वर्गलोक आहवनीयो यज्ञ एव तत्स्वर्गलोकं
स्वर्गलोकं निधत्ते य एवं वेद योवा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुप्रतिष्ठितं वेद वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुप्र
तिष्ठितेन राधोतिरौद्रं गविसद्वायव्यमुपावसृष्टमाश्विनं दुह्यमानं सौम्यं दुग्धं वारुणमधिश्रितं पौष्णं समुदयं तमारुतं विष्य
दमानं वैश्वदेवं विंदुमन्मैत्रं शरोगृहीतं घावापृथिवीयमुद्रासितं सावित्रं प्रकांतं वैष्णवं ह्रियमाणं वार्हस्पत्यमुपसन्नं मग्नेः पूर्वा
हुतिः प्रजापतेरुत्तरैर्द्रुहृतं मेतद्वा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोडशकलं पशुप्रतिष्ठितं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेण षोडशकलेन पशुप्रति
ष्ठितेन राधोति य एवं वेद ॥ २६ ॥ यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति ता मभिमन्त्रयेत्तयस्माद्धी
षानिषीदसिततो नो अभयं कृधि ॥ पशून् सर्वाङ्गोपायं नमोरुद्राय मीढुष इति तामुत्थापयेदुदस्थाद्देव्यदितिरायुर्यज्ञपताव
धात् ॥ इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चैत्यथा स्यादुदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृह्णीयादथैनां ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र
प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमाना वाश्येत्कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषाय जमानस्य प्रतिख्यायवा

ऐ. जा.

॥ १३ ॥

इयतेतामन्नमप्यादयेच्छांलैशांतिर्वाअन्नसूयवसाद्भगवतीहिभूयाइतिसातत्रप्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमा
 नास्पंदेतकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसायत्तत्रस्कंदयेंत्तदभिमृश्यजपेद्यदद्यदुग्धं पृथिवीमसृष्टयदोषधीरत्यसृष्ट्यदापः ॥ प
 योगृहेषुपयोअभ्यायापयोवत्सेषुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टंस्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमायस्याद्यद्युवैसर्वसिक्तं
 स्यादथान्यामाहूयतांदुग्ध्वातेन जुहुयादात्वेवश्रद्धायै होतव्यं सातत्रप्रायश्चित्तिः सर्ववाअस्यबर्हिष्यंसर्वपरिगृहीतंयएवं
 विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ २७ ॥ असौवाअस्यादित्यूपः पृथिवीवेदिरोषधयोबर्हिर्वनस्पतयइध्माआपः प्रोक्ष्योदिशः परि
 धयोयद्वाअस्य किंचन इयति यन्म्रयते यदपाजंति सर्वं हैवैनंतदमुष्मि लो कैयथावर्हिषिदत्तमागच्छेदेवमागच्छति य एवं
 विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्युभयान्वा एष देवमनुष्यान्विपर्यासंदक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंचमनुष्यान्वा एष सायमाहुत्या
 देवेभ्योदक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते प्रलीनान्योकस इव शेरं मनुष्या देवेभ्योदक्षिणानीता देवान्वा एष प्रातरा
 हुत्या मनुष्येभ्योदक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते विविदाना इवोत्पतंत्यदोहं करिष्ये दोहं गमिष्यामीति वदंतो याव
 तंहवैसर्वमिदं दत्त्वा लोकं जयति तावंतं हलोकं जयति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यग्नयेवा एष सायमाहुत्या श्विनमुपाकरो
 तितद्वाक्प्रतिगृणाति वाग्वागित्यग्निना हास्यरात्र्या श्विनं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यादित्यायवा एष प्रातराहु
 त्या महाव्रतमुपाकरोति तत्प्राणः प्रतिगृणात्यन्नमन्नमित्यादित्येन हास्याह्ना महाव्रतं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहो

पं. पं.

अ. ५

॥ ७३ ॥

तितस्यवाएतस्याग्निहोत्रस्यसप्तचशतानि विंशतिश्चसंवत्सरेसायमाहुतयःसप्तचोएवशतानि विंशतिश्चसंवत्सरेप्रातराहु
 तयस्तावत्योग्नेर्यजुष्मत्यइष्टकाःसंवत्सरेणहास्याग्निनाचित्येनेष्टंभवतिथएवंविद्वानग्निहोत्रंजुहोति॥२८॥वृषशुष्मोहवा
 तावतउवाचजातूकण्योवक्तास्मोवाइदंदेवेभ्योयद्वैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यतान्येद्युर्वावतदेतर्हिह्यतइत्येतदुहैवोवा
 चकुमारीगंधर्वगृहीतावक्तास्मोवाइदंपितृभ्योयद्वैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यतान्येद्युर्वावतदेतर्हिह्यतइत्येतद्वाअग्निहोत्र
 मन्येद्युर्ह्यतैयदस्तमितेसायंजुहोत्यनुदितेप्रातरथैतदग्निहोत्रमुभयेद्युर्ह्यतैयदस्तमितेसायंजुहोत्युदितेप्रातस्तस्मादुदिते
 होतव्यंचतुर्विंशेहवैसंवत्सरेऽनुदितहोमीगायत्रीलोकमाप्नोतिद्वादशउदितहोमीसयदाद्वासंवत्सरावनुदितेजुहोत्यथहा
 स्यैकोहुतोभवत्यथयउदितेजुहोतिसंवत्सरेणैवसंवत्सरमाप्नोतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यमेषहवाअ
 होरात्रयोस्तेजसिजुहोतियोस्तमितेसायंजुहोत्युदितेप्रातरग्निनावैतेजसारात्रिस्तेजस्वत्यादित्येनतेजसाहस्तेजस्वदहोरात्र
 योर्हास्यतेजसिहुतंभवतिथएवंविद्वानुदितेजुहोतितस्मादुदितेहोतव्यं॥२९॥ एतेहवैसंवत्सरस्यचक्रेयदहोरात्रैताभ्या
 मेवतत्संवत्सरमेतिसयोनुदितेजुहोतियथैकतश्चक्रेणयायात्तादृकं दथयउदितेजुहोतियथोभयतश्चक्रेणयान्क्षिप्रमध्वा
 नंसमश्रुवीततादृकंक्षेपेभ्यश्चगाथागीयते॥ बृहद्रथंतराभ्यामिदमेतियुक्तंयद्भूतंभविष्यच्चापिसर्वं॥ ताभ्यामि
 यादग्नीनाधायधीरोदिवैवान्यज्जुहुयान्नकमन्यदिति राथंतरीवैरात्र्यहर्वाहंतमग्निर्वैरथंतरमादित्योबृहदेतेहवाएनं

दे. ब्रा.

॥ १४ ॥

देवते ब्रह्मस्य विष्टर्षस्वर्गलोकं गमयतोऽयं एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं तद्देवाभियज्ञगाथागीयते ॥ यथा ह वा
 स्थूरिणैकेन यायादकृत्वान्यदुपयोजनाया ॥ एवं यं तिते बहवो जनाः पुरो दया जुह्वति येग्निहोत्रमिति तां वा एतां देवतां प्रय
 ती सर्वमिदमनु प्रैतियदिदं किंचैतस्यैहीदं देवताया अनुचरं सर्वयदिदं किंच सैषानुचरवती देवता विदते ह वा अनुचरं भवत्य
 स्यानुचरो य एवं वेद स वा एष एकातिथिः स एष जुह्वत्सुवसति तद्यदोगाथा भवत्यनेन समेन सा सोभि शस्ता देन स्वतो वा प ह
 रा देनः ॥ एकातिथि मपसायं रुणद्धि बिसानि स्तेनो अपसो जहारैत्येष ह वै स एकातिथिः स एष जुह्वत्सुवसत्येतां वा वस देवता
 मपरुणद्धि यो लमग्निहोत्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तमेषा देवता परुद्धा परुणद्ध्यस्माच्च लोकादमुष्माच्चोभाभ्यां यो लमग्निहो
 त्राय सन्नाग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्यो लमग्निहोत्राय स्याज्जुहुयात्तस्मादाहुर्न सायमतिथिरपरुद्ध्य इत्येतद्धस्म वै तद्विद्वान्नगरी
 जान श्रुतेयं ऽउदित होमिनमैकादशक्षमा नुतंतव्यमुवाच प्रजायामेनं विज्ञातास्मो यदि विद्वान्वा जुहोत्य विद्वान्वेति तस्यो
 हैकादशक्षैराष्ट्रमिव प्रजा बभूवराष्ट्रमिव ह वा अस्य प्रजा भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं ॥ ३० ॥ उ
 च्यन्तु सलुवा आदित्य आहवनीये न रश्मीन्त्संदधाति स यो नुदिते जुहोति यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या
 ताह कं दथ य उदिते जुहोति यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्या ताह कं त्तमस्मै प्रतिधीयमानं मुभयोर्लोक
 योरन्नाद्यमनु प्रतिधीयते ऽस्माच्च लोकादमुष्माच्चोभाभ्यां स यो नुदिते जुहोति यथा पुरुषाय वा हस्तिने वा प्रयते हस्त आदध्या

पं. पं.

अ. ५

॥ ७४ ॥

साहकं दथय उदिते जुहोति यथा पुरुषाय वा हस्तिने वा प्रयते हस्त आदध्यात्ता ह क्त मेष एते नैव हस्ते नोर्ध्वं हत्वा स्वर्गलोक
 आदधाति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं मुद्यन्नुखलु वा आदित्यः सर्वाणि भूतानि प्रणयति तस्मादेनं प्राणइ
 त्याचक्षते प्राणे हास्यसंप्रति हुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं मेष हवै सत्यं वदन् सत्ये जुहोति योस्तमि
 ते सायं जुहोत्युदिते प्रातर्भूर्भुवः स्वरो ३ मग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निरितिसायं जुहोति भूर्भुवः स्वरो ३ सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यइ
 ति प्रातः सत्यं हास्यवदतः सत्ये हुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं तद्देवाभियज्ञगाथागीयते ॥ प्रातः
 प्रातरनृतं ते वदंति पुरोदया जुह्वति येग्निहोत्रं ॥ दिवा कीर्त्यमदिवा कीर्तयंतः सूर्यो ज्योतिर्न तदा ज्योतिरेषामिति ॥ ३१ ॥ प्रजा
 पतिरकामयत प्रजायेय भूयान्त्स्यामिति सतपो तप्यत सतपस्तपस्वै माँ लोकान सृजत पृथिवी मंतरिक्षं दिवं ताँ लोकान भ्यतपत्ते
 भ्यो भितसे भ्यस्त्रीणि ज्योतीं ग्य जायंताग्निरेव पृथिव्या अजायत वायुरंतरिक्षादादित्यो दिवं स्तानि ज्योतीं ग्य भ्यतपत्ते भ्यो
 भितसे भ्यस्त्रयो वेदा अजायंत ऋग्वेद एवाग्नेरजायत यजुर्वेदो वायोः सामवेदऽ आदित्यात्तान्वेदान् भ्यतपत्ते भ्यो भितसे भ्य
 स्त्रीणि शुक्राण्यजायंत भूरित्येव ऋग्वेदादजायत भुवइति यजुर्वेदात्स्वरितिसामवेदात्तानि शुक्राण्यभ्यतपत्ते भ्यो भितसे
 भ्यस्त्रयो वर्णा अजायंताकार उकारो मकार इति तानेकधा समभरत्तदेतदो ३ मिति तस्मादो मो मिति प्रणौ त्यो मिति वै स्वर्गो
 लोक ओमित्यसौ यो सौ तपति स प्रजापतिर्यज्ञमतनुतं तमाहरत्ते नायजत स ऋचैव हौत्रमकरोद्य जुषाध्वर्यवंसान्नो ह्नीथं यदेत

ऐ. ब्रा.

१५ ॥

अथै विद्यायै शुक्रै तेन ब्रह्मत्वमकरोत्सप्रजापतिर्यज्ञं देवेभ्यः संप्रायच्छत्ते देवाय ज्ञमतन्वततमाहरंत तेनायजंततत्तु चैव हौ
 त्रमकुर्वन् यजुषा ध्वर्यवंसाम्नो ह्यथैयदेवैतत्रयै विद्यायै शुक्रै तेन ब्रह्मत्वमकुर्वन्स्ते देवा अनुवन् प्रजापतिर्यदि नो यज्ञः कृत्वा
 तिः स्याद्यदियजुष्टोयदिसामतोयद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वाका प्रायश्चित्तिरिति सप्रजापतिरब्रवीद्देवान्यदिवो यज्ञः कृत्वा ति
 र्भवति भूरिति गार्हपत्ये जुह्वार्थं यदियजुष्टो भुव इत्याग्नीध्रीयेऽन्वाहार्यपचने वाहविर्यज्ञेषु यदिसामतः स्वरित्याहवनीये य
 द्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वाभूर्भुवः स्वरिति सर्वा अनुद्भूत्याहवनीय एव जुह्वार्थे त्येतानि हवैवेदानामंतः श्लेषणानियदेता व्याह
 तयस्तद्यथात्मनात्मानं संदध्याद्यथापर्वणापर्वयथा श्लेषमणा चर्मण्यं वान्यद्वा विश्लिष्टं संश्लेषयेदेवमेवैताभिर्यज्ञस्य विश्लि
 ष्टं संदधाति सैषा सर्वप्रायश्चित्तिर्यदेता व्याहृतयस्तस्मादेषैव यज्ञे प्रायश्चित्तिः कर्तव्या ॥ ३२ ॥ तदाहुर्महावदा ३ ॥ यदृ चैव हौ
 त्रं क्रियते यजुषा ध्वर्यवंसाम्नो ह्यथैयद्व्याख्यात्रयी विद्या भवत्यथ केन ब्रह्मत्वं क्रियत इति त्रय्या विद्ययेति ब्रूयादयं वै यज्ञो यो
 यं पवते तस्य वाक्मनश्च वर्तन्थौ वाचा च हिमनसा च यज्ञो वर्तत इयं वै वाग्दोमनस्तद्वाचा त्रय्या विद्ययै कं पक्षं संस्कुर्वेति मन
 सैव ब्रह्मा संस्करोति ते ह्येके ब्रह्माण उपाकृते प्रातरनुवाके स्तोमभागा न्जपित्वा भाषमाणा उपासते तद्वै तदुवाच ब्राह्मण उपा
 कृते प्रातरनुवाके ब्रह्माणं भाषमाणं हृद्धार्यमस्य यज्ञस्यांतरगुरिति तद्यथैकपात्पुरुषो यन्नेकतश्चक्रो वारथो वर्तमानो भ्रेषन्ये
 त्येवमेव स यज्ञो भ्रेषन्येति यज्ञस्य भ्रेषमनुयजमानो भ्रेषन्येति तस्माद्ब्रह्मोपाकृते प्रातरनुवाके वाचं यमस्यादोपांश्चंतर्पाम

पं. पं.

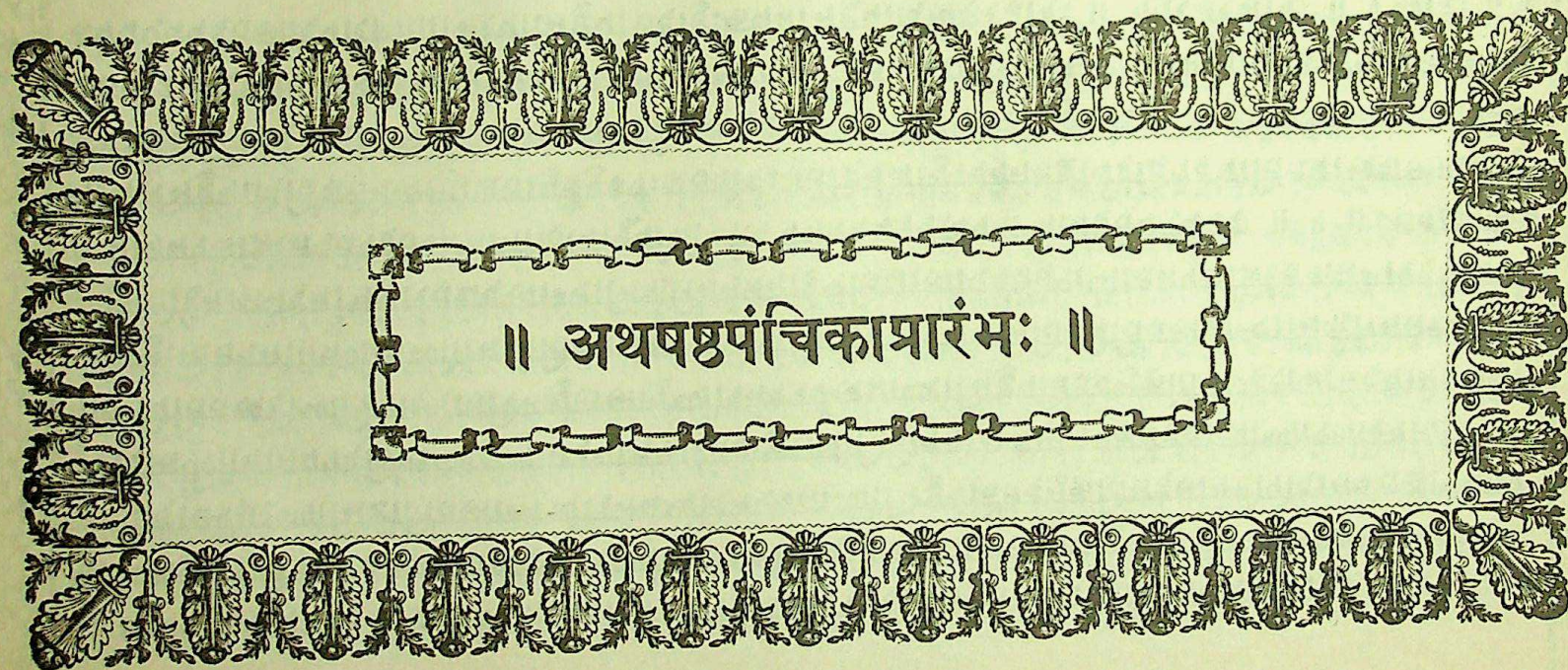
अ. ५

॥ ७५ ॥

योहोमादुपाकृतेषु पवमानेष्वोहचोऽथयानिस्तोत्राणिसशस्त्राण्यातेषां वषट्काराद्वाचं यमएव स्यात्तद्यथोभयतः पात्पुरुषो
 यजुभयतश्चक्रो वारथो वर्तमानो न रिष्यत्येवमेव स यज्ञो न रिष्यति यज्ञस्यारिष्टि मनुयजमानो न रिष्यति ॥ ३३ ॥ तदा हुयं द्र
 हान्मेग्रहीत्प्राचारीन्म आहुतीं मेहौषीदित्यध्वर्यवे दक्षिणानीयं तं उदगासीन्म इत्युद्गात्रेऽन्ववोचन्मेशं सीन्मेयाक्षीन्म इति
 होत्रे किंस्वि देवचक्रुषे ब्रह्मणे दक्षिणानीयं तं कृत्वा होस्वि देवहरता इति यज्ञस्य हैषभिषग्य द्रह्माय ज्ञायैव तज्ज्ञे जं कृत्वा हरत्य
 थोयं द्रूयिष्ठे नैव ब्रह्मणा छंदसारसेना त्विज्यं करोति य द्रह्मा तस्माद्ब्रह्मार्धभागधवा एष इतरेषामृत्विजामग्र आसं य द्रह्मार्ध
 मेव ब्रह्मण आसार्धमितरेषामृत्विजा तस्माद्यदियज्ञऋक्त आर्तिः स्याद्यदियजुष्टोयदिसामतोयं यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वा ब्रह्म
 ण एव निवेदयं तैतस्माद्यदियज्ञऋक्त आर्तिर्भवति भूरिति ब्रह्मा गार्हपत्ये जुहुयाद्यदियजुष्टो भुव इत्याग्नीध्रीयेऽन्वाहार्यपच
 नेवाहविर्यज्ञेषु यदिसामतः स्वरित्याहवनीये यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वा भूर्भुवः स्वरिति सर्वा अनुद्रुत्याहवनीय एव जुहुयात्स
 प्रस्तोतोपाकृतेस्तोत्र आहं ब्रह्मन्तस्तोष्यामः प्रशास्तरिति स भूरिति ब्रह्मा प्रातः सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति भुव इति माध्यं
 दिने सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति स्वरिति तृतीय सवने ब्रूयादिद्रवंतः स्तुध्वमिति भूर्भुवः स्वरित्युक्थ्येवातिरात्रे वा ब्रूया
 दिद्रवंतः स्तुध्वमिति स यदाहं द्रवंतः स्तुध्वमित्यैन्द्रो वै यज्ञ इन्द्रो यज्ञस्य देवता सेंद्रमेव तदुद्गीथं करोतीं द्रान्मागादिद्रवंतः स्तु
 ध्वमित्येवैनान्स्तदाह तदाह ॥ ३४ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति पंचमपंचिकासमाप्ता ॥ ५ ॥ ॥ ॥

॥ इतिपंचमपंचिकासमाप्ता ॥

ऐ. जा.

॥ १ ॥

श्रीवेदपुरुषायनमः ॥ हरिःॐ ॥ देवाहवैसंवचरौसत्रंनिषेदुस्तेहपाप्मानंनापजघ्निरेतान्होवाचाबुदःकाद्रवेयःसर्प
 ऋषिर्मंत्रकृदेकावैवोहोत्राकृतातांवोहंकरवाण्यथपाप्मानमपहनिष्यध्वइतितेहतथेत्यूचुस्तेषांहस्मसमध्यंदिनेमध्यंदिन
 एवोपोदासर्पद्वाणोभिष्टौतितस्मान्मध्यंदिनेमध्यंदिनएवग्राणोभिष्टुवंतितदनुकृतिसहस्मयेनोपोदासर्पत्तद्धाप्येतर्ह्य
 बुदोदासर्पणीनामप्रपदस्तितान्हराजामदयांचकारतेहोचुराशीविषोवैनोराजानमवेक्षतेहंतास्योष्णीषेणाक्ष्यावपिनह्या
 मेतितथेतितस्यहोष्णीषेणाक्ष्यावपिनह्युस्तस्मादुष्णीषमेवपर्यस्यग्राणोभिष्टुवंतितदनुकृतितान्हराजामदयामेवचका
 रतेहोचुःस्वेनवैनोमंत्रेणग्राणोभिष्टौतिहंतास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमापृणचामेतितथेतितस्यहान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमाप
 पृचुस्ततोहैनाज्ञमदयांचकारतद्यदस्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमापृचंतिशांत्याएवतेहपाप्मानमपजघ्निरेतेषामन्वपहतिसर्पाः
 पाप्मानमपजघ्निरेतएतेपहतपाप्मानोहित्वापूर्वाजीर्णात्त्वचंनवयैवप्रयंत्यपपाप्मानंहतेयएवंवेद ॥ १ ॥ तदाहुःकिय
 तीभिरभिष्टुयादितिशतेनेत्याहुःशतायुर्वैपुरुषःशतवीर्यःशतेंद्रियंआयुष्येवैनंतद्वीर्यइंद्रियेदधातित्रयस्त्रिंशत्यावेत्याहु
 स्त्रयस्त्रिंशतोवैसदेवानांपापमनोपाहंस्त्रयस्त्रिंशद्वैतस्यदेवाइत्यपरिमिताभिरभिष्टुयादपरिमितोवैप्रजापतिःप्रजापतेर्वा
 एषाहोत्रायद्वावस्तोत्रीयातस्यांसर्वेकामाअवरुध्यंतैस्यदपरिमिताभिरभिष्टौतिसर्वेषांकामानामवरुध्यैसर्वान्कामानव
 रुंधेयएवंवेदतस्मादपरिमिताभिरेवाभिष्टुयात्तदाहुःकथमभिष्टुयादित्यक्षरशाः ॥ चतुरक्षरशाः ॥ पञ्चाः ॥ अ

ष. पं.

अ. १

॥ ७७ ॥

धर्चशा ३ ॥ ऋक्शा ३ ॥ इति ॥ तद्यदृक्शोनतदवकल्पतेऽथयत्पच्छोनो एवतदवकल्पतेऽथयदक्षरश्चतुरक्षरशौवितथाछं
 दांसिलुप्येरन्वहूनि तथाक्षराणिहीयेरन्नर्धर्चशएवाभिष्टुयात्प्रतिष्ठायाएवद्विप्रतिष्ठोवैपुरुषश्चतुष्पादाः पशवौयजमानमे
 वतद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सुपशुप्रतिष्ठापयति तस्मादधर्चशएवाभिष्टुयात्तदाहुर्यन्मध्यंदिने मध्यंदिन एव ग्राव्णोभिष्टौतिक
 थमस्येतरयोः सवनयोरभिष्टुतं भवतीति यदेव गायत्रीभिरभिष्टौति गायत्रं वै प्रातः सवनं तेन प्रातः सवनंऽथयजगतीभिर
 भिष्टौति जागतं वै तृतीयसवनं तेन तृतीयसवनं एव मुहास्य मध्यंदिने मध्यंदिन एव ग्राव्णोभिष्टुवतः सर्वेषु सवनेष्वभिष्टुतं भ
 वतिय एवं वेद तदाहुर्यदध्वर्युरेवा न्या नृत्विजः संप्रेष्यत्यथ कस्मादेष एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यत इति मनो वै ग्रावः स्तोत्रीयांसं
 प्रेषितं वा इदं मनस्तस्मादेष एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यते ॥ २ ॥ वाग्वै सुब्रह्मण्या तस्यै सोमो राजा वत्सः सोमे राज नि क्रीते सुब्रह्म
 ण्यामाह्वयंति यथा धेनुमुपह्वयेत्तेन वत्सेन यजमानाय सर्वान् कामान् दुहै सर्वान्हासै कामान् वाग्दुहेय एवं वेद तदाहुः किं सुब्रह्म
 ण्यायै सुब्रह्मण्या त्वमिति वागे वेति ब्रूयाद्वाग्वै ब्रह्म च सुब्रह्म चेति तदाहुरथ कस्मादेनं पुमांसं स तं स्त्रीमिवाचक्षत इति वाग्घिसु
 ब्रह्मण्येति ब्रूयात्तेनेति तदाहुर्यदंतर्वेदीतरं ऋत्विज आत्विज्यं कुर्वति व हिर्वेदि सुब्रह्मण्या कथमस्यांतर्वेद्यात्विज्यं कृतं भवती
 ति वेदेर्वा उत्करमुत्किरंति यदेवोत्करेति ष्णाह्वयतीति ब्रूयात्तेनेति तदाहुरथ कस्मादुत्करेति षन्त्सुब्रह्मण्यामाह्वयतीत्यृष
 यो वै स त्रमास तं तेषां यो वर्षिष्ठ आसीत्तमब्रुवन्त्सुब्रह्मण्यामाह्वयत्वं नो नेदिष्ठा देवान् ह्यिष्यसीति वर्षिष्ठमेवैनं तत्कुर्वत्यथोवे

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

दिमेवतत्सर्वाप्रीणातितदाहुःकस्मादस्माकृषभंदक्षिणामभ्याजंतीतिवृषावाकृषभोयोषासुब्रह्मण्यातन्मिथुनंतस्यमिथुन
 स्यप्रजात्याइत्युपांशुपत्नीवतस्याप्रीधोयजतिरेतोवैपत्नीवतउपांश्विववैरेतसःसिक्किर्नानुवषट्करोतिसंस्थावाएषायदनु
 वषट्कारोनेद्रेतःसंस्थापयानीत्यसंस्थितंवैरेतसःसमृद्धंतस्मान्नानुवषट्करोतिनेष्टुरूपस्थआसीनोभक्षयतिपत्नीभाजनंवैने
 ष्टाऽग्निःपत्नीपुरेतोदधातिप्रजात्याअग्निनैवतत्पत्नीपुरेतोदधातिप्रजात्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेददक्षिणाअनुसु
 ब्रह्मण्यासंतिष्ठतेवाग्वैसुब्रह्मण्यान्नंदक्षिणात्राद्यएवतद्वाचियज्ञमततःप्रतिष्ठापयंतिप्रतिष्ठापयंति३इतिप्रथमोऽध्या० १
 देवावैयज्ञमतन्वततांस्तन्वानानसुराअभ्यायन्यज्ञवेशसमेषांकरिष्यामइतितान्दक्षिणतउपार्यन्यतएषांयज्ञस्यतनि
 ष्टममन्यंततेदेवाःप्रतिबुध्यमित्रावरुणौदक्षिणतःपर्यौहंस्तेमित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाघ्नतं
 तथैवैतद्यजमानामित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाघ्नतंतस्मान्पैत्रावरुणंमैत्रावरुणःप्रातःसवनेशं
 सतिमित्रावरुणाभ्यांहिदेवादक्षिणतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाघ्नतंतेवैदक्षिणतोपहताअसुरामध्यतोयज्ञंप्राविशंस्तेदे
 वाःप्रतिबुध्येंद्रमध्यतोदधुस्तइंद्रेणैवमध्यतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाघ्नतंतथैवैतद्यजमानाइंद्रेणैवमध्यतःप्रातःसवनेऽ
 सुररक्षांस्यपाघ्नतंतस्मादैंद्रब्राह्मणाच्छंसीप्रातःसवनेशंसतींद्रेणहिदेवामध्यतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपाघ्नतंतवैमध्यतोप
 हताअसुराउत्तरतोयज्ञंप्राविशंस्तेदेवाःप्रतिबुध्येंद्राग्नीउत्तरतःपर्यौहंस्तइंद्राग्निभ्यामेवोत्तरतःप्रातःसवनेऽसुररक्षांस्यपा

ष. पं.

अ. २

॥ ७८ ॥

मृततथैवैतद्यजमाना इन्द्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नते तस्मादैन्द्राग्निमच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीन्द्रा
 ग्निभ्यां हि देवा उत्तरतः प्रातः सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नते ते वा उत्तरतोपहता असुराः पुरस्तात्पर्यद्रवन्त समनीकतस्ते देवाः प्रति
 बुध्याग्निं पुरस्तात् प्रातः सवने पर्यौ हस्ते ग्निनैव पुरस्तात् प्रातः सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नते तथैवैतद्यजमाना अग्निनैव पुरस्तात् प्रातः
 सवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नते तस्मादाग्नेयं प्रातः सवनं मपपाप्मानं हते य एवं वेद ते वै पुरस्तादपहता असुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ते
 देवाः प्रतिबुध्य विश्वान् देवानात्मानं पश्चात्तृतीयसवने पर्यौ हस्ते विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नते त
 थैवैतद्यजमाना विश्वैरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवनेऽसुररक्षांस्यपघ्नते तस्माद्वै श्वदेवं तृतीयसवनं मपपाप्मानं हते य एवं
 वेद ते वै देवा असुरानेव मपघ्नते सर्वस्मादेव यज्ञात्ततो वै देवा अभवन्परासुरा भवत्यात्मना परास्यद्विषं पाप्माभ्रातृव्यो भव
 तिय एवं वेद ते देवा एवं कृष्टेन यज्ञेनाऽपासुरान् पाप्मानमघ्नता जयन्तस्वर्गलोकं मपहवैद्विषं तं पाप्मानं भ्रातृव्यं हतं जयति स्व
 र्गलोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वान्सवनानि कल्पयति ॥४॥ स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति प्रातः सवनेऽहरेव तदहो नुरूपं कु
 र्वीत्यवरेणैव तदहो परमहरभ्यारभतेऽथ तथानमध्यदिने श्रीर्वै पृष्ठानि तानि तस्मै न तत्स्थानानि यत्स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरू
 पं कुर्युस्तथैव विभक्त्या तृतीयसवने न स्तोत्रियं स्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति ॥५॥ अथात आरंभणीया एवं ऋजुनीतीनो वरुण इति
 मैत्रावरुणस्य मित्रो न यतु विद्वानिति प्रणेता वा एष होत्रकाणां यन्मैत्रावरुणस्तस्मादेषा प्रणेतृमती भवतींद्रवो विश्वतस्परी

पे. ना.

॥ ३ ॥

तिब्राह्मणाच्छंसिनोहवामहेजनेभ्यइतींद्रमेवैतयाहरहर्निहयंतैनहैषांविहवेन्यइंद्रवृंकैयत्रैवंविद्वान्ब्राह्मणाच्छंस्येतामहरहःशंसति यत्सोमआसुतेनरइत्यच्छावाकस्यैद्राग्नीअजोहवुरितींद्राग्नीएवैतयाहरहर्निहयंतैनहैषांविहवेन्यइंद्राग्नीवृंकैयत्रैवंविद्वानच्छावाक एतामहरहःशंसतितावाएताःस्वर्गस्यलोकस्यनावःसंपारिण्यःस्वर्गमेवैताभिलोकमभिसंतरंति६। अथातःपरिधानीयाएवतेस्यामदेववरुणेतिमैत्रावरुणस्येपंस्वश्चधीमहीत्ययंवैलोकइषमित्यसौलोकःस्वरित्युभावेवैतयालोकावारभंतैव्यंतरिक्षमतिरदितिब्राह्मणाच्छंसिनोविवृचंस्वर्गमेवैभ्यएतयालोकंविवृणोतिमदेसोमस्यरोचना॥इंद्रोयदभिनद्वलमितिसिषासवोवाएतेयद्दीक्षितास्तस्मादेशाबलवतीभवत्युद्गाआजदंगिरोभ्यआविष्कृण्वन्गुहासतीः॥अर्वाचनुनुदेवलमितिसनिमेवैभ्यएतयावरुंधइंद्रेणरोचनादिवइतिस्वर्गोवैलोकइंद्रेणरोचनादिवोदृहानिहंहितानिच॥स्थिराणिनपराणुदइतिस्वर्गएवैतयालोकैऽहरहःप्रतितिष्ठंतोयंत्याहंसरस्वतीवतोरित्यच्छावाकस्यवाग्वैसरस्वतीवाग्वतोरितिहैतदाहेंद्राग्योरवोवृणइत्येतद्ववाइंद्राग्योःप्रियंधामयद्वागितिप्रियेणैवैनौतद्वाग्न्यासमर्धयतिप्रियेणधाम्नासमृज्यतेयएवंवेद॥७॥उभय्यःपरिधानीयाभवंतिहोत्रकाणांप्रातःसवनेचमाध्यंदिनेचाहीनाश्चैकाहिकाश्चततएकाहिकाभिरेवमैत्रावरुणःपरिदधातितेनास्माल्लोकान्नप्रच्यवतेऽहीनाभिरच्छावाकःस्वर्गस्यलोकस्यास्याउभयीभिर्ब्राह्मणाच्छंसितेनोसउभौव्यन्वारभमाणऽएतीमंचामुंचलोकमथोमैत्रावरुणंचाच्छावाकंचाथोअहीनंचैकाहंचाथोसंवत्सरंचाग्नि

ष. पं.

अ. २

॥ ७९ ॥

द्योमं चैव मुसउ भौव्यन्वारभमाण एत्यथ तत एकाहिका एव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्ति प्रतिष्ठावा एकाहः प्र
 तिष्ठायामेव तद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठापयंत्यमवानं प्रातः सवने यजैदेकां द्वेन स्तोममतिशंसैत्तद्यथाभिहेषते पिपासतैश्चिप्रं प्रयच्छे
 ताहृक्तं दथोक्षिप्रं देवेभ्योऽन्नाद्यं सोमपीथं प्रयच्छानीति क्षिप्रं हासिलोके प्रतितिष्ठत्यपरिमिताभिरुत्तरयोः सवनयोरपरि
 मितो वै स्वर्गो लोकः स्वर्गस्य लोकस्याद्यैकामंतद्धोताशंसैद्यद्धोत्रकाः पूर्वद्युःशंसैर्युयद्वा होतातद्धोत्रकाः प्राणो वै होतांगानि
 होत्रकाः समानो वा अयं प्राणो गान्यनुसंचरति तस्मात्तत्कामं होताशंसैद्यद्धोत्रकाः पूर्वद्युःशंसैर्युयद्वा होतातद्धोत्रकाः सूक्तां
 तैर्होता परिदधे त्यथ समान्य एव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्त्यात्मा वै होतांगानि होत्रकाः समाना वा इमे गाना
 मंतास्तस्मात्समान्य एव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्ति भवन्ति ॥ ८ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥
 आत्वा वहंतु हरय इति प्रातः सवन उन्नीयमानेभ्यो न्वाहं वृषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धा ऐंद्री रन्वाहैद्रो वै
 यज्ञो गायत्री रन्वाहं गायत्रं वै प्रातः सवनं न वन्यूनाः प्रातः सवने न्वाहं न्यूने वैरेतः सिच्यते दशमं दिने न्वाहं न्यूने वैरेतः सि
 क्तं मध्यं स्त्रियै प्राप्य स्थविष्ठं भवति न वन्यूनास्तृतीयसवने न्वाहं न्यूना द्वै प्रजाः प्रजायंते तद्यदेतानि केवलसूक्तान्यन्वाहं यज
 मानमेव तद्गर्भभूतं प्रजनयति यज्ञा देवो न्यैते हैके सप्त सप्तान्वाहुः सप्त प्रातः सवने सप्तमाध्यां दिने सप्त तृतीयसवने यावत्यो वै
 पुरोनुवाक्यास्तावत्यो याज्याः सप्त वै प्रांचो यजन्ति सप्त वर्षं कुर्वन्ति तासामेताः पुरोनुवाक्या इति वदंतस्तथानकुर्याद्यजमा

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

नस्यहतेरेतोविलुपंत्यथोयजमानमेवयजमानोहिसूक्तंनवभिर्वाएतमैत्रावरुणोऽस्माल्लोकादंतरिक्षलोकमभिप्रवहतिदश
भिरंतरिक्षलोकादमुंलोकमभ्यंतरिक्षलोकोहिज्येष्ठो नवभिरमुष्माल्लोकात्स्वर्गलोकमभिनहवैतेयजमानंस्वर्गलोकमभि
बोद्धुमर्हति ये सप्तसप्तान्वाहुस्तस्मात्केवलशऽएवसूक्तान्यनुब्रूयात् ॥ ९ ॥ अथाहयदैद्रोवैयज्ञोऽथकस्माद्वावेवप्रातःस
वनेप्रस्थितानांप्रत्यक्षादैंद्रीभ्यांयजतोहोताचैवब्राह्मणाच्छंसीचैदंतेसोम्यमध्वितिहोतायजतींद्रत्वावृषभंवयमितिब्राह्म
णाच्छंसीनानादेवत्याभिरितरैकथंतेषामैन्द्रोभवंतीतिमित्रं वयंहवामहइतिमैत्रावरुणोयजतिवरुणंसोमपीतयइतियद्वै
किंचपीतवत्पदैतदैंद्ररूपंतेनेंद्रंप्रीणातिमरुतोयस्यहिक्षयइतिपोतायजतिसुगोपातमोजनइतींद्रोवैगोपास्तदैंद्ररूपंतेने
ंद्रंप्रीणात्यग्रेपत्नीरिहावहेतिनेष्टायजतिवष्टारंसोमपीतयइतींद्रोवैत्वष्टातदैंद्ररूपंतेनेंद्रंप्रीणात्युक्षान्नायवशान्नायेत्याग्नी
धोयजतिसोमपृष्ठायवेधसइतींद्रोवैवेधास्तदैंद्ररूपंतेनेंद्रंप्रीणातिप्रातर्यावभिरागतंदेवेभिर्जेन्यावसू ॥ इंद्राग्नीसोमपीत
यइतिस्वयंसमृद्धाच्छावाकस्यैवमुहैताऐन्द्रोभवंतियन्नानादेवत्यास्तेनान्यादेवताःप्रीणातियदुगायत्र्यस्तेनाग्नेर्यएतदुहै
ताभिस्त्रयमुपाप्नोति ॥ १० ॥ असाविदेवंगोऋजीकमंधइतिमध्यंदिनउन्नीयमानेभ्योन्वाहंवृषण्वतीःपीतवतीःसुतवतीर्म
द्वतीरूपसमृद्धाऐंद्रीरन्वाहैंद्रोवैयज्ञस्त्रिष्टुभोन्वाहंत्रैष्टुभवैमाध्यंदिनंसवनंतदाहुर्यत्तृतीयसवनस्यैवरूपमद्वदधकस्मा
न्मध्यंदिनेमद्वतीरनुचाहयजंतिचाभिरितिमाद्यंतीववैमध्यंदिनेदेवताःसमेवतृतीयसवनेमादयंतैतस्मान्मध्यंदिनेमद्व

ष. पं.

अ. ३

॥ ८० ॥

तीरनुचाहयजंतिचाभिस्तेवैखलुसर्वएवमाध्यंदिनेप्रस्थितानां प्रत्यक्षादैद्रीभिर्यजंत्यभितृणवतीभिरेकैपिवासोममभि
 यमुग्रतर्दइतिहोतायजतिसईपाहियक्रजीषीतरुत्रइतिमैत्रावरुणोयजंत्येवापाहिप्रलथामंदतुत्वेतिग्राह्यणाच्छंसीयजंत्य
 वाङेहिसोमकामंत्वाहुरितिपोतायजतितवायंसोमस्त्वमेह्यवाङितिनेष्टायजतींद्रायसोमाःप्रदिवोविदानाइत्यच्छावा
 कोयजंत्यापूर्णोअस्यकलशःस्वाहेत्याग्नीध्रोयजतितासामेताअभितृणवत्योभवंतींद्रोवैप्रातःसवनेनव्यजयतंसएताभि
 रेवमाध्यंदिनंसवनमभ्यतृणद्यदभ्यतृणत्तस्मादेताअभितृणवत्योभवंति॥११॥इहोपयातशवसोनपातइतितृतीयसव
 नउन्नीयमानेभ्योन्वाहंवृषणवतीःपीतवतीःसुतवतीर्मद्वतीरूपसमृद्धास्ताऐंद्रार्भव्योभवंतितदाहुर्यन्नार्भवीषुस्तुवतेंस्थ
 कस्मादार्भवःपवमानइत्याचक्षतइतिप्रजापतिवैपितक्रभून्मर्त्यान्त्सतोमर्त्यान्कृत्वातृतीयसवनआभजंतस्मान्नार्भवीषु
 स्तुवतेंस्थार्भवःपवमानइत्याचक्षतेंस्थहयद्यथाछंदसपूर्वयोःसवनयोरन्वाहंगायत्रीःप्रातःसवनेत्रिष्टुभोमाध्यंदिनेस्थ
 कस्माज्जागतेसतितृतीयसवनेत्रिष्टुभोन्वाहेतिधीतरसंवैतृतीयसवनमथैतदधीतरसंशुक्रियंछंदोयन्निष्टुप्सवनस्यसरस
 तायाऽइतिब्रूयादथोइंद्रमेवैतत्सवनेन्वाभजतीत्यथाहयदैंद्रार्भवंवैतृतीयसवनमथकस्मादेषएवतृतीयसवनेप्रस्थितानां
 प्रत्यक्षादैंद्रार्भ्व्यायजतींद्रक्रभुभिवाजवद्भिःसमुक्षितमितिहोतैवनानादेवत्याभिरितरेकथंतेषामैंद्रार्भव्योभवंतीती
 द्रावरुणासुतपाविमंसुतमितिमैत्रावरुणोयजतियुवोरथोअध्वरंदेववीतयइतिबहूनिवाहतदभूणारूपमिंद्रश्चसोमंपिवतं

ऐ. त्रा.

॥ ५ ॥

बृहस्पतइतिब्राह्मणाच्छीयजत्यावांविशंत्विदवःस्वाभुवइतिबहूनिवाहतदभूणारूपमावोवहंतुसप्तयोरघुष्यदइतिपोता
यजतिरघुपत्वानःप्रजिगातबाहुभिरितिबहूनिवाहतदभूणारूपममेवनःसुहवाआहिगंतनेतिनेष्टायजतिगंतनेतिबहूनि
वाहतदभूणारूपमिंद्राविष्णूपिबतमध्वोऽअस्येत्यच्छावाकोयजत्यावामंधांसिमदिराण्यग्मन्नितिबहूनिवाहतदभूणारू
पमिमंस्तोममर्हतेजातवेदसइत्याग्नीध्रोयजतिरथमिवसंमहेमामनीषयेतिबहूनिवाहतदभूणारूपमेवमुहैताऐंद्रार्भव्योभवं
तियन्नानादेवत्यास्तेनान्यादेवताःप्रीणातियदुजगत्प्रासाहाजागतंवैतृतीयसवनैतृतीयसवनस्यैवसमृद्ध्यै ॥ १२ ॥ अथाह
यदुक्थिन्योन्याहोत्राअनुक्थाअन्याःकथमस्यैताउक्थिन्यःसर्वाःसमाःसमृद्धाभवंतीतियदेवैनाःसंप्रगीर्यहोत्राहत्याच
क्षतेतेनसमायदुक्थिन्योन्याहोत्राअनुक्थाअन्यास्तेनोविषमाएवमुहास्यैताउक्थिन्यःसर्वाःसमाःसमृद्धाभवंत्यथाहशं
संतिप्रातःसवनैशंसंतिमाध्यंदिनेहोत्रकाःकथमेषांतृतीयसवनेशस्तंभवतीतियदेवमाध्यंदिनेद्वेद्वेसूक्तेशंसंतीतिब्रूयात्तेने
त्यथाहयद्व्युक्थोहोताकथंहोत्रकाव्युक्थाभवंतीतियदेवद्विदेवत्याभिर्यजंतीतिब्रूयात्तेनेति ॥ १३ ॥ अथाहयदेतास्तिस्त्रउ
क्थिन्योहोत्राःकथमितराउक्थिन्योभवंतीत्याज्यमेवाग्नीध्रीयायाउक्थमरुत्वतीयंपोत्रीयायैवैश्वदेवनेष्टीयायैतावाएता
होत्राएवंन्यंगाएवभवंत्यथाहयदेकप्रैषाअन्येहोत्रकाअथकस्माद्विप्रैषःपोताद्विप्रैषोनेष्टेतियत्रादोगायत्रीसुपर्णाभूत्वा
सोममाहरत्तदेतासांहोत्राणामिंद्रउक्थानिपरिलुप्यहोत्रेप्रददौयूयमाभ्यहयध्वंयूयमस्यावेष्टिष्टेतितेहोनुर्देवावाचेमेहो

ष. पं.

अ. ३

॥ ८१ ॥

त्रेप्रभावयामेति तस्मात्ते द्विप्रैषे भवतः ऋचाग्नीध्रीयां प्रभावयां च ऋस्तस्मात्तस्यैकयच्चाभूयस्योयाज्या भवत्यथाह यद्भोताय
 क्षद्भोताय क्षदिति मैत्रावरुणो होत्रे प्रेष्यत्यथ कस्माद होतृभ्यः सन्नो होत्रां शंसिभ्यो होताय क्षद्भोताय क्षदिति प्रेष्यतीति प्रा
 णो वै होता प्राणः सर्व ऋत्विजः प्राणो यक्षत्प्राणो यक्षदित्येव तदा हांथाहास्त्युद्गातृणां प्रैषणा ३ : नाँ ३ इति । अस्तीति ब्रूयाद्यदेवै
 तत्प्रशास्ता जपं जपित्वास्तु ध्वमित्याह स ऽ एषां प्रैषो ऽथाहास्त्यच्छावाकस्य प्रवरा ३ : नाँ ३ इति । अस्तीति ब्रूयाद्यदेवैनमध्व
 र्युराहाच्छावाकवदस्वयत्तेवाद्यमित्येषोस्य प्रवरो ऽथाह यदैन्द्रावरुणं मैत्रावरुणस्तृतीयसवने शंसत्यथ कस्मादस्याग्नेयौ स्तो
 त्रियानुरूपौ भवत इत्यग्निनावैमुखेन देवा असुरानुक्थेभ्यो निर्जघ्नुस्तस्मादस्याग्नेयौ स्तोत्रियानुरूपौ भवतो ऽथाह यदैन्द्रावा
 र्हस्पत्यं ब्राह्मणाच्छंसीतृतीयसवने शंसत्यैन्द्रावैष्णवमच्छावाकः कथमेन योरैन्द्राः स्तोत्रियानुरूपा भवन्तीतीन्द्रो हस्मवा असु
 रानुक्थेभ्यः प्रजिगाय सोमवीत्कश्चाहं चेत्यहं चाहं चेति हस्मदेवता ऽ अन्ववयंति सयदिन्द्रः पूर्वः प्रजिगाय तस्मादेन योरैन्द्राः
 स्तोत्रियानुरूपा भवन्ति यद्वहं चाहं चेति हस्मदेवता ऽ अन्ववयुस्तस्मान्नाना देवत्यानि शंसतः ॥ १४ ॥ अथाह यद्वैश्वदेवं वैतृती
 यसवनं मथ कस्मादेतान्यैन्द्राणि जागतानि सूक्तानि तृतीयसवन आरंभणीयानि शस्यंत इतीन्द्रमेवैतैरारभ्ययंतीति ब्रूयाद
 थोय जागतं वैतृतीयसवनं तज्जगत्काम्यैव तद्यत्किंचात ऊर्ध्वच्छंदः शस्यते तज्ज सर्व जागतं भवत्येतानि चेदैन्द्राणि जागतानि सू
 कानि तृतीयसवन आरंभणीयानि शस्यंत इत्येतत्रैष्टुभमच्छावाको ततः शंसति संवाकं मर्मणेति यदेव पनायकं मर्मत देतदभिव

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

दत्तिसमिपेत्वात्तवाइपोऽन्नाद्यस्यावरुद्धाथरिष्टैर्नःपथिभिःपारयंतेतिस्वस्तितायाएवैतदहरहःशंसत्यथाहयजागतंवैतृ
 तीयसवनंमथकस्मादेषांत्रिष्टुभःपरिधानीयाभवंतीतिवीर्यवैत्रिष्टुब्धीर्यएवतदंततःप्रतितिष्ठंतोयंतीयमिदंवरुणमष्टमे
 गीरितिमैत्रावरुणस्यबृहस्पतिर्नःपरिपातुपश्चादितिब्राह्मणाच्छंसिनंउभाजिग्यथुरित्यच्छावाकस्योभौहितौजिग्यतुर्नप
 राजयेथेनपराजिग्यइतिनहितयोःकतरश्चनपराजिग्यइंद्रश्चविष्णोयदपस्पृधेथान्निधासहस्रंवितदैरयेथामितींद्रश्चहवैवि
 ण्णुश्चासुरैर्युधातैतान्हस्मजित्वोचतुःकल्पामहाइतितेहतथेत्यसुराऊचुःसोब्रवीदिंद्रोयावदेवायंविष्णुस्त्रिविक्रमतेता
 वदस्माकमथयुष्माकमितरदितिसइमाँलोकान्विचक्रमेँऽथोवेदानथोवाचैतदाहुःकितत्सहस्रमितींमेलोकाइमेवेदाअ
 थोवागितिब्रूयादैरयेथामैरयेथामित्यच्छावाकउक्थ्येभ्यस्यतिसहितत्राँत्योभवंत्यग्निष्टोमेहोतातिरात्रेचसहितत्राँत्योभ
 वत्यभ्यस्येत्षोळशिनी३॥नाभ्यस्ये३तइति॥अभ्यस्येदित्याहुःकथमन्येष्वहःस्वभ्यस्यतिकथमत्रनाभ्यस्येदितितस्माद
 भ्यस्येत्॥१५॥अथाहयन्नाराशंसंवैतृतीयसवनंमथकस्मादच्छावाकोततःशिल्पेष्वनाराशंसीःशंसतीतिविकृतिर्वैनारा
 शंसंकिमिवचवैकिमिवचरेतोविक्रियतेतत्तदविकृतंप्रजातंभवत्यथैतन्मृद्विवच्छंदःशिथिरंयन्नाराशंसंमथैषाँत्योयद
 च्छावाकस्तद्वृद्धतायैदृष्टेप्रतिष्ठास्यामइतितस्मादच्छावाकोततःशिल्पेष्वनाराशंसीःशंसतिद्वृद्धतायैदृष्टेप्रतिष्ठास्यामइ
 तिदृष्टेप्रतिष्ठास्यामइति ॥ १६ ॥ इतिवृत्तीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

प.

अ.

॥ ६

यः श्वः स्तोत्रियस्तमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीन संतत्यै यथा वा एकाहः सुत एव महीनस्तद्यथै काहस्य सुतस्य सवनानि सं
 तिष्ठमानानि र्येत्येवमेवाहीनस्याहानि संतिष्ठमानानि र्यति तद्यच्छुः स्तोत्रियमनुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हीन संतत्या अहीन
 मेव तत्संतन्वति ते वै देवाश्च ऋषयश्चाद्रियंत समानेन यज्ञं संतनवा मेति त एतत्समानं यज्ञस्यापश्यन्त समानान्प्रगार्थान् तस्मा
 नीः प्रतिपदः समानानि सूक्तान्योकः सारीवा इंद्रो यत्र वा इंद्रः पूर्वगच्छत्यैव तत्रापरंगच्छति यज्ञस्यैव सेंद्रतायै ॥ १७ ॥ तान्वा ए
 तान्त्संपातान्विश्वामित्रः प्रथममपश्यत्तान्विश्वामित्रेण दृष्टान्वा मदेवो सृजतैवात्वा मिद्रवज्जिन्नत्रयज्ञ इंद्रो जुषेय च व
 ष्टिकथामहामवृधत्कस्य होतुरिति तान्निक्षप्रंसमपतद्यत्क्षिप्रंसमपतत्तत्संपातानां संपातत्वं सहेक्षां च के विश्वामित्रो यान्वा अ
 हं संपातानपश्यन्तान्नाम देवो सृष्ट कानि न्वहं सूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमान्त्सृजेयेति स एतानि सूक्तानि संपातांस्तत्प्रतिमान
 सृजतं सद्यो हजातो वृषभः कनीन इंद्रः पूभिदातिरहा समकैरि मा मूषु प्रभृतिं सातये धां इच्छंति त्वा सोम्या सः सखायः शासद्
 हिर्दुहितुर्न द्यंगादभितष्टे वदीधयामनीषामिति य एक इन्द्र व्यश्चर्षणीनामिति भरद्वाजो यस्तिग्मशृंगो वृषभो न भीम उदुग्र
 ह्माण्यैरतश्रवस्येति वसिष्ठोऽस्मा इदुप्रतवसेतुरायेति नो धांस्त एते प्रातः सवने षळहः स्तोत्रियान्छस्त्वा माध्यंदिने हीन सूक्ता
 नि संति तान्येतान्यहीन सूक्तान्यासत्यो यातुमघवां ऋजीषीति सत्यवन्मैत्रावरुणोऽस्मा इदुप्रतवसेतुरायै द्रायत्रहा णिरा
 ततमा ॥ इंद्रब्रह्माणि गीतमा सो अक्रमिति ब्रह्मण्वद्ब्रह्मण च्छंसीशासद् हिर्जनयंतवहिमिति वहिवदच्छावाकस्तदाहुः

ऐ. ज्ञा.

॥ ७ ॥

कस्मादच्छावाकोवह्निवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपराचिषुचैवाहस्वभ्यावर्तिषुचेतिवीर्यवान्वाएषबह्वचोवह्निवदेतत्सू
 क्तं वहतिहवैवहिर्धुरोयासुयुज्यतेतस्मादच्छावाकोवह्निवदेतत्सूक्तमुभयत्रशंसतिपराचिषुचैवाहस्वभ्यावर्तिषुचता
 निपस्वहस्सुभवंतिचतुर्विंशेभिजितिषुवतिविश्वजितिमहाव्रतेऽहीनानिहवाएतान्यहानिनद्येषुकिंचनहीयतेपरांची
 निहवाएतान्यहान्यभ्यावर्तीनितस्मादेनान्येतेष्वहस्सुशंसंतियदेनानिशंसंत्यहीनान्स्वर्गाँल्लोकान्त्सर्वरूपान्त्सर्वसमृ
 द्धानवाप्रवामेति यदेवैनानिशंसंतीद्रमेवैतैर्निहयंतैयथऽऋषभंवाशितायैयद्वेवैनानिशंसंत्यहीनस्यसंतत्याअहीनमेवत
 त्संतन्वन्ति ॥१८॥ ततोवाएतांस्त्रीन्संपातान्मैत्रावरुणोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसत्येवात्वामिन्द्रवज्रिन्नत्रेतिप्रथमेह
 नियन्नइंद्रोजुषेयञ्चवष्टीतिद्वितीयेकथामहामवृधत्कस्यहोतुरितितृतीयेत्रीनेवसंपातान्ब्राह्मणाच्छंसीविपर्यासमेकैकम
 हरहःशंसंतीद्रःपूर्भिदातिरद्वासमकैरितिप्रथमेहनियएकइन्द्रव्यश्वर्षणीनामितिद्वितीयेयस्तिग्मशृंगोवृषभोनभीमइति
 तृतीयेत्रीनेवसंपातानच्छावाकोविपर्यासमेकैकमहरहःशंसंतीमामूषुप्रभृतिंसातयेधाइतिप्रथमेहनीच्छंतित्वासोम्यासः
 सखायइतिद्वितीयेशासद्वहिर्दुहितुर्नद्यंगादितितृतीयेतानिवाएतानिनवत्रीणिचाहरहःशस्यानितानिद्वादशसंपद्यंतै
 द्वादशवैमासाःसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिर्यज्ञस्तत्संवत्सरंप्रजापतिर्यज्ञमामुवंतितत्संवत्सरेप्रजापतौयज्ञेऽ
 हरहःप्रतितिष्ठंतोयंतितान्यंतरेणावापमावपेरन्नन्यूरुयाविराजोवैमदीश्चतुर्थेहनिपंक्तीःपंचमेपारुच्छेपीःषष्ठेऽथयान्य

ष. पं.

अ. ४

॥ ८३ ॥

हानिमहास्तोमानिस्युः कोद्यनयोदेवकामइतिमैत्रावरुणआवपेतवनेनवायोन्यधायिचाकन्नितिब्राह्मणाच्छस्यायाहर्वा
 डुपवंधुरेष्टाइत्यच्छावाकएतानिवाआवपनान्येतैर्वाआवपनैर्देवाः स्वर्गलोकमजयन्नेतैर्ऋषयस्तथैवैतद्यजमानाएतैराव
 पनैः स्वर्गलोकंजयन्ति ॥१९॥ सद्योहजातोवृषभः कनीनइतिमैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्य
 मेतेनवैसूक्तेन देवाः स्वर्गलोकमजयन्नेतेनऋषयस्तथैवैतद्यजमाना एतेनसूक्तेन स्वर्गलोकंजयन्ति तदुवैश्वामित्रं विश्वस्यहवै
 मित्रं विश्वामित्र आस विश्वं हास्मै मित्रं भवति य एवं वेद येषां चैवं विद्वानेतन्मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तद
 भवत्पशुमद्भवति पशूनामवरुञ्चैतत्पंचर्चं भवति पंचपदापंक्तिः पंक्तिर्वा अन्नं मन्नाद्यस्यावरुञ्चा उदुब्रह्माण्यैरतश्रवस्येति
 ब्राह्मणाच्छंसी ब्रह्मण्वत्समृद्धं सूक्तमहरहः शंसति तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्यमेतेनवैसूक्तेन देवाः स्वर्गलोकमजयन्नेतेनऋषयस्तथैवैत
 द्यजमाना एतेनसूक्तेन स्वर्गलोकंजयन्ति तदुवासिष्ठमेतेनवैवसिष्ठं इन्द्रस्यप्रियं धामोपागच्छत्सपरमं लोकमजयदुपेन्द्रस्यप्रियं
 धामगच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद तद्वै षलृचं षड्वाऋतवऋतूनामास्त्यैतदुपरिष्ठात्संपातानां शंसत्याहवैवतस्वर्गलोकं य
 जमानाऽअस्मिलोके प्रतितिष्ठं त्यभितष्टे वदीधयामनीषामित्यच्छावाको हरहः शंसत्यभिवत्तत्यैरूपमभिप्रियाणि मर्मृशत्प
 राणीति यान्येव पराण्यहानितानि प्रियाणि तान्येव तदभिमर्मृशतोयैत्यभ्यारभमाणाः परोवा अस्मा लोकात्स्वर्गलोकं तं मे
 वतदभिवदति कवीऽरिच्छामिसंह शे सुमेधा इति ये वै तेनऋषयः पूर्वे प्रेतास्ते वै कवयस्तानेव तदभ्यतिवदति तदुवैश्वामित्रं

ऐ. ब्रा

॥ ८ ॥

विश्वस्यहवैमित्रं विश्वमित्र आस विश्वं हासैमित्रं भवति एवं वेदं तद निरुक्तं प्राजापत्यं शंसं त्य निरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजापते
 राक्षसैः सकृदिन्द्रं निराहते नैन्द्राद्रूपान्नप्रच्यवते तद्वै दशर्चं दशाक्षरा विराळन्नं विराळन्नाद्यस्यावरुज्यैयदेव दशर्चा ॥ दशवै प्रा
 णाः प्राणानेव तदामुवंति प्राणानात्मन्दधते तदुपरिष्ठात्संपातानां शंसं त्याहवै तत्स्वर्गलोकं यजमाना अस्मि लोके प्रति तिष्ठं
 ति ॥ २० ॥ कस्तर्मेन्द्रत्वावसुं कन्नव्योऽतसीनां ॥ कदून्वस्याकृतमिति कद्वंतः प्रगाथा आरंभणीया अहरहः शस्यं ते को वै प्रजा
 पतिः प्रजापते राक्षसैः यदेव कद्वंता ३ ॥ अन्नं वै कमन्नाद्यस्यावरुज्यैयदेव कद्वंता ३ ॥ अहरहर्वा एते शांतान्यहीनसूक्तान्युपप्र
 युंजानायंति तानि कद्वद्भिः प्रगाथैः शमयंति तान्येभ्यः शांतानि कं भवंति तान्येनान्छांतानि स्वर्गलोकमभिवहंति त्रिष्टुभः सू
 कप्रतिपदः शंसं युस्ता हैके पुरस्तात्पागाथानां शंसं ति धार्या इति वदंतस्तात्तथान कुर्यात्क्षत्रं वै होता विशो होता शंसिनः क्षत्रा
 यैव तद्विशं प्रत्युद्यामिनी कुर्युः पापवस्य सं त्रिष्टुभो मइमाः सूक्ता प्रतिपद इत्येव विद्यात्तद्यथा समुद्रं प्रप्लवेरन्नेव हैव ते प्रप्लवंतैरे
 संवत्सरं वा द्वां दशाहं वा सते तद्यथा सैरावतीनां वंपारका माः समारोहेयुरेव मेवैतास्त्रिष्टुभः समारोहंति न हवा एतच्छंदोगम
 यित्वा स्वर्गलोकमुपावर्तते वीर्यवत्तमं हिताभ्यो न व्याहृयीत समानं हिच्छंदोऽथो नेद्वाय्याः करवाणीति यदेनाः शंसंति प्रज्ञा
 ताभिः सूक्तं प्रतिपाद्भिः सूक्तानि समारोहामेति यदेवैनाः शंसंतीं द्रमेवैताभिर्निहयंते यथऽऋषभं वा शितायै यद्वैनाः शंसंत्य
 हीनस्य संतत्या अहीनमेव तत्संतन्वति ॥ २१ ॥ अपप्राच इन्द्र विश्वां अमित्रानिति मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसं

ष. पं.

अ. ४

॥ ८४ ॥

त्यपापाचोअभिभूतेनुदस्व ॥ अपोदीचोअपशूराधराचञ्जरोयथातवशर्मन्मदेमेत्यभयस्यरूपमभयमिवहियमिच्छति
 ब्रह्मणातेब्रह्मयुजायुनज्मीतिब्राह्मणाच्छस्यहरहःशंसतियुनज्मीतियुक्वतीयुक्त्वह्यहीनोहीनस्यरूपमुहंनोलोकमनु
 नेषिविद्वानित्यच्छावाकोहरहःशंसत्यनुनेषुत्येतीवह्यहीनोहीनस्यरूपंनेषीतिसत्रायणरूपतावाएताअहरहःशस्यंतसमा
 नीभिःपरिदध्युरोकःसारीहैषामिन्द्रोयज्ञंभवती३॥ यथऋषभोवाशितायथावागौःप्रज्ञातंगोष्ठमेवंहैषामिन्द्रोयज्ञमैवग
 च्छतिनशुनंहुवीययाहीनस्यपरिदध्यात्क्षत्रियोहराष्ट्राक्षयवर्तयोहैवपरोभवतितमभिह्वयति ॥२२॥ अथातोऽहीनस्ययु
 क्तिश्चविमुक्तिश्चव्यंतरिक्षमतिरदित्यहीनयुंक्तएवेदिन्द्रमिति विमुंचत्याहंसरस्वतीवर्तोनूनंसातइत्यहीनयुंक्तेतेस्यामदेव
 वरुणनृष्टुतइतिविमुंचत्येषहवाअहीनंतनुमर्हतियएनंयुंक्तविमोक्तुंचवेदतद्यच्चतुर्विंशेहन्युज्यंतेसायुक्तिरथयत्पुरस्ता
 दुदयनीयस्यातिरात्रस्यविमुच्यंतेसाविमुक्तिस्तद्यच्चतुर्विंशेहन्नैकाहिकाभिःपरिदध्युरत्राहैवयज्ञंस्थापयेयुर्नाहीनकर्म
 कुर्युरथयदहीनपरिधानीयाभिःपरिदध्युर्यथाश्रांतोविमुच्यमानउत्कृत्येतैवंयजमानाउत्कृत्येरन्नुभयीभिःपरिदध्युस्त
 द्यथादीर्घाध्वउपविमोकंयायात्तादृकंसंततोहैषांयज्ञोभवती ३॥ व्युमुंचंतएकां द्वेन द्वयोःसवनयोःस्तोममतिशंसैही
 धारण्यानिहवैभवंतियत्रबह्वीभिःस्तोमोतिशस्यतंऽपरिमिताभिस्तृतीयसवनेऽपरिमितोवैस्वर्गोलोकःस्वर्गस्यलोकस्या
 स्यैसंततोहास्याभ्यारब्धोविस्त्रस्तोऽहीनोभवतियएवंब्रह्मानहीनंतनुते॥२३॥ देवावैवलेगाःपर्यपदयंस्तायज्ञेनैवेप्सं

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

स्ताःषष्ठेनाहामुर्वेस्तेप्रातःसवनेनभाकेनवलमनभयंस्तंयुक्मभयाश्न ॥ अश्रथयज्ञेवैनंतत्तत्तृतीयसवनेवज्जेणवालखि
 ल्याभिर्वाचःकूटेनैकपदयावलं विरुज्यगाउदाजैस्तथैवैतद्यजमानाःप्रातःसवनेनभाकेनवलंनभयंतितंयंनभयंती३॥ अ
 थयंत्येवैनंतत्तस्माज्जोत्रकाःप्रातःसवनेनाभाकांस्तृचान्छंसंतियःककुभोनिधारयइतिमैत्रावरुणःपूर्वीष्टईद्रोपमातबह
 तिब्राह्मणाच्छंसीताहिमध्यंभराणामित्यच्छावाकस्तत्तृतीयसवनेवज्जेणवालखिल्याभिर्वाचःकूटेनैकपदयावलं विरुज्य
 गाआमुवंतिपच्छःप्रथमंषड्वालखिल्यानांसूक्तानिविहरत्यर्धचशोद्वितीयमृकशस्तृतीयंसपच्छोविहरन्प्रगाथेप्रगाथएवै
 कपदादध्यात्सवाचःकूटेस्ताएताःपंचैकपदाश्चतस्रोदशमादह एकामहाव्रतादथाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदानितेषां
 यावद्भिःसंपद्येततावंतिशंसेन्नेतराण्याद्रियेताथार्धचशोविहरैस्ताश्चैवैकपदाःशंसैत्तानिचैवाष्टाक्षराणिमाहानामनानि
 पदान्यथऋकशोविहरैस्ताश्चैवैकपदाःशंसैत्तानिचैवाष्टाक्षराणिमाहानामनानिपदानिसयत्प्रथमंषड्वालखिल्यानांसूक्ता
 निविहरतिप्राणंचतद्वाचंचविहरतियद्वितीयंचक्षुश्चतन्मनश्चविहरतियत्तृतीयंश्रोत्रंचतदात्मानंचविहरतितदुपासोवि
 हारेकामउपासोवज्जेवालखिल्यासूपासोवाचःकूटेएकपदायामुपासःप्राणंरूढ्यामविहृतानेवचतुर्थप्रगाथान्छंसतिपश
 वोवैप्रगाथाःपशूनामवरुध्यैनात्रैकपदांव्यवदध्याद्यदत्रैकपदांव्यवदध्याद्वाचःकूटेनयजमानात्पशुनिर्हण्याद्यएनंतत्रब्रू

ब. पं.

अ. ४

॥ ८५ ॥

याद्वाचः कूटेन यजमानात्पशून्निर्वधीरपशुमेनमकरिति शश्वत्तथास्यात्तस्मात्तत्रैकपदान्वयवदध्याद्येवोचमेसूकेपर्यस्य
 तिस्र एव तयोर्विहारस्तदेतत्सौबलायसर्पिर्वात्सिः शशंससहोवाचभूयिष्ठानहं यजमाने पशून्पर्यग्रहैषमकनिष्ठा उमामाग
 मिष्यंतीति तस्मै ह यथामहं ऋत्विग्भ्य एवं निनाय तदेतत्पशव्यं च स्वर्ग्यं च शस्त्रं तस्मादेतच्छंसति ॥ २४ ॥ दूरो हणंरो ह तित
 स्योक्तं ब्राह्मणमैद्रेषशुकामस्य रोहेंदैद्रावैषशवस्तजागतं स्याज्जागतावैषशवस्तन्महासूक्तं स्याद्भूयिष्ठेवैव तत्पशुयजमा
 नं प्रतिष्ठापयति वरौरोहे तन्महासूक्तं च जागतं चैद्रावरुणे प्रतिष्ठाकामस्य रोहेंदे तदेव तावा एषा होत्रैतत्प्रतिष्ठापयदैद्रावरु
 णा तदेन त्स्वायामेव प्रतिष्ठापयामंततः प्रतिष्ठापयति यदैवैद्रावरुणा ३ इ ॥ एषा ह वा अत्र निर्विघ्नविदावैकामा आप्यं तैस्य
 द्यैद्रावरुणे रोहे तसौपर्णे रोहेंत्तदुपास्यैद्रावरुणैकाम उपास्यः सौपर्णे ॥ २५ ॥ तदाहुः संशंसंसे तप्तेहा ३ न् ॥ न संशंसंसे इति ॥
 संशंसंसेदित्याहुः कथमन्येष्वहः सुसंशंसति कथमत्र न संशंसंसेदित्यथोक्त्वाहुर्नैव संशंसंसे त्स्वर्गो वैलोकः पृथमहरसमाधी वैस्व
 र्गोलोकः कश्चिद्वैस्वर्गलोके समेतीति स यत्संशंसंसे तस्मानंतत्कुर्यादथ यज्ञसंशंसती ३ ॥ तत्स्वर्गस्थलोकस्थरूपं तस्मान्न संशंसं
 से देवन संशंसती ३ ॥ आत्मा वैस्तोत्रियः प्राणा वालखिल्याः स यत्संशंसंसे देताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्यप
 नंतत्र ब्रूयादेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मान्न संशंसंसे तस्य दीक्षेतां संसि

१ ' द्वे एवोत्तमे ' इति भाष्यपाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ १० ॥

पंवालखिल्याहंतपुरस्ताद्दूरोहणस्य संशंसानीति नो एव तस्याशामियात्तं यदि दर्प एव विंदेदुपरिष्ठाद्दूरोहणस्यापि बहूनि श
तानि शंसंघस्योत्कामाय तथा कुर्यादत्रैव तदुपासमैद्योवालखिल्यास्तासां द्वादशाक्षराणि पदानि तत्र सकाम उपासोय ऐंद्रे
जागतेऽथेदमैद्रावरुणसूक्तमैद्रावरुणी परिधानीया तस्मान्न संशंसं तदाहुर्यथा वावस्तोत्रमेवं शस्त्रं विहतावालखिल्याः श
स्यंते विहतांस्तोत्रां ३ ॥ अविहतां ३ इति ॥ विहृतमिति ब्रूयादष्टाक्षरेण द्वादशाक्षरमिति तदाहुर्यथा वावस्तोत्रमेवं याज्या
तिस्रो देवताः शस्यंते ऽग्निरिन्द्रो वरुण इत्यथैद्रावरुण्याय जति कथमग्निरनंतरित इति यो वा अग्निः सवरुणस्तदप्येतद्विष्णोर्क
त्वमग्ने वरुणो जायसे यदि तितद्यं देवैद्रावरुण्याय जति तेनाग्निरनंतरितो नंतरितः ॥ २६ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

शिल्पानि शंसंति देवशिल्पान्येतेषां वै शिल्पानामनुकृती ह शिल्पमधिगम्यते हस्तीकं सोवासो हिरण्यमश्वतरीरथः शिल्पं
शिल्पं हास्मिन्मधिगम्यते एव वेदवदेव शिल्पानी ३ ॥ आत्मसंस्कृतिर्वाव शिल्पानिच्छंदो मयं वा एतैर्यजमान आत्मानं सं
स्कुरुते नाभानेदिष्ठं शंसति रेतो वै नाभानेदिष्ठो रेतस्तत्सिचति तमनिरुक्तं शंसत्यनिरुक्तं वै रेतो गुहायो न्यांसिच्यते सरेतो सि
श्रो भवति क्षमयारेतः संजग्मानो निषिचति रेतः समृद्ध्या एव तं सनाराशं संशंसति प्रजावैनरो वाक्शंसः प्रजास्वेव तद्वाचं द
धाति तस्मादिमाः प्रजावदत्यो जायंते तं ह केपुरस्ताच्छंसंति पुरस्तादायतना वागिति वदंत उपरिष्ठादेकं उपरिष्ठादायतना वा

१ 'विहृतंस्तोत्रां ३' इति भाष्यपाठः । विहृतमविहृतं च स्तोत्रभेदः ।

च. पं.

अ. ५

॥ ८६ ॥

गितिवदंतो मध्य एव शंसन्मध्यायतनावा इयं वा गुपरिष्ठां न्नेदीयसीवोपरिष्ठां न्नेदीयसीववा इयं वा कंहोतारेतोभूतं सिक्वा
 मैत्रावरुणाय संप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्राणान्कल्पयेति ॥ २७ ॥ वालखिल्याः शंसति प्राणा वै वालखिल्याः प्राणानेवास्य तत्क
 ल्पयति ता विहृताः शंसति विहृता वा इमे प्राणाः प्राणेनापानोपानेन व्यानः स पच्छः प्रथमे सूक्ते विहरत्यर्धं च शो द्वितीये ऋक् श
 स्तृतीये स यत्प्रथमे सूक्ते विहरति प्राणं च तद्वाचं च विहरति यद्वितीये च क्षुश्च न्मनश्च विहरति यत्तृतीये श्रोत्रं च तदात्मानं च वि
 हरति ते हे क सह बृहत्यौ सह सतो बृहत्यौ विहरंति तदुपासो विहारे कामो नेत्तु प्रगाथाः कल्पंते ऽतिमर्शमेव विहरं तथा वै प्रगाथाः
 कल्पंते प्रगाथा वै वालखिल्यास्तस्मादतिमर्शमेव विहरं देवातिमर्शाः ३ ॥ आत्मा वै बृहती प्राणाः सतो बृहती स बृहती मशं
 सीत्स आत्मा ऽथ सतो बृहती ते प्राणाः अथ बृहती मथ सतो बृहती तदात्मानं प्राणैः परिबृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरं द्वे वा
 तिमर्शाः ३ ॥ आत्मा वै बृहती पशवः सतो बृहती स बृहती मशं सीत्स आत्मा ऽथ सतो बृहती ते पशवो ऽथ बृहती मथ सतो बृहती
 तदात्मानं पशुभिः परिबृहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरं द्वे वोत्तमे सूक्ते पर्यस्यति स एव तयोर्विहारस्तस्य मैत्रावरुणः प्राणा
 न्कल्पयित्वा ब्राह्मणाच्छंसिने संप्रयच्छत्येतत्वं प्रजनयेति ॥ २८ ॥ सुकीर्तिं शंसति देवयोनिर्वै सुकीर्तिं स्तद्यज्ञा देवयोन्यै
 यजमानं प्रजनयति वृषाकपिं शंसत्यात्मा वै वृषाकपिरात्मानमेवास्य तत्कल्पयति तद्व्यूख्यत्यन्नं वै न्यूं खं स्तदस्मै जाताया न्ना

१ 'द्वे एवोत्तमे' इति भाष्यपाठः ।

१. ब्रा.

११ ॥

द्यप्रतिदधाति यथा कुमाराय स्तनं सपाको भवति पाको यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानित्वज्जांसमस्थिमज्जासयावानेव पुरु-
 षस्तावंतं यजमानं संस्करोति तं ब्राह्मणाच्छंसी जनयित्वा ऽच्छावाकायसंप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्रतिष्ठां कल्पयेति ॥ २९ ॥
 एवयामरुतं शंसति प्रतिष्ठावा एवयामरुत्प्रतिष्ठा मेवास्य तत्कल्पयति तस्यूं खयत्यं वै न्यूं खो ऽन्नाद्यमेवास्मिंस्तदन्नाद्यं दधाति
 जागतो वाति जागतो वा सर्वं वा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुत आपो वै मरुत आपो न्नमभिपूर्वमेवास्मिंस्तदन्नाद्यं दधाति
 तान्येतानि सहचराणीत्याचक्षते नाभानेदिष्ठं वालखिल्या वृषा कपिमेव यामरुतं तानि सहवाशं सेत्सहवानशं सेद्यदेतानि ना-
 नाशं सेद्यथा पुरुषं वारेतो वा विच्छिद्यात्तादृक् तस्मादेतानि सहवाशं सेत्सहवानशं सेत्सहबुलिल आश्वतर आश्विवैश्वजितो
 होता सन्नीक्षां च क्रेषां वा एषां शिल्पानां विश्वजितिसावत्सरिके द्वे मध्यं दिनमभिप्रत्येतो हंता हमित्थमेव यामरुतं शंसया-
 नीति तद्धतथा शंसयां चकार तद्धतथा शस्यमाने गौश्ल आजगाम सहो वा च होतः कथा तेशस्त्रं विचक्रं प्लवत इति किं ह्यभूदित्ये-
 वयामरुदयमुत्तरतः शस्यत इति सहो वा चैद्रो वै मध्यं दिनः कथं द्रं मध्यं दिनान्निनीषसीति नेंद्रं मध्यं दिनान्निनीषामीति हो वा-
 चच्छंदस्त्वदममध्यं दिनसाच्ययं जागतो वाति जागतो वा सर्वं वा इदं जागतं वाति जागतं वा स उमारुतो मैवशंसिष्टेति सहो वा-
 चारमाच्छावाकेत्यथ हास्मिन्ननुशासनमीषे सहो वा चैद्रमेष विष्णुं न्यंगं शंसत्वथ त्वमेतं होतरुपरिष्टाद्रौ द्वौ धारया यै पुरस्तां-
 न्मारुतस्याप्यस्याथा इति तद्धतथा शंसयां चकार तदिदमप्येतर्हितथैव शस्यते ॥ ३० ॥ तदा हुयं दस्मिन् विश्वजित्यतिरा-

४. पं.

अ. ५

॥ ८७ ॥

त्र एवं षष्ठे हनिकल्पते यज्ञः कल्पते यजमानस्य प्रजातिः कथमत्राशस्त एव नाभानेदिष्ठो भवत्यथ मैत्रावरुणौ वालखिल्याः शं
 सति ते प्राणारेतो वा अग्रेथ प्राणा एवं ब्राह्मणाच्छस्यशस्त एव नाभानेदिष्ठो भवत्यथ वृषाकपिंशंसति स आत्मारेतो वा अग्रेथा
 त्मा कथमत्र यजमानस्य प्रजातिः कथं प्राणा अविहृष्टा भवतीति यजमानं हवा एतेन सर्वेण यज्ञक्रतुना संस्कुर्वति स यथागर्भो
 योन्यामन्तरे वंसंभवन्छेतैनवै सकृदेवाग्रे सर्वः संभवत्येकैकं वा अंगं संभवतः संभवतीति सर्वाणि चेत्समाने हन्क्रियेरन्कल्पत
 एव यज्ञः कल्पते यजमानस्य प्रजातिरथैतं होतैव यामरुतं तृतीयसवने शंसति तद्यास्य प्रतिष्ठा तस्यामेवैनं तदंततः प्रतिष्ठाप
 यति ॥ ३१ ॥ छंदसां वै षष्ठेनाह्वाप्तानां रसोत्यनेदत्स प्रजापतिरविभैत्पराड्यं छंदसारं सौ लोकानत्येष्यतीति तं परस्ता
 च्छंदोभिः पर्यगृह्णान्नाराशं स्यागायत्र्यारैभ्यान्निष्ठुभः पारिक्षित्या जगत्याः कारव्ययानुष्ठुभस्तत्पुनश्छंदः सुरसमदधात्सर
 सैर्हास्यच्छंदोभिरिष्टं भवति सरसैश्छंदोभिर्वज्रंतनुते यऽएवं वेदं नाराशंसीः शंसति प्रजावैनरो वाकशंसः प्रजास्वेव तद्वाचं द
 धाति तस्मादिमाः प्रजावदत्यो जायंते य एवं वेद यदेव नाराशंसीः ॥ शंसंतो वै देवाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यज
 मानाः शंसंत एव स्वर्गलोकं यंति ताः प्रग्राहंशंसति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति ता सुनन्यूं खयैर्नीवी वनदे
 त्सहितासां न्यूं खौरैर्भीः शंसति रेभंतो वै देवाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानारेभंत एव स्वर्गलोकं यंति ताः प्रग्राहं
 शंसति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति ता सुनन्यूं खयैर्नीवी वनदे त्सहितासां न्यूं खः पारिक्षितीः शंसत्यग्नि

ऐ. ब्रा.

॥ १२ ॥

वैपरिक्षिदग्निहीमाः प्रजाः परिक्षेत्यग्निहीमाः प्रजाः परिक्षियंत्यग्नेरेवसायुज्यं सरूपतां सलोकतामश्रुतेय एवं वेदय देवपारि
क्षिती ३ः ॥ संवत्सरो वैपरिक्षित्संवत्सरो हीमाः प्रजाः परिक्षेति संवत्सरं हीमाः प्रजाः परिक्षियंति संवत्सरस्यैवसायुज्यं सरूप
तां सलोकतामश्रुतेय एवं वेदताः प्रग्राहंशं सति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति तासु नन्यूं खये न्नीवी वनर्देत्स
हितासां न्यूं खः कारव्याः शंसति देवा वैयत्किं च कल्याणं कर्म कुर्वेत्स्तत्कारव्याभिरवाप्नुवंस्तथैवैतद्यजमानायत्किं च कल्याणं
कर्म कुर्वेत्तत्कारव्याभिराप्नुवंति ताः प्रग्राहंशं सति यथा वृषाकपिं वार्षाकपं हि वृषाकपेस्तद्व्यायमेति तासु नन्यूं खये न्नीवी व
नर्देत्स हितासां न्यूं खो दिशां कृषीः शंसति दिश एव तत्कल्पयंति ताः पंचशंसति पंचवा इमा दिशश्च तस्मिन् स्तिरश्च य एको धर्वा तासु
नन्यूं खये न्नैव च निनर्दे न्नेदिमा दिशो न्यूं खयानीति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव जनकल्पाः शंसति प्रजा वै जनकल्पादि
श एव तत्कल्पयित्वा तासु प्रजाः प्रतिष्ठापयंति तासु नन्यूं खये न्नैव च निनर्दे न्नेदिमाः प्रजान्यूं खयानीति ता अर्धर्चशः शंसति
प्रतिष्ठाया वै द्रगाथाः शंसतीं द्रगाथाभिर्वै देवा असुरानभिगायाथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमाना इन्द्रगाथाभिरेवाप्रियं भ्रातृ
व्यं मभिगायाथैनमति यंति ता अर्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एव ॥ ३२ ॥ ऐतदप्रलापं शंसत्यैतशो ह वै मुनिरेवसायुर्ददर्श यज्ञ
स्यात्तयाममिति हैक आहुः सो ब्रवीत्पुत्रान्पुत्रकां अग्नेरायुरदर्शतदभिलपिष्यामि यत्किं च वदामि तन्मे मापरिगातेति स
प्रत्यपद्यतैता अश्वा आप्लवंतं प्रतीपं प्रातिसत्वनमिति तस्याभ्यग्निरैतशायनं एत्याकालेभिहायं मुखमप्यगृह्णादहपन्नः पिते

ष. पं.

अ. ५

॥ ८८ ॥

तितंहोवाचापेह्यलसोभूयोंमेवाचमवधीःशतायुंगामंकरिष्यसहस्रायुंपुरुषंपापिष्ठांतेप्रजांकरोमियोमेत्थमसक्याइतित
 स्मादाहुरभ्यमयएतशायनाऔर्वाणांपापिष्ठाइतितंहैकेभूयांसंशंसंतिसननिषेद्यावत्कामंशंसेत्येवभूयांदायुवपितत्रप्र
 लापआयुरेवतद्यजमानस्यप्रतारयतियएवंवेदयदेवैतशप्रलापाः ॥ छंदसांहैपरसोयदैतद्यप्रलापछंदस्वेवतद्रसं
 दधातिसरसैर्हास्यच्छंदोभिरिष्टंभवतिसरसैश्छंदोभिर्यज्ञंतनुतैएवचवेदयद्वेवैतशप्रलापाः ॥ अयातयामावाभक्षिति
 रैतशप्रलापोयातयामामेयज्ञेसदक्षितिर्मेयज्ञेसदितितंवाएतमैतशप्रलापंशंसतिपदावग्राह्यथानिविदंतस्योत्तमेनपदेन
 प्रणौतियथानिविदःप्रवहिकाःशंसतिप्रवहिकाभिर्वैदेवाअसुरान्प्रवह्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाःप्रवहिकाभिरे
 वाप्रियंभ्रातृव्यंप्रवह्याथैनमतियंतिताअर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवाऽजिज्ञासेन्याःशंसत्याजिज्ञासेन्याभिर्वैदेवाअ
 सुरानाज्ञायाऽथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाआजिज्ञासेन्याभिरेवाप्रियंभ्रातृव्यंमाज्ञायाथैनमतियंतिताअर्धर्चशःशंस
 तिप्रतिष्ठायाएवंप्रतिराधंशंसतिप्रतिराधेनवैदेवाऽअसुरान्प्रतिराध्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाःप्रतिराधेनैवाप्रि
 यंभ्रातृव्यंप्रतिराध्याथैनमतियंत्यतिवादंशंसत्यतिवादेनवैदेवाअसुरान्त्युद्याथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाअतिवादे
 नैवाप्रियंभ्रातृव्यंमत्युद्याथैनमतियंतिमर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएव ॥ ३३ ॥ देवनीथंशंसत्यादित्याश्चहवाअंगि
 रसश्चस्वर्गेलोकेस्पधंतवयंपूर्वएण्यामोवयमितितेहांगिरसःपूर्वैर्भुवःसुत्यांस्वर्गस्यलोकस्यददृशुस्तेग्निंप्रजिघ्युरंगिरसांवा

ऐ. ग्रा.

॥ १३ ॥

एकोऽग्निः परे ह्यादित्येभ्यः श्वः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूहीति ते हादित्या अग्निमेव दृष्ट्वा सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुस्ता
 नेत्याब्रवीच्छुः सुत्यां वः स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूमइति ते होचुरथ वयं नुभ्यंसद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूमस्त्वयैव वयं होत्राः स्व
 र्गलोकमेभ्यामइतिसतथेत्युक्त्वा प्रत्युक्तः पुनराजगाम ते होचुः प्रावोचा ३ इति ॥ प्रावोचमिति होवाचाधोमे प्रतिप्रावो
 चन्निति नोहिनप्रत्यज्ञास्था ३ इति ॥ प्रतिवा अज्ञासमिति होवाचयशसावा एषोभ्यै तिय आर्त्विज्येन तं यः प्रतिरुंधेद्यशः
 सप्रतिरुंधेत्तस्मान्नप्रत्यरौत्सीति यदित्वस्मादपोज्जिगांसेद्यज्ञेनास्मादपोदियात् ॥ यदित्वयाज्यः स्वयमपोदितं तस्मात्
 ॥ ३४ ॥ ते हादित्या नंगिरसो याजयंस्तेभ्यो याजयद्भ्य इमां पृथिवीं पूर्णां दक्षिणानामददुस्तानियं प्रतिगृहीता तपत्तान्यवृ
 जन्तसांसिंहीभूत्वा विजृभंती जनानचरत्तस्याः शोचत्या इमे प्रदराः प्रादीर्यतये स्या इमे प्रदराः समेव हैव ततः पुरा तस्मादा
 हुर्न निवृत्तदक्षिणां प्रतिगृहीयांन्नेन्मा शुचा विद्धा शुचा विद्ध्यादिति यदित्वेनां प्रतिगृहीयादप्रियायैनां भ्रातृव्याय दद्यात्प
 राहैव भवत्यथ योसौ तपती ३ ॥ एषो श्वः श्वेतोरूपं कृत्वाऽश्वभिधान्यपिहितेनात्मना प्रतिचक्रमइमं वो नयामइतिस ए
 षदेव नीथो नूच्यत आदित्या हजरितरंगिरोभ्यो दक्षिणामनयन् ॥ तां हजरितर्न प्रत्यायन्निति न हित इमां प्रत्यायंस्तामुह
 जरितः प्रत्यायन्निति प्रतिहिते मुमायंस्तां हजरितर्न प्रत्यगृष्णन्निति न हित इमां प्रत्यगृष्णंस्तामुहजरितः प्रत्यगृष्णन्निति प्र

१ 'इतिप्रोवाचमिति' अत्रावसानं न भाष्यकाराभिमतं ।

ष. पं.

अ. ५

॥ ८९ ॥

तिहितेमुमगृष्णन्नहानेतसंनविचेतनानीत्येषहवाअहंविचेतयिताजज्ञानेतसन्नपुरोगवासइतिदक्षिणावैयज्ञानांपुरोग
 वीयथाहवाइदमनोपुरोगवंरिष्यत्येवंहैवयज्ञोदक्षिणोरिष्यतितस्मादाहुर्दातव्यैवयज्ञोदक्षिणाभवत्यप्यल्पिकाप्युतश्वेत
 आशुपत्वा ॥ उतोपद्याभिर्जविष्ठः ॥ उतेमाशुमानंपिपति ॥ आदित्यारुद्रावसवस्त्वेळते ॥ इदंराधःप्रतिगृष्णीहं
 गिरइतिप्रतिग्रहमेवतद्राधसपेच्छन्निदंराधोबृहत्पृथु ॥ देवाददत्वावरं ॥ तद्वोअस्तुसुचेतनं ॥ युष्मेअस्तुदिवेदिवे ॥
 प्रत्येवगृभायतेतिप्रत्येवैनमेतदजग्रभैषंतवाएतंदेवनीथंशंसतिपदावग्राहंयथानिविदंतस्योत्तमेनपदेनप्रणौतियथानिवि
 दः ॥ ३५ ॥ भूतेच्छदःशंसतिभूतेच्छद्भिवैदेवाअसुरानुपासचंतोतेवयुद्धेनोतेवमाययातेषांवैदेवाअसुराणांभूतेच्छ
 द्भिरैवभूतंछादयित्वाथैनानत्यायंस्तथैवैतद्यजमानाभूतेच्छद्भिरैवाप्रियस्यभ्रातृव्यस्यभूतंछादयित्वाथैनमतियंतिता
 अर्धर्चशःशंसतिप्रतिष्ठायाएवाऽहनस्याःशंसत्याहनस्याद्वैरेतःसिच्यतेरेतसःप्रजाःप्रजायंतेप्रजातिमेवतद्धातितादश
 शंसतिदशाक्षराविराळन्नविराळन्नाद्रेतःसिच्यतेरेतसःप्रजाःप्रजायंतेप्रजातिमेवतद्धातितान्यूंखयत्यन्नंवन्यूंखोन्नाद्रे
 तःसिच्यतेरेतसःप्रजाःप्रजायंतेप्रजातिमेवतद्धातिदधिकाव्णोअकारिषमितिदाधिकींशंसतिदेवपवित्रंवैदधिकाइदं
 वाइदंव्याहनस्यांवाचमवादीत्तदेवपवित्रेणवाचंपुनीतेसानुष्टुभभवतिवाग्वाअनुष्टुप्तस्त्वेनच्छंदसावाचंपुनीतेसुतासोम
 धुमत्तमाइतिपावमानीःशंसतिदेवपवित्रंवैपावमान्यंइदंवाइदंव्याहनस्यांवाचमवादीत्तदेवपवित्रेणैववाचंपुनीतेताअ

६. ब्रा.

॥ १४ ॥

नुष्टुभो भवन्ति वागवा अनुष्टुप्तस्वेनैव च्छंदसा वाचं पुनीतेऽवद्रप्सो अंशुमती मतिष्ठदित्यैद्रा बार्हस्पत्यं तृचंशं सति विशो अदे
 वीरभ्या चरन्तीर्बृहस्पतिना युजेंद्रः ससाह इत्यसुरविंशं हवै देवान्भ्युदाचार्य आसीत्स इन्द्रो बृहस्पतिनैव युज।ऽसुर्यवर्णमभि
 दासंतमपाहस्तथैवैतद्यजमाना इन्द्रा बृहस्पतिभ्यामेव युजाऽसुर्यवर्णमभि दासंतमपन्नतैतदाहुः संशंसे तपष्टेहा ३ न् ॥ न सं
 शंसे इति ॥ संशंसेदित्याहुः कथमन्येष्वहः सुसंशं सति कथमन्नं संशंसेदित्यथो खत्वाहुर्नैव संशंसेत्स्वर्गो वै लोकः षष्ठम
 हरसमायी वै स्वर्गो लोकः कश्चिद्वै स्वर्गलोके समेतीति स यत्संशंसेत्समानं तत्कुर्यादथ यन्न संशंसीति ॥ तत्स्वर्गस्य लोकस्य रू
 पं तस्मान्न संशंसेद्यदेव न संशंसीति ॥ एतानि वा अत्रोक्तानि नाभानेदिष्टो वालखिल्या वृषाकपिरेव यामरुत्स यत्संशंसेद
 पैव स एतेषु कामं राध्रुयादैर्द्रो वृषाकपिः सर्वाणि च्छंदांस्तैतदप्रलापं स्तत्र सकाम उपासो य एंद्रे जागतेऽथेदमैद्रा बार्हस्पत्यं सूक्तं
 मैद्रा बार्हस्पत्या परिधानीया तस्मान्न संशंसेन्न संशंसेत् ॥ ३६ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ष. पं.

अ. ५

॥ ९० ॥

॥ इति षष्ठ्यपंचिका समाप्ता ॥

॥ अथसप्तमपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ अथातः पशोर्विभक्तिस्तस्य विभागं क्षयामोहनू सजिह्वे प्रस्तोतुः इयेनं वक्षऽउद्गातुः
 कंठः काकुद्रः प्रतिहर्तुर्दक्षिणाश्रोणिर्होतुः सव्याब्रह्मणोर्दक्षिणं सक्थि मैत्रावरुणस्य सव्यं ब्राह्मणाच्छंसिनोर्दक्षिणं पार्श्वं सांस
 मध्वर्योः सव्यमुपगातृणां सव्योः सः पतिप्रस्थातुर्दक्षिणं दोर्नेष्टुः सव्यं पोतुर्दक्षिण ऊरुरच्छावाकस्य सव्य आग्नीध्रस्य दक्षिणो
 बाहुरात्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सदं चानूकं च गृहपतेर्दक्षिणो पादौ गृहपतेर्ब्रतप्रदस्य सव्यौ पादौ गृहपतेर्भार्यायै ब्रतप्रदस्यौष्ठं
 एनयोः साधारणो भवति तं गृहपतिरेव प्रशिष्या जाघर्णी पत्नीभ्यो हरंति तां ब्राह्मणाय दद्युः स्कंध्याश्च मणिकास्ति सश्च कीक
 सां प्रावस्तु तस्ति सश्चैव कीकसा अर्धचवै कर्तस्योन्नेतु रर्धचैव वै कर्तस्य क्लोमा च शमितुस्तद्ब्राह्मणाय दद्याद्य ब्राह्मणः स्याच्छि
 रः सुब्रह्मण्यायैयः श्वः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिळा सर्वेषां होतुर्वातावा एताः षट्त्रिंशतमेकपदा यज्ञं वहंति षट्त्रिंशदक्षरा वै बृह
 ती बार्हताः स्वर्गलोकाः प्राणांश्चैव तत्स्वर्गांश्च लोकानामुवन्ति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठन्तो यन्ति स एषः स्वर्ग्यः
 पशुर्य एनमेवं विभज्येत्यथ ये तोन्यथा तद्यथा सेलगावापापकृतो वापशुं विमभीरं स्तादृक् कृत्वा एतां पशोर्विभक्तिं श्रौत ऋषिर्दे
 वभागो विदां च कारतामुहाप्रोच्यैवास्मा लोकादुच्चक्रामत्तामुहगिरिजायैवाभ्रव्यायामनुष्यः प्रोवाच ततो हैनामेतदवी
 ङ्मनुष्याऽअधीयते धीयते ॥ १ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥

१ 'सेलगावा' इति भाष्ये । इलाशब्देनान्नं सेलमत्र बहुलं देशस्तंगच्छतीति सेलगा इति तत्रार्थः ।

स. पं.

अ. १

॥ ९१ ॥

तदाहुय आहिताग्निरुपवसथेन्नियेत कथमस्य यज्ञः स्यादिति नैनं याजयेदित्याहुर्नभिप्राप्तो हियज्ञं भवतीति तदाहुयं
 आहिताग्निरधिश्चितेग्निहोत्रे सान्नाय्ये वाहविः शुवास्त्रियेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यत्रैव नान्यनुपर्यादध्याद्यथा सर्वाणि संद
 ह्येरेन्त्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयं आहिताग्निरासन्नेषु हविः शुवास्त्रियेत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्याभ्यएव तानि देवताभ्यो हवीं
 षिगृहीतानि भवन्ति ताभ्यः स्वाहेत्येवैनान्या हवनीये सर्वहुंति जुहुयात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयं आहिताग्निः प्रवसन्त्रियेत
 कथमस्याग्निहोत्रं स्यादित्यभिवाच्यवत्सायाः पयसा जुहुयादन्यदिवैतत्पर्योयदभिवाच्यवत्साया अन्यदिवैतदग्निहोत्रं य
 त्पेतस्यापि वायत एव कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्याहुरेवमेवैनानजज्ञान जुह्वत इंधीरन्नाशरीराणामाहतोरित्यदिशरीराणि
 न विद्येरेन्पर्णशरः षष्टिस्त्रीणि च शतान्याहृत्य तेषां पुरुषरूपकमिव कृत्वा तस्मिंस्तामावृतं कुर्युरथैनान्छरीरैराहृतैः संस्पृश्यो
 द्वासयेयुरध्वर्धशतं कार्ये सविधनी द्विपंचाशे च विंशे चोरु द्विपंचविंशे शेषंतु शिरस्युपरि दध्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥ २ ॥
 तदाहुयं स्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानोपविशेत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंत्रयेत्तयस्माद्भीषानिषीदसिततो नो अंभ
 यंकृधि ॥ पशून्सर्वान्गोपायनमोरुद्राय मीढुष इति तामुत्थापयेदुदस्था देव्यदिति रायुर्यज्ञपतावधात् ॥ इन्द्राय कृण्व
 ती भागं मित्राय वरुणाय चैत्यथा स्याउदपात्रं मूधसिचमुखे चोपगृहीयादथैनान्ब्राह्मणाय दद्यात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुयं
 स्याग्निहोत्र्युपावसृष्टा दुह्यमानावाद्येत कातत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषाय जमानस्य प्रतिरूपाय वाद्येत तामन्नम

ऐ. ब्रा.

॥ २ ॥

प्यादयं च्छांलैशांतिर्वाऽअन्नसूयवसाङ्गवतीहिभूयाइति सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसृष्टादुह्यमाना
 स्पंदेतकातत्रप्रायश्चित्तिरिति सायत्तत्रस्कंदयेत्तदभिमृश्यजपेद्यद्यदुग्धं पृथिवीमसृष्टयदोषधीरत्यसृष्ट्यदापः ॥ पयो
 गृहेषुपयोअभ्यायापयोक्त्सेषुपयोअस्तुतन्मयीतितत्रयत्परिशिष्टं स्यात्तेन जुहुयाद्यद्यलं होमायस्याद्यद्युवैसर्वसिक्तं स्याद
 थान्यामाहूयतांदुग्धवातेन जुहुयादात्वेवश्रद्धायैहोतव्यं सातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ३ ॥ तदाहुर्यस्यसायंदुग्धं सान्नाय्यंदुष्येद्वा
 पहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरिति प्रातर्दुग्धं द्वैधंकृत्वा तस्यान्यतरां भक्तिमातच्यतेन यजेत सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्य प्रा
 तर्दुग्धं सान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रं वामाहेंद्रं वा पुरोळाशं तस्य स्थाने निरूप्यतेन यजेत सातत्रप्रायश्चित्ति
 त्तिस्तदाहुर्यस्य सर्वमेव सान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यैद्रं वामाहेंद्रं वेतिसमानं सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्य
 स्वसर्वाण्येव हवींषि दुष्येयुर्वापहरेयुर्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्याज्यस्यैनानियथादेव तं परिकल्प्य तयाज्यहविषेष्टाय जेतां
 तोन्यामिष्टिमनुत्बणांतन्वीतयज्ञोयज्ञस्य प्रायश्चित्तिः ॥ ४ ॥ तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिभ्रितं ममेध्यमापद्येत कातत्रप्रा
 यश्चित्तिरिति सर्वमेवैनत्सुच्यभिपर्यासिच्य प्राहुर्देत्याहवनीये हैतांसमिधमभ्यादधात्यथोत्तरत आहवनीयस्योष्णं भस्म
 निरुह्य जुहुयां न्मनसा वा प्राजापत्य यावर्चातद्भुतं चाहुतं च सद्यद्येकस्मिन्नुत्तीतं यदि द्वयोरेष एव कल्पस्तच्चेद्वपनयितुं शक्यं
 निषिच्येत दुष्टमदुष्टमभिपर्यासिच्य तस्य यथोत्तीतीत्यात्तथा जुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिभ्रितं

स. पं.

अ. २

॥ ९२ ॥

स्कंदतिवाविष्यंदतेवांकातत्रप्रायश्चित्तिरितितदद्भिरुपनिनयेच्छांत्यैशांतिर्वाआपोऽथैनदक्षिणेनपाणिनाभिमृश्यजप
 त्तिदिवंतृतीयंदेवान्यज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टांतरिक्षंतृतीयंपिद्वन्यज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टपृथिवींतृतीयंमनुष्यान्य
 ज्ञोगात्ततोमाद्रविणमाष्टययोरोजसास्कभितारजांसीतिवैष्णुवारुणीमृचंजपतिविष्णुवैयज्ञस्यदुरिष्टंपातिवरुणःस्विष्टैत
 योरुभयोरेवशांत्यैसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्रितंप्राहुदायन्स्खलतेवापिवाभ्रंशतेकातत्रप्रायश्चित्तिरि
 तिसयद्युपनिवर्तयेत्स्वर्गालोकाद्यजमानमावर्तयेदन्नैवास्माउपविष्टायैतमग्निहोत्रपरीशेषमाहरेयुस्तस्ययथोन्नीतीत्यात्त
 थाजुहुयात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुरथयदिस्रुग्भिद्येतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यन्यांस्रुचमाहृत्यजुहुयादथैनांस्रुचंभिन्नामा
 हवनीवेभ्यादध्यात्प्राग्दंडांप्रत्यक्पुष्करांसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्याहवनीयेहाग्निर्विद्येताथगार्हपत्यउपशाम्येत्कात
 त्रप्रायश्चित्तिरितिसयदिप्रांचमुद्धरेत्प्रायतनाह्यवेतयत्प्रत्यंचमसुरवद्यज्ञंतन्वीतयन्मथेद्भ्रातृव्यंयजमानस्यजनयेद्यद
 नुगमयेत्प्राणोयजमानंजह्यात्सर्वमेवैनंसहभस्मानंसमोप्यगार्हपत्यायतनेनिधायऽथप्रांचमाहवनीयमुद्धरेत्सातत्रप्राय
 श्चित्तिः ॥ ५ ॥ तदाहुर्यस्याग्नावग्निमुद्धरेयुःकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसयद्यनुपश्येदुदूह्यपूर्वमपरंनिदध्यादघनानुपश्ये
 त्सोमयेन्निवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येअग्निनाग्निःसमिध्यतेत्वंह्यग्नेअग्निनेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहु
 यादग्नयेन्निवतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यगार्हपत्याहवनीयौमिथःसंसृज्येयातांकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमये

रे. ब्रा.

॥ ३ ॥

वीतयेऽष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्न आयाहि वीतये यो अग्निदेव वीतय इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयाद
 ग्रये वीतये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्य सर्व एवाग्नयो मिथः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये विविचयेऽ
 ष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये स्वर्णवस्तोरुषसामरोचित्वा मग्ने मानुषीरीळते विश इत्याहुतिं वाहवनीये जुहु
 यादग्रये विविचये स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नयो न्यैरग्निभिः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये क्षामव
 तेष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अक्रंददग्निः स्तनयन्निवद्यौरधायथानः पितरः परास इत्याहुतिं वाहवनीये
 जुहुयादग्रये क्षामवते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिः ॥६॥ तदा हुयस्याग्नयो ग्राम्येणाग्निना संदह्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति
 सोमये संवर्गायाष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये कुवित्सुनोगविष्टये मानो अस्मिन्महांधन इत्याहुतिं वाहव
 नीये जुहुयादग्रये संवर्गाय स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नयो दिव्येनाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सो
 मयेऽप्सुमतेऽष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अप्सुग्ने सधिष्टवमयो दधे मे धिरः पूतदक्ष इत्याहुतिं वाहवनीये
 जुहुयादग्रयेऽप्सुमते स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नयः शवाग्निना संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये शुचये
 ऽष्टाकपालं पुरोळाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निः शुचि व्रततम उदग्ने शुचयस्तवेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्रये शुचये
 स्वाहेति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुयस्याग्नय आरण्येनाग्निना संदह्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति समेवारोपयेदरणीवोल्मुकं

सं. पं.

अ. २

॥ ९३ ॥

वामोक्षयेद्यथाहवनीयाद्यदिगार्हपत्याद्यदिनशक्नुयात्सोमयेसंवर्गायाष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्योक्तेयाज्यानुवाक्ये
 आहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेसंवर्गायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ७ ॥ तदाहुर्यआहिताग्निरुपवसथेश्रुकुर्वीतकातत्र
 प्रायश्चित्तिरितिसोमयेव्रतभृतेऽष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेव्रतभृच्छुचिर्ब्रतानिविभ्रद्रतपाअ
 दब्धइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेव्रतभृतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निरुपवसथेब्रत्यमापद्येतकात
 त्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेव्रतपतयेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेव्रतपाअसियद्वोवयंप्रमिनामव्रता
 नीत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेव्रतपतयेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यआहिताग्निरमावास्यांपौर्णमासींवातीयां
 त्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेपथिकृतेऽष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येवेत्थाहिवेधोअध्वनआदेवानाम
 पिपंथामगन्मेत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेपथिकृतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुर्यस्यसर्वएवाग्नयउपशाम्येरन्का
 तत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेतपस्वतेजनद्वतेपावकवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येआयाहितपसाजने
 ष्वानोयाहितपसाजनेष्वित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेतपस्वतेजनद्वतेपावकतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिः ॥ ८ ॥
 तदाहुर्यआहिताग्निराग्रयणेनानिष्टानवान्नंप्राश्नीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेवैश्वानरायद्वादशकपालंपुरोळाशं
 निर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येवैश्वानरोअजीजनत्पृष्टोदिविपृष्टोअग्निःपृथिव्यामित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेवैश्वान

दे. ब्रा.

॥ ४ ॥

रायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिकपालंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोम्विभ्यांष्टिकपालंपुरोळा
 शंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैअश्विनावर्तिरस्मदागोमतानासत्यारथेनेत्याहुतिवाहवनीयेजुहुयादग्निभ्यांस्वाहेतिसात
 त्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिपवित्रंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेपवित्रवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्य
 याज्यानुवाक्यैपवित्रंतेविततंब्रह्मणस्पतेतपोष्पवित्रंविततंदिवस्पदइत्याहुतिवाहवनीयेजुहुयादग्नयेपवित्रवतेस्वाहेति
 सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिहिरण्यंनश्येत्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेहिरण्यवतेष्टाकपालंपुरोळाशंनि
 र्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैहिरण्यकेशोरजसोविसारआतेसुपर्णाअमिनतँएवैरित्याहुतिवाहवनीयेजुहुयादग्नयेहिरण्यवते
 स्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिप्रातरस्मातोग्निहोत्रंजुहुयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेवरुणायाष्टा
 पालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वान्सत्त्वंनोअग्नेवमोभवोतीत्याहुतिवाहवनीयेजुहुयादग्न
 येवरुणायस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्यदिसूतकाम्नाश्रीयात्कातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेतंतुमते
 ष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैतंतुतन्वन्नजसोभानुमन्विद्यक्षानहोनह्यतनोतसोम्याइत्याहुतिवाहवनीये
 जुहुयादग्नयेतंतुमतेस्वाहेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदाहुयआहिताग्निर्जीवेमृतशब्दंश्रुत्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसोमयेसु
 रभिमतेष्टाकपालंपुरोळाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्यैअग्निर्होतान्यसीदद्यजीयान्त्साध्वीमकर्देववीतिनोअद्येत्याहुतिवा

स. पं.

अ. २

॥ ९४ ॥

हवनीये जुहुयादग्नये सुरभिमतस्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुय आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वायमौ जनयेत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये मरुत्वते त्रयोदश कपालं पुरोळां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्यै मरुतो यस्य हि क्षयैऽरा इवेद चरमाजहे चैत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नये मरुत्वते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा हुरपत्नी कोप्यग्निहोत्रमाहरेत् ॥ नाहरेत् ॥ जाहरेदित्याहुयं दिनाहरेद नद्धा पुरुषः को नद्धा पुरुष इति न देवान्न पितृन्मनुष्या इति तस्मादपत्नी कोप्यग्निहोत्रमाहरेत्तदेवाभियज्ञगाथागीयते ॥ यजेत्सौत्रामण्यामपत्नी कोप्यसोमपः ॥ माता पितृभ्यामनृणार्थं यजेति वचनाच्छ्रुतिरिति तस्मात्सौम्यं याजयेत् ॥ ९ ॥ तदा हुवाचापत्नी कोऽग्निहोत्रं कथमेव जुहोति निविष्टे मृतापत्नी नष्टा वाग्निहोत्रे कथमग्निहोत्रं जुहोति पुत्रान्पौत्रान्न सन्नित्याहु रस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्चास्मिंश्च लोके यं स्वर्गोऽस्वर्गेण स्वर्गलोका मारुरो हेत्यमुष्यैवलोकस्वसंततिं चारयति यस्यैषां पत्नी नैच्छेत्तस्मादपत्नी कस्याधानं कुर्वत्यपत्नी कोऽग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति श्रद्धापत्नी सत्यं यजमानः श्रद्धासत्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्रद्धया सत्येन मिथुनेन स्वर्गल्लोकान्जयतीति ॥ १० ॥ तदा हुयं दर्शपूर्णमासवोरुपवसतिं न हवा अत्र तस्य देवाहविरश्रंति तस्मादुपवसत्युत्तमं देवाहविरश्रीयुरिति पूर्वापौर्णमासीमुपवसेदिति पौर्णमासीमुत्तरामिति कौपीतकं यापूर्वापौर्णमासी सानुमतिर्योत्तरासाराकाया पूर्वाभावास्यासासिनी वाली योत्तरासाकुह्यापयस्तमियादभ्युदिमादिष्टी

१ 'नमनुष्यानि' इति भाष्ये । मनुष्यान् अतिथीनपीतित्दर्थः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

सातिथिः पूर्वापौर्णमासीमुपवसेदनिर्ज्ञायपुरस्तादमावास्यायाँ चंद्रमसं यदुपैतियद्यजते तेन सोमं क्रीणंति तेनोत्तरामुत्तरार
 मुपवसेदुत्तराणि हवै सोमो यजते सोममनुदैवतमेतद्वै देवसोमं यच्चंद्रमास्तस्मादुत्तरामुपवसेत् ॥ ११ ॥ तदाहुर्यस्याग्निम
 नुद्धृतमादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाप्रणीतोवाप्राग्घोमांदुपशाम्यैत्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति हिरण्यं पुरस्कृत्य सायमु
 द्धरेज्ज्योतिर्वै शुक्रं हिरण्यं ज्योतिः शुक्रमसौ तदेव तज्ज्योतिः शुक्रं पश्यन्नुद्धरति रजतमंतर्धाय प्रातरुद्धरेदेतद्रात्रिरूपं पुरासं
 भेदाच्छायानां माहवनीयमुद्धरेन्मृत्युवै तमश्छायां तेनैव तज्ज्योतिषां मृत्युं तमश्छायां तरति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुर्य
 स्य गार्हपत्याहवनीयावंतरेणाऽनोवारथोवाश्वावाप्रतिपद्येत कातत्र प्रायश्चित्तिरिति नैजन्मनसि कुर्यादित्याहुः रात्मन्यस्य
 हिताभवंतीति तच्चेन्मनसि कुर्वीत गार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधारां हरेत्तंतु तन्वत्रजसोभानुमन्विहीत्याहवनीयां त्सातत्र
 प्रायश्चित्तिस्तदाहुः कथमग्नीनन्वा दधानो न्वाहार्यपचनमाहारयेत् ॥ नाहारयेत्तदिति ॥ आहारयेदित्याहुः प्राणा
 न्वा एषोभ्यात्मन्धत्तै यो ग्रीनाधत्तै तेषामेषोन्नादतमोभवति यदन्वाहार्यपचनं तस्मिन्नेतामाहुतिं जुहोत्यग्नयेन्नादायाग्नप
 तये स्वाहेत्यन्नादोहाग्नपतिर्भवत्यश्रुते प्रजयाग्नार्चय एव वेदांतरेण गार्हपत्याहवनीयौ होष्यन्तसंचरेतै तेन हवा एनं संचरमा
 णमग्नयो विदुरयमस्मासु होष्यतीत्येतेन हवा अस्य संचरमाणस्य गार्हपत्याहवनीयौ पाप्मानमपहर्तः सोपहतपाप्मो ध्वैः स्व
 र्गलोकमेतीति वै ब्राह्मणमुदाहरंति तदाहुः कथमग्नीन्प्रवत्स्यन्नुपतिष्ठेत् प्रोष्यवाप्रत्येत्याहरहर्वेति तूष्णीमित्याहुस्तूष्णीं वै श्रे

स. पं.

अ. २

॥ १५ ॥

यस आकांक्षंतेऽथाप्याहुरहरहर्वा एते यजमानस्याश्रद्धयोद्भासनासप्लावनाद्विभ्यतितानुपतिष्ठेतैर्वाऽभयं वोभयं मे स्त्वि-
त्यभयं हैवासैर्भवत्यभयं हैवासैर्भवति ॥ १२ ॥ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

हरिश्चंद्रो हवैधसं ऐक्ष्वाको राजा पुत्रासं तस्य हशतं जाया बभूवुस्तासु पुत्रं न लेभे तस्य हर्षतनारदौ गृह्णतुः सह नारदं
पप्रच्छ यस्मिन् पुत्रमिच्छंति ये विजानंति ये च न ॥ किं स्वित्पुत्रेण विंदते तन्म आचक्ष्व नारदेति स एकया पृष्टो दशभिः प्रत्यु-
वाच ॥ ऋणमस्मिन् संनयं त्यमृतत्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखं ॥ यावंतः पृथिव्यां भोगा या-
वंतो जातवेदसि ॥ यावंतो अप्सु प्राणिनां भूयान् पुत्रेऽपि तुस्ततः ॥ शश्वत्पुत्रेण पितरोऽत्यायन्बहुलं तमः ॥ आत्मा हि ज-
ज्ञात्मानः स इरावत्य तितारिणी ॥ किं नुमलं किमजिनं किमुदमश्रूणि किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण इच्छध्वं सवै लोको वदावदः ॥
अन्नं ह प्राणः शरणं ह वासो रूपं हिरण्यं पशवो विवाहाः ॥ सखा ह जाया कृपणं ह दुहिता ज्योतिर्ह पुत्रः परमेव्यो मन् ॥ पति-
र्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्यां पुनर्न वो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पु-
नः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्बीजमेतन्निधीयते ॥ देवाश्चैतामृषयश्च तेजः समभरन्महत् ॥ देवामनुष्यान् ब्रुवन्नेषावोजन-
नीपुनः ॥ नापुत्रस्य लोको स्तीति तत्सर्वे पशवो विदुः ॥ तस्मात्पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति ॥ एष पंथा उरुगायः सुशेवो

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

यंपुत्रिणआक्रमंतेविशोकाः ॥ तंपश्यंतिपशवोवयांसिचतस्मात्तेमात्रापिमिथुनीभवन्तीतिहस्माआख्या ॥ १३ ॥
 अथैनमुवाचवरुणंराजानमुपधार्वपुत्रोमेजायतांतेनत्वायजाइतितथेति सवरुणंराजानमुपससारपुत्रोमेजायतांतेनत्वा
 यजाइतितथेति तस्यहपुत्रोजज्ञैरोहितोनामतंहोवाचाऽजनिवैतेपुत्रोयजस्वमानेनेतिसहोवाचयदावैपशुर्निर्दशोभवत्य
 थसमेध्योभवतिर्निर्दशोन्वस्त्वथत्वायजाइतितथेति सहनिर्दशआसतंहोवाचनिर्दशोन्वभूद्यजस्वमानेनेतिसहोवाचय
 दावैपशोर्दताजायंतैथसमेध्योभवतिर्दतान्वस्यजायंतामथत्वायजाइतितथेति तस्यहदंताजज्ञिरेतंहोवाचाऽज्ञतवाअ
 स्यदंतायजस्वमानेनेतिसहोवाचयदावैपशोर्दताः पद्यंतैथसमेध्योभवतिर्दतान्वस्यपद्यंतामथत्वायजाइतितथेति तस्यह
 दंताः पेदिरेतंहोवाचापत्सतवाअस्यदंतायजस्वमानेनेतिसहोवाचयदावैपशोर्दताः पुनर्जायंतैथसमेध्योभवतिर्दतान्वस्य
 पुनर्जायंतामथत्वायजाइतितथेति तस्यहदंताः पुनर्जज्ञिरेतंहोवाचाऽज्ञतवाअस्यपुनर्दंतायजस्वमानेनेतिसहोवाचयदा
 वैक्षत्रियः सान्नाहुकोभवत्यथसमेध्योभवतिसन्नाहंनुप्राप्नोत्वथत्वायजाइतितथेति सहसन्नाहंप्रापत्तंहोवाचसन्नाहंनुप्रा
 प्नोद्यजस्वमानेनेतिसतथेत्युक्त्वापुत्रमामंत्रयामासंततायंवैमह्यंत्वामददाहंतत्वयाहमिमंयजाइतिसहनेत्युक्त्वाधनुरा
 दायारण्यमपातस्थौससंवत्सरमरण्येचचार ॥ १४ ॥ अथहैक्ष्वाकंवरुणोजग्राहंतस्यहोदरंजज्ञैतदुहरोहितः शुश्रावसो

१ 'तीतिहास्मा' इतिभाष्यपाठः । २ 'रण्यमुपातस्थौ' इतिभाष्यपाठः ।

स. पं.

अ. ३

॥ ९६ ॥

रण्याद्भाममेयार्थतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रान्ताय श्रीरस्तीति रोहितशुश्रुम ॥ पापो नृषद्वरो जनं ईद्रहचर
 तः सखाचरैवेति चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ द्वितीयं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयार्थतमिन्द्रः पुरुषरूपे
 ण पर्येत्योवाच ॥ पुष्पिण्याचरतो जंघैर्भूष्णुरात्माफलग्रहिः ॥ शेरेस्य सर्वे पाप्मानः श्रमेण प्रपथे हताश्चरैवेति चरैवेति वैमा
 ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ तृतीयं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयार्थतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ आस्ते भग आ
 सीनस्योर्ध्वस्तिष्ठति तिष्ठतः ॥ शेते निपद्यमानस्य चरातिचरतो भगश्चरैवेति चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ चतुर्थं संव
 त्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेयार्थतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्ति
 ष्ठं स्वेता भवति कृतं संपद्यते चरंश्चरैवेति चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ पंचमं संवत्सरमरण्ये च चारं सोरण्याद्भाममेया
 र्थतमिन्द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ चरन्वैमधुर्विंदति चरन्त्स्वादुमुदुंबरं ॥ सूर्यस्य पश्य श्रेमाणं योनतं द्रयते चरंश्चरैवेति
 चरैवेति वैमात्राह्मणो वोचदितिह ॥ षष्ठं संवत्सरमरण्ये च चारं सोजीगर्तसौयवसिमृषिमशनयापरीतमरण्य उपेयार्थतस्य
 हत्रयः पुत्रा आसुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शुनोलांगूल इति तं होवाच ऋषे हंते शतं ददाम्यहमेषामेकेनात्मानं निष्क्रीणा इति स
 ज्येष्ठं पुत्रं निगृह्णान उवाच नन्विममिति नो एवेममिति कनिष्ठं माता तौ ह मध्यमे संपादयां च क्रतुः शुनः शेषे तस्य हशतं दत्त्वा स
 तमादाय सोरण्याद्भाममेयार्थसपितरमेत्योवाच ततः हंताहमनेनात्मानं निष्क्रीणा इति सवरुणं राजानमुपससारानेन त्वाय

२. ब्रा.

॥ ७ ॥

जाइतितथेतिभूयान्वैब्राह्मणःक्षत्रियादितिवरुणउवाचतस्माएतंराजसूर्ययज्ञक्रतुंप्रोवाचतमेतमभिषेचनीयैपुरुषंपशु
 मालेभे॥१५॥तस्यहविश्वामित्रोहोतासीजमदग्निरध्वर्युर्वसिष्ठोब्रह्मायास्यउद्गातातस्माउपाकृतायनियोक्तारंनविविदुः
 सहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताऽहमेनंनियोक्ष्यामीतितस्माअपरंशतंददुःस्तंसनिनियोजतस्माउपाकृताय
 नियुक्तायाप्रीतायपर्यग्निकृतायविशसितारंनविविदुःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्मह्यमपरंशतंदत्ताऽहमेनंविशसिष्या
 मीतितस्माअपरंशतंददुःसोसिनिःशानण्यायाऽथहशुनःशेपईक्षांचक्रैमानुषमिववैमाविशसिष्यंतिहंताहंदेवताउपधा
 वामीतिसप्रजापतिमेवप्रथमंदेवतानामुपससारंकस्यनूनंकतमस्यामृतानामित्येतयर्चातंप्रजापतिरुवाचाग्निरवैदेवानांने
 दिष्ठस्तमेवोपधावेतिसोऽग्निमुपससारग्नैर्वयंप्रथमस्यामृतानामित्येतयर्चातमग्निरुवाचंसवितवैप्रसवानामीशैतमेवोपधा
 वेतिससवितारमुपससारभित्वादेवसवितरित्येतेनतृचेनतंसवितोवाचंचरुणायवैराज्ञेनियुक्तोसितमेवोपधावेतिसवरु
 णंराजानमुपससारतउत्तराभिरेकत्रिंशतातंवरुणउवाचाग्निरवैदेवानांमुखंसुहृदयतमस्तंनुस्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसो
 ग्नितुष्टावातउत्तराभिर्द्वाविंशत्यातमग्निरुवाचंविश्वान्नुदेवान्स्तुह्यथत्वोत्सक्ष्यामइतिसविश्वान्देवांस्तुष्टावन्नमोमहज्यो
 नमोअर्भकेभ्यइत्येतयर्चातंविश्वेदेवाऊचुरिंद्रोवैदेवानामोजिष्ठोवलिष्ठःसहिष्ठःसत्तमःपारयिष्णुतमस्तंनुस्तुह्यथत्वोत्स
 क्ष्यामइतिसइंद्रंतुष्टावंचिद्धिसत्यसोमपाइतिचैतेनसूक्तेनोत्तरस्यचपंचदशभिस्तस्माइंद्रःस्तूयमानःप्रीतोमनसाहिर

स. पं.

अ. ३

॥ ९७ ॥

ण्यरथंददौतमेतयाप्रतीयायशश्वदिंद्रइतितामिंद्रउवाचाश्विनौनुस्तुह्यथत्वोत्क्षक्ष्यामइतिसोश्विनौनुष्टावातउत्तरेणतृ
 चेनतमश्विनाऊचतुरुषसंनुस्तुह्यथत्वोत्क्षक्ष्यामइतिसउषसंतुष्टावातउत्तरेणतृचेनतस्यहसर्च्युक्त्यायविपाशोमुमुचै
 कनीयपेक्ष्वाकस्योदरंभवत्युत्तमस्यामेवर्च्युक्त्यायविपाशोमुमुचैऽगदपेक्ष्वाकआस ॥ १६ ॥ तमृत्विजऊचुस्त्वमेवनोस्या
 हःसंस्थामधिगच्छेत्यथहैतंशुनःशेषोऽजःसंवददर्शतमेताभिश्चतसृभिरभिसुषावयच्चिद्धित्वंगृहेगृहइत्यथैनंद्रोणकलश
 मभ्यवनिनायोच्छिष्टं चम्वोर्भरेत्येतयर्चाथहास्मिन्नन्वारब्धैर्पूर्वाभिश्चतसृभिःसस्वाहाकाराभिर्जुवहांचकाराथैनमवभृ
 थमभ्यवनिनायत्वंनोअग्नेवरुणस्यविद्वानित्येताभ्यामथैनमतऊर्ध्वमग्निमाहवनीयमुपस्थापयांचकारंशुनश्चिच्छेपंनिदि
 तंसहस्रादित्यथहशुनःशेषोविश्वामित्रस्यांकमाससादंसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिर्ऋषेपुनर्मपुत्रंदेहीतिनेतिहोवाचविश्वा
 मित्रोदेवावाइमंमह्यमरासतेतिसहदेवरातोवैश्वामित्रआसंतस्यैतेकापिलेयबाभ्रवाःसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिस्त्ववे
 हिविह्वयावहाइतिसहोवाचाजीगर्तःसौयवसिरांगिरसोऽजन्मनास्याजीगर्तिःश्रुतःकविः ॥ ऋषेपैतामहात्ततोर्मापगाःपुन
 रेहिमामितिसहोवाचशुनःशेषोऽदृशुस्त्वाशासहस्तैनयच्छूद्रेष्वलप्सत ॥ गवांत्रीणिशतानित्वमवृणीथामदंगिरइतिस
 होवाचाजीगर्तःसौयवसिस्तद्वैमाताततपतिपापंकर्ममयाकृतं ॥ तदहंनिह्वेवतुभ्यंप्रतियंतुशतागवामितिसहोवाचशुनः
 शेषोयःसकृत्पापंकंकुर्यात्कुर्यादेनत्ततोपरं ॥ नापांगाःशौद्रान्यायादसंधेयंत्वयाकृतमित्यसंधेयमितिहविश्वामित्रउपप

दे. ब्रा.

॥ ८ ॥

पादसहोवाचविश्वामित्रोभीमएवसौयवर्षिःशासेनविशिशासिषुः ॥ अस्थान्मैतस्यपुत्रोभूर्ममैवोपेहिपुत्रतामितिसहोवा
चशुनःशेषःसर्वेयथानोज्ञपयाराजपुत्रतथावद ॥ यथैवांगिरसःसन्नुपेयांतवपुत्रतामितिसहोवाचविश्वामित्रोज्येष्ठोमेत्वं
पुत्राणांस्यास्तवश्रेष्ठाप्रजास्यात् ॥ उपेयादैवंमेदायंतेनवैत्वोपमंत्रयइतिसहोवाचशुनःशेषःसंज्ञानानेषुवैब्रूयात्सौहार्दा
यमेश्रियै ॥ यथाहंभरतऋषभोपेयांतवपुत्रतामित्यथहविश्वामित्रःपुत्रानामंत्रयामासमधुच्छंदाःशृणोतनंऋषभोरेणुरष्ट
कः ॥ येकेचभ्रातरस्थनांस्मैज्यैष्ठ्यायकल्पध्वमिति ॥ १७ ॥ तस्यहविश्वामित्रस्यैकशतंपुत्राआसुःपंचाशदेवज्यायांसोमधु
च्छंदसःपंचाशत्कनीयांसस्तद्येज्यायांसोनतेकुशलंमेनिरेताननुव्याजहारान्तान्वःप्रजाभक्षीष्टेति त एतंभ्राःपुंड्राःशवराः
पुलिंदांमूतिबाइत्युदंत्याबहवोभवंतिवैश्वामित्रादस्यूनांभूयिष्ठाःसहोवाचमधुच्छंदाःपंचाशतासार्धयज्ञःपितासंजा
नीतेतस्मिंस्तिष्ठामहेवयं ॥ पुरस्त्वासर्वेकुर्महेत्वामन्वंचोवयंस्मसीत्यथहविश्वामित्रःप्रतीतःपुत्रांस्तुष्टावतेवैपुत्राःपशुमं
तोवीरवंतोभविष्यथ ॥ येमानंमेनुगृह्णंतोवीरवंतमकर्तमा ॥ पुरएत्रावीरवंतोदेवरातेनगाथिनाः ॥ सर्वेराध्यास्थपुत्राए
षवःसद्विवाचनं ॥ एषवःकुशिकावीरोदेवरातस्तमन्वित ॥ युष्मांश्चदायंमउपेताविद्यायामुचविद्मसि ॥ तेसम्यंचोवैश्वा
मित्राःसर्वेसाकंसरातयः ॥ देवरातायतस्थिरैर्धृत्यैश्रेष्ठ्यायगाथिनाः ॥ अधीयतदेवरातोरिक्थयोरुभयोर्ऋषिः ॥ जहू
नांचाधिपत्येदैवेवेदेचगाथिनां ॥ तदेतत्परऋक्शतगाथंशौनःशेषमाख्यानंतद्धोताराज्ञेभिषिकायाचष्टैहिरण्यकशिपा

स. पं.

अ. ३

॥ ९८ ॥

वासीन आचष्टै हिरण्यक शिपावासीनः प्रतिगृणाति यशो वै हिरण्यं यशसैवैनं तत्समर्धयत्योमित्युचः प्रतिगरं एवं तथेति गा
 थाया ओमिति वैदैवं तथेति मानुषं दैवेन चैवैनं तन्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुंचति तस्माद्योराजा विजितीत्यादप्ययजमान
 आख्यापयेतैवैतच्छौनः शोपमाख्यानं न हास्मिन्नल्पचनैनः परिशिष्यते स हस्त्रमाख्या त्रेदद्याच्छतं प्रतिगरि त्रै एते चैवासने
 श्वेतश्चाश्वतरि रथो होतुः पुत्रकामाहाप्याख्यापयेरन्लभंते हपुत्रान्लभंते हपुत्रान् ॥ १८ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

प्रजापतिर्यज्ञमसृजत यज्ञं सृष्टमनु ब्रह्मक्षत्रे असृज्येतां ब्रह्मक्षत्रे अनुद्वयः प्रजा असृज्यं तं हुतादश्चाहुतादश्च ब्रह्मैवानु हुता
 दः क्षत्रमन्व हुताद एता वै प्रजा हुता दोयद्वा ह्यणा अथैता अहुता दोयद्वा जन्यो वैश्यः शूद्रस्ताम्रयो यज्ञ उदक्रामं तं ब्रह्मक्षत्रे अ
 न्वैतां यान्येव ब्रह्मण आयुधानि तैर्ब्रह्मान्वैद्या निक्षत्रस्य तैः क्षत्रं मेता निवै ब्रह्मण आयुधानि यद्यज्ञायुधान्यथैतानि क्षत्रस्यायु
 धानि यदश्वरथः कवच इषु धन्वंतं क्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्तता युधेभ्यो हस्मास्य विजमानः पराङ्गे वैत्यथैनं ब्रह्मान्वैत्तमाप्नोत्तमा
 ह्वापरस्तामिरुद्ध्यातिष्ठत्स आप्तः परस्तामिरुद्ध स्तिष्ठं ज्ञात्वा स्वान्यायुधानि ब्रह्मोपार्वतं तस्माद्भाप्येतर्हि यज्ञो ब्रह्मण्येव ब्रा
 ह्मणेषु प्रतिष्ठितोऽथैनं क्षत्रमन्वागच्छत्तदब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञे ह्यस्वेति तत्तथेत्यब्रवीत्तद्वै निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण ए
 वायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्तस्वेति तथेति तत्क्षत्रं निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्मभू
 त्वा यज्ञमुपावर्ततस्माद्भाप्येतर्हि क्षत्रियो यजमानो निधायैव स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमु

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

पावर्तते ॥ १९ ॥ अथातो देवयजनस्यैवयां ह्यस्तदा हुयं ब्राह्मणो राजन्यो वैश्यो दीक्षिष्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं याचति कं
 क्षत्रियो याचेदिति दैवं क्षत्रं याचेदित्याहुः रादित्यो वै दैवं क्षत्रं मादित्येषां भूतानामधिपतिः स यदहर्दीक्षिष्यमाणो भवति तद
 हः पूर्वाह्ण एवोद्यंतं मादित्यमुपतिष्ठेते दं श्रेष्ठं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसवितर्देवं यजनं मे देहि देवयज्याया इति देवयजनं
 याचति स यत्तत्र याचित उत्तरां संपैत्यो तथा ददामीति हैव तदा हतस्य हनकाचनरिष्टिर्भवति देवेन स वित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरि
 णीं ह श्रियमश्नुते श्रुतेऽहं प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एवमुपस्थाय याचित्वा देवयजनमध्यवसायं दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २० ॥
 अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य स पुरस्ताद्दीक्षाया आहुतिं जुहुयाच्चतुर्गृहीतमाज्यमाहवनीयं इष्टापूर्तं
 स्यापरिज्यान्यै पुनर्न इंद्रो मघवाददातु ॥ ब्रह्मपुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेत्यथानूबं ध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्टात्पुनर्नो अग्निर्जा
 तवेदाददातु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तं दात्स्वाहेति सैषेष्टापूर्तस्यापरिज्यानिः क्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते होत
 व्ये ॥ २१ ॥ तदुहस्माहसौ जात आराह्णिरजीत पुनर्वण्यं वा एतं यदेतेऽआहुती इति यथा ह कामयेत तथैते कुर्याद्य इतो नुशासनं
 कुर्यादिति मेत्वेव जुहुयाद्ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म माक्षत्राहोपायतु ब्रह्मणे स्वाहेति तत्तदिती ३ ॥ ब्रह्म वा एष प्रपद्यते यो यज्ञं प्रपद्यते ब्र
 ह्म वै यज्ञो यज्ञादुहवा एष पुनर्जायते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपन्नं क्षत्रं परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राहोपायत्वित्याह यथैनं ब्रह्म क्षत्रा

१ 'याश्चस्तदाहुः' इति भाष्यपाठः ।

स. पं.

अ. ४

॥ ९९ ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १० ॥

मभ्युपैतितस्यहोदवस्यतोऽग्निरेवतेजआदत्तैगायत्रीवीर्यंत्रिवृत्स्तोमआयुर्ब्राह्मणाब्रह्मयशस्कीर्तिमन्योवाअयमस्मद्भव
 तिक्षत्रंवाअयंभवतिक्षत्रंवाअयमुपावर्ततइतिवदंतःसोनूबंध्यायैसमिष्टयजुषामुपरिष्ठाद्भुत्वाहुतिमाहवनीयमुपतिष्ठेत्
 नाग्नेर्देवतायाएर्मिनगायत्र्याच्छंदसोनत्रिवृत्ःस्तोमान्नब्रह्मणोबंधोर्मामेभिस्तेजआदितमागायत्रीवीर्यमात्रिवृत्स्तोमआ
 युर्माब्राह्मणाब्रह्मयशस्कीर्तिसहतेजसावीर्येणायुषाब्रह्मणायशसाकीर्त्यैर्द्रदेवतामुपैमित्रिष्टुभंछंदःपंचदशंस्तोमंसोमंरा
 जानंक्षत्रंप्रपद्येक्षत्रियोभवामि ॥ देवाःपितरःपितरोंदेवायोस्मिससन्यजे ॥ स्वंमइदमिष्टंस्वंपूर्तस्वंश्रांतंस्वंहुतं ॥ तस्यमे
 यमग्निरुपद्रष्टांयंवायुरुपश्रोतासावादित्योनुरुख्यातेदमहंयएवास्मिसोस्मीतितस्यहनाग्निस्तेजआदत्तैगायत्रीवीर्यंनत्रि
 वृत्स्तोमआयुर्नब्राह्मणाब्रह्मयशस्कीर्तियऽएवमेतामाहुतिंहुत्वाऽऽहवनीयमुपस्थायोदवस्यतिक्षत्रियःसन् ॥२४॥ अथा
 तोदीक्षायाआवेदनस्यैवतदाहुर्नृद्वाह्मणस्यदीक्षितस्यब्राह्मणोदीक्षिष्टेतिदीक्षामावेदयंतिकथंक्षत्रियस्यावेदयेदितियथैवै
 तद्वाह्मणस्यदीक्षितस्यब्राह्मणोदीक्षिष्टेतिदीक्षामावेदयंत्येवमेवैतत्क्षत्रियस्यावेदयेत्पुरोहितस्यार्षेयेणेतितत्तदितीं ३ ॥
 निधायवाएषस्वान्यायुधानिब्रह्मणएवायुधैर्ब्रह्मणोरूपेणब्रह्मभूत्वायज्ञमुपावर्तततस्मात्तस्यपुरोहितस्यार्षेयेणदीक्षामावे
 दयेयुःपुरोहितस्यार्षेयेणप्रवरंप्रवृणीरन् ॥२५॥ अथातोयजमानभागस्यैवतदाहुःप्राश्रीयात्क्षत्रियोयजमानभागां ३ ॥ न
 प्राश्रीयात्इति ॥ यत्प्राश्रीयादहुताद्भुतंप्राश्यपापीयान्त्स्याद्यन्नप्राश्रीयाद्यज्ञादात्मानमंतरियाद्यज्ञोवैयजमानभागः

स. पं.

अ. ४

॥१००॥

सब्रह्मणेपरिहृत्यः पुरोहिताय तनवा एतत्क्षत्रियस्य यद्ब्रह्मार्धात्मो ह वा एष क्षत्रियस्य यत्पुरोहित उपाह परोक्षेणैव प्राप्तं शिरः
 पमाम्नोति नास्य प्रत्यक्षं भक्षितो भवति यज्ञ उ ह वा एष प्रत्यक्षं यद्ब्रह्मा ब्रह्मणि हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो यज्ञे यजमानो यज्ञ एव तद्य
 ज्ञमप्यत्यर्जति यथाप्स्वापो यथाग्नावग्निर्तद्वै नातिरिच्यते तदनं हिनस्ति तस्मात्सब्रह्मणेपरिहृत्यो ग्नौ हैके जुहति प्रजापतेर्वि
 भान्नामलोकस्तस्मिन्स्त्वाद धर्मि सह यजमानेन स्वाहेति तत्तथान कुर्याद्यजमानो वै यजमान भागो यजमानं ह सोमो ग्नौ प्रवृणक्ति
 य एनं तत्र ब्रूयाद्यजमानमग्नौ प्रावाक्षीः प्रास्याग्निः प्राणान्धक्ष्यति मरिष्यति यजमान इति श्वत्तथा स्यात्तस्मात्तस्याशां नेया
 दाशां नेयात् ॥ २६ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

विश्वं तरोहसौषध्नः श्यापर्णा न्परिचक्षाणो विद्यापर्णं यज्ञमाजहंत द्धानुबुध्य श्यापर्णां स्तं यज्ञमाजग्मुस्ते हतदंतर्वेद्या
 सां चक्रिरेतान्हृष्टो वाचं पापस्य वा इमे कर्मणः कर्तार आसते पूता यैवा चो वदितारो यच्छ्यापर्णा इमानुत्थापयते मे मंत वेदि
 मा सिषते तितथेति तानुत्थापयां चक्रुस्ते होत्वाप्यमाना रुरुविरैयेतेभ्यो भूतवीरेभ्यो सितमृगाः कश्यपानां सोमपीथमभिजि
 ग्युः पारिक्षितस्य जनमेजयस्य विकश्येपे यज्ञैस्तैस्ते तत्र वीरवंत आसुः कः स्वित्सोस्माकास्ति वीरो य इमं सोमपीथमभिजेयती
 त्ययमहमस्मि वो वीर इति होवाच रामो मार्गवेयो रामो हास मार्गवेयो नूचानः श्यापर्णो यस्तेषां होतिष्ठतामुवाचापि नुराजन्नि

१ 'त्सोस्माकमस्ति' इति भाष्यपाठः । अस्माकं राज्ञातिरस्कृतानां मध्ये इति तत्रार्थः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

तथं विदं वेदे रूत्थापयंतीति यस्त्वं कथं वेत्थ ब्रह्म बंधविति ॥ २७ ॥ यत्रेद्रं देवताः पर्यवृजन्विश्वरूपं त्वाष्ट्रमभ्यमंस्तं वृत्रमस्तु
 तयतीन्त्सालावृकेभ्यः प्रादादरुर्मघानवधीं दृहस्पतेः प्रत्यवधीदिति तत्रेद्रः सोमपीथेन व्याधृतैर्द्रस्यानुवृद्धिं क्षत्रं सोमपी
 थेन व्याधृतं पीद्रः सोमपीथे भवेत्त्वष्टुरामुष्यसोमैतद्वृद्धमेवाद्यापि क्षत्रं सोमपीथेन सयस्तं भक्षं विद्याद्यः क्षत्रस्य सोमपीथेन
 व्यृद्धस्य येन क्षत्रं समृध्यते कथं तं वेदे रूत्थापयंतीति वेत्थ ब्राह्मणत्वं तं भक्षांश्च ॥ वेदहीतितं वै नो ब्राह्मणब्रूहीति तस्मै वै ते राज
 न्निति होवाच ॥ २८ ॥ त्रयाणां भक्षाणामेकमाहरिष्यंति सोमं वादधिवापो वा स यदि सोमं ब्राह्मणानां स भक्षो ब्राह्मणां स्तेनभ
 क्षेण जिन्विष्यसि ब्राह्मणकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यत आदाय्यापाय्यावसार्यायथा कामप्रयाप्यो यदा वैक्षत्रियायपापं भव
 ति ब्राह्मणकल्पो स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा ब्राह्मणतामभ्युपैतोः स ब्रह्म बंधवेन जिज्यूषितोऽ
 थ यदि दधि वैश्यानां स भक्षो वैश्यां स्तेनभक्षेण जिन्विष्यसि वैश्यकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यतैन्यस्य वलिकृदन्यस्याद्यो य
 था कामज्येयो यदा वैक्षत्रियायपापं भवति वैश्यकल्पो स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा तृतीयो वा वैश्यतामभ्यु
 पैतोः स वैश्यतया जिज्यूषितो थ यद्यपः शूद्राणां स भक्षः शूद्रां स्तेनभक्षेण जिन्विष्यसि शूद्रकल्पस्ते प्रजायामाजनिष्यतैन्य
 स्य प्रेष्यः कामोत्थाप्यो यथा कामवध्यो यदा वैक्षत्रियायपापं भवति शूद्रकल्पो स्य प्रजायामाजायत ईश्वरो हास्माद्वितीयो वा
 तृतीयो वा शूद्रतामभ्युपैतोः स शूद्रतया जिज्यूषितः ॥ २९ ॥ एते वै ते त्रयो भक्षाराजन्निति होवाच येषामाशाने यात्क्षत्रियो य

स. पं.

अ. ५

॥ १०१ ॥

जमानो धास्यैषस्वोभक्षोन्यग्रोधस्यावरोधाश्च फलानि चौदुंबरान्याश्वत्थानिप्लाक्षान्यभिषुण्यात्तानिभक्षयेत्सोस्यस्वोभ
क्षोयतो वा अधिदेवायज्ञेनेष्टास्वर्गलोकमार्यस्तत्रैतांश्चमसान्युब्जंस्तेन्यग्रोधा अभवद्व्युब्जा इतिहाप्येनानैतर्ह्यचक्षते कुरु
क्षेत्रे ते ह प्रथमजान्यग्रोधानां तेभ्यो हान्येधिजातां स्तेयन्यं चोरो हंस्तस्माद्व्युब्जो हतिन्यग्रोहो न्यग्रोहो वैनाम तं न्यग्रोहं संतं
न्यग्रोध इत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवाः ॥ ३० ॥ तेषां यश्चमसानां रसो वा डैस्ते वरोधा अभवन्नथ य ऊर्ध्वस्तानि
फलान्येष ह वावक्षत्रियः स्वाद्भक्षान्नैतियो न्यग्रोधस्यावरोधांश्च फलानि च भक्षयत्युपाह परोक्षेणैव सोमपीथमाप्नोति नास्य प्र
त्यक्षं भक्षितो भवति परोक्षमिव ह वा एष सोमो राजाय ह्यग्रोधः परोक्षमिवैष ब्रह्मणो रूपमुपनिगच्छति यत्क्षत्रियः पुरोधयैव
दीक्षयैव प्रवरेणैव क्षत्रं वा एतद्वनस्पतीनां य ह्यग्रोधः क्षत्रं राजन्यो नितत इव हीह क्षत्रियो राष्ट्रैव सन् भवति प्रतिष्ठित इव नित
त इव न्यग्रोधो वरोधैर्भूम्यां प्रतिष्ठित इव तद्यत्क्षत्रियो यजमानो न्यग्रोधस्यावरोधांश्च फलानि च भक्षयत्यात्मन्येव तत्क्षत्रं व
नस्पतीनां प्रतिष्ठापयति क्षत्रात्मानं क्षत्रे ह वै स आत्मनि क्षत्रं वनस्पतीनां प्रतिष्ठापयति न्यग्रोध इवावरोधैर्भूम्यां प्रतिराष्ट्रै
तिष्ठत्युग्रं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति एवमेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः ॥ ३१ ॥ अथ यदौदुंबरान्यूर्जो वा एषो ज्ञा
द्याद्वनस्पतिरजायत यदुदुंबरो भौज्यं वा एतद्वनस्पतीनां मूर्जमेवास्मिन्स्तदन्नाद्यं भौज्यं च वनस्पतीनां क्षत्रैर्दधात्यथ यदा

ऐ. ब्रा.

॥ १२ ॥

त्थानितेजसोवाएषवनस्पतिरजायतयदश्वत्थःसाम्राज्यंवाएतद्वनस्पतीनांतेजएवासिंस्तत्साम्राज्यंचवनस्पतीनाक्षत्रे
 दधात्यथयत्प्राक्षार्णियशसोवाएषवनस्पतिरजायतयत्प्लक्षःस्वाराज्यंचहवाएतद्वैराज्यंचवनस्पतीनांयशएवासिंस्तत्स्वा
 राज्यवैराज्येचवनस्पतीनांक्षत्रेदधात्येतान्यस्यपुरस्तादुपकृष्टानिभवंत्यथसोमंराजानंक्रीणंतितैराज्ञएवावृतोपवसथात्प्र
 तिवेशैश्चरैत्यथौपवसथ्यमहरेतान्यध्वर्युःपुरस्तादुपकल्पयेताधिषवणंचर्माधिषवणेफलकेंद्रोणकलशंदशापवित्रमद्रीन्पू
 तभृतंचाधवनीयंचस्थालीमुदंचनंचमसंचनद्यदेतद्राजानंप्रातरभिषुष्वंतितदेनानिद्वेधाविगृहीयादभ्यन्यानिसुनुयां
 न्माध्यंदिनायान्यानिपरिशिष्यात् ॥ ३२ ॥ तद्यत्रैतांश्चमसानुन्नयेर्युस्तदेतंयजमानचमसमुन्नयेत्तस्मिन्द्वेदर्भतरुणकेप्रा
 स्तेस्यातांतयोर्वषट्कृतैतःपरिधिपूर्वंप्रास्येद्दधिक्राव्णोअकारिषमित्येतयर्चासस्वाहाकारयानुवषट्कृतैपरमादधिकाःशव
 सापंचकृष्टीरितितद्यत्रैतांश्चमसानाहरेर्युस्तदेतंयजमानचमसमाहरेत्तान्यत्रोद्गृहीयुस्तदेनमुपोद्गृहीयात्तद्यदेलांहोतोपह
 येतयदाचमसंभक्षयेदथैनमेतयाभक्षयेद्यदन्नशिष्टंसिनःसुतस्ययदिंद्रोअपिबच्छचीभिः ॥ इदंतदस्यमनसाशिवेनंसोमं
 राजानमिहभक्षयामीतिशिवोहवाअस्माएषवानस्पत्यःशिवेनमनसाभक्षितोभवंत्युग्रंहास्यराष्ट्रमव्यथ्यंभवतियएवमेतं

१ 'वृत्तौपवसथा' इति भाष्यपाठः । औपवसथादिनात्पूर्वमितितदर्थः ।

स. पं.

अ. ५

॥ १०२ ॥

भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः शनं एधि ह दे पीतः प्रण आयुर्जीवंसे सोम तारीरित्यात्मनः प्रत्यभिमर्श ईश्वरो ह वा एषो प्रत्य
 भिमृष्टो मनुष्यस्यायुः प्रत्यवहर्तो रनर्हन्मा भक्षयतीति तद्यदेतेनात्मानमभिमृशत्यायुरेव तत्प्रतिरत आप्याय स्वसमेतु ते सं
 तेपयांसि समुयंतु वा जाइति चमसमाप्याय यत्यभिरूपाभ्यां यद्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धम् ॥ ३३ ॥ तद्यत्रैतांश्चमसान्त्सादये
 युस्तदेतं यजमानचमसादयेत्तान्यत्र प्रकंपयेयुस्तदेनमनु प्रकंपयेदथैनमाहृतं भक्षयेन्नराशंसपीतस्य देवसोमते मतिविदं ऊ
 मैः पितृभिर्भक्षितस्य भक्षयामीति प्रातः सवने नाराशंसो भक्ष ऊर्वैरिति माध्यंदिने काव्यैरिति तृतीयसवनं ऊमावै पितरः प्रा
 तः सवनं ऊर्वा माध्यंदिने काव्यास्तृतीयसवने तदेतत्पितृनेवामृतान्तसवनभाजः करोति सर्वो ह वैव सोमृत इति हस्माह प्रियव्र
 तः सोमापोयः कश्च सवनभागित्यमृताह वा अस्य पितरः सवनभाजो भवत्युग्रं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एव मेतं भक्षं भक्षय
 तिक्षत्रियो यजमानः समान आत्मनः प्रत्यभिमर्शः समानमाप्यायनं चमसस्य प्रातः सवनस्यैवावृता प्रातः सवने च रेयुर्माध्यं
 दिनस्य माध्यंदिने तृतीयसवनस्य तृतीयसवने तमेव मेतं भक्षं प्रोवाच रामो मार्गवेयो विश्वं तराय सौषड्नाय तस्मिन्हो वा च
 प्रोक्तैः सहस्रमुहब्राह्मणतुभ्यं दद्मः सदया पर्ण उमेय ज्ञ ईत्येतमुहैव प्रोवाच तुरः कावषेयो जनमेजयाय पारिक्षितायैतमुहैव प्रो
 चतुः पर्वत नारदौ सोमकायसाह देव्याय सह देवाय सार्जयाय वभ्रवे देवा वृधाय भीमाय वैदर्भाय नञ्जिते गांधारायैतमुहैव
 प्रोवाचाग्निः सनश्रुतायारिंदमार्यं क्रतुविदे जानकय एतमुहैव प्रोवाच वसिष्ठः सुदासे पैजवनाय ते ह ते सर्व एवमहज्जगमुरेतं भ

ने. नं.

॥ १३ ॥

क्षंभक्षयित्वा सर्वे हैव महाराजा आसुरादित्य इव हस्मश्रियां प्रतिष्ठितास्तपंति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहंत आदित्य इव ह वै
 श्रियां प्रतिष्ठितस्तपंति सर्वाभ्यो दिग्भ्यो बलिमावहत्युग्रं हास्य राष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एव मेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रियो यजमानो य
 जमानः ॥ ३४ ॥ इति पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ इति सप्तमपंचिकासमाप्ता ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

स. पं.

अ. ५

॥ इति सप्तमपंचिकासमाप्ता ॥

॥ १०३ ॥

॥ अथ अष्टमपंचिकाप्रारंभः ॥

ऐ. ब्रा.

॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिःॐ ॥ अथातःस्तुतश्चयोरेवैकाहिकंप्रातःसवनमैकाहिकंतृतीयसवनमेतेवैशांतैकृष्टेप्रति
 षितेसवनैयदैकाहिकेशांतैकृष्ट्यैप्रतिष्ठित्याअप्रच्युत्याउक्तोमाध्यंदिनःपवमानोयउभयसाम्नोबृहत्पृष्ठस्योभेहिसामनी
 क्रियेतैआत्वारथंयथोतयइदंवसोसुतमंधइतिरथंतरीप्रतिपद्राथंतरोनोचरःपवमानोक्थंवाएतद्यन्मरुत्वतीयपवमाने
 वाअत्ररथंतरंकुर्वतिबृहत्पृष्ठसवीवधतायैतदिदंरथंतरंस्तुतमाभ्यांप्रतिपदनुचराभ्यामनुशंसत्यथोब्रह्मवैरथंतरंक्षत्रंबृह
 द्ब्रह्मखलुवैक्षत्रात्पूर्वब्रह्मपुरस्तान्मउग्रंराष्ट्रमव्यथ्यमसदित्यथान्नवैरथंतरंमन्नमेवास्मैतत्पुरस्तात्कल्पयत्यथेयंवैपृथिवीर
 थंतरंमियंखलुवैप्रतिष्ठाप्रतिष्ठामेवास्मैतत्पुरस्तात्कल्पयतिसमानइंद्रनिहवोविभक्तःसोहामुद्धान्ब्राह्मणस्पत्यउभयसा
 म्नोरूपमुभेहिसामनीक्रियेतैसमान्योधायाअविभक्तास्ताअहामैकाहिकोमरुत्वतीयःप्रगाथः ॥ १ ॥ जनिष्ठाउग्रःसहसे
 तुरायेतिसूक्तंमुग्रवत्सहस्वत्तत्क्षत्रस्यरूपंमंद्रओजिष्ठइत्योजस्वत्तत्क्षत्रस्यरूपंबहुलाभिमानइत्यभिवदभिभूत्यैरूपैतदेका
 दशचभवंत्येकादशाक्षरावैत्रिष्टुप्तैष्टुभोवैराजन्यओजोवाइंद्रियवीर्यत्रिष्टुबोजःक्षत्रवीर्यराजन्यस्तदेनमोजसाक्षत्रेणवी
 र्येणसमर्धयतितद्गौरिवीतंभवंत्येतद्द्वैमरुत्वतीयंसमृद्धंयद्गौरिवीतंतस्योक्तंब्राह्मणंत्वामिद्धिहवामहइतिबृहत्पृष्ठंभवतिक्ष
 त्रंवैबृहत्क्षत्रेणैवतत्क्षत्रंसमर्धयत्यथोक्षत्रंवैबृहदात्मायजमानस्यनिष्कैवल्यंतद्यद्बृहत्पृष्ठंभवतिक्षत्रंवैबृहत्क्षत्रेणैवैनंतत्सम
 र्धयत्यथोज्यैष्ठ्यंवैबृहज्यैष्ठ्येनैवैनंतत्समर्धयत्यथोश्रैष्ठ्यंवैबृहच्छैष्ठ्येनैवैनंतत्समर्धयत्यभित्वाशूरनोनुमइतिरथंतरमनुरु

अ. पं.

अ. १

॥ १०४ ॥

पंकुर्वैत्ययं वैलोकोरथं तरं सौलोको बृहदस्य वैलोकस्यासौलोको नुरुपो मुख्यलोकस्यायं लोको नुरुपस्तद्यद्वयं तरमनुरुपं कु
 र्वैत्युभावेव तल्लोकौ यजमानाय संभोगिनौ कुर्वैत्यथो ब्रह्मवैरथं तरं क्षत्रं बृहद्ब्रह्मणि खलु वैक्षत्रं प्रतिष्ठितं क्षत्रे ब्रह्माथो सान्न एव
 सयोनितायैयद्वावानेति धार्यता तस्या उक्तं ब्राह्मणं मुभयं शृण्वन्न इति सामप्रगाथं उभयसाम्नोरूपं मुभे हि सामनी क्रियेते
 ॥ २ ॥ तमुष्टुहियो अभिभूत्यो जाइति सूक्तं मभिवदभिभूत्यै रूपं मषाह्मुग्रं सहमानमाभिरित्युग्रवत्सहमानवत्तत्क्षत्रस्य
 रूपं तत्पंचदशर्चं भवत्यो जोवा इन्द्रियं वीर्यं पंचदशं ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमोजसा क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तद्भारद्वाजं
 भवति भारद्वाजं वै बृहदार्षेयेण सलोमैष हवावक्षत्रिययज्ञः समृद्धो यो बृहत्पृष्ठं स्माद्यत्र कचक्षत्रियो यजेत बृहदेव तत्र पृष्ठं
 स्यात्तत्समृद्धं ॥ ३ ॥ ऐकाहिका होत्रा एता वै शांताः कृसाः प्रतिष्ठिता होत्रा यदैकाहिकाः शांत्यै कृष्ट्यै प्रतिष्ठित्या अप्रच्युत्यै
 ताः सर्वरूपा भवन्ति सर्वसमृद्धाः सर्वरूपतायै सर्वसमृद्धौ सर्वरूपाभिर्होत्राभिः सर्वसमृद्धाभिः सर्वान्कामानवाप्नुवामेति त
 स्माद्यत्र कचैकाहा असर्वस्तोमा असर्वपृष्ठा ऐकाहिका एव तत्र होत्राः स्युस्तत्समृद्धं मुक्थ एवायं पंचदशः स्यादित्याहुं रो जोवा
 इन्द्रियं वीर्यं पंचदशं ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं स्तदेनमोजसा क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तस्य त्रिंशत्स्तुतश्चाणि भवन्ति त्रिंशदक्ष
 रा वै विराड्विराळन्नाद्यं विराज्ये वै नंतदन्नाद्ये प्रतिष्ठापयति तस्मात्तदुक्थ्यैः पंचदशः स्यादित्याहुं ज्योतिः षोम एवाग्निष्टोमः
 स्याद्ब्रह्म वैस्तोमानां त्रिवृत्क्षत्रं पंचदशं ब्रह्म खलु वैक्षत्रात्पूर्वं ब्रह्मपुरस्तान्मउग्रैराष्ट्रमव्यथ्यमसदिति विशः सप्तदशः शौद्रोव

ऐ. ब्रा.
॥ २ ॥

र्ण एकविंशोविंशचैवास्मैतच्छौद्रं च वर्णमनुवर्तमानौ कुर्वत्यथोतेजोवैस्तोमानां त्रिवृद्धीर्यपंचदशः प्रजातिः सप्तदशः प्रतिष्ठै
कविंशस्तदेनं तेजसावीर्येण प्रजात्या प्रतिष्ठयांततः समर्धयति तस्माज्ज्योतिःष्टोमः स्यात्तस्य चतुर्विंशतिः स्तुतशस्त्राणि भवं
ति चतुर्विंशत्यर्धमासो वै संवत्सरः संवत्सरे कृत्स्नमन्नाद्यै कृत्स्न एवैनं तदन्नाद्ये प्रतिष्ठापयंति तस्माज्ज्योतिःष्टोम एवाग्निष्टोमः
स्यादग्निष्टोमः स्यात् ॥ ४ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथातः पुनरभिषेकस्यैव सूयते ह वा अस्य क्षत्रयो दीक्षते क्षत्रियः संन्तस्य दावभृथा दुर्देत्यानूबन्धयेद्बोदवस्यत्यथैनमुदव
सानीयायां संस्थितायां पुनरभिषिंचंति तस्यैते पुरस्तादेव संभारा उपकृष्टा भवन्त्यौ दुंबर्या संदीतस्यै प्रादेशमात्राः पादाः स्युर
रत्निमात्राणि शीर्ष्या नूच्यानि मौजं विवयनं व्याघ्रचर्मा स्तरणमौ दुंबरश्च मस उ दुंबरशाखा तस्मिन्नेतस्मिंश्च मसेष्टा तयानि
निष्ठुतानि भवंति दधिमधुसर्पिरातपवर्ण्या आपः शष्पाणि च तोकमानि च सुरादूर्वा तद्यैषादक्षिणा स्फयवर्तनिर्वेदेर्भवति तत्रै
तां प्राचीमासंदीं प्रतिष्ठापयति तस्या अंतर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वौ
मापरिमितो यो बहिर्वेदि तद्यदस्या अंतर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वौ पादौ भवतो बहिर्वेदि द्वौ
॥ ५ ॥ व्याघ्रचर्मणा स्तृणात्युत्तरलोम्ना प्राचीनग्रीवेण क्षत्रं वा एतदारण्यानां पशूनां यद्वाघ्रः क्षत्रं राजन्यः क्षत्रेणैव तत्क्षत्रं
समर्धयति तां पश्चात्प्राडुपविश्या च्यजानुदक्षिणमभिमंत्रयत्त उभाभ्यां पाणिभ्यामालभ्याग्निष्टागायत्र्या सयुक्छंदसारोह

अ. पं.

अ. २

॥ १०५ ॥

तु सवितोष्णिहा सोमो नुष्टुभा बृहस्पतिर्बृहत्या मित्रावरुणौ पंक्त्यैर्द्रस्त्रिष्टुभा विश्वे देवा जगत्या तान ह मनुराज्याय साम्राज्या
 य भौज्याय स्वाराज्याय वैराज्याय पारमेष्ठ्याय राज्याय माहाराज्यायाधिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदी
 मारोहे ह क्षिणे नाग्रे जानुनाथसव्येन तत्तदिता ॥ ३ ॥ चतुरुत्तरैर्वेदेवाश्छंदोभिः सयुग्भूत्वैतां श्रियमारोह न्यस्यामेत एतर्हि
 प्रतिष्ठिता अग्निर्गायत्र्या सवितोष्णिहा सोमो नुष्टुभा बृहस्पतिर्बृहत्या मित्रावरुणौ पंक्त्यैर्द्रस्त्रिष्टुभा विश्वे देवा जगत्या ते एते
 अभ्यनूच्येते अग्नेर्गायत्र्यभवत्सयुग्वेति कल्पते ह वा अस्मै योगक्षेम उत्तरोत्तरिणीं ह श्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिप
 त्यय एव मेता अनुदेवता एतामासंदीमारोहति क्षत्रियः सन्नयै नमभिषेक्ष्यन्नपांशांतिं वाचयति शिवेन माचक्षुषापश्यतापः
 शिवया तन्वोपस्पृशत त्वचं मे ॥ सर्वा अग्निरप्सु षडो हुवे वोमयिव चो वलमोजो निधत्ते तिनै तस्याभिषिषिचान स्याशांता
 आपो वीर्यं निर्हणन्निति ॥ ६ ॥ अथैनमुदुंबरशाखामंतर्धायाभिषिचतीमा आपः शिवतमा इमाः सर्वस्य भेषजीः ॥ इमा
 राष्ट्रस्य वर्धनीरि माराष्ट्रभृतो मृताः ॥ याभिरिंद्रमभ्यषिचत्प्रजापतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुं ॥ ताभिरद्भिरभिषिचा
 मित्वामहं राज्ञां त्वमधिराजो भवेह ॥ महान्तं त्वामहीनां सम्राजं चर्षणीनां देवीजनित्र्यजीजनद्भद्राजनित्र्यजीजनं देवस्य
 त्वासवितुः प्रसवैश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसं द्रस्येन्द्रियेणाभिषिचामि ॥ बलाय श्रियै यशसे
 न्नाद्याय भूरिति यइच्छेदिममेव प्रत्यन्नमद्यादित्यथ यइच्छेद्विपुरुषं भूर्भुवइत्यथ यइच्छेद्विपुरुषं वा प्रतिमं वा भूर्भुवः स्वरितित

ऐ. ब्रा.

॥ ३ ॥

द्वैक आहुः सर्वाग्निर्वाऽऽप्याय देता व्याहृतयोऽति सर्वेण हास्य परस्मैकृतं भवतीति तेनेनाभिषिंचेद्देवस्य त्वासवितुः प्रसवेऽश्वि
 नोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां मग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसैर्द्रस्येन्द्रियेणाभिषिंचामि ॥ बलाय श्रियै यशसे न्नाद्यायेति तदुपुनः परि
 चक्षते यदसर्वेण वाचोभिषिक्तो भवतीं श्वरो हतुपुरायुषः प्रैतोरिति हस्माह सत्यकामो जाबलो यमेताभिव्याहृतिभिर्नाभि
 षिंचंतीतीं श्वरो ह सर्वमायुरैतौः सर्वमाप्नोद्विजयेनेत्युहस्माहोद्दालक आरुणिर्यमेताभिव्याहृतिभिरभिषिंचंतीति तेने
 वाभिषिंचेद्देवस्य त्वासवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां मग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसैर्द्रस्येन्द्रियेणाभिषिंचामि ॥ ब
 लाय श्रियै यशसे न्नाद्याय भूर्भुवः स्वरित्यथैतानि हवैक्षत्रियादी जानाद्भुक्तां तानि भवन्ति ब्रह्मक्षत्रे ऊर्गन्नाद्यं मपामोषधीनां र
 सो ब्रह्मवर्चसमिरा पुष्टिः प्रजातिः क्षत्ररूपं तदथो अन्नस्य रसो षधीनां क्षत्रं प्रतिष्ठातद्यदेवामूपुरस्तादाहुती जुहोति तदस्मि
 न्ब्रह्मक्षत्रे दधाति ॥ ७ ॥ अथ यदौदुंबर्यासं दी भवत्यौदुंबरश्च मस उदुंबरशाखौर्गवा अन्नाद्यमुदुंबर ऊर्जमेवास्मिंस्तदन्नाद्यं
 दधात्यथ यदधि मधुघृतं भवत्यपांसो षधीनां रसो पामेवास्मिंस्तदोषधीनां रसं दधात्यथ यदा तपवर्ष्या आपो भवन्ति ते जश्च
 हवै ब्रह्मवर्चसं चा तपवर्ष्या आपस्ते ज एवास्मिंस्तद्ब्रह्मवर्चसं दधात्यथ च्छपाणि च तोक्मानि च भवन्ती रायै तत्पुष्ट्यै रूपं म
 थो प्रजात्या इ रामेवास्मिंस्तत्पुष्टिं दधात्यथो प्रजातिं मथ यत्सुरा भवति क्षत्ररूपं तदथो अन्नस्य रसः क्षत्ररूपमेवास्मिंस्तदधात्य
 थो अन्नस्य रसमथ यद्दूर्वा भवति क्षत्रं वा एतदोषधीनां यद्दूर्वा क्षत्रं राजन्यो नितत इव हीह क्षत्रियो राष्ट्रे वसन् भवति प्रतिष्ठित इव

अ. पं.

अ. २

॥ १०६ ॥

निततेवदूर्वावरोधैर्भूम्यां प्रतिष्ठितेवतद्यदूर्वाभवत्योषधीनामेवासिंस्तक्षत्रंदधात्यथोप्रतिष्ठामेतानिहवैयान्यस्मादीजा
 नां ह्युत्क्रांतानि भवंति तान्येवासिंस्तद्धाति तैरेवैनंतत्समर्धयत्यथास्मै सुराकंसंहस्त आदधाति स्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्व
 सोमधारया ॥ इंद्राय पातवे सुत इत्याधाय शांतिं वाचयति नाना हि वां देवहितं सदस्कृतं मासं सुक्षाथां परमेव्योमनि ॥ सुरा
 त्वमसि शुष्मिणी सोम एष राजा मै न हिं सिष्टं स्वां योनिमाविशं ताविति सोम पीथस्य चैषा सुरा पीथस्य च व्यावृत्तिः पीत्वा यं रातिं
 मन्ये तं तस्मा एनां प्रयच्छेत्तद्धि मित्रस्य रूपं मित्र एवैनां तदंततः प्रतिष्ठापयति तथा हि मित्रे प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं वेद
 ॥ ८ ॥ अथोदुंबरशाखामभिप्रत्यवरोह्य तूर्वा अन्नाद्यमुदुंबर ऊर्जमेव तदन्नाद्यं मभिप्रत्यवरोह्य तु पर्येवासीनो भूमौ पादौ
 प्रतिष्ठाप्य प्रत्यवरोहमाह प्रतितिष्ठामिद्यावापृथिव्योः प्रतितिष्ठामि प्राणापानयोः प्रतितिष्ठाम्यहोरात्रयोः प्रतितिष्ठाम्य
 ब्रह्मपानयोः प्रतिब्रह्मन्प्रतिक्षत्रे प्रत्येषु त्रिपुलोकेषु तिष्ठामीत्यंततः सर्वेणात्मना प्रतितिष्ठति सर्वस्मिन् हवा एतस्मिन् प्रतितिष्ठ
 त्युत्तरोत्तरिणीं हश्रियमश्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं एव मे तेन पुनरभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः प्रत्यवरोह्य तेन प्र
 त्यवरोहेण प्रत्यवरूढ्योपस्थं कृत्वा प्राडासीनो नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे इति त्रिष्कृत्वो ब्रह्मणेन मस्कृत्य वरंददामि
 जित्या अभिजित्यै विजित्यै संजित्या इति वाचं नि सृजते स यन्नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे इति त्रिष्कृत्वो ब्रह्मणेन मस्क
 रति ब्रह्मण एव तत्क्षत्रं वशमेति तद्यत्र वै ब्रह्मणः क्षत्रं वशमेति तद्राष्ट्रं समृद्धं तद्वीरवदाह सिन्वीरो जायते थयद्वरंददामि जि

ऐ. ब्रा.

॥ ४ ॥

त्याअभिजित्यैविजित्यैसंजित्याइतिवाचंविस्मृतंएतद्वैचोचितंयद्दामीत्याहयदेववाचोजितां३॥तन्मइदमनुकर्मसं
 तिष्ठाताइतिविस्मृत्यवाचमुपोत्थायाहवनीयेसमिधमभ्यादधातिसमिदसिसम्बेक्ष्वेन्द्रियेणवीर्येणस्वाहेतीन्द्रियेणैवतद्वा
 र्येणात्मानमंततःसमर्धयत्याधायसमिधंत्रीणिपदानिप्राडुदङ्कुभ्युत्क्रामतिहृत्तिरसिदिशांमयिदेवेभ्यःकल्पत ॥ कल्पतां
 मेयोगक्षेमोभयंमेस्त्वित्यपराजितांदिशमुपतिष्ठतैजितस्यैवापुनःपराजयायतत्तदितीं ३ ॥९॥ देवासुरावाएषुलोकेषुसंये
 तिरैतएतस्यांप्राच्यांदिशियेतिरैतांस्ततोसुराऽअजयंस्तेदक्षिणस्यांदिशियेतिरैतांस्ततोसुराअजयंस्तेप्रतीच्यांदिशियेतिरै
 तांस्ततोसुराऽअजयंस्तउदीच्यांदिशियेतिरैतांस्ततोसुराऽअजयंस्तएतस्मिन्नवांतरदेशेयेतिरैयएषप्राडुदङ्कुहततो जिग्युं
 स्तंयदिक्षत्रियउपधावेत्सेनयोःसमायत्योस्तथामेकुरुयथाहमिमांसेनांजयानीतिसयदितथेतिब्रूयाद्वनस्पतेवीड्गोहिभू
 याइत्यस्यरथोपस्थमभिमृश्याथैनंब्रूयादातिष्ठस्वैतांतेदिशमभिमुखःसन्नद्धोरथोभिप्रवर्ततांसउदङ्प्रत्यङ्सदक्षिणास
 प्राङ्सोभ्यमित्रमित्यभीवर्तेनहविषेत्येवैनमावर्तयैदथैनमन्वीक्षेताप्रतिरथेनशासेनसौपर्णेनेतिजयतिहतांसेनायद्युवाए
 नमुपधावेत्संग्रामंसंयतिष्यमाणस्तथामेकुरुयथाहमिमंसंग्रामंसंजयानीत्येतस्यामेवैनंदिशियातयैजयतिहतंसंग्रामंयद्यु
 वाएनमुपधावेद्राष्ट्रादपरुध्यमानस्तथामेकुरुयथाहमिदंराष्ट्रंपुनरवगच्छानीत्येतस्यामेवैनंदिशमुपनिष्क्रमयैत्तथाहराष्ट्रं
 पुनरवगच्छत्युपस्थायामित्राणांव्यपनुत्तिब्रुवन्गृहानभ्येत्यप्राचइंद्रविश्वंअमित्रानिति सर्वतोहास्माअनमित्रमभयंभ

अ. पं.

अ. २

॥१०७॥

वंत्युत्तरोत्तरिणीं ह श्रियमश्रुते श्रुते ह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं एवमेताममित्राणां व्यपनुत्तिं ब्रुवन् गृहानभ्येत्य गृहान्प
 श्चाद्गृहस्याग्रेरुपविष्टायान्वारब्धाय ऋत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्ति स्रज् आज्याहुतीरैद्रीः प्रपदं जुहोत्य नार्त्या अरिष्ट्या अ
 ज्यान्या अभयाय ॥ १० ॥ पर्युषु प्रधन्ववाजसातये परिवृत्रा भूर्ब्रह्म प्राणममृतं प्रपद्यतैयमसौ शर्मवर्माभयं स्वस्तये ॥ स
 ह प्रजया सह पशुभिर्णि सक्षणिर्द्विषस्तरध्या ऋणयान ईयसे स्वाहा ॥ अनुहित्वासुतं सोममदामसि महेसमभुवो ब्रह्म प्राणम
 मृतं प्रपद्यतैयमसौ शर्मवर्माभयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिर्यराज्यैवाजां अभिपवमान प्रगाहसे स्वाहा ॥ अजी
 जनो हि पवमान सूर्यं विधारे शस्वर्ब्रह्म प्राणममृतं प्रपद्यतैयमसौ शर्मवर्माभयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिः कमनाप
 योगो जीरयारं हमाणः पुरंध्या स्वाहेत्य नातो ह वा अरिष्टो जीतः सर्वतो गुप्तस्त्रयै विद्यायै रूपेण सर्वादि शोनु संचरत्यै द्रे लोके प्र
 तिष्ठितो यस्मा एता ऋत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्ति स्रज् आज्याहुतीरैद्रीः प्रपदं जुहोत्य थांततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरुषाणां मिह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः ॥ इहो सहस्रदक्षिणो वीरस्त्रातानि षीदत्विति वै हुरहवै प्रजया पशुभि
 र्भवति य एवमेतामंततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरुषाणां मेषहवा वक्षत्रियो विकृष्टो यमेवं विदो याजयत्यथ हतं व्येवक
 र्भतैयथा ह वा इदं निपादावासेलगावापापकृतो वा वित्तवंतं पुरुषमरण्ये गृहीत्वा कर्तमन्वस्य वित्तमादाय द्रवंत्येवमेव तः

१ 'पशुभीराज्ये' इति भाष्ये पाठः । २ 'बहुहवै' इति भाष्ये पाठः । ३ 'सेळगावा' इति भाष्ये पाठः ।

ऐ. ब्रा.

॥ ५ ॥

त्विजोयजमानैर्कर्मन्वस्य वित्तमादायद्रवतियमनेवंविदोयाजयंत्येतद्गस्मवैतद्विद्वानाहजनमेजयः पारिक्षितं एवंविदं
 हिवैमामेवंविदोयाजयंतितस्मादहंजयाम्यभीत्वरिंसेनांजयाम्यभीत्वर्यासेनयानमादिव्यानमानुष्यंइषवऋच्छंत्येप्यामि
 सर्वमायुःसर्वभूमिर्भविष्यामीति न हवा एनं दिव्यानमानुष्यंइषवऋच्छंत्येति सर्वमायुःसर्वभूमिर्भवतियमेवंविदोयाजयंति
 याजयंति ॥ ११ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अथातएन्द्रोमहाभिषेकस्ते देवा अब्रुवन्त्सप्रजापतिका अयं वै देवानामोजिष्ठो बलिष्ठः सहिष्ठः सत्तमः पारयिष्णु तम इममे
 वाभिषिंचामहा इति तथेति तद्वै तादिन्द्रमेवं तस्मा एता मासं दीं समभरन्नुचं नाम तस्यै बृहच्चरथं तरंच पूर्वौ पादावकुर्वन्वै रूपंच वै
 राजंचापरोशाकरैर्वतेशीर्षण्येनौ धसंच कालेयंचानूच्यैऋचः प्राचीना तानान्तसामानिति रश्चीनवायान्यजुं ग्यतीकाशा
 न्यश आस्तरणं श्रियमुपबर्हणं तस्यै सविता च बृहस्पतिश्च पूर्वौ पादावधारयतां वायुश्च पूषा चापरो मित्रावरुणौ शीर्षण्ये अश्वि
 नावनूच्यै स एता मासं दीमारोहद्वसवस्त्वा गायत्रेण च्छंदसां त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामिसाम्ना
 ज्यायं रुद्रास्त्वा त्रैष्टुभेन च्छंदसां पंचदशेन स्तोमेन बृहता साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि भौज्यायादित्यास्त्वा जागतेन च्छंद
 सां सप्तदशेन स्तोमेन वै रूपेण साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि स्वाराज्याय विश्वेत्वा देवा आनुष्टुभेन च्छंदसैकविंशेन स्तोमेन वै
 राजेन साम्नारोहंतु तानन्वारोहामि वैराज्याय साध्याश्चत्वाष्ट्याश्च देवाः पांक्तेन च्छंदसां त्रिणवेन स्तोमेन शाकरेण साम्नारोहं

अ. पं.

अ. ३

॥ १०८ ॥

तुतानन्वारोहामिराज्यायमरुतश्चत्वांगिरसश्चदेवातिच्छंदसांछंदसात्रयस्त्रिंशेनस्तोमेनरैवतेनसाम्नारोहंतुतानन्वारो
 हामिपारमेष्ठ्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासंदीमारोहत्तमेतस्यामासंध्यामासीनंवि
 श्वेदेवाअब्रुवन्नवाअनभ्युत्क्रुष्टंइंद्रोवीर्यकर्तुमर्हत्यभ्येनमुत्क्रोशामेतितथेतितंविश्वेदेवाअभ्युदक्रोशन्निमंदेवाअभ्युत्क्रो
 शतंसमाजंसांसाज्यंभोजंभोजपितरंस्वराजंस्वाराज्यंविराजंवैराज्यंराजानंराजपितरंपरमेष्ठिनंपारमेष्ठ्यंक्षत्रमजनिक्षत्रि
 योजनिंविश्वस्यभूतस्याधिपतिरजनिंविशामत्ताजनिपुरांभेत्ताजन्यसुराणांहंताजनिंब्रह्मणोगोप्ताजनिंधर्मस्यगोप्ताजनी
 तितमभ्युत्क्रुष्टंप्रजापतिरभिषेक्ष्यन्नेतयर्चाभ्यमंत्रयत ॥ १२ ॥ निषसादधृतव्रतोवरुणःपरत्यास्वा ॥ साम्राज्यायभौज्या
 यस्वाराज्यायवैराज्यायपारमेष्ठ्यायराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायसुक्रतुरितितमेतस्यामासंध्यामा
 सीनंप्रजापतिःपुरस्तात्तिष्ठन्प्रत्यङ्मुखंऔदुंबर्यार्द्रयाशाखयासपलाशयाजातरूपमयेनचंपवित्रेणांतर्धायाभ्यर्षिचंदिमा
 आपःशिवतमाइत्येतेनतृचेनदेवस्यत्वेतिचयजुषाभूर्भुवःस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १३ ॥ अथैनंप्राच्यांदिशिब
 सवोदेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचंनेतेनचतृचैनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिःसाम्राज्यायतस्मादेतस्यांप्रा
 च्यांदिशियेकेचप्राच्यानाराजानःसाम्राज्यायैवतेभिषिच्यंतैसमाकृत्येनानभिषिक्तानाचक्षतएतामेवदेवानांविहितिमं
 न्वथैनंदक्षिणस्यांदिशिरुद्रादेवाःषड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचंनेतेनचतृचैनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्भौज्या

ऐ. ब्रा.

॥ ६ ॥

यतस्मादेतस्यांदक्षिणस्यांदिशि यैकेचसत्त्वताराजानोभौज्यायैवतेभिषिच्यंतैर्भोजेत्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदे
वानांविहितिमन्वथैनंप्रतीच्यांदिश्यादित्यादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचक्षतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्च
व्याहृतिभिः स्वाराज्यायतस्मादेतस्यांप्रतीच्यांदिशि यैकेचनीच्यानाराजानोयैपाच्यानांस्वाराज्यायैवतेभिषिच्यंतैस्वरा
लित्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदेवानांविहितिमन्वथैनमुदीच्यांदिशिविश्वेदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षि
चक्षतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्वैराज्यायतस्मादेतस्यामुदीच्यांदिशि यैकेचपरेणहिमवंतंजनपदाउत्तर
कुरवउत्तरमद्राइटिवैराज्यायैवतेभिषिच्यंतैर्विरालित्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदेवानांविहितिमन्वथैनमस्यांध्रु
वायांमध्यमायांप्रतिष्ठायांदिशिसाध्याश्चाह्याश्चदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचक्षतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभि
श्चव्याहृतिभीराज्यायतस्मादस्यांध्रुवायांमध्यमायांप्रतिष्ठायांदिशि यैकेचकुरुपंचालानाराजानःसवशोशीनराणाराज्या
यैवतेभिषिच्यंतैराजेत्येनानभिषिक्तानाचक्षतऽएतामेवदेवानांविहितिमन्वथैनमूर्ध्वायांदिशि मरुतश्चांगिरसश्चदेवाः ष
ड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभ्यर्षिचक्षतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिः पारमेष्ठ्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वाव
श्यायातिष्ठायेतिसपरमेष्ठीप्राजापत्योभवत्स एतेनमहाभिषेकेणाभिषिक्तइंद्रः सर्वाजितीरजयत्सर्वान्लोकानविंदत्सर्वेषां
देवानांश्रेष्ठ्यमतिष्ठांपरमतामगच्छत्साम्राज्यंभौज्यंस्वाराज्यंवैराज्यंपारमेष्ठ्यंराज्यंमाहाराज्यमाधिपत्यंजित्वास्मिन्लोकै

अ. पं.

अ. ३

॥ १०९ ॥

स्वयंभूः स्वराळमृतो मुष्मिन्स्वर्गेलोकैः सर्वान्कामानास्वामृतः समभवत्समभवत् ॥ १४ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 सयइच्छेदेवं वित्क्षत्रियमयं सर्वाजितीर्जयेतां सर्वान् लोकान् विदेतां सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठापरमतां गच्छेत् सा स्राज्यं
 भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यमाधिपत्यमयं समंतपर्यायी स्यात्सार्वभौमः सार्वयुष आंतादापराधात्पृ
 थिव्यै समुद्रपर्यं ताया एकराळितितमेतेनैद्रेण महाभिषेकेण क्षत्रियं शापयित्वा भिषिं चैद्यां चरात्रीमजायेहयां च प्रेतास्मि त
 दुभयमंतरेणेष्टापूर्तते लोकैः सुकृतमायुः प्रजावृंजीयं यदि मे द्रुह्ये रितिसयइच्छेदेवं वित्क्षत्रियो हं सर्वाजितीर्जयेयमहं सर्वान् लोक
 कान् विदेयमहं सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठापरमतां गच्छेत् सा स्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यमाधिप
 त्यमहं समंतपर्यायी स्यात्सार्वभौमः सार्वयुष आंतादापराधात्पृथिव्यै समुद्रपर्यं ताया एकराळितिसनविचिकित्से त्सब्रूयां
 त्सहश्रद्धयायां चरात्रीमजायेहयां च प्रेतास्मि तदुभयमंतरेणेष्टापूर्तते लोकैः सुकृतमायुः प्रजावृंजीयं यदि मे द्रुह्ये यमिति ॥
 ॥ १५ ॥ अथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टयानि वानस्पत्यानि संभरंत नैयग्रोधान्यौ दुंबराण्याश्च तथानि प्लाक्षणीति क्षत्रं वा एतद्वनस्प
 तीनां यद्वयग्रोधो यन्नैयग्रोधानि संभरंति क्षत्रमेवास्मिंस्तद्धाति भौज्यं वा एतद्वनस्पतीनां यदुंबराण्यौ दौ दुंबराणि संभरंति
 भौज्यमेवास्मिंस्तद्धाति सा स्राज्यं वा एतद्वनस्पतीनां यदश्वत्थो यदाश्वत्थानि संभरंति सा स्राज्यमेवास्मिंस्तद्धाति स्वारा
 ज्यं च ह वा एतद्वैराज्यं च वनस्पतीनां यत्प्लक्षो यत्प्लाक्षानि संभरंति स्वाराज्यं वैराज्ये एवास्मिंस्तद्धात्यथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टया

ऐ. ब्रा.

॥ ७ ॥

न्यौषधानिसंभरततो कमकृतानि ब्रीहीणां महाब्रीहीणां प्रियंगूनां यवानां मिति क्षत्रं वा एतदोषधीनां यद्वीहयो यद्वीहीणां तो
 कमसंभरंति क्षत्रमेवास्मिंस्तद् धातिं साम्राज्यं वा एतदोषधीनां यन्महाब्रीहयो यन्महाब्रीहीणां तो कमसंभरंति साम्राज्यमेवा
 स्मिंस्तद् धातिं भौज्यं वा एतदोषधीनां यत्प्रियंगवो यत्प्रियंगूनां तो कमसंभरंति भौज्यमेवास्मिंस्तद् धातिं सैनान्यं वा एतदोष
 धीनां यद्यवा यद्यवानां तो कमसंभरंति सैनान्यमेवास्मिंस्तद् धाति ॥ १६ ॥ अथास्मा औदुंबरीमासं दीं संभरंति तस्या उक्तं
 ब्राह्मणं मौदुंबरश्च मसो वा पात्री वोदुंबरशाखा नेतान्त्संभारान्त्संभृत्यौदुंबरीपात्र्यां वा च मसे वा समावपेयुस्तेषु समासेषु
 दधिमधु सर्पिरातपवर्ग्या आपोभ्यानीय प्रतिष्ठाप्यैतामासं दीमभिमंत्रयेत् बृहच्च ते रथं तरं च पूर्वौ पादौ भवतां वैरूपं च वैराजं
 चापरौ शाक्ररैव तेशीर्षण्येनौ धसंचकाले यंचानूच्यैऋचः प्राचीनातानाः सामानितिरश्चीनवायायजूंष्यतीकाशाय श आ
 स्तरणं श्रीरुपबर्हणं सविता च ते बृहस्पतिश्च पूर्वौ पादौ धारयतां वायुश्च पूषा चापरौ मित्रावरुणौ शीर्षण्ये अश्विनावनूच्ये इत्य
 थैनमेतामासं दीमारोहयेद्ब्रह्म सवस्त्वा गायत्रेण च्छंदसां त्रिवृतास्तोमेन रथं तरेण साम्नारोहंतु तानन्वारोह साम्राज्याय रुद्रा
 स्त्वात्रैष्टुभेन च्छंदसां पंचदशेन स्तोमेन बृहता साम्नारोहंतु तानन्वारोह भौज्यायादित्यास्त्वा जागतेन च्छंदसां सप्तदशेन स्तो
 मेन वैरूपेण साम्नारोहंतु तानन्वारोह स्वाराज्याय विश्वेत्वा देवा आनुष्टुभेन च्छंदसैकविंशेन स्तोमेन वैराजेन साम्नारोहंतु ता
 नन्वारोह वैराज्याय मरुतश्चत्वां गिरसश्च देवा अति च्छंदसा छंदसा त्रयस्त्रिंशेन स्तोमेन रैवतेन साम्नारोहंतु तानन्वारोह पार

अ. पं.

अ. ४

॥ ११० ॥

मेष्ठ्यायसाध्याश्चत्वाष्ट्याश्चदेवाः पांकेनच्छंदसात्रिणवेनस्तोमेनशाकरेणसाम्नारोहंतुतानन्वारोहराज्यायमाहाराज्याया
 धिपत्यायस्वावद्यायातिष्ठायारोहेत्येतामासंदीमारोहयेत्तमेतस्यामासंध्यामासीनैराजकर्तारोब्रूयुर्नवाअनभ्युत्क्रुष्टः क्षत्रि
 योवीर्यकर्तुमर्हत्यभ्येनमुत्क्रोशामेति तथेति तंराजकर्तारोभ्युत्क्रोशंतींमंजनाअभ्युत्क्रोशतसमाजं साम्राज्यंभोजंभोजपि
 तरंस्वराजंस्वाराज्यंविराजंवैराज्यंपरमेष्ठिनंपारमेष्ठ्यैराजानंराजपितरंक्षत्रमजनिक्षत्रियोजनिंविश्वस्यभूतस्याधिपतिर
 जनिंविशामत्ताजन्यमित्राणांहंताजनिंब्राह्मणानांगोप्ताजनिंधर्मस्यगोप्ताजनीति तमभ्युत्क्रुष्टमेवंविदभिषेक्ष्यज्ञेतयर्चा
 भिमंत्रयेत् ॥ १७ ॥ निषसादधृतव्रतोंवरुणः पस्त्यास्वा ॥ साम्राज्यायभौज्यायस्वाराज्यायवैराज्यायपारमेष्ठ्या
 यराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावद्यायातिष्ठायसुक्रतुरिति तमेतस्यामासंध्यामासीनमेवंवित्पुरस्तात्तिष्ठन्प्रत्यक्षु
 खंऔदुंबर्यार्द्रयाशाखयासपलाशयाजातरूपमयेनचपवित्रेणांतर्धायाभिषिंचतीमा आपः शिवतमाहृत्येतेनतृचेनदेवस्य
 त्वेतिचयजुषाभूर्भुवःस्वरित्येताभिश्चव्याहृतिभिः ॥ १८ ॥ प्राच्यांत्वादिशिवसवोदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभि
 षिंचंत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिः साम्राज्यायदक्षिणस्यांत्वादिशिरुद्रादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि
 रभिषिंचंत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्भौज्यायप्रतीच्यांत्वादिदयादित्यादेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि
 रभिषिंचंत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिः स्वाराज्यायोदीच्यांत्वादिशिविष्वेदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभि

ऐ. ब्रा.

॥ ८ ॥

रभिषिचैत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिर्वैराज्यायोर्ध्यायांत्वादिशिमरुतश्चांगिरसश्चदेवाः षड्भिश्चैवपंच
 विंशैरहोभिरभिषिचैत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभिः पारमेष्ठ्यायास्यांत्वाध्रुवायांमध्यमायांप्रतिष्ठायांदि
 शिसाध्याश्चाह्याश्चदेवाः षड्भिश्चैवपंचविंशैरहोभिरभिषिचैत्वेतेनचतृचेनैतेनचयजुषैताभिश्चव्याहृतिभीराज्यायमाहा
 राज्यायाधिपत्यायस्वावश्यायातिष्ठायेतिसपरमेष्ठीप्राजापत्योभवतिसएतेनैद्रेणमहाभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः सर्वा
 जितीर्जयतिसर्वान्लोकान्विदतिसर्वेषांराज्ञांश्रेष्ठ्यमतिष्ठांपरमतांगच्छतिसाम्राज्यंभौज्यंस्वाराज्यंवैराज्यंपारमेष्ठ्यंराज्यं
 माहाराज्यमाधिपत्यंजित्वास्मिन्लोकैस्वयंभूः स्वराळमृतौमुष्मिन्स्वर्गेलोकैसर्वान्कामानाह्वामृतः संभवतियमेतेनैद्रेण
 महाभिषेकेणक्षत्रियंशापयित्वाभिषिचति ॥ १९ ॥ इंद्रियंवाऽएतदस्मिन्लोकैयदधियद्भाभिषिचर्तौद्रियमेवास्मिन्स्त
 द्धातिरसोवाएषओषधिवनस्पतिषुयन्मधुयन्मध्वाभिषिचतिरसमेवास्मिन्स्तद्धातिरतेजोवाएतत्पशूनांयद्भृत्यंयद्भृतेना
 भिषिचतिरतेजएवास्मिन्स्तद्धात्यमृतंवाएतदस्मिन्लोकैयदापोयदह्निरभिषिचत्यमृतत्वमेवास्मिन्स्तद्धातिसौभिषिको
 भिषेक्रेब्राह्मणायहिरण्यंदद्यात्सहस्रंदद्यात्क्षेत्रंचतुष्पादद्यादथाप्याहुरसंख्यातमेवापरिमितंदद्यादपरिमितोवैक्षत्रियोप
 रिमितस्यावरुद्धाईत्यथास्मैसुराकंसंहस्तआदधातिस्वादिष्ठयामदिष्ठयापवस्वसोमधारया ॥ इंद्रायपातवेसुतव्रतितां
 पिबेद्यदन्नशिष्टंरसिनःसुतस्ययदिद्रोअपिबच्छचीभिः ॥ इदंतदस्यमनसाशिवेनसोमंराजानमिहभक्षयामि ॥ अभि

अ. पं.

अ. ४

॥१११॥

त्वावृषभासुतैः सुतं सृजामि पीतये ॥ तृपाव्यश्रुहीमदमिति यो हवावसोमपीथः सुरायां प्रविष्टः सहैवैते नैन्द्रेण महाभिषेके
 णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य भक्षितो भवति न सुरातां पीत्वा भिमन्त्रयेतां पामसो मंशनो भवेति तद्यथैवादः प्रियः पुत्रः पितरं प्रिया
 वाजाया पतिं सुखं शिवमुपस्पृशत्या विस्त्रस एव हैवैते नैन्द्रेण महाभिषेके णाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य सुरावासो मोवान्यद्वाज्ञाद्यं
 सुखं शिवमुपस्पृशत्या विस्त्रसः ॥ २० ॥ एतेन हवाऽऽन्द्रेण महाभिषेकेण तुरः कावषेयो जनमेजयं पारिक्षितमभिषिषेच
 तस्मादु जनमेजयः पारिक्षितः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येने जैत देवाभियज्ञगाथागीयते ॥ आसं दीव
 ति धान्यादं रुक्मिणं हरितस्त्रजं ॥ अश्वं बन्धसारंगं देवैभ्यो जनमेजय इत्येतेन हवाऽऽन्द्रेण महाभिषेकेण च्यवनो भार्गवः
 शार्यातं मानवमभिषिषेच तस्मादु शार्यातो मानवः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येने जैत देवानां हापि सन्नेष्टुह
 पतिरासैतेन हवाऽऽन्द्रेण महाभिषेकेण सोमशुष्मावाजरत्नायनः शतानीकं सात्राजितमभिषिषेच तस्मादु शतानीकः सात्रा
 जितः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येने जैत देवानां हापि सन्नेष्टुह
 तुस्तस्माद्वाञ्छ्यः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येने जैत देवानां हापि सन्नेष्टुह
 ष्टिमौ ग्रसैन्यमभिषिषिच तुस्तस्मादु युधांश्रौष्टिरौ ग्रसैन्यः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन च मेध्येने जैत देवानां हापि सन्नेष्टुह
 द्रेण महाभिषेकेण कदयपो विश्वकर्माणं भौवनमभिषिषेच तस्मादु विश्वकर्माणं भौवनः समन्तं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेन

ऐ. ब्रा.

॥ ९ ॥

नचमेध्येनेजैभूमिर्हजगावित्युदाहरंतिनमामर्त्यः कश्चनदातुमर्हतिविश्वकर्मन्भौवनमांदिदासिथ ॥ निमंश्चयेहंसलिलस्यम
ध्येमोर्घस्तएषकश्यपायाससंगरह्येतेनहवाऐंद्रेणमहाभिषेकेणवसिष्ठः सुदासंपैजवनमभिषिषेचतस्मादुसुदाः पैजवनः स
मंतंसर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजै एतेनहवाऐंद्रेणमहाभिषेकेणसंवर्तआंगिरसोमरुत्तमाविक्षितमभिषिषे
चतस्मादुमरुत्तमाविक्षितः समंतंसर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजै तदप्येषः श्लोकोभिगीतोमरुतः परिवेष्टारो
मरुत्तस्यावसन्गृहे ॥ आविक्षितस्यकामप्रैर्विश्वेदेवाः सभासदइति ॥ २१ ॥ एतेनहवाऐंद्रेणमहाभिषेकेणोदमयआत्रे
योगमभिषिषेचतस्माद्वंगः समंतंसर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वेनचमेध्येनेजै सहोवाचालोपांगोदशनागसहस्राणिदश
दासीसहस्राणिददामितेब्राह्मणोपमास्मिन्यज्ञेह्यस्वेतितदप्येते श्लोकाभिगीताः ॥ याभिर्गोभिरुदमयं प्रैयमेवाभ
याजयन् ॥ द्वेद्वेसहस्रेबद्धानामात्रेयोमध्यतोददात् ॥ अष्टाशीतिः सहस्राणिश्वेतान्वैरोचनोहयान् ॥ प्रष्टीनिश्चृत्य
प्रायच्छजमानेपुरोहिते ॥ देशादेशात्समोह्वानां सर्वासामाढ्यदुहितृणां ॥ दशाददात्सहस्राण्यात्रेयोनिष्ककंठ्यः ॥
दशनागसहस्राणिदत्त्वात्रेयोवचलुके ॥ श्रांतः पारिकुटान्प्रैप्सद्दानेनांगस्यब्राह्मणः ॥ शतंतुभ्यंशतंतुभ्यमितिस्रैवप्र
ताम्यति ॥ सहस्रंतुभ्यमित्युक्त्वाप्राणान्त्सप्रतिपद्यतइति ॥ २२ ॥ एतेनहवाऽऐंद्रेणमहाभिषेकेणदीर्घतमामाम
तेनोभरतंदौष्पंतिमभिषिषेचतस्मादुभरतोदौष्पंतिः समंतंसर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्वैरुचमेध्यैरीजैतदप्येते श्लोका

अ. पं.

अ. ४

॥ ११२ ॥

ऽअभिगीताः ॥ हिरण्येनपरीवृतान्कृष्णान्छुक्कदतोमृगान् ॥ मष्णारेभरतोददाच्छतंवद्धानिसप्तच ॥ भरतस्यैषदौ
 ष्षंतैरग्निःसाचीगुणेचितः ॥ यस्मिन्सहस्रब्राह्मणावद्दशोगाविभेजिरे ॥ अष्टासप्ततिभरतोदौष्षंतिर्यमुनामनु ॥
 गंगायांवृत्रघ्नेवध्नात्पंचपंचाशतंहयान् ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतराजाश्वान्वध्वायमेध्यान् ॥ दौष्षंतिरत्यगाद्राज्ञोमायांमाय
 वत्तरः ॥ महाकर्मभरतस्यनपूर्वेनापरेजनाः ॥ दिवंमर्त्यंऽइवहस्ताभ्यांनोदापुःपंचमानवाइत्येतंहवाऽऐंद्रंमहाभिषेकं
 बृहदुक्थऋषिर्दुर्मुखायपांचालायप्रोवाचतस्मादुर्मुखःपांचालोराजासन्विद्ययासमंतैर्वतःपृथिवींजयन्परीयायैतंह
 वाऐंद्रंमहाभिषेकंवासिष्ठःसात्यहव्योत्यरातयेजानंतपयेप्रोवाचतस्माद्वत्यरातिर्जानंतपिरराजासन्विद्ययासमंतैर्वतः
 पृथिवींजयन्परीयायसहोवाचवासिष्ठःसात्यहव्योजैषीवैसमंतैर्वतःपृथिवींमहन्मागमयेतिसहोवाचात्यरातिर्जानंतपि
 र्यदाब्राह्मणोत्तरकुरून्जयेयमथत्वमुहवैपृथिव्यैराजास्याःसेनापतिरेवतेहंस्यामितिसहोवाचवासिष्ठःसात्यहव्योदेवक्षे
 त्रंवैतनवैतन्मर्त्योजेतुमर्हत्यद्रुक्षोवैमआतइदंददइतिततोहात्यरातिर्जानंतपिमात्तवीर्यनिःशुक्रममित्रतपनःशुष्मिणः
 शैब्योराजाजघानतस्मादेवंविदुषेब्राह्मणायैवंचक्रुषेनक्षत्रियोद्रुह्येन्नेद्राष्ट्रादवपद्येयैर्द्वामाप्राणोजहदितिजहदिति
 ॥ २३ ॥ इतिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ 'वदध्वायमेध्यान्' इति भाष्यं । सोयंराजादौष्षन्तिः ।

ऐ. ब्रा.

॥ १० ॥

अथातः पुरोधाया एव न हवा अपुरोहितस्य राज्ञो देवा अन्नमदंति तस्माद्राजायक्ष्यमाणो ब्राह्मणं पुरोदधीतं देवामेन्नमद
 क्षित्यप्रीत्या एषः स्वर्ग्या ब्राह्मणोद्धरते यत्पुरोहितं तस्य पुरोहित एवाहवनीयो भवति जायागार्हपत्यः पुत्रो न्वाहार्यपचनः स य
 त्पुरोहिताय करोत्याहवनीय एव तज्जुहोत्यथ यज्जायायै करोति गार्हपत्य एव तज्जुहोत्यथ यत्पुत्राय करोत्यन्वाहार्यपचन एव
 तज्जुहोति त एनं शांततनवो भिहुता अभिप्रीताः स्वर्गलोकमभिवहंति क्षत्रं च बलं च राष्ट्रं च विशं च तं एनमशांततनवो न भिहु
 ता अनभिप्रीताः स्वर्गलोकान्मुदंते क्षत्राच्च बलाच्च राष्ट्राच्च विशश्चाग्निर्वा एष वैश्वानरः पंचमेनिर्यत्पुरोहितस्तस्य वाच्ये वैका
 मेनिर्भवति पादयोरेका त्वच्ये का हृदयऽएकोपस्थ एका ताभिर्ज्वलंतीभिर्दीप्यमानाभिरुपोदेति राजानं स यदा हं क्रभगवो
 वात्सोस्तृणान्यस्मा आहरते तितेनास्य तांशमयति यास्य वाचिमेनिर्भवत्यथ यदस्मा उदकमानयंति पाद्यं तेनास्य तांशमय
 तियास्य पादयोर्मनिर्भवत्यथ यदेनमलं कुर्वंति तेनास्य तांशमयति यास्य त्वचिमेनिर्भवत्यथ यदेनं तर्पयंति तेनास्य तांशमय
 तियास्य हृदये मेनिर्भवत्यथ यदस्यानारुद्धो वेदमसुवसति तेनास्य तांशमयति यास्योपस्थे मेनिर्भवति स एनं शांततनुरभिहुतो
 भिप्रीतः स्वर्गलोकमभिवहति क्षत्रं च बलं च राष्ट्रं च विशं च सऽएवैनमशांततनुरनभिहुतो न भिप्रीतः स्वर्गलोकान्मुदंते क्षत्रा
 च्च बलाच्च राष्ट्राच्च विशश्च ॥ २४ ॥ अग्निर्वा एष वैश्वानरः पंचमेनिर्यत्पुरोहितस्तस्माभीराजानं परिगृह्यतिष्ठति समुद्र इव भू
 मिमयुक्मार्गस्य राष्ट्रं भवति नैनं पुरायुषः प्राणो जहात्या जरसं जीवति सर्वमायुरेति न पुनर्भियते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्र

अ. पं.

अ. ५४

॥ २१३ ॥

गोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयति बलेन बलमश्नुते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितस्तस्मै विशः संजानते संमुखा एक
 मनसो यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः ॥ २५ ॥ तदप्येतदृषिणोक्तं स इन्द्राजा प्रतिजन्यानि विश्वा शुष्मेण त
 स्थावभि वीर्येणोति सपत्नावैद्विषंतो भ्रातृव्याजन्यानि तानेव तच्छुष्मेण वीर्येणाधितिष्ठति बृहस्पतियः सुभृतं विभर्तीति बृ
 हस्पतिर्हवै देवानां पुरोहितस्तमन्व न्ये मनुष्यराज्ञां पुरोहिता बृहस्पतियः सुभृतं विभर्तीति यदाह पुरोहितं यः सुभृतं विभर्ती
 त्येव तदाह वल्गूयति वंदते पूर्वभाजमित्यपचितिमेवास्मा एतदाह स इक्षेति सुधित ओकसि स्वइति गृहावा ओकस्वेव तद्गृ
 हेषु सुहितो वसति तस्मा इच्छापि न्वते विश्वदानीमित्यन्नं वा इच्छान्नमेवास्मा एतदूर्जस्वच्छश्च भवति तस्मै विशः स्वयमेवानमंत
 इति राष्ट्राणि वै विशो राष्ट्राण्येवैनं तत्स्वयमुपनमंति यस्मिन् ब्रह्माराजनि पूर्व एतीति पुरोहितमेवैतदाह प्रतीतो जयति संधना
 नीति राष्ट्राणि वै धनानि तान्यप्रतीतो जयति प्रतिजन्यान्युतया सजन्येति सपत्नावैद्विषंतो भ्रातृव्याजन्यानि तानप्रतीतो
 जयत्यवस्य वेयो वरिबः कृणोतीति यदाह वसीयसे यो वसीयः करोतीत्येव तदाह ब्रह्मणे राजा तमवंति देवा इति पुरोहितमेवैत
 दभिवदति ॥ २६ ॥ यो ह वै त्रीन् पुरोहितां स्त्रीन् पुरोधातृन् वेदं स ब्राह्मणः पुरोहितः स वदेत पुरोधायां अग्निर्वाव पुरोहितः पृ
 थिवी पुरोधाता वायुर्वाव पुरोहितो तरिक्षं पुरोधाता दित्यो वाव पुरोहितो द्यौः पुरोधातैर्बहवै पुरोहितो य एवं वेद अथ सतिरोहि
 योऽप्येवं न वेद इत्यस्य राजा मित्रं भवति द्विषंतमपबाधते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयति बलेन बल

ऐ. ब्रा.

॥ ११ ॥

मश्रुतेयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपुरोहितस्तस्मैविशःसंजानतेसंमुखाऽएकमनसोयस्यैवंविद्वान्ब्राह्मणोराष्ट्रगोपःपु
 रोहितोभूर्भुवःस्वरोममोहसस्मिस्तत्त्वसत्वमस्यमोहंघोरहंपृथिवीत्वंसामाहमृक्त्वंतावेहसंवहावहै ॥ पुराण्यस्मान्महाभ
 यात् ॥ तनूरसितन्वंमेपाहि ॥ याओषधीःसोमराज्ञीर्वह्नीःशतविचक्षणाः ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रंशर्मयच्छत ॥
 याओषधीःसोमराज्ञीर्विष्टिताःपृथिवीमनु ॥ तामह्यमस्मिन्नासनेच्छिद्रंशर्मयच्छत ॥ अस्मिन्नाष्ट्रेश्रियमावेशयाम्यतो
 देवीःप्रतिपश्याम्यापः ॥ दक्षिणंपादमवनेनिजेस्मिन्नाष्ट्रंद्रियंदधामि ॥ सव्यंपादमवनेनिजेस्मिन्नाष्ट्रंद्रियंवर्धयामि ॥
 पूर्वमन्यमपरमन्यंपादाववनेनिजे ॥ देवाराष्ट्रस्यगुह्याअभयस्यावरुद्ध्यै ॥ आपःपादावनेजनीर्द्विषंतंनिर्दहंतुमे
 ॥ २७ ॥ अथातोब्रह्मणःपरिमरोयोहवैब्रह्मणःपरिमरंवेदंपर्येनंद्विषंतोभ्रातृव्याःपरिसपत्नाभ्रियंतैयवैब्रह्मयोयंपवतैत
 मेताःपंचदेवताःपरिभ्रियंतैविद्युद्वृष्टिश्चंद्रमाआदित्योर्ग्निर्यद्विद्युद्वैविद्युत्यवृष्टिमनुप्रविशतिंसांतर्धीयतेतांननिर्जानंतिय
 दावैभ्रियतेथांतर्धीयतैथैनननिर्जानंतिसब्रूयाद्विद्युतोमरणेद्विषन्मेभ्रियतांसोतर्धीयतांतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनन
 निर्जानंतिवृष्टिवैवृष्ट्वाचंद्रमसमनुप्रविशतिंसांतर्धीयतेतांननिर्जानंतियदावैभ्रियतेथांतर्धीयतैथैनननिर्जानंतिसब्रूयाद्वृ
 ष्टेर्मरणेद्विषन्मेभ्रियतांसोतर्धीयतांतमानिर्ज्ञासिषुरितिक्षिप्रंहैवैनननिर्जानंतिचंद्रमावाअमावास्यायामादित्यमनुप्रवि

अ. पं.

अ. ५

॥ ११४ ॥

शतिसोतधीयतेतननिर्जानंतियदावैश्रियतेथातधीयतेथैनननिर्जानंतिसब्रूयाच्चंद्रमसोमरणैद्विषन्मेश्रियतांसोतधीय
 तांतमानिज्ञासिषुरितिक्षिप्रहैवैनननिर्जानंत्यादित्योवाअस्तंयन्नश्मिनुप्रविशतिसोतधीयतेतननिर्जानंतियदावैश्रियते
 थांतधीयतेथैनननिर्जानंतिसब्रूयादादित्यस्यमरणैद्विषन्मेश्रियतांसोतधीयतांतमानिज्ञासिषुरितिक्षिप्रहैवैनननिर्जानंत्य
 श्रिर्वाउद्धान्वायुमनुप्रविशतिसोतधीयतेतननिर्जानंतियदावैश्रियतेथांतधीयतेथैनननिर्जानंतिसब्रूयादग्नेर्मरणैद्विषन्मे
 श्रियतांसोतधीयतांतमानिज्ञासिषुरितिक्षिप्रहैवैनननिर्जानंतितावाएतादेवताऽअतएवपुनर्जायतेवायोरश्निर्जायतेप्रा
 णाद्धिवलान्मथ्यमानोधिजायतेतंहृष्टाब्रूयादश्निर्जायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्प्रजिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्प्रजिध्य
 त्यग्नेर्वाआदित्योजायतेतंहृष्टाब्रूयादादित्योजायतांमानेद्विषंजन्यतएवपराङ्प्रजिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्प्रजिध्यत्यादि
 त्याद्वैचंद्रमाजायतेतंहृष्टाब्रूयाच्चंद्रमाजायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्प्रजिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्प्रजिध्यतिचंद्रमसोवै
 वृष्टिर्जायतेतंहृष्टाब्रूयाद्वृष्टिर्जायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्प्रजिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्प्रजिध्यतिवृष्टेर्वैविद्युज्जायते
 तांहृष्टाब्रूयाद्विद्युज्जायतांमामेद्विषंजन्यतएवपराङ्प्रजिध्यत्वित्यतोहैवपराङ्प्रजिध्यतिसएषब्रह्मणःपरिमरस्तमेतंब्रह्म
 णःपरिमरमैत्रेयःकौषारवःसुत्वनेकैरिशयेभार्गायणायराज्ञेप्रोवाचतंहपंचराजानःपरिमस्नुस्ततःसुत्वामहज्जगामतस्यब्र
 तनद्विषतःपूर्वउपविशेद्यदितिष्ठंतमन्येततिष्ठेतैवद्विषतःपूर्वःसंविशेद्यद्यासीनमन्येतासीतैवनद्विषतःपूर्वःप्रस्वप्याद्य

॥ इति ऐतरेयब्राह्मणं समाप्तम् ॥

॥ इति ऐतरेयब्राह्मणं समाप्तम् ॥

